

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

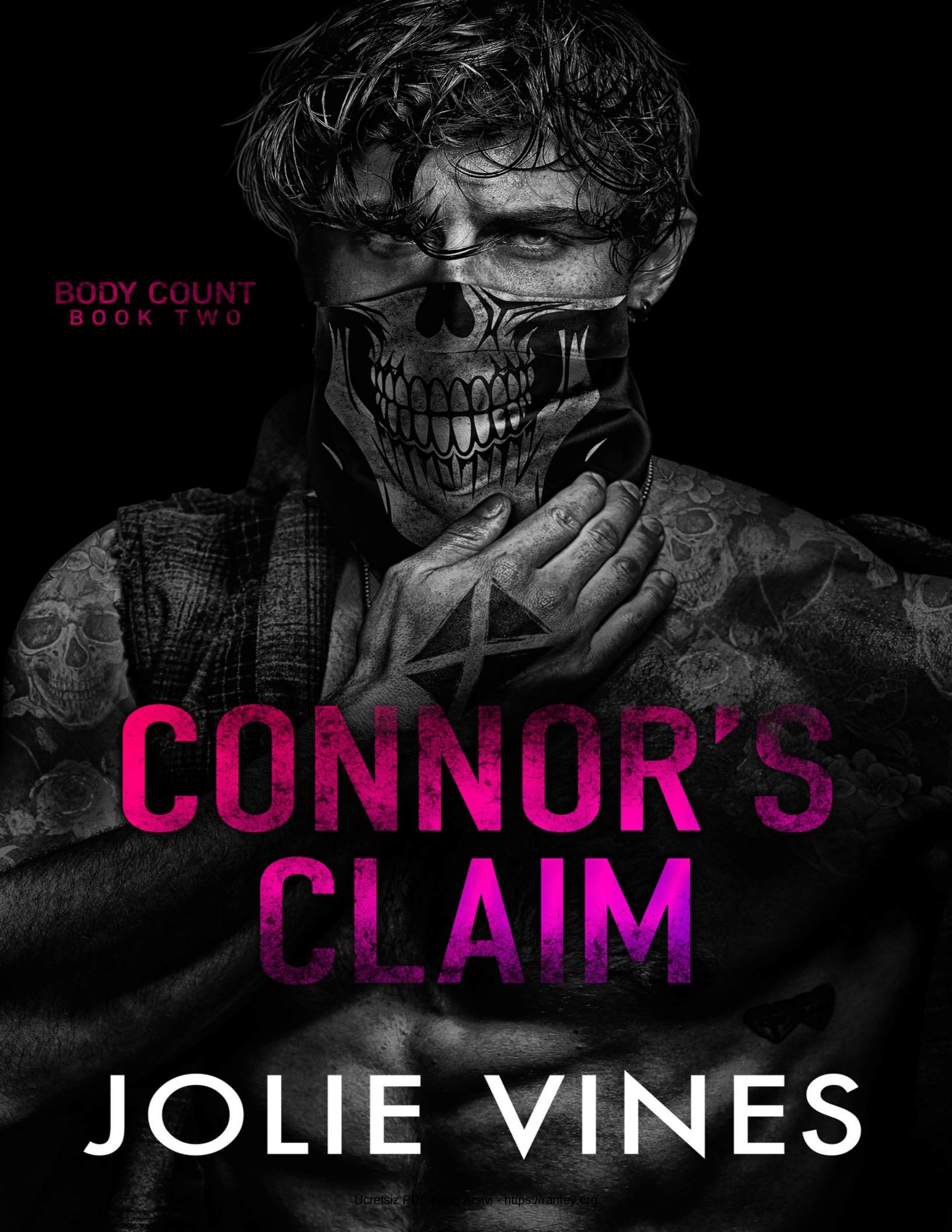
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A black and white photograph of a man with dark, messy hair. He has a large, detailed skull face paint covering his lower face and mouth. He is holding his right hand up to his chin, with a large, dark, five-pointed star tattoo on his palm. He has several tattoos on his chest and shoulders, including a skull on his left shoulder. The background is dark.

BODY COUNT
BOOK TWO

CONNOR'S CLAIM

JOLIE VINES

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

CONNOR'S CLAIM

BODY COUNT - BOOK 2

Jolie Vines

DIVINE

DIVIDE

WWW.JOLIEVINES.COM

OceanofPDF.com

Copyright © 2024 by Jolie Vines

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Studio ENP'de Emmy Ellis tarafından

düzenlenmiştir. Düzeltme Lori Parks

tarafından yapılmıştır.

Bıçimlendirme Cleo Moran / Devoted Pages Designs tarafından yapılmıştır.

Kapak tasarımı Natasha Snow tarafından yapılmıştır.

Kapak fotoğrafı: Wander Aguir. Kapak

modeli: Jerryn S.

OceanofPDF.com

*Uyuyorsun, onun şartlarında, senin değil, ama her şeyi hissedebiliyorsun. Titre,
küçük baştan çıkarıcı*

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

READER NOTE

Sevgili okuyucu,

Arran'ın Saplantısı ile başlayan cinayet gizemi, Ceset Sayısı serisinin ikinci bölümünde devam ediyor. Serbest dolaşan bir katilimiz var. Arran ve Genevieve artık birlikte olduklarına göre mücadele etmemiz gereken yeni bir çiftimiz var.

Birinci kitapta olduğu gibi, Connor'ın İddiası da ahlaki açıdan gri unsurlar içeren karanlık bir romantizm ve sahiplenici-tutkulu çizgisinin çok ötesinde uçan bir kahraman.

bununla bir sorunuz yoksa, diğer tetikleyici uyarıları kontrol edin ve ardından ikinci bölümle sıcak ve terli .

Shane East ve Allie Rose'un yanı sıra diğerlerinin de yer aldığı bu serinin çoklu yayın düet sesi şeytani derecede lezzetli.

Oh, ve evet, bu kitaplarda gizli bir kod var. Üç kitapta da var. Daha fazla bilgi serinin son kitabında.

Sevgiler, Jolie

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

TRİG G ER UYARILARI

ARRAN'IN SAPLANTISINDAKİ UYARILARIN ÇOĞU HALA
GEÇERLİDİR. (SPOILER İÇEREbilir):

Çeteler
Seks işçiliği
Aile içi şiddet
Cinsel saldırı Seri
katil kahraman
Dubcon
İntikam için öldürmek Ahlaki
açıdan gri kahraman
Somnofili
Kahraman, tuzağa düşürmek için kadın kahramanın doğum kontrol
yöntemiyle oynar İşkence ve cinayet tasviri (parmaklarıyla izle türünden)
Kanlı oyun (sınırlı, başkasının)
Sakinleştirici veya bilinçsizken seks
Üvey kardeşler (kısaca)
Kadın kahramanın vücudunun utandırılması (cezasını çeken kahraman
olmayan erkekler tarafından)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BLURB

Amazon'un bir numaralı çok satan serisi.

Dikkatini çekmek için her şeyi denedim ama bir canavarı davet ettim.

Hayatıma yönelik bir tehditle karşı karşıya kaldıktan sonra kendimi İskelet Çetesi'nin infazcısı tarafından kaçırılmış ve kilit altında tutulurken buldum. Connor'dan korkulur. Saygı duyulan biri. Ve bana takıntılı.

Her şeyi kontrol ediyor, zevkime kadar. Neye dokunup dokunamayacağımı onun kuralları belirliyor. Ne zaman kıyafet giyip giyemeyeceğimi.

Garip olan ne kadar mutlu olduğum.

Dışarıdan bakıldığında eski hayatım mükemmel görünüyordu ama babamın demir pençesi beni boğmuştu. Şimdi, beni esir alanın ellerinde, nihayet nefes alabiliyorum.

Deadwater'daki ceset sayısı artarken, maskeli adamımın korumasından asla ayrılmak istemiyorum. Benimle ilgilenmesi onun çöküşüne neden olsa bile.

Farkında olmadan Connor'ın iddiası haline geldim. Ama sakladığım sırlar ikimizi de tehdit ederken bu ne kadar sürebilir?

--

Connor'ın İddiası, bir cinayet gizemini ve kadınlarını ellerinde tutmak için her şeyi yapabilecek bir ekibi içeren, birbirine bağlı karanlık romantizm Body Count üçlemesinin ikinci kitabıdır.

OceanofPDF.com

PLAYLIST

Girls Like You by The Naked and Famous
Cola by Camelphat ve Elderbrook
Midnight City by M83
Judith by A Perfect Circle

Nine Inch Nails'den Closer
Artemas tarafından Beni Öpüşünü Seviyorum
I Can Fix Him (No Really I Can) by Taylor Swift
Come Through by Rui + Voluptuöus

On Your Knees by Ex-Habit
Rush by Dutch Melrose & benny mayne
Take Me Back to Eden by Sleep Token
Bad Omens tarafından Huzurun Ölümü

Facebook'taki Jolie Vines Okuyucu Grubu tarafından derlenen şarkı listesi. Sizi
lezzetli boğucu insanlar.

OceanofPDF.com

CONTENTS

Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13
Bölüm 14
Bölüm 15
Bölüm 16
Bölüm 17
Bölüm 18
Bölüm 19
Bölüm 20
Bölüm 21
Bölüm 22
Bölüm 23
Bölüm 24
Bölüm 25
Bölüm 26
Bölüm 27
Bölüm 28
Bölüm 29
Bölüm 30
Bölüm 31
Bölüm 32
Bölüm 33
Bölüm 34
Bölüm 35
Bölüm 36
Bölüm 37
Bölüm 38

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 42](#)

[Bölüm 43 Sonsöz](#)

[Son](#)

[Teşekkür Ayrıca Jolie](#)

[Vines Yazar Hakkında](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

OceanofPDF.com

Bölüm 1

C
onnor

Elimdeki bıçak, soğuk ve sert, hayatın nadiren başardığı bir şekilde bana güven veriyordu. İskeletle birlikte benim işimin bir aracıydı. Yüzümün alt kısmına bir bandana bağladım ve cebimdeki deri çantada iğneler ve sakinleştiriciler vardı.

Gölgelerden uzak durarak, gece karanlığındaki malikânenin kenarı boyunca ilerledim, başka birine ait bir işaret ya da sese karşı tetikteydim.

Geldiğini bildiğim tehlike için.

Bir zamanlar bu eve bir sırt çantası dolusu kıyafetle ve kısa bir süre burada yaşama beklentisiyle gelmiştim. Annemin yeni bir sevgilisi vardı ve karma bir aile olarak hep birlikte nasıl bir yuva kuracağımızı ballandıra ballandıra anlatmıştı. Onlar, birbirini çok seven çift ve biz, çocuklar.

Ben ve onun genç kızı.

Everly.

Ona karşı küçümseme dışında bir şey hissetmeyi hiç beklemiyordum. Ne de olsa o da yeni yaşam koşullarımızdan nefret edecek ve tıpkı benim ona yaptığım gibi beni görmekten tiksinecekti. Ama öyle olmadı. Benden hoşlanmıştı. Nazikti. Misafirperverdi.

Yatağı da dahil.

Ama bu kadarla sınırlı kaldı. İlk görüşte aşk benim başarısızlığımdı.

Everly Makepeace bir zamanlar benim üvey kardeşim ve saplantım olmuştu, ama asla tam tersi olmamıştı.

On yıl sonra, onun tarafında hiçbir sevgi kaybı olmadan, neden onu korumak için evine girdiğimi açıklamamın tek yolu buydu.

Bir köşeyi döndüm, gözlerim duvardaki bir çentikten yukarı uzanan ve geçmişte sayısız kez yatak odasına girmemi sağlayan bir tahliye borusundaydı, ama şok nefesimi keserek geri çekildim. Yıldız ışığı kırık camların üzerinde parlıyordu, mutfak kapısı bir aralık açıktı.

Ondan sonra gelen her kimse çoktan içeri girmişti. Ben çok geç kalmıştım.

Kalbim yeniden atmaya başladı ve adrenalin yükseldi. Kapıya yöneldim ve Everly'nin adını saldırganın derisine kazımaya hazır bıçağımla içeri girdim. Mutfağı sessizlik kaplamıştı, cilalı, boş yüzeyler alan boyunca uzanıyordu. Dışarıda araba olmamasından evde başka kimsenin olmadığını zaten biliyordum. Babasının timsah gülümsemesini takınarak şehri ve tehlikeli anlaşmaları yönetmekle meşgul bir hayatı vardı. Babası burada değildi. Sadece o vardı.

Bir yabancıyla birlikte.

Dikkatli adımlarla mutfağın İtalyan mermeri adasının yanından geçerken gözlerim çıkışta, açıklayamadığım bir koruma görevindeydi. Bu kadın umurunda bile olmamalıydı. O beni hiç umursamadı. Benim için her şeydi, sonra hiçbir şey oldu ve hiçbir şey kalması gereken yerdeydi. Bir şekilde ayaklarım hareket etmeye devam etti. Kaslarım gergin ve odağım bilenmiş olarak kaldı.

Kapıda hareketsiz durdum ve dinledim.

Hiçbir şey yok. Gıcırta yok, ses yok. Belki de onu henüz bulamamışlardı. Koridora çıktığımda rotama karar vermek için durakladım. Alt katı mı tarayacaktım yoksa doğrudan yatak odasına mı çıkacaktım? Evet, doğruca ona gidecektim. Oraya ilk giden ben olursam yüzündeki korku ifadesinden zevk alırdım.

Aniden bir şey gümbürdedi. Ayak sesleri. Boğuk bir çığlık.

Everly'nin.

Koridora daldım, içimi soğuk bir panik kapladı. Yolun karşısında iki ceset Everly'nin babasının Konsey Odası dediği odanın derinliklerine doğru ilerliyordu. İri yarı bir adam Everly'yi geriye doğru sürükledi, çıplak bacakları döşeme tahtalarında tutunmak için çırpınıyordu ve soluk, ipeksi sabahlığı açıktı. Eldivenli eli Everly'nin ağzına kenetlendi ve uzun kahverengi saçları Everly'nin kaçmaya çalıştığı koluna döküldü.

Kolu tam göğüslerinin altındaydı, kıvrımları kaşkorsesinden taşmakla tehdit ediyordu.

Ölü adam yürüyor.

Bu karar, kaçırma girişimini engellemek için ileri atılmam kadar kolay oldu. Koridoru geçerken bıçağımı kınına soktum, silaha gerek yoktu. En azından ilk bakışta silahsızdı ve bende herhangi birini alt edecek kadar öfke vardı.

Adam aceleyle Everly'nin kulağına konuştu, söylediği her neyse, ağzını serbest bırakmasına yetecek kadar mücadelesini durdurdu. Umurumda bile değildi. Yolun geri kalanında koştum ve yumruğumu kaldırdım. İkisi de aynı anda beni fark etti, Everly'nin gözleri büyüdü. Saldırgan irkildi ama yumruğum yüzünün yan tarafına isabet etti. Yere düştü ve kıza tutunduğu yeri bıraktı.

"Connor," diye Everly.

Beni tanıdı. Siyahlar içindeyken bile. Yüzümün yarısı kapalı olsa bile.

"Geri çekil." Onu bir pozisyona yönlendirmek için bir kolumu uzattım.

koruma.

O aldı. Vücudu benimkine degecek şekilde arkama geçti.

Yerdeki adam ayağa fırladı, elini çenesine, ona vurduğum yere götürdü.

Eğer bir bakışıyla öldürebilseydi, ikiye bölünmüş

olurdum. "Sakin ona dokunma," diye emretti.

Öfke içime çöktü. Everly ile konuşmak için döndüm ama bakışlarımı dövüşçü duruşuna geçmiş olan davetsiz misafirden ayırmadım. "Seçim senin. Ölmesini izle ya da gözlerini kapat."

Her iki durumda da yanımdan ayrılmıyordu. Bıçağım bilinçli bir düşünce olmadan tekrar elimdeydi.

Everly'nin parmakları kolumda sıkılaştı. "Bekleyin. de."

Yabancı tereddüt etti. Bana dokunduğu yere baktı. "Onu tanıyor musun?" diye sordu.

Everly'nin hızlı baş sallaması kolumu dürttü.

Yemin etti. "Beni dinle. Sana zarar vermek için burada değilim, ama zarar verecek başkaları geliyor."

Sesinde tanıdık bir şeyler vardı, elimi sabit tutmama yetecek kadar. "Az önce ne dedin sen?"

"Bana da aynısını söyledi," diye fısıldadı Everly. "Bir uyarı ile geldi."

Adam ağzının etrafındaki sade eşarbyi çekiştirerek indirdi. "Dalga geçmiyorum. Bunun için zamanımız yok."

Farkına varıldı.

Onu tanıyordum. Çok uzun zaman önce değil, kız kardeşini aramak için depomuzu bastıktan sonra onu dairemdeki bir odaya hapsedmişim. O da

En iyi arkadaşım Arran'ın kısa süre önce sahiplendiği Genevieve'in kardeşi Riordan'dı. Gen'i severdim, hatta onu kurtarmaya çalıştığı için kardeşine saygı bile duyardım, her ne kadar yanlış anlamış ve sonunda onun orada olmak istediğini kabul etmiş olsa da.

Anlam veremediğim şey ise onun neden burada olduğuydu. "Sana yalancı dediğim için özür dilerim," diye ısırdım.

"Ben değilim. Four Milers'tan Red seni yakalamak için aradı." Bakışları Everly'nin üzerinde kaldı.

"O senin için bir iş mi?" Hırladım.

Hayal kırıklığı gözlerinde parlamıştı ve odağı bana geri döndü, ifadesi vahşileşti. "Hayır, pislik. Başka biri onun yerine bu kararı vermeden önce ona gitmesini söylemek için buradayım."

Dört Milciler, Deadwater şehrinde rakip bir çeteydi. Belediye başkanının kızını neden kaçırmaya çalıştıkları tam bir muammaydı ama yine de yalan gibi gelmiyordu.

Bir de buraya ilk gelme sebebim vardı. Şehirdeki son cinayetlerin benimle ilgili olduğuna ve bir sonraki hedefin önemseydiğim biri olabileceğine dair bir önsezi. Ya da en azından eskiden. Paniğe yol açmıştı.

Kırbaçlanmış gibi Everly'nin yanına koşardım.

Koridorda karanlığa inat ışıklar yanıp sönüyordu. Ardından bir motor gürültüsü geldi, belki de birden fazla.

Riordan'ın başı sese doğru kaydı. "Bunlar onlar. Gitmeniz gerekiyor." Yine onunla konuştu ama sonra o öfkeli bakışlarını bana yöneltti. "Onu götür yoksa ben götürürüm."

Düşmanlık sıcak bir dalga halinde yükseldi ve diğer duygular tarafından desteklendi. Başkalarının onu istemesinden korkuyordu. Bir çete. Bu serseri. Ona dokunduğu görüntü geri geldi. Onu sahiplenme tehdidi, elimi yumruk haline getiren ve bir yumruk daha atan kıskançlığı serbest bıraktı.

Bağlandı. Riordan güçten dolayı geri döndü.

Yere inmesini beklemeden Everly'nin elini tutarak onu koridora yönlendirdim. Sol tarafa hızlıca bir göz attığımda farların büyük ön kapının etrafındaki cam ekleri aydınlattığını gördüm. Yaklaşan her kimse, sıcak geliyordu.

Şansımız yaver giderse, yoldan ayrılmak için zamanımız olacaktı.

Mutfak kapısından dışarı baktım. Çizmelerimin altında camlar çatırdadı. Everly nefesini keskin bir şekilde içine çekti ve ben de arkasından bakarak onun irkildiğini ve ayağını kaldırdığını gördüm.

Bir kesikten kan akıyordu.

Dehşet damarlarımda dolaşıyordu. İnsanları uykularında öldürmüştüm. Ya da uyanırken ve önümde zincirlerle sallanırken. Kan görmek beni hiç etkilememişti.

Onun olması dışında... Devam etmek zorundaydım. Eğilerek omzumu karnına dayadım ve nefes nefese kalmasına aldırmadan onu itfaiyeci tarzında kaldırdım.

Sonra kapıdan çıktım ve koşmaya başladım. Çiçek tarhları boyunca. Verandayı resmi bir düğüm bahçesinden ayıran alçak bir duvarın üzerinden. Basamaklar fiskiyeli bir çimenliğe çıkıyordu, ama sola dönüp bir ağacın altına girerseniz, bir hayvan izi çitteki bir boşluğa ulaşıyordu.

Genç bir adamken girip çıktığım yol ve şimdi kurtuluşumuz.

"Dur," diye yalvardı Everly.

"Hayır. Buradan çıkmamız gerek."

Çalılarının arasından geçip yokuşu tırmanarak komşuların geniş bahçesinin kenarına geldim. Yan sokağa açılan bir girişleri vardı. Arabamı orada bırakmıştım.

"Haklı olamaz. Neden bir çete peşimden gelsin ki? Muhtemelen güvenlik görevlileri gelmiştir," diye karşı çıktı. "Connor, dur. Durmazsan bağırırım."

Everly her zaman naif taraftaydı.

Makyavelist babasına rağmen. Yaşadığımız şehrin rahatsız edici alt akıntısına rağmen. Benim karanlıkta yaşadığım yerde, o her zaman ışığı çağırırdı.

Bana doğru hamle yapınca tökezledim ve dengemi düzelterek onu bizi geçici olarak gizleyen büyük meşe ağacının dibine indirdim. Topallayarak yürüdü, yaralı ayağını topraktan kaldırdı. "Teşekkür ederim. Bir yanlış anlaşılma oldu, hepsi bu."

Kan kulaklarıma hücum etti. Sırtım ona dönükken cebimden kitimi çıkardım. Kolay ve iyi çalışılmış hareketlerle elimde bir iğne vardı ve kullanıma hazırды.

"...o adamın ne demek istediği hakkında hiçbir fikrim yok," diyordu Everly, elleri sözleriyle birlikte hareket ediyordu. "Eğer biz sadece-"

Onu kucakladım ve akıcı bir hareketle kışını bıçakladım.

Güzel yüzü bana doğru yükseldi. Alnında şekillenen şaşkınlık çizgileri sonra kayboldu. Bir soru oluşturmaya çalıştı, ama o hain gözleri geri yuvarlandı ve Everly zarif bir şekilde bana yaslanarak bayıldı.

Beklemedim, bizi güvenli bir yere götürmek için onu tekrar kaldırdım. Sokak temizdi, otomatik bir ışık yanıp sönüyor ama yanmıyordu. Sokakta, ben

Kimsenin izlemediğinden emin olmak için bir süre durakladıktan sonra arabama süründüm ve genç kızı arka koltuğa yatırdım, tüm bunlar komşuları uyarmak için neredeyse hiç ses çıkarmadı.

Sürücü koltuğundan dikiz aynamdaki baygın kadına baktım. Onu gözden uzak bir yere götürmek için acele ederken, sabahlığını örtmeye dikkat etmemiştim ve vücudu bana bakıyordu.

Pahalı fildişi gecelikler, bir tutam esmer bukleler.

Everly'nin günlerce süren kıvrımları vardı. Hayalini kurmayı denediğim ama başaramadığım kalın kalçalar. Bir erkeği ağlatabilecek göğüslere sahipti. Vücudunu hiç sevmemişti ama ben ona tapmış, yumuşak karnına öpücükler kondurmuş ve kremsi teninin her santimini sevmiştim.

O zaman öyleydi, şimdi ise böyle.

Kaşkolu yamuk olduğundan bir göğsü yarıya kadar düşmüştü, sabahlığının dantelleri göğüs uçlarını en iyi dikizleme gösterisi gibi gizliyordu. Kalçalarının tepe noktasında, ipek şortu tümseğinin üzerinde uzanıyor ve bana şeklinin müstehcen bir taslağını veriyordu. Bir zamanlar dilimle izini sürdüğüm kısımları.

Bu kadınla ilgili tüm kararlılığıma rağmen, sikim siyah kotumun içinde kalınlaştı.

Ardından öfke geldi. Bir daha asla onu istemeye boyun eğmeyecektim. Bedenim bana ne kadar ihanet ederse etsin, buraya tek bir şey için gelmiştim ve o da bu değildi.

Motor gürledi ama arabanın farlarını kapalı tuttum. Konaklarla dolu bu yolda park etmiş çok az araç vardı, çoğu insan pahalı araçlarını garajlarına ya da araba yollarına bırakmıştı.

Arkamızda, kaldırımın kenarında duran siyah bir motosiklet hariç.

Tıpkı Everly'nin evindeki davetsiz misafiri tanıdığım gibi, bisikletini de tanıyordum. Riordan onu depoya kadar sürmüştü ve ben de modelini ve plakasını ezberlemiştim.

Arabamı geri vitese takarak ona çarptım ve kırılan camların çıkardığı çığırımlarla makine savruldu.

Bu gece burada olduğu için onu sikeyim. Benim şimşegiimi çaldığı ve görünüşe göre onu kurtarmak istediği için siktir et onu.

Ve beni reddetmesine, yüzüme karşı hayır, beni istemiyor demesine rağmen, şimdi Everly benim elimdeyken, onu bırakma zamanı geldiğinde eski yaralarımın kan akıtacağıma dair çarpık düşüncelerim için beni becer.

OceanofPDF.com

Bölüm 2

Everly

Parmak uçlarım yumuşak çarşafları sıyırdı ve bilincimi çalan uyuşturucunun etkisiyle gözlerimi açmak için mücadele ettim. Göz kapaklarım birkaç milimetre aralandı ve gece mavisi yatak takımını gördüm. A koyu ahşap çerçeve. Ötede tuğla bir duvar.

Connor'ın yatak odası mı?

Öyle olmalıydı. Eğer ona öfkeli olmasaydım, ya da bu olumsuz duygulardan olabildiğince uzak olsaydım, bulunduğum yer beni heyecanlandırırdı. Ona ulaşmak için yaptığım onca şeyden sonra, bu aradığım bir fırsattı.

Bedenim titreyerek canlansa da düşüncelerim tembelce hareket ediyordu. Derin bir nefes aldım, ciğerlerimi çarşaflara sinen temiz erkeksi kokuyla doldurdum. Cennet gibi. Beni gençlik gecelerine geri götürdü, sanki bir hayalet son on yıllık acıyı düzgünce çalıyordu.

Yine sızmış olmalıyım çünkü sonraki uyanışım bir rüyadan geliyordu. Babamın evinin koridorundaydım, ön kapı açıktı ve içeri güneş ışığı giriyordu. Babam elinde bavuluyla bir kadına eve girmesini işaret ediyordu ve kadının parlak konuşmaları her yeri dolduruyordu.

Beyaz-mavi çiçekli bir elbisenin içinde, omuzlarım geride, belki biraz da sert bir gülümsemeyle, bakışlarımı yeni evlilerden arkasındaki kişiye zıplatarak duruyordum. Oğul, annesinden daha uzun boylu ve benden sadece bir yaş büyük olmasına rağmen on altı yaşında bir çocuktan çok bir erkekti,

evime girdi. Dağınık kahverengi saçları mavi gözlerine dökülüyordu ve kaşları benim hoş geldiniz ifademin tam tersiydi.

Yakışıklı yüzünden sonra geniş omuzlarına baktım. Grup tişörtünün altındaki pazuları. Boynuna attığı kulaklıktan gelen müzik sesi.

İlk şehvet patlamamla irkilerek yetişkinlere bir bakış attım ama onlar kendi içlerine dalmışlardı. Babam yeni aşkının poposunu sıkıyor ve beni umursamadan, hatta tanıştırmadan onu doğruca üst kata çıkarıyordu. Biraz inancım olsaydı, mutluluğunun uzun sürmesi için dua ederdim. Onu daha iyiye doğru değıştirsın diye. Ama daha önce hiçbir tanrı bana cevap vermemişti ve şimdi de sormaya zahmet etmedim.

Onun yerine gülümsememi yeni üvey kardeşime sabitledim. "Sen Connor'sın, değil mi?"

O gözler bana dikilmişti. Beklemediğim bir şekilde ve bariz mutsuzluğunu delip geçen bir ilgiyle üzerimde geziniyordu. Nabzım hızlandı.

Babamın bana nefret etmeyi ve korkmayı öğrendiğim bir erkek değerdirmesiyle bakan ortakları vardı. Gizleyemediğim göğüslerim büyüdüğü andan itibaren bunu yaptılar.

Bakışları beni ürkütüyordu.

Connor'ın kanımı ısıttı.

O ana kadar tamamen yabancı olan yeni aile üyeleriyle tanışmanın garip anı bir anda çok daha güzel bir şeye dönüşmüştü. On beş yaşındaydım ve daha önce hiç hissetmediğim şeyler hissediyordum.

Ya da o zamandan beri.

Rüya kalktı, uyanıklık geri geldi. Parmaklarımı ve sonra ayak parmaklarımı esneterek bir bacağımı uzattım, böylece yalnız olup olmadığımı gözlerimden önce dokunarak anlayabilirdim. Yatak boştu ve uzaktan gelen müzik sesi ve daha da zayıf bir siren dışında hiçbir ses bana ulaşmıyordu. Deadwater'da her zamanki gibi iş.

Birkaç dakika boyunca Connor'ın dairesinin havasını soluyarak bekledim ve uyuşturucunun beynimi terk etmesine izin verdim.

Kaç saat geçtiğinden emin değildim ama saat onda yatmışım, sonra bir sesle uyanmışım ve bu ses beni aşağıya, araştırmaya yöneltmişti. Muhtemelen gece yarısı olmuştu. Orada adam beni yakalamıştı, hemen ardından Connor sanki sihirle ortaya çıkmış ve beni bayılttığı için hatırlayamadığım bir şekilde beni kurtarmıştı. Beynimi zorladım. Yabancı ne demişti? Kaçırılmamı bir çete mi emretmişti? Buna inanamadım. O kadar değeri değildim.

Temizleyici bir nefes daha alarak, beynim baş döndürücü daireler çizerken parmak uçlarımı alnıma götürerek bir an doğruldum. Görüşüm yerine oturduğunda etrafıma bakındım. Kırmızı tuğlalı duvarlar geniş yatak odasının meşe zeminiyle buluşuyordu ve odada dağınıklık yoktu ama dikkatimi çeken pencere oldu. Yerden neredeyse tavana kadar yükseliyordu ve aynı tuğlalarla kemerlenmişti.

Yerimi belli ediyor.

Connor'ın çalıştığı nehir kenarındaki depodaydım, daha önce nakliye için kullanılan ve en az sekiz kat yüksekliğinde kırmızı tuğla ve çelikten yapılmış devasa bir bina. Zemin kat bir tarafta canlı bir gece kulübü, diğer tarafta ise özel bir striptiz kulübü arasında bölünmüştü. Bunun üzerinde, reklamı yapılmayan ama babam da dahil olmak üzere şehrin erkekleri arasında ünlü ve popüler olan bir genelev işletiliyordu.

Orayı bu şekilde öğrendim. Babam beni faaliyetlerinden uzak tutmak için hiçbir neden görmüyordu. Üyeliğini yönetiyor ve en sevdiği seks işçileriyle randevuları ayarlıyordum, hatta zaman zaman kadınları ofisine ya da evimize çağırıyordum. Bundan hoşlanmıyordum ama yargıladığım o idi, onlar değil. Onlar sadece hayatlarını kazanıyorlardı.

Yatağın kenarına doğru sürünerek ayaklarımı alttaki yumuşak krem rengi halının üzerine koydum, ayak parmaklarımı oynattım ve sonra ayağımdaki hafif bandajı fark ettim. Kendimi mi kesmiştim? Evet, camda. Bana yama yapmıştı. Bir sızı bile hissetmedim.

Üzerimde hâlâ yatarken giydiğim kaşkorse ve Fransız külotu vardı ama ipek sabahlığım kayıptı ve görünürde yoktu. Connor bir noktada onu üzerimden çıkarmış .

Ellerimi kalçalarımda gezdirdim, göreceklelerinden pişmanlık duydum.

Keşke spor salonuna gittiğim ve iyi beslendiğim daha iyi haftalarımдан biri olsaydı. Yine de bana her zaman vücudumu olduğu gibi sevdiğini söylerdi. Babamın iğnelemelerini duyduğumda ya da bir butiğe girip güzel bir elbise sorduğumda bana bedenimin olmadığını söylediklerinde aklımda hep onun sözleri olurdu.

Connor benden hoşlanmıştı. Kendimi daha iyi hissetmemi sağlamıştı. Şimdi onun yargısını bilmek istemiyordum.

Ayağa kalkarak odayı geçip pencereden baktım, avuçlarımı serin camlara dayadım. Şehir ıslık ıslık ve Ölü Su Nehri, ileride şehrin merkezine giden Arnavut kaldırımлы yürüyüş yolu boyunca uzanan ışıklardan parıltıydı. Aşağıda insanlar gruplar halinde kulüplerden çıkıyordu.

ya da tek başına sendeleyerek ilerliyordu ve dışarıda kuyruk olmaması bana geç olduğunu söylüyordu. Daha doğrusu Pazar sabahı erkendi.

Evimde başka bir şey olduysa, aramadığım güvenlik ekibi bir şekilde ortaya çıktıysa ya da babam uyarıldıysa, bunu bilmemin hiçbir yolu yoktu. Telefonumu üst katta bırakmıştım ve orada kalacaktı.

İçimi garip bir huzur duygusu kapladı. Bir fırtınanın ortasıdaydım, çevremdeki tehlikeyi göremiyordum ama aynı zamanda yoluma devam edemiyordum. Connor'la konuşana kadar değil.

Ben uyurken burada olup beni izlememesi biraz acı veriyordu ama aynı zamanda neden izlesin ki? Ona yaptıklarından sonra benden nefret ediyordu.

Büyüleyici manzaraya sırtımı döndüm ve yatağa doğru ilerledim. Komodinin üzerindeki bir kâğıt parçası gözüme çarptı. Uyandığımda fark etmemiştim ama şimdi uzun bir su bardağının yanında beklediği yerden aldım.

İÇ BENİ, büyük harflerle yazılmıştı.

Kalbim güm güm attı. Benim için bırakılmış bir talimat. Lafı gelmişken söyleyeyim, ağzım kemik gibi kurumuştı. Soğuk su boğazımdan aşağı kayarak beni daha da uyandırdı.

Bir yudum daha aldım ve kâğıdı ters çevirdim ama diğer tarafta hiçbir şey yoktu. Kağıdı katlayarak yatağın etrafında dolaştım, eski üvey kardeşimin kendisi için yarattığı evi merak ediyordum. Onu görmek istememin nedeni onun için endişelenmemdi ama evi güzeldi. İyi kalitede çarşafklar. Ağır mobilyalar. Erkeksi ama zevkli ve düzenliydi. Duvarı, bir kısmını yıllar önce malikânedeki odasında bulundurduğunu hatırladığım bıçak koleksiyonu dışında hiçbir sanat eseri yoktu.

Onlara doğru sürüklendim, bazıları açıkta, diğerleri kılıflı, silahları tuğlaya delinmiş desteklere tutturulmuş ve keskin kenarları aşağıya bakan bıçakları inceledim. Bir tanesinin kör tarafına, yerinde olmayan bir şey tünemişti. Gözlerimi kıstım. Başka bir kâğıt parçası.

Dikkatlice sıkıştırdım.

"DOKUNMAYIN" diye

yazmıştı.

İçimden kadınsı olmayan bir eğlence homurtusu yükseldi. Onu tanıdığımdan beri bıçaklara takıntılıydı ama beni bıçaklara yaklaştırmazdı. Belli ki bu değişmemişti.

Döndüğümde, açık bir kapıdan bir banyo gördüm, yanındaki koridora çıkış vardı. İçeri girdim ve tuvaleti kullandım, içindeki tek gri şişe vücut şampuanı güçlü görümlü

duş, lavabonun üzerindeki bir tutucuda tek bir diş fırçası ve macun ve dolapta şişe ve paketlerin tamamen yokluğu.

Her zamanki kız arkadaşı kalmıyor demek ki. İçimden rahatlamayla birlikte huzursuzluk da geçti. Bunu ben de merak etmişim. Kimi sevdiği konusunda endişelenmişim. Ne sıklıkla.

Banyo kapısının arkasında bir kapüşon asılı duruyordu. Kapüşonun içinde katlanmış üçüncü bir kâğıt parçası bekliyordu.

BENİ GİY.

Bunun sevimli olma tehlikesi vardı - Connor'a hiç uymayan bir şey. En azından dünyaya sunduğu versiyonuna. Kaldığı tüm kadınlar için yaptığı bir rutin gibi gelmedi bana, gerçi belki de beni kapıya yönlendiren ve kovan daha fazlasını bulabilirdim.

Aniden soğuğu hissettiğimde kapüşonun tüylü iç kısmı beni titretti. Eylül ayıydı ve gündüzler hâlâ sıcak olsa da geceler uzun ve nemliydi. Koridora çıktım ve kapalı kapıları geçerek büyük, açık planlı bir oturma odası ve mutfaka girdim. Sadece tezgâhların üzerindeki sarkıt lambalar yanıyordu, mekânın geri kalanı derin gölgeler içindeydi.

Başka bir bıçak duvarı parıldıyordu.

Odanın kenarında duraksadım, gergindim ama kararlıyım.

"Alo?" diye seslendim.

Cevap gelmedi. İyi. Onu bulacağım.

Burada olmak istemişim. Depoda onu aramak için iyi bir sebebim vardı.

Birkaç hafta önce babamın telefonda Connor'ın adını söylediğini duymuştum. Gerçek adından değil, kullandığı çete adından. *Shade*. Çünkü görünüşe göre o karanlık gecelerin adamıydı.

Babamın Shade ile bir tür anlaşması olduğunu anlamıştım ve bu bilgi beni çılgına çevirmişti. Feda ettiğim onca şeyden sonra. Onu güvende tutmak uğruna *kaybettikten* ve karşılığında nefretini kazandıktan sonra. Onu özgür bırakmak için yaptığım onca şeyden sonra, yine de babamın pençelerine düşmüştü ve bu dayanılmazdı.

Aklım başımdan gitti.

Neden evime gelmişti? Ben gelene kadar bana yönelik sözde çete tehdidinden haberi yoktu. Madem benden bu kadar nefret ediyordu, neden silahlarını ateşleyerek geldi?

Ya da belki tüm bıçaklar parlıyor.

Öfkeyle ön kapıya yöneldim. Connor beni kaçırmış olabilirdi ama cevapları talep edecek olan bendim.

Ama başka bir kağıt parçası mandalın üzerinde bekliyordu. DENEME BİLE.

OceanofPDF.com

Bölüm 3

C
onnor

Arran'ın ofisinde, yerde volta atıyordum, en iyi arkadaşım kıcını masasına dayamış, koyu sarı kaşlarıyla beni izliyordu Birleştirildi.

"Everly Makepeace'i buraya getirmişsin. Bilinci yerinde değil."

Bir soru değil, içeri daldıktan sonra duyuruya bir yanıtı. Birkaç saat önce şehirdeki cinayetlerle ilgili bilgi vermek için beni depoya çağırmış ve panik içinde kapıdan dışarı fırlamama neden olmuştu. Şimdi geri dönmüştüm ve haklı olarak cevaplar istiyordu. Hiç bu kadar düşüncesiz davranmamıştım.

"Onun güvenliği için. Eğer biri beni hedef alıyorsa, geçmişimiz nedeniyle onu da hedef alabilir."

"Onu neden buraya getirdin?"

"Niyetim bu değildi. Sadece güvende olduğundan emin olmak istemiştım ama oraya vardığımda başka biri Everly'ye Dört Milciler'in onun için geldiğini ve kaçması gerektiğini söylemek için çoktan gelmişti."

Kelimelerimi dikkatle seçtim. Arran kız arkadaşının kardeşinin orada olduğunu biliyorsa, bunu ona söylemek zorundaydı ve Riordan'ın Everly'ye karşı davranışlarına bakılırsa, bu bilgiyi paylaşmaya hazır değildim. Kızın nerede olduğunu bilmesini istemiyordum. Önce ben onu bulana kadar olmaz.

Arran yemin etti. "Dört Milciler mi? Red belediye başkanının kızıyla ne halt ediyor? Onun konumundaki bir adam için riskli bir oyun bu."

O haklıydı. Deadwater'da çeteler ve yasal otoriteler arasında geçici bir denge vardı. Biz kadınları yönetiyorduk, Red tarafından yönetilen Four Milers uyuşturucu işiyle uğraşıyordu ve Zombiler de silah satıyordu. Tüm bunların üzerinde, bir bütün olarak yozlaşmış olan şehir liderleri rüşvet alıyor ve barışı koruyorlardı. Çoğunlukla işe yarayan bir sistemdi ve Arran depoda çalışan kadınların iyiliği için bunu sürdürmeye çabaladı.

Onun hedeflerini paylaşıyordum ama şehirde kendi rolüm vardı, uygulayıcı, temizlikçi. Arran kadınları güvende tuttu, ben de avcılarla ilgilendim. Herkes için bir kazanç.

Sistemdeki herhangi bir sarsıntı ikimizi de mahvetti.

"Ondan ne istediklerini öğrenmemiz gerekiyor," dedim.

Arran parmaklarını dikleştirdi. "İzin ver biraz araştırma yapayım. Kalıyor mu?"

Ona henüz söylememiş olmama rağmen başımı salladım. Üst katta, yatağında olduğunu bilmek garip hissettiriyordu. Onu orada bırakmış ve kendimi uzaklaşmaya zorlamıştım, bunun çarpık bir fantezinin hayata geçmesi olduğu gerçeğini görmezden gelmiştim. Yalan söylemeyen bir versiyonu hariç. Ya da beni reddetmemiş.

Bu seviyede bir saçmalık beni aylarca sinirlendirir.

Arkadaşım bir uyarıda bulundu. "Babası buna müsamaha göstermeyecektir." "O zaman bilmeyecek."

Birisi ofisin kapısını çaldı. Kulüpler kapanmıştı ve boş olacaktı, personel evlerine gidecekti ve depo kapanacaktı.

Arran onlara bir dakika beklemelerini işaret ettikten sonra bakışlarını bana çevirdi. "Everly'ye uyarıda bulunan kimdi? Evine birinin geldiğini söylemiştin. Four Milers'ın ekibinden biri mi yoksa başka biri mi?"

Çenemi çalıştırdım. "Bilmesen daha iyi."

Dışarıdaki kişi ısrarla kapıyı tekrar çaldı. Muhtemelen ayrılabilmek için son işlerini halletmek isteyen bazı amir ve müdürler konuşmaya başladı.

Bir süre sonra Arran bana güvenerek yavaşça başını salladı ve sırrımı saklamama izin verdi. "Bana sonra anlatırsın."

Omuz silktim ve başımı kapıya doğru salladım. "Ben çıkıyorum. Gitmem gereken yerler, güvende tutmam gereken sosyete prensesleri var."

Hâlâ kaşlarını çatarak gitmeme izin verdi ve ben de dışarıda bekleyen personel kuyruğunun yanından geçtim. Kontrol etmem gereken bir kadın, keşfetmem gereken bir şehir vardı ve kendi cevaplarıma ihtiyacım vardı.

Asansörde bana özel kodu girdim ve en üst kata çıktım. Bir tarafta Arran'ın Genevieve ile paylaştığı daire, diğer tarafta ise benimki vardı. Genellikle buraya geri dönmek rahatlamamı ve nefes almamı sağlardı ama bu gece kalbim hızla çarpıyordu. Durakladım, soğuk kayıtsızlık maskemi tekrar taktım ve içeri girdim.

Kanepemin üzerine düşen lamba ışığında Everly bekliyordu, dizleri yukarı doğru kıvrılmıştı ve kapüşonum onu örtüyordu. Uyanıktı, onu bayıltmak için kullandığım ilaçtan sadece düşük bir doz verdiğim için şaşırtıcı değildi ama onu burada görmek nefesimi kesti. Bir an için onun neden burada olduğunu ve benim ne halt ettiğimi unuttum. Sadece eve, onun yanına geldiğimde garip bir doğruluk hissine kapıldım.

Sonra kendimi ve yaklaşık on yıl önce ona tam olarak böyle bir hayat için yalvardığım ve onun hayır dediği sahneyi hatırladım. Kalbim sertleşti.

"Connor." Bacaklarını açtı ve ayağa kalktı.

"Uyanmışsın."

"Adam kaçırma ve uyuşturucuyla ilgili yeni kariyerin sayesinde hayır."

Yarısını bile bilmiyordu. Ne de yaptığım şey için özür diliyordum. Çılgılık atmakla tehdit etmeseydi, ona ilaç vermezdim, yani bu onun suçuuydu. "Nerede olduğunu biliyor musun?"

"Nehrin yanındaki depo. Beni eve götürecek misin?"

Kapıyı arkamdan kilitledim ve odayı geçip ona baktım. "Hayır. Evinize giren o şerefsizi duydunuz. Orada güvende değilsin." İri kahverengi gözleri beni içine çekti. "Sokakta bir güvenlik devriyemiz var. Sen gelmeseydin onları arayacaktım. Tek başıma iyi olurdum."

"Evet, o adam seni soyarken öyle görünüyordu." "Bana zarar vermeyeceğini söyledi."

Dilimi yanağıma sokarak alay ettim. "Everly." "Connor."

Bir ritim geçti. Kanım dönerek ısındı.

"Neden oradaydın?" Tereddütüm üzerine devam etti. "Çünkü buraya seninle konuşmak için birkaç kez geldim ama bir kez bile izin vermedin. Sonra birdenbire gecenin bir yarısı evime geldin ve şimdi de ben senin dairendeyim."

Kafamda çok fazla düşünce çarpışıyordu ama bunu basit tutmam gerekiyordu, bu yüzden kanepenin ucuna oturdum ve diğer uca yerleşen Everly'nin bacaklarının çıplak uzunluklarını görmezden gelmeye çalıştım. Garip bir şekilde rahattı. "Son birkaç hafta içinde şehirde meydana gelen cinayetlerden haberin var mı?"

Teredditle başını salladı. "İki kadını mı kastediyorsun?"

"Aynen öyle. İlki Cherry, çalıştığı kilisenin merdivenlerinde kan kaybindan öldü, ikincisi Natasha ise öldürülüp kapımızın önüne bırakıldı. İnfaz yöntemleri aynıydı. İkisinin de boğazı kesilmişti."

Everly'nin rengi soldu. "O zavallı ruhlar. Bunun seninle ne ilgisi var? Ya da benimle?"

Beynimin sıçramalar yapması ve bilgileri vahşi ve kontrolsüz bir şekilde bir araya getirmesiyle. Yine de gerçek gibiydi, özellikle de evindeki olaylar düşünüldüğünde. "Arran ilk başta katilin kendisini hedef aldığını düşündü. Annesinin infaz edilme şeklini kopyalamışlardı. Sonra Natasha'nın otopsi raporunu aldık ve ölmeden önce uyuşturulmuştu."

Everly'nin parmak uçları kalçasının arkasında ona enjekte ettiğim bölgeye kaydı. Saklamaya çalıştığı ürperti karşısında içimden taze bir sıcaklık ve bilinmeyen bir duygu dalgası geçti. Benden korkması gerekirdi. Neye dönüştüğümden. Ben onun bir zamanlar tanıdığı çocuk değildim.

"Anladığımdan emin değilim," dedi zayıf bir sesle.

Cebimden fermuarlı küçük deri çantayı çıkardım, iğneleri ve şişeleri ortaya çıkarmak için açtım. "Ticaretimin araçları. Katil benim kullandığım ilacın aynısını seçti. Alışılmadık bir tane. Sonra da cesedi buraya getirdi. İlk kadınla, o gece onun çalıştığı kilise bahçesindeydim. Katilin beni takip etmiş olması mümkün."

Everly'nin bakışları yoğunlaştı, orada da şaşkınlık vardı. Babasının ona benim hakkımda ne söylediğini merak etmiştim. "Bu ilacı tam olarak hangi iş için kullanıyorsun?"

"Bunu bana sormak istemezsin."

Dudaklarını birbirine bastırdı. "Tamam o zaman. Yani katilin seni hedef aldığını düşünüyorsun. Bunun benimle ne ilgisi var?"

Güzel bir soru. "Önceki bağlantımız nedeniyle sizi çapraz ateşe sokuyor."

Bakışları ilaç setinden benimkine kaydı. İnançsızlık gözlerini doldurdu. "On yıl önce anne babamız geçici olarak evlendi diye mi? Bu ne kadar yaygın olarak biliniyor ki?"

Sinirlenerek bir nefes çektim. "Sevgili baban bunu örtbas etmeye çalıştı ama bunu inandırıcı bir tehdit haline getirecek kadar çok insan hatırlayacaktır."

"Buna dayanarak evime mi girdin? Uzanıyorsun."

"Ve sen bunu elinin tersiyle itiyorsun. Kadınlar öldü ve bana en yakın olan kız hala sen."

Everly göz temasını kesti ve kendine sarıldı, kapüşonlu kazağım üzerinde bol duruyordu ama göğüslerinin kabarıklığını gizlemiyordu. "O kadınlar için çok üzülüyorum ama gerçek bir tehlike altında olduğumu sanmıyorum. Senin annenle ya da bir veya üç kız arkadaşınla vakit geçirmen gerekmiyor mu?"

Ayağa fırladım ve dudaklarımdan dökülmek isteyen inkâra tanık olmasın diye yüz ifademi gizleyerek pencereye doğru yürüdüm. "Bırak da kız arkadaşlar hakkında ben endişeleneyim."

"Harika. Sen bunu yap, ben de eve gideyim."

Dişlerimi sıktım, dikenli tavrı ve direnci beklenmedikti. Everly yufka yürekli bir yaratıktı, şefkat ve ilgiyle yaratılmıştı ama gerçek bir duygu derinliği yoktu. Bir zamanlar bunun tam tersine inanmışım ama o bana duygularının ne kadar sığ olduğunu kanıtlamıştı.

Geri dönerek cephaneliğimdeki bir sonraki silaha geçtim. Tek amacım onu burada tutmaktı. Güvende. Bunun ötesinde, ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yoktu. "İstersen uyarımı görmezden gel, ama evine giren adamı ve verdiği mesajı görmezden gelemezsin."

Bir tutam kumral saçını kulağının arkasına sıkıştırdı ve ifadesi tekrar değişti. "Ne demek istediğini anlamıyorum. Kimdi o?"

Bu, Riordan Jones'u tanıyıp tanımadığına dair sorumu cevapladı.

Omuz silktilim. "Fark eder mi? Bir çete senin peşinde ve o da onlar için çalışıyor."

Her iki durumda da burada daha güvendesiniz."

Uzun bir süre beni inceledi, sonra omuzları çöktü. "Bu doğru olsa bile kalamam. Babam iş için uzakta ama pazartesi sabahı beni işte bekliyor. Rastgele biri elinde kanıt olmadan bir tehdit savurdu diye taşınamam."

"Pazartesi günü seni işe götürür, sonra da alırım."

"Saçmalama. Kıyafetlerim yok. Telefonum." "Neye ihtiyacın olduğunu söyle, getireyim."

Dişlerini sıktı. "Beni burada kilitli tutamazsınız."

Onunla alay etmek istedim ama bunun yerine, daha önce onu yönlendirmek için notlarımı bıraktığım gibi, yüz ifademin konuşmasına izin verdim. *Beni izleyin.*

Everly uzun bir süre beni inceledi, sonra bakışlarında bir şey fark etti ve başını eğdi. "Sadece eşyalarımı almak için evime dönmeye gerçekten hazır mısın?"

Omuz silktim. Elini uzattı. "Bana telefonunu ver."

"Neden?" Ne olursa olsun, zaten avucumun içindeydi. "Sana bir liste vereceğim."

Kilidi açık ve notlar ekranı açık olarak teslim ettim. Everly tıklamaya devam etti, arada bir duraklıyor ve lanet olası bir kompozisyon yazıyordu. Sonra başka bir ekran açtı, gerçi onu çok yakından izlemiyormuş gibi yaptığım için hangisi olduğunu anlayamadım.

"Pazartesi günü tüm gün sürecektir bir etkinliğim var, bu yüzden yakın zamanda katıldığım bir etkinlikte çekilmiş bir fotoğrafımı arıyorum, böylece ihtiyacım olan kıyafeti toplayabilirsiniz" dedi. Kaydırdı, bir fotoğraf seçti ve ardından cihazı geri verdi.

Yapıştırılmış resim de dahil olmak üzere uzun listeyi taradım. Şampuan, makyaj malzemesi, *Siktir*, iç çamaşırı. Şehvet patlamamı maskeleydim ve . ." "Dikkatli ol. Orada biri varsa diye."

Kendi iyiliği için değil de benim iyiliğim için endişelenmesi ilginç. Tek başına yüzleşebileceğini düşünse bile tehdidin gerçek olduğunu bildiğini kanıtlıyordu. "Birkaç saat sonra görüşürüz."

"Ne kadar uzun?"

"Yapmam gereken başka bir şey var." Burada neler olduğuna dair herhangi bir yanılsamaya kapılmış olma ihtimaline karşı kapıyı işaret ettim. "Arkamdan kilitli olacak. Kaçsanız bile, bu kattaki çıkışlar benim şifrem olmadan açılmayacak. Sakın denemeyin bile."

Kahverengi gözleri bu meydan okuma karşısında parladı. "Görünüşe göre beni tam olarak istediğin yere getirdin."

Dudaklarımı acımasız bir küçümsemeyle büktüm. "Kendini kandırma ve rahatına düşkün olma. Döndüğümde alt katta kalabileceğin bir oda bulacağım, böylece birbirimizi görmek zorunda kalmayacağız. Seni korumamın tek nedeni babanın iyiliği , kişisel bir şey değil."

Sonra döndüm ve arkamdaki kilidi açarak ve ondan uzakta olmanın verdiği rahatlamayla oradan ayrıldım. Everly'yle ilgili diğer tüm düşünceler mezardan gelen düşüncelerdi, uzun zaman önce hala çarpan kalbimi göğsümden söküp çıkardığında, güzel tırnaklarını iyi bir önlem için kazdığında ve sonra onu toprağa fırlattığında ölmüş ve gömülmüştü.

O zamandan beri oradaydı.

OceanofPDF.com

Bölüm 4

Everly

Kilit tıklandı ve bir kez daha yalnız kaldım. Kavga beni terk etti ve kafam bir halde koltuk minderlerinin üzerine yığıldım. Connor çok farklıydı.

Sadece simsiyah kıyafetleri ve ellerinin arkasından boğazına kadar uzanan geniş dövmeleriyle değil, çete boynundaki bandana, ama aynı zamanda öfkesi.

Vücuduma bir şeyler yapmıştı.

Onun yakınımda olması beni ısıtmıştı. Agresif, tehlikeli erkek unsuru her zaman vardı, ama şimdi bilenmiş bir silahtı. Nasıl ortaya çıkarsa çıksın, onun çete işi yaptığını hayal etmek kolaydı. Ayak parmaklarımın nasıl kıvrıldığını görmek için terapiye ihtiyacım vardı.

Benim yanımda da kullandığı dile dikkat etmemişti. İki kadın korkunç, dehşet verici şekillerde öldürülmüştü. Görüntü zihnimde belirdi ve istemediğim şehvetimi öldürdü. Uzun bir süre orada oturdum ve isimlerini düşündüm. Cherry ve Natasha. Onlar hakkında makaleler okumuş olsam da, tüyler ürpertici ayrıntıları gözden kaçırmıştım.

Hayatlarının bu şekilde sona ermesi ne kadar korkunç. Hissettikleri dehşet.

Elimi boğazıma götürdüm. Kendimi benzer bir kaderden koruyabilirmişim gibi orada tuttum. Hastalıklı düşüncelerim geri dönme şansımı çaldı.

Uyumak yerine Connor'ın dairesini keşfetme fırsatını değerlendirdim. Beni telaşlandırmıştı ama kısa bir süreliğine de olsa burada olmaktan memnundum.

Bakış açımdaki değişikliği düşünerek durakladım. Connor'a evde kalmak istediğimi söylemiştim ama bu şeytana pabucunu ters giydirmek gibi bir iddiaydı.

Babamın evinde kendimi hiç güvende hissetmemiştim.

Olanları düşünmek için bir dakika geçtiğinde, eve gitme fikrim son derece tatsız bir şeye dönüştü. Evim çok kolay bir şekilde istila edilmişti.

Eğer katil olsaydı, ölmüş olurum.

Aklımı dehşetten uzaklaştırmak için araştırmaya devam ettim.

Bir yığın ciltsiz kitabın arasında bir kitap ayracı buldum; alt kattaki Divide gece kulübünden alınmış, üzerinde çenesine bandana takmış bir kafatası resmi olan, etrafı neon pembe bir servis altlığı. Connor gerilim romanlarını severdi. Bu yeni bir şeydi.

Kendisine karşı işlediğim suçları asla affetmeyeceği belli olan bu adama ulaşmanın avantajını kullanacaktım. Babamın hatırı için beni koruduğuna dair yorumu, beni belediye başkanının kölesi olduğuna daha da ikna etti. Bu, benden açıkça hoşlanmamasından daha derindi.

Konforlu ana yatak odasından başka, koridorun dışında iki oda ve bir banyo daha vardı. Biri kilitliydi ama diğerinde bir yatak vardı ve başka hiçbir şey yoktu. Pencere bile yoktu. Dışarıdan da bir kilidi vardı ve nedenini düşünmek istemiyordum. Dairenin geri kalanını daha önce gördüğüm büyük yaşam alanı kaplıyordu.

Gizemli, dar bir kapı dışında.

Neredeyse gözden geçiriyordum çünkü koridorun iç duvarındaydı, girintiliydi ve diğer tüm oda girişlerinin tersi yöndeydi. Kolu test ettim. Karanlık bir dolaba benzeyen bir kapıya açılıyordu, ancak yukarıdan aşağıya doğru bir cereyan gecenin kokusunu getiriyordu.

İçimi bir ürperti kapladı.

Gözlerim karanlığa alıştı ve önümdeki duvardaki basamakları seçebildim. Yukarı doğru uzanıyorlardı, deponun çatısına mı çıkıyorlardı? Yatak odasına geri döndüm, rüzgârın kapıyı kapatma ihtimaline karşı kapıyı açık tutmak için bir yastık aldım, sonra karanlık alana girdim.

Metal merdiven çıplak ayaklarımın altında soğuktu. Bir kapağa dokunana kadar tırmandım, sonra elimi gezdirdim ve sürgülü bir kilit buldum. Kıpırdadı ve kapak açıldı.

Çatıdaydım.

Sürünerek dışarı çıktım ve geniş çatı katına baktım. Orada burada havalandırma deliklerinden buhar çıkıyordu ve alçak bir duvar geniş bir manzarayı çevreliyordu. Bu kadar yüksekte olmak sinir bozucuydu ama Connor'ın inatla kapıyı kilitlemesinden sonra daha uzun durup etrafa baktım ve küçük bir özgürlük hissi kazandım. Ondan kaçmak istemiyordum, henüz değil, ama kısıtlamalardan da hoşlanmıyordum. Normal hayatımda bunlardan yeterince vardı.

Belki bu şekilde döndüğünü görürdüm. Saklanarak onu korkutabilirim.

Deponun bir tarafında karanlık, batıya doğru kilometrelerce uzanan nehri yutuyordu. Diğer yönlerde ise yamacın şeklini yansıtan kıvrımlı sıralar halindeki teraslı evler, tamamen cam cepheli yüksek ofis blokları ve caddelerde kıvrıla kıvrıla ilerleyen arabalarla şehir ışıltılıydı.

Soğuk bir esinti bacaklarımı sardı, nemli hava sonbaharın kokusunu getirdi. Derin bir nefes aldım ve Connor'ın sorununu çözmek için beynimi çalıştırdım. Keşke burada başka biriyle konuşabilseydim, belki bana yardım edebilirlerdi. O zaman, Connor hayatımdan bir daha kaybolduğunda, babamın onun üzerindeki kontrolünü kaldırmak ve hayatımı normale döndürmek için elimden geleni yapardım. Eğer bunu başaramazsam, çektiğim tüm acılar boşa gidecekti.

"Oh, merhaba. Sen de kimsin?"

Bir çığlık attım ve sesin geldiği yöne döndüm. Aksanından İskoç olduğu anlaşılan bir kadın, alçak çevre duvarında yürüyordu, ayakları çıplaktı ve saçları koyu buklelerden oluşan vahşi bir yığındı. Benim aksime, ufak tefekti ve belli ki deliydi. Tek bir yanlış adımda düşüp ölebilirdi.

Şok içinde ağzımı kapattım. "Tanrım. Beni korkuttun. Lütfen aşağı in."

"Buradan mı? değil. Mükemmel bir dengem var." Göstermek için

Bir ayağıyla pirouet yaparken, diğer ayağını ölümcül düşüşün üzerine uzattı.

Gözlerim kendiliğinden kapandı ama onun kıs kıs güldüğünü duydum.

"Tamam, . Aşağıdayım. Sen geldin? Burada başka kimseyi görmedim."

Göz kapağımı araladım, duvarda bağdaş kurmuş oturuyordu. Biraz daha iyiydi ama sırtındaki korkunç düşüş hâlâ midemi bulandırıyor.

"Ben Everly. Connor'ın dairesinden geldim." Güçsüzce, kapıyı işaret ettim.

"Vay anasını. Shade'le mi kalıyorsun?" "Birlikte

kalmak, kaçırılmak, aynı ."

Kadının gözleri büyüdü. Şehrin yansıyan ışığında bile gözlerinin ürkütücü koyu maviliğini seçebiliyordum. Tahminen yirmi yaşlarındaydı, benden birkaç yaş daha gençti. Tuğla duvara mutlulukla sürtünen vintage couture altın rengi parti elbisesini de tanıdım.

Çantasından bir telefon çıkardı. "Genevieve'e mesaj atıyorum." Genevieve. Bu ismi biliyordum. Arran'la eşleşmesiyle ünlenmişti, Çete lideri ve bu binanın sahibi, bodrum katında tehlikeli bir oyun oynadılar. Yirmi erkek beş istekli kadının üzerine salındı ve ilk seks yapan hak iddia etti.

Connor'ı görme umuduyla o oyuna kaydolmuştum ve onun beni kabul edeceğini umuyordum. Başvurum reddedilmişti.

O zamandan beri Genevieve ile görüşmeye çalışıyordum, ancak kısa bir konuşmamız yarıda kesilmişti.

Kadın yazmayı bitirdi ve telefonunu yere koydu. "Bakalım yukarı çıkmanın bir yolunu bulabilecek mi? Ben Cassie."

Elimi kaldırdım, olduğum yere yapışmıştım ve kibar bir tokalaşmaya dönüştüremiyordum. "Memnun oldum. Burada mı yaşıyorsunuz?"

"Hayır. Sadece ziyarete geldim. Arran'ın ailesi sayılır. Aslında burada olduğumu bilmiyor, ama sanırım bu sürpriz artık bir kenara bırakılacak."

"Ona asla söylemem."

Dudakları bir sırtışla kalktı. "Hos before bros. Senden hoşlanıyorum. Ama her neyse, Gen vazgeçecek. Çiftler, dostum."

"Arran seni neden burada istemesin ki?" Ona daha büyük bir ilgiyle baktım. Güzeldi ve benden çok daha havalıydı.

"Cinayetler yüzünden uzak durmamı söyledi ama ben aksiyonun bir parçası olmayı seviyorum." Duvarı sevgiyle okşadı, arkasında kasabada bir yerde korna çalışıyordu, geç saate rağmen sokaklar hâlâ kalabalıktı. "Alt katta bir yatak odasına el koydum, sonra da kulübe dans etmeye gittim. Kulüp kapandıktan sonra buraya geldim. Burası benim yeni düşünme noktam."

"Sahibinin burada olduğunuzdan haberi olmadan mı? Etkileyici."

Başını salladı. "Güvenlik şefi beni tanıyor. Arran'ın buralarda olduğumu bildiğine onu ikna etmek kolay oldu. Shade seni nasıl kaçırdı?"

Çatıdan bir tırmalama sesi geldi, ardından yangın merdiveninde sarışın bir kadın belirdi, muhtemelen kafesi binanın yan tarafından aşağıya doğru uzanıyordu. Kapıdan çıktı ve bize doğru yaklaştı, bakışları

Cassie'yi taşıyan çıkıntıdan, sonra da bana. "Buranın erişilebilir olduğunu bile bilmiyordum."

Cassie yardımsever bir şekilde, "Everly ile tanışın, Shade'in kaçırma yoluyla da olsa misafiri," diye tanıttı.

Genevieve gözlerini kırıştırdı ve gözleri endişeyle kırıştı. "Tanışmıştık. Hey, Everly, iyi misin? Shade seni gerçekten kaçırdı mı?"

Utanç yanaklarımı ısıttı. Connor'ın uzun kapüşonlusu dışındaki giysilerimin eksikliğinin bilincinde olarak ayak parmağımı pürüzlü çatı yüzeyinde çevirdim. Üzerimde uyluğumun ortasına kadar uzanıyordu ama yine de hiçbir yere çıplak gitmezdim. Belediye başkanının kızına yakışmazdı. "O yaptı ama biz yabancı değiliz. Ondan korkmuyorum."

Kısmi bir yalan. İki kadın bakışlarını paylaştı.

Cassie konuştu. "Hızlı bir arabam var ve kendimi koruma duygum yok. Söyleyin de sizi buradan çıkarayım."

Genevieve başını çevirdi. "Bana hiç böyle bir çıkış yolu önermemiştin."

Cassie kapalı bir ses çıkardı. "Arran'ı altı yaşından beri tanırım ve o en iyisidir. Shade konusunda kararsızım. Arran ona güveniyor ama biz zaten kankalardan önce kankaları belirledik." Benimle onun arasını işaret etti.

Araya girmek için acele ettim. "Oh, hayır. Teşekkür ederim ama kurtarılmaya ihtiyacım yok, en azından ben öyle düşünmüyorum. Bu akşam biri evime girdi ve Connor, yani Shade beni buraya getirdi. Ama bir süredir onu görmeye çalışıyordum, bu yüzden bana uyar."

Cassie dudağını büktü. "Kaçırmanın tüm taraflar için ilk kez işe yaradığını söyleyebilirim ama Gen de Arran'la birlikte evime aynı şekilde geldi. Eğer bu modern bir randevuysa, belki de tuzakları kuran ve koli bandını hazırlayan ben olmalıyım."

Genevieve kahkahalara boğuldu.

Sarı saçlı kadına döndüm. Onunla bir fırsat yakalamıştım ve bunu değerlendirmek istiyordum. Tek sorun, ona ne kadar güvenebileceğimi bilmiyor olmamdı. Ya da herhangi birine, gerçekten. Hayatım acı verecek kadar az arkadaşla doluydu. "Seni tekrar görmek istedim. Konuşmamızı bitiremedik."

Bana başıyla bir selam verdi. "Hatırlıyorum. Babanız adına kulüpte olduğunuzu söylemişsiniz. O belediye başkanı, yanılıyor muyum?"

Cassie komik bir şekilde küçük bir nefes verdi. "Shade belediye başkanının kızını mı kaçırdı? Kötü çocuk. Baban endişelenecek mi? Polisler üzerimize çullanacak mı?"

Bilinmeyen nedenlerden dolayı soru beni ters köşeye yatırdı. Ağzımı açıp kapadım, diplomatik bir cevap oluşturmaya ve her zaman yaptığım gibi doğru şeyi söylemeye çalıştım. Bunun yerine yasak bir gerçek ortaya çıktı. "Seçmenler bunu duymadığı ve işe zamanında gittiğim sürece babamın zerre kadar umurunda olmaz."

Kendimden dehşete düşerek parmak uçlarımı dudaklarıma götürdüm.

Bunu sessizlik izledi, Genevieve her ne söyleyecekse oyalanıyordu.

"Bunu neden söylediğimi bilmiyorum," demeyi başardım.

Cassie küçük ve sempatik bir kahkaha attı. "Ben varım çünkü babam fahişeler satın aldı ve bir varis yaratmak için onlardan birkaçını kasten hamile bıraktı. Ben bir kız olduğum için varlığımı zar zor kabul etti."

Kalbim küt küt atmaya başladı. "Bu korkunç."

Omzunu rahatça silkti. "O öldü ve ben onun görkemli evinde yaşarken gözyaşlarımı avuç avuç parasıyla siliyorum, peki şimdi kim gülüyor?"

Genevieve aramıza baktı. "Babamı severim ama son zamanlarda içkiyle dolu bir kin görevine gitmek için tüm birikimlerimizi ve kira paramızı çaldı. Daha bugün bana mesaj atarak tatile gitmesi için erkek arkadaşına para verip veremeyeceğimi sordu. Sizin söyledikleriniz kadar kötü değil ama yine de bazı erkekler baba olmamalı."

Cassie, "Ama onların beceriksizlikleri olmasaydı, biz burada olmazdık" dedi.

Üzerime bir tür dayanışma çöktü. Beklenmedik ve tuhaftı, aynı derecede tuhaf bir geceden doğmuştu.

Cassie arkamdaki kapaktan durduğum yere doğru eliyle işaret etti. "Babanı kızdırmak için değilse, Shade bu işe nasıl dahil oluyor? Gecenin bir yarısı seni alıp götürmesi berbat bir aşk ilanı mı?"

"Tanrım, hayır. Benden nefret ediyor." "Kaybedilmiş bir aşk yok o zaman?"

Tereddüt ettim, çünkü benim açımdan, birine karşı hissettiğim tüm sevgi, o çekip gittiğinde kaybolmuştu. Ama bu sırrı yabancılara itiraf etmek, kolayca paylaşabileceğim şeylerin çok ötesine geçiyordu.

Genevieve'i görmeye çalışmamın nedeni Connor'ın benimle konuşmasını sağlamaktı. Babamın onu neden istediğini yüzüne karşı sorabilmek için on dakikasını ayıracak, sonra da bu anlaşılmayı ortadan kaldırmak için perde arkasında çalışacaktım. Babamın ona yaptıklarından sonra, Connor üzerinde yeniden bir güce sahip olduğunu hayal etmek beni çok üzüyordu.

Yine de şimdi konuşmuştuk, bana bir şey söyleyeceğini hayal bile edemiyordum.

Bu da bilgiyi başka bir kaynaktan almam gerektiği anlamına geliyordu. Cassie, "Bu çok yüklü bir sessizlik," dedi.

Genevieve ona öyle bir baktı ki genç kadın sustu. Tekrar bana döndü. "Yardıma ihtiyacın olan bir şey olursa sorman yeterli. Sen buradayken biz de komşu olacağız. Bizim dairemiz Shade'inkinin tam . Cidden, olan bitenden kurtulmak istersen beni ara. Numaran bende var, şimdi çevireyim, sonra benimkini alırsın."

Kot pantolonunun cebinden telefonu çıkardı ve gözlerini kısarak ekrana baktı. "Kahretsin. Arran beni arıyor. Kardeşimle ilgili bir şey. Gitsem iyi olacak."

"Bekle," dedim çaresizlik içinde. "Buranın nasıl çalıştığı hakkında bir şey biliyor musun? Babamın yaptığı bir anlaşma var."

'Anlaşma' kelimesini kullanmak bir tahmindir ama Genevieve durakladı.

"Pek değil. Arran'la çıkıyor olabilirim ama burayı nasıl işlettiğine dair ayrıntılara pek dikkat etmiyorum. Ona sorabilir miyim?"

Dudağımı çiğnedim. O fark etti.

"Kurnazca sormama ne dersin?" Rahatladığım belli olmuş olmalı, çünkü Genevieve ellerinin tozunu aldı. "Olmuş bil. Paylaşacak bir şeyim olduğunda rapor veririm. Anladığım kadarıyla Shade'in bunu bilmesini istemiyorsun?"

"Burnumu soktuğumun farkında olmasa daha iyi olur."

Başını salladı ve Cassie'ye elini uzattı. "Benimle gelip merhaba deseniz iyi olur, yoksa Arran sizi uçurumun kenarından sürüklemek için fırtına gibi esecek."

"Erkekler çok dramatik." Cassie gözlerini devirdi ama duvardan indi.

Her iki kadın da yangın merdivenine çekildi.

Cassie bana, "Bir ara yine burada görüşürüz," diye seslendi.

Tek bilgi kaynağım onlar olduğu için buna güvenebilirdi.

OceanofPDF.com

Bölüm 5

C
onnor

Kısa boylu, iki çocuk babası uyuşturucu satıcısı başını bana doğru salladı, kollarını cesur bir tavırla kavuşturmuştu. "Bunu sana söyleyemem."

Evinin arkasındaki küçük konut otoparkında, sokak lambaları bizi meraklı komşulara göstermiyordu. Doğru dürüst bir arabanın sığamayacağı kadar küçük ama pek de yasal olmayan operasyonları için gayet uygun bir garajı vardı. Marcus gündüzleri bir ilaç şirketinde temsilci olarak çalışıyor, geceleri ise büyük çocuk pantolonunu giyip hepimizle birlikte karanlıkta yaşıyordu.

Uyuşturucuyu ondan almıştım ama Natasha'yı öldüren kişi de öyleydi.

Başımı eğdim. Yavaşça. Tehditkar bir şekilde. "Tekrar soruyorum. Bu şehirde son zamanlarda sizden başka kim propofol aldı?"

Yutkundu, belirgin adem elması sallanıyordu. "Başka bir müşterinin bilgilerini verirsem bana tekrar güvenir misiniz?"

"O alıcı bir kadını öldürdü."

"Ve buna sadece iyi bir gece uykusu için ihtiyacınız var."

Öfkem kabarmıştı. Everly'nin evinde olanlar ve en başta oraya koşarak gitmiş olmam beni şimdiden sarsmıştı. Genelde oldukça soğukkanlıyım, ama bir akşam boyunca yaşananlar, tedarik konusunda güvendiğim adama karşı kendimi kaybetme tehlikesiyle karşı karşıya bırakmıştı beni.

Uyuşturucuyla ne yaptığım umurunda bile değildi. Onu faaliyetlerimin diğer gangsterlerden daha asil olduğuna ikna etmek boşunaydı. Bu da bana sadece tehditkâr ikna yeteneğimi bıraktı.

Üzerine yürüdüm ve onu garajın rüzgârlık duvarına yaslanmaya zorladım. "Bir eleme sürecine ne dersin? Yeni bir alıcın var mı?"

Tereddüt etti. Elimi boğazına götürdüm. Parmaklarım ince boynunun her iki yanındaki duvarın pürüzlü yüzeyini kazıyacak şekilde ittim ve nabzı avucumun altında titredi.

"Yeni kimse yok," diye boğuk bir sesle konuştu.

Yani katil zaten Deadwater'ın olay yerindeydi. Nazik sorgulamama devam ettim. "Ve hem Zombileri hem de Dört Milcileri siz mi tedarik ediyorsunuz?"

Dudaklarını birbirine bastırdı ama hafifçe sıkımla sarsılarak başını salladı, yanakları kızarmıştı. Bir yerlere varıyorduk.

"Peki bu çetelerde sadece birer kişi mi var?"

Ön kol kaslarımın gerilmesiyle bir kez daha başımı salladım.

"Başka kimse var mı?"

Bu sefer bir ret.

Konuyu kapattım, çünkü bu adamı tedarikçim olarak kaybetmek istemediğim gibi, onu terörize etmek gibi bir arzum da yoktu. "Teyit etmek gerekirse, bu ürünü tedarik ettiğiniz tek kişiler ben ve o çeteler, doğru mu?"

Cevabım hızlıca başımı sallamak oldu. Elimi bıraktım ve satıcı elini boğazına götürerek kaçmaya başladı.

"Sana hiçbir zaman ayrıcalık sözü vermedim," diye mırıldandı.

"Sana sikimi yalamanı mı söyledim?" Tiksintiyle arkamı döndüm ve öğrendiklerim aklımı kurcalarken ara sokaktan geri döndüm. Katil rastgele biri değildi, çeteye bağlıydı, yoksa Marcus'un hizmet ettiği bağlantılardan uyuşturucuyu ele geçiremezlerdi. Sonra kaşlarımı çattım, çünkü başka kaynaklar da vardı. Hastaneler propofolü ameliyat hastalarını bayıltmak için kullanıyordu. Gerçi onların malzemeleri çok daha sıkı kontrol ediliyordu.

Ya haydut bir doktorumuz vardı ya da daha büyük olasılıkla cinayetlerin arkasında şehir çetelerinden biri vardı. Asıl soru neden olduğuydu.

Satıcının ikamet ettiği banliyöden ayrıldım ve şehrin daha sakin bir bölgesine doğru yola çıktım, evler büyüyor ve sokaklar boşalıyordu. Everly'nin ormanlık bölgesi. Arabamın gösterge paneline bir göz attığımda şafak sökmek üzereydi ve gün ışığında ya da herhangi bir personel geldiğinde belediye başkanının malikanesinde gizlice dolaşmak istemiyoordum. Bu da hızlı bir dönüş anlamına geliyordu.

Daha önce park ettiğim yere park ettim ve Riordan'ın bisikletini devirdiğim asfalttaki kırık camlara bakarak dudağımı büktüm, sonra da komşuların giriş yolu boyunca sinsice ilerlemek için adımlarımı tekrarladım. İlk ziyaretimde sert ve hızlı girmiştım. Bu sefer daha temkinliydim. Genevieve'in kardeşinin yaptığı uyarı zihnimde tekrar tekrar canlandı. Dört Milciler Everly'yi istiyorlardı ve kolay kolay vazgeçmeyeceklerdi.

Büyük ev bir mezar kadar sessizdi. Arka kapı muhtemelen Riordan tarafından kapatılmıştı ama ben farklı bir yol izledim. Doğrudan yukarı. On altı yaşındayken, binaya tırmanmak ve Everly'nin odasının korkuluklu balkonuna tırmanmak için tahliye borusunu nasıl kullanacağımı çözmüştüm, yatak odası koridorun tam karşısında olan babasından kaçıyordum.

Kapıları hiç kilitlemezdi.

Ferforje kapı kolu elimin altından geçti ve tül perdeleri aralayarak içeri girdim. Uzun bir dakika boyunca durup dinledim, karanlıkta gizlenen tek canavarın ben olmadığımıdan emin olmak için zaman ayırdım.

Mekânın sahibi olan kadının çiçek kokusu dışında hiçbir şey gıcırdamadı, hiçbir şey duyularımı uyarmadı. Tanıdık, güzel, uyuşturucu. Orada durdukça beni çıldırtıyordu. Beni sertleştirdi. Sanki vücudumu kontrol edemeyen bir ergen gibiydim.

Ya da belki de bunun sorumlusu bu odada yaptıklarımızın anılarıydı.

Dişlerimi sıkarak listesini çıkardım ve verdiği şık elbiseyi almak için gömme dolabının kapağını açtım. Sıranın ön tarafına yakındı ve yukarıdaki rafta, onu rulo yapıp saklayabileceğim bir yer vardı. Sonra askılardan başka şeyler kaptım; ince askılı ipek üstler, bir blazer. Gözüme çarpan sütçü kızı tarzı bir elbise. İstemediği şeylerdi ama bir süreliğine geri dönmesine gerek kalmaması için alternatif kıyafet seçenekleriydi.

Çantada birkaç çift ayakkabı da vardı; fotoğraflara benzeyen mantıklı bir çift, birkaç sandalet, sonra da çivili topuklar. Erkekleri dize getiren türden. Kendimi sorgulamadım, sadece devam ettim.

Çekmeceleri açıp sessizce kapattığımda iç çamaşırlarını buldum. Yığının tepesinde şeffaf dantelli bir sütyen duruyordu. Durdum. Yutkundum. Telefonumun ışığında soluk bir pembeydi. Bu muhtemelen iş kıyafeti olarak tercih etmeyeceği bir şeydi ama diğerlerinin yanına attım, sanki çok dokunursam yanacakmış gibi iç çamaşırlarını sakladım.

Kıyafetleri bitirdikten sonra listesinin geri kalanına geçtim. Banyoda şişeler, bir makyaj çantası ve diğer iksirler vardı. Lanet olası doğum kontrol hapları. Çantası kapısının arkasındaki kancaya asılmıştı ve tableti şifonyerinin üzerindeydi.

Bana sadece telefonu kaldı. Battaniyesini geri attım, beyaz çarşaflar ortaya çıktı. Orada telefon yoktu. Lambasının arkasında bir şarj kablosu takılıydı. Kabloyu komodinin üst çekmecesine kadar takip ettim. Açtım.

Everly'nin telefonu içeride duruyordu, ama onu elime aldığımda uzun, kalın bir vibratör öne doğru yuvarlandı.

Nefesim beni aceleyle terk etti.

Göz açıp kapayıncaya kadar yeniden genç kız olmuştum ve balkondan odasına giriyordum, beni sıcak bir şekilde karşılamıştı ve kollarını boynuma dolamıştı. Dudaklarımı öptü. Çürüklerimi. Benim için ağladı.

Birbirimize bekaretimizi kaybettiğimiz o gece hayatımı anlayamayacağım şekilde altüst etmişti. Çocuktuk, boktan bir yaşam koşulunun içindeydik ve birbirimizde saf bir şey bulmuştuk. O kadar mutluydum ki her şeyden vazgeçebilirdim. *Ona her şeyi verirdim.*

Gerçeklik geri geldi.

Aynı şeyi hissettiği konusunda yalan söylemişti. Vibratörü aldım ve çantaya attım. Everly gidip onunla kendini becerebilirdi.

Eşyalarımı topladıktan sonra çantamı omuzladım ve gitmeye hazırdım. Sonra evin içinden bir ses bana ulaştı. Telefon çalıyordu. Sesi duyunca ürperdim. Belediye başkanının ev telefonu adını verdiği ve herkese açık bir numara olan bir sabit hattı vardı, böylece toplum üyeleri onu arayıp mesaj bırakabilirdi. Ön kapının yanındaki koridorda yer alıyordu ve o lanet zil sesi gün boyunca defalarca çalıyor, yankılanıyordu. Çok da umurunda değildi ama Everly isimleri ve mesajları not alır, sonra da onları geri arardı. Ayrıca her birine baktığından emin olmak için ona mesajlar bırakıyordu.

Zil sesi sona erdi ve ardından bir tıkırtı geldi. Yatak odasının kapısına gittim ve kırarak açtım. Koridordan bir ses geliyordu, babasının sesi. Beni ürpertti. "Everly, ziyaretimi bir gün ama Salı günü önemli bir arkadaşım ile birlikte döneceğim. Yatak odan hazır olacak.

Piers."

O veda etmeden telefon kapandı ve ben kaslarım kaskatı kesilmiş bir halde nefes aldım. İçimdeki her hücreyle bu adamdan nefret ediyordum.

Bana üvey evlat muamelesi yapmasına rağmen hâlâ hayatımdaydı. Hala ipleri elinde tutuyor. Ona ihtiyacım olmasından ve onun da bana ihtiyacı olmasından nefret ediyordum. Asla kurtulamayacağım boktan bir simbiyotik ilişki.

Aklımı başımda tutmak istiyorsam hayır.

Tam pencereye yönelmiştim ki, bir kahkaha sesi duydum ve hemen ardından bir ses duydum. Ses yatak odasının dışından geliyordu.

"Lanet sesini alçalt."

"Öyleyim ama o sesi duyunca altına mı sıçtın?" diye cevap verdi ikinci bir kişi. "Burada olduğunu sandım."

İlk kişi duymadığım bir şey söyledi ama önemli değildi, Riordan'ın uyarısı işe yaramıştı. Everly'nin evinde en az iki adam vardı ve onun için burada olduklarını biliyordum. Bu da gitmem gerektiği anlamına geliyordu.

Yatak odasının kapısı gıcırdayarak açılırken, hafif adımlarla perdelere doğru atıldım.

Artık gizlice dolaşmaya vakit yok. Kılık değiştirmiş gibi görünmek için bandanamı burnumun üzerine çekerek, kumaş parçasını önümden ittim. Balkon kapıları kapanmıştı ve ben aralarından geçerken gıcırdadı.

Bir bağırış beni kovaladı. "Sana geri dönmeye degeceğini söylemiştim. Pencereden dışarı çıkıyor."

Tekrar tahmin et, göt herif.

Sırtıarak aşağıdaki verandaya baktım, başka ev işgalcileri olup olmadığını kontrol ettim ama boş olduğunu gördüm. Sonra bir bacağımı aşağı salladım. Belediye başkanının malikânesi yüksek tavanlı olduğu için aşağıya inmek önemliydi ama bunu daha önce de yapmış ve hayatta kalmıştım.

Kapılar tıkırdadı ve kalın enseli, iri yarı bir adam dışarı fırladı, ben korkuluklara tırmanırken benimle yüz yüze geldi.

"Çok geç," diye alay ettim ve rayların altından sarkana kadar diğer taraftan aşağı indim, olabildiğince alçaldım.

"Sen de kimsin lan?" diye homurdandı.

Ağır bir çizme parmaklarımı ezdi, ama nişan alamamıştı ve ben de bırakıp düştüm, bir kedi gibi yere indim, ancak çanta sallanırken neredeyse boynumu kırıyordu. Arkama bakmadan koşarak uzaklaştım. Bahçeden aşağıya, meşenin altına ve komşuların yoluna doğru.

Gökyüzü kenarlardan aydınlanıyordu, şafak hızla yaklaşıyordu. Şehirde başka bir hedefim daha vardı, lanet olası Riordan Jones'u bulmak, ama gün ışığı

arkadaşım değildi. Ayrıca Everly'ye geri dönmek, onu tekrar kontrol etmek için daha acil bir ihtiyacım vardı.

İnsanlar onun için gelmişti. Parmaklarımın üzerinde tepinen sık kafalı, ince plastik şeritlere benzeyen bir şey taşıyordu. Fermuarlı bağlar, emindim. Onu almış olabilirlerdi ve ben asla...

Onu tekrar görmek mi? Benim için ne önemi vardı ki?

Ama yine de oldu. Kendimi arabama atarak oradan uzaklaştım ve düşüncelerimin o karanlık delikte daha fazla ilerlemesine izin vermedim.

OceanofPDF.com

Bölüm 6

Everly

Biri beni izliyordu. Yatağın içinde sarsılarak doğruldum, tanımadığım çevre yüzünden yönümü şaşırmıştım. Beynim beni yakaladı. Connor'ın dairesi. *Doğru ya*. O gittikten sonra, kitap yığınının en üstündeki ciltsiz kitabı yatağına geri götürdüm ve okumaya başladım. Amacım sadece vakit geçirmektir, ama hala gecenin bir yarısıydı ve uyanık kalmaya alışık değildim.

o kadar da geç değil.

Gerilim filmi elimden düştüğü yerde, çarşafın üzerinde atılmış bir şekilde duruyordu. Onun ötesinde, bir sandalyeye yaslanmış ve bir ayak bileğini diğer dizine dayamış olan Connor bekliyordu.

Ona göz kırptım, alarmım başka bir şeye dönüştü. "Eskiden bunu sık sık yapardın. Bana göz kulak ol."

"Eskiden pek çok şey yapardım."

Arzu karnımda kıvrıldı. Connor'ın bakışları göğsüme kaydı, ben uyumadan önce kapüşonunu çıkarmıştı. Eğer eskiden vücudumu seviyorsa, göğüslerimi takıntı haline getirmişti. O kadar büyüklerdi ki, beni kaçırdığı ipek kaşkorse de dahil olmak üzere giydiğim çoğu kıyafeti esnetiyorlardı. Bakışları altında meme uçlarım çakıllaştı ve omuzlarımı yuvarlama dürtüsüne direndim. Kendimi ona daha iyi sunmalıydım.

Bunun bu kadar kolay olması garipti. Onun yanında çıplak olmak. Hiçbir erkeğin beni bu kadar çıplak görmesine izin vermemiştim.

Burun delikleri alevlendi ve çaba harcıyormuş gibi görünen bir hareketle yüzüme odaklandı. "Eşyalarını getirdim. Ben oradayken baban telesekretere mesaj bırakmış. Salı gününe kadar burada olmayacak."

Babamı çağırmak libidomun üzerine bir kova su dökmek gibiydi. "Bizi terk ettiğinden beri onunla konuştun mu?"

"Doğrudan değil, hayır."

Dolaylı olarak o zaman. Bu ne demek oluyor? Çalışanlarından biri tarafından mı?

Connor pozisyonunu değiştirdi, şimdi iki ayağı da yerdeydi ve kolları dizlerinin üzerindeydi. "Ben çıkarken iki adamın evde dolaştığını bilmelisin. Yatak odana geldiler. Biri neredeyse beni yakalıyordu."

"Tanrım. İyi misin?"

Başını eğdi. "Neredeyse dedim."

"O zaman tehdit gerçektir." Kollarımı kendime doladım, orada değil de burada olduğum için şükrettim. Evde yine yabancılarla uyanmak dehşet verici olurdu. "Güvenlik ekibini aramalıyım. Eğer o adamlar etrafta dolanıyorsa, onları korkutup kaçırabilirler ve ayrıca kapıyı tamir ettirmek için temizlikçiyle koordineli çalışacaklardır. Babamın bir rapora ihtiyacı olacak. Ona bir arkadaşımda kalmaya gittiğimi söyleyeceğim."

Connor gardırobumdan aldığı bir çantayı kaldırmak için kolunu uzattı. Yatağın ayak ucuna fırlattı. "Telefonun orada, keyfine bak."

Telefonumu en üstte bulmak için fermuarı açtım ve güvenlik ekibinin numarasını çevirdim. Hızlıca olanları anlattım ve soru sormalarına izin vermeden telefonu kapattım. Sonra babama mesaj attım, ancak yaşananlar onu kızdırmadığı sürece cevap alamayacağım neredeyse kesindi. Ekranımda cevapsız bir arama ve Genevieve olduğunu söyleyen bir mesaj vardı. Söz verdiği gibi numarasını göndermişti.

Gülümsememi gizledim ve telefonu yere bıraktım. Connor hâlâ beni izliyordu. "İstediğin her şeyi getirdiğimi kontrol et."

"Eminim öyledir."

Gözlerinde bir meydan okuma vardı. "Yine de hepsini gözden geçir."

Önce leylak rengi elbisemi, sonra da istemediğim ama gördüğüme üzülmeyeceğim daha eski bir elbiseyi çıkardım. "Kırışmasınlar diye yuvarlamışsın. Teşekkür ederim. Bunları asabileceğim bir yer var mı? Yoksa beni başka bir odaya mı taşıyacaksınız?"

Çenesini oynattı ve sonra bir dolabı işaret etti. "Şimdilik seni burada tutacağım."

Yataktan kalkıp dolabı açtım ve elbiselerimi onunkilerin yanına yerleştirmek için askıları çıkardım. Birkaç takım elbisesi vardı, ayrıca kot pantolon ve düz gömlekler için gömme rafları vardı. En alttaki bir tanesi dikkatimi çekti ve onu çektim. Onu ilk gördüğümde giydiği rock grubu tişörtüydü.

Ensemdeki tüyler diken diken oldu ve onu tam arkamda hissettim. Elini uzatıp gömleği elimden aldı ve bir kez daha rafa yerleştirdi.

"Çantaya geri dön."

Döndüğümde onunla yüz yüze geldim, ancak çok daha uzun olduğu için yukarı bakmak zorunda kaldım. Birkaç saniye boyunca beni hapsetti, bakışları vücudumda ve uyuduğum ince gecelikte gezindi. Bu kadar yakın olduğum için görüşü göğüs dekolteme kadar uzanıyordu, vücutlarımız neredeyse birbirine değiyordu.

Yutkundum. "Kapüşonunu banyoya geri götürdüm. Sabahlığının nerede olduğunu söylersen onu giyerim, böylece bana bakmak zorunda kalmazsın."

"Bakmak istemediğimi kim söyledi?"

Sıcaktan kızardım ama neyse ki yatağa dönmem için bana yer verdi.

Telaşla, emredildiği gibi eşyalarımı inceleyerek ona olan tepkimi gizledim.

Çantadan bir sonraki iç çamaşırım çıktı. Şeffaf bir sütyen ve minik çiçek detaylı ve hiçbir gizleyici özelliği olmayan transparan panelli eşleşen külotlar. Diğer iki takım da aynı tarzdaydı. "İlginç seçimler."

"Seçtiğim şeyden rahatsız mı oldun?"

"Normalde bu tür bir iç çamaşırını iş kıyafetleriyle eşleştirmezdim."

"Hayır mı? Senin sıkıcı şirket serserileriyle toplantılarda olman ve ağırbaşlı kıyafetinin altında o küçük sürtük numaralarından birinin olması fikri hoşuma gidecek."

Küçük sürtük numaraları. Kalp atışlarım daha da hızlandı.

Aramızda bir şeyler oluyordu. Beklemediğim bir gerilim yükseliyordu. Benimle alay ediyordu ve bu heyecan vericiydi. Onunla seks yapmak hayatımı değiştirmişti. Şimdi bana ne yapacağını hayal bile edemiyordum. Ne kadar farklı olacağını.

Parmaklarım çantadaki başka bir şeye takıldı. Sonra donup

kaldım. Connor sırttı. "Çıkar onu."

Yanaklarım alev alev yanıyordu ama bu tahrik karşısında geri adım atmak istemiyordum. "Bu benim listemde yoktu."

Vibratörüm. Bana yaptıklarına başka hiçbir şey yaklaşımasa da, onun yarattığı türden duygular için tek gerçek çıkış noktam.

"Böyle bir şeye sahip olmanıza bile şaşırdım."

Siktir et onu. "Beni burada yeterince uzun tutarsan, sen de iş başında göreceksin."

Gülümsemesi azaldı ve ben de içimden ona karşı kazandığım küçük zaferi alkışladım. Görünüşe göre sarsılabilen tek kişi ben değilmişim. Connor dudaklarını büzdü, sonra ayağa kalktı ve rahat bir hareketle tişörtünü başının üzerinden sıyırmak için arkasına uzandı ve sayısız dövmeyle kaplı etini ortaya çıkardı.

Gözlerim fal taşı gibi açılmıştı, mürekkebin izini sürdüm. Kafatasları, çiçekler ve iki çapraz kılıç göğsünü süslüyordu. Ellerinin arkasında Saltire olarak bilinen İskoç bayrağı, diğerinde ise bir iskelet çenesi vardı. Bel kuşağının altında daha fazla sanat eseri kayboldu ve hepsini görmek istediğim için merakım arttı.

On altı yaşındayken bunların hiçbirine sahip değildi, yine de onun güzel bedeninin örtülmesine üzülmeydim. Her zaman vücudundaki yara izlerini gizlemek istemişti ve şimdi iş tamamlanmıştı.

"Salyalarını akıtmayı bitirdiysen, duş almam lazım." Onun sözleri beni kendime getirdi. "Ne istersen yap," diye karşılık verdim.

Bakışları benimkileri tuttu ve karanlık ve muhtaç bir şey geçti. "Bu emre uymamı gerçekten istemiyorsun, baştan çıkarıcı."

Tanrım, istedim. Ama aynı zamanda, buna asla izin vermezdim. O da izin vermezdi. O yollardan geçmiştik ve tek sebep kalp acısıydı. Devam eden çekim ne olursa olsun, biz yanmış yetişkinlerdik ve ben asla geri dönmeyecektim.

Ya da yapamazdım. Katlanmak istemediğim tepkiler olmadan olmazdı.

O uzaklaştı ve ben akan suyun sesini bekledim, sonra mutfığa koştum ve hızlıca Genevieve'e mesaj attım.

Everly: Telefonumu geri aldım. Numaranı gönderdiğin için teşekkürler.

Büyük kemerli pencerelerin dışındaki gökyüzü günün başlamasıyla aydınlanıyor, pembe ışıklı bulutlar şehrin üzerine yayılıyordu. Aşağıdaki nehre yansıyorlar hoş bir görüntü oluşturuyorlardı. Pazar günü olmasına rağmen normalde çalışıyor olurdum ve ne olursa olsun erken kalkma eğilimindeydim.

Mutfakta kahve ve kahvaltı malzemeleri aradım. Gümüş rengi bir kahve makinesinde bir dizi kapsül vardı, ancak bulabildiğim yerde gerçek yiyecek yoktu, sadece paket servis artığı kartonlar ve bir çeşit protein shake vardı.

Telefonum çaldı.

Genevieve: Tabii ki. Dediğim gibi, biz komşuyuz, yani eğer Bir şeye ihtiyacın olursa sorman yeterli. Aslında burada olmanız iyi bir zamanlama çünkü benim de sizinle konuşmak istediğim bir konu var.

Everly: Sor .

Genevieve: Bir saat içinde çatıda buluşalım mı?

Nasıl cevap vereceğimi bilemez bir halde dudağıma vurdum. Çatıdaki arkadaş grubumun gizli kalması hoşuma gidiyordu ama Connor görmeden gizlice yaklaşmamın imkânı yoktu.

Birkaç dakika geçti ve su durdu, ardından ölümcül, güzel adam koridorun sonunda belirdi. Beline koyu gri bir havlu sarmıştı ve kahverengi saçlarındaki suyu temizlemek için başka bir havlu kullanıyordu. Damlacıklar göğsünden aşağı aktı ve içim sıkıştı.

"Sizinle tam ters saatlerde çalışıyorum," dedi. "Genellikle şimdi dinlenir ve öğleden sonra kalkarım."

"Bir gece kuşu," diye cevap verdim usulca. Üzerinde yorgunluk vardı. Daha önce fark etmemiştim ama kat kat giyinmişti. Telefonumu işaret ettim. "Sen uyurken ben çalışacağım. Merak etme, sana dik dik bakmayacağım."

Sırtışı geri döndü. "Uykumda bana ne istersen yap."

İfade o kadar ima doluydu ki gülmemi engelleyemedim. "Aynen, koca adam. Git dinlen."

O da bana Genevieve'e mesaj atma ve onunla buluşmayı kabul etme özgürlüğünü verdi. Belki ben de kendimce birkaç cevap alabilirdim.

Bölüm 7

C
onnor

Tatlı bir şeyin kokusu burnuma ulaştı. Yatağımdaki Everly'nin çıldırtıcı kokusunu gizleyemiyordu.

Rüyalarımdaya bile dayanamadım ama beni odamdan mutfığa çekti.

Genç kız fırından bir şeyler çıkarıyordu, arka planda kadın seslerinin güçlenmeyi tartıştığı bir podcast çalışıyordu. Kapüşonlu sweatshirt'ümü yine sahiplenmişti ve kollarını kıvırmıştı.

Gözlerimi kısıtım, neredeyse kendimi çimdikleyecektim çünkü gördüğüm hiçbir şey mantıklı gelmiyordu. Birkaç saniye sürdü ama kelimelerimi buldum. "Pişirdin mi?"

Everly yerinden sıçradı, sonra tepsiyi sıcak bir matın üzerine bıraktı. "Beni korkuttun." "Malzemeleri nereden buldun lan?"

"Benim kendi yöntemlerim var."

Tepindim. "Hayır, ciddi."

"Genevieve. Rica ettim, o da bana getirdi ve sizin anlamsız kargo kutunuzdan gönderdi."

Genevieve'i tanıyordu. Aralarındaki bağlantının farkındaydım ama bunun için yeterince yakın olduklarını bilmiyordum.

Everly elinin tersiyle yanağını ovuşturdu ve ardında pudra şekerinden bir toz bıraktı. Saçlarını toplamış ve boynunu açıkta bırakmıştı ama kaşları bir şeye üzülmüş gibi çatıktı. "İhtiyacım vardı

Yemek. Zor bir 24 saat geçirdim. Böyle kaşlarını çatmayı bırak. Kendine yardım edebilirsin."

Otomatik pilotta, tezgâhın diğer tarafındaki yüksek taburelerden birine oturdum ve tepsiyi aldım. "Kurabiye mi?"

"Hayır, minyatür lazanyalar."

Bakışlarımı kaldırdığımda onun bana güldüğünü gördüm.

Eskiden yemek yapmayı severdi, hatırladım. Bundan karmaşık şeyler ama bu onun stres atma yöntemlerinden biriydi. Midem guruldadı. Ağzım sulandı. Onları istiyordum. Kahretsin, ben de ona karşı ereksiyon olmuşum.

İkisi de olmadı.

Oturduğum gibi hemen kalktım. Arkamı döndüm. Yatak odamda kıyafetlerimi değiştirdim, buradan siktir olup gitmem gerekiyordu. Hazır olduğumda, yaşam alanına döndüm.

"Ben dışarı çıkıyorum."

Gülümsemesi soldu. "Pazar günü iş mi? Kötülere rahat yok."

"Yarısını bile bilmiyorsun. Sabah kaçta işte olman gerekiyor?"

Kalan tüm mutluluğu da uçup gitmişti. "Yedi buçuk. Belediye binasında bir konferans düzenliyorum. Gerçekten o kadar uzun kalacak mısınız?"

"Seni almak için zamanında döneceğim."

Sonra anahtarlarımı kaptım ve onu ev işleriyle baş başa bıraktım. Asansörü görmezden gelerek merdivenlerden indim, depodan çıkmak için acele ederken botlarımın gümbürtüsü yankılanıyordu.

Everly'nin dairemde olması dikkatimi dağıtıyordu. Yine de güvende olacağını bilmeden gitmesine izin veremezdim. Bu sorunu çözmem gerekiyordu.

Zemin katta, ön koridordan bar için bir teslimat kafesi geçiren iki personele ters ters bakarak çıktım. Onlardan daha uzun olan devasa kafes tıkırdadı ve tıngırdadı.

"Onları bu şekilde getirmeyin. Şoförü arka tarafa gönder ve servis girişini kullan," diye çıkıştım.

Bunu biliyorlardı. Her hafta aynıydı. Teslimatları gece kulübünün zemininden geçirmek, basamaklar yüzünden tam bir baş belasıydı. Bara kadar yarı yolda boşaltmak, ambalajı yırtmak ve yolun geri kalanında kasaları taşımak anlamına geliyordu. Tam bir zaman kaybıydı.

"Yeni bir sürücü," dedi kafesin önündeki adam, bakışlarını önce bana sonra da aşağıya çevirerek. "Geç kaldığı için bir an önce halletmek istedik."

Başını öne eğdi, omuzlarını büktü.

Tanrı aşkına. Kötü ruh halimle insanları korkutuyordum. Çaba sarf ederek kaşlarımı çattım. "Bir dahaki sefere ne yapacağını bildiğinden emin ol."

"Evet, patron. Çok özür dilerim."

Kafesi gece kulübünün çift kapısından geçirdiler, tıkırtılar kafamdan geçiyordu. Çıkışa baktım ama iç çektim. Belli ki etrafta yönetim yoktu, yoksa şoför yönlendirilirdi.

Arran'ın ofisine gitmek için rotamı değiştirdim. Boştu ve numarasını aradığımda cevap veren olmadı, bu yüzden onun yerine striptiz kulübüne doğru ilerledim. Alisha sahnede temizlik görevlilerini yönetiyordu.

"Leesh," diye seslendim. "Arran'ı gördün mü?"

Bakışları benimkine sıçradı. Ona yapıştı. Sahnenin kenarında bir elini aşağı doğru uzattı, bugünkü peruğunun uzunluğu, kalın bir sarı bobin, hareketiyle birlikte sallanıyordu. "Nerelerdeydin? Mesajlarıma hiç cevap vermedin. Neler oluyor? Arran seni rahat bırakmamı söyledi."

Alisha striptiz kulübünün ve genelevin operasyon kısmını yürütüyor, personeli yönetiyor ve bazen kendisi de direklerle çıkıyordu. Ara sıra vücudunu erkeklere satmaya devam ediyordu ama listesinde seçici davranıyordu. Yıllardır arkadaşlık, ancak son zamanlarda Alisha bazı kötü seçimler yapmış, Arran'ın ve benim güvenimi sarsmıştı.

El altından iş çeviren, tehlikeli sırlar saklayan ve yanlış kişiyi destekleyen hiç kimseye tahammülüm yoktu. Alisha üçüne de çok yaklaşmıştı.

Omuz silktim. "Bir kadını kaçırdım ve bir süreliğine kilit altında tutuyorum. Bilirsiniz, her zamanki gibi iş."

Kıkırdadı. "Doğru, ben de muhasebeci olarak yeni bir kariyere başlıyorum." Bakışları yumuşadı. "Seni buralarda görmeyi özlemişim."

Bir süre geçti ama yemi yutmadım. "Ben çıkıyorum. Divide'a göz kulak olabilir misin? Etrafta hiç amir yok gibi görünüyor."

"Oh, tabii."

Gülümsemesi azaldı ve beni etkilemesine fırsat vermeden arkamı döndüm. On dakika içinde iki kadın hayal kırıklığına uğramıştı. İyi gidiyordum.

Deponun arka tarafında, geniş otoparka yağmur sırıyordu ve başımı eğip arabama doğru koştum. Ama kilidi , Arran

yan taraftaki boşluğa çekildi.

Elimle işaret ettim, o da camı indirdi.

"Konuşmamız lazım," dedim.

"O zaman bin."

Yolcu koltuğuna çöküp, dışarıdaki havayı kapattım.

Arkadaşım beni içeri aldı. "Neyin var?"

Her şeyi.

Yumruğumu sıktım, enerjimi kontrol altına almak daha da zorlaştı.

"Everly sorununa bir çözüm bulmamız gerekiyor."

Arran çenesini ovuşturdu. "Birkaç kişiye sordum. Kimse Four Milers ile belediye başkanı arasında bir bağlantı olduğunu bilmiyor gibi görünüyor."

"Bunu nasıl öğreneceğimize dair bir fikrim var. Mahkûm da dahil."

Kasları sertleşti ve Arran bana bir bakış attı. Bir ay önce, Mahkûm bizden biriydi. İskelet ekibimizin temel bir üyesiydi. Sadık ve güvenilirli.

Olmayana kadar.

Kendi itirafına göre, Dört Milciler için para karşılığı bir iş almıştı ve bundan önce, ekibimizden kimsenin Arran'ın oyununa girmemesi yönündeki emre itaatsizlik etmişti. Arran bunu çoğunlukla görmezden gelmişti, çünkü Genevieve'i almaya kendisi gitmişti, ama rakip bir çete için çalışmak bunun ötesinde bir şeydi. Mahkûm'un bahaneleri ne olursa olsun, güvenimizi kaybetmişti. Neredeyse hayatını da kaybediyordu ve ona yumruk attığım için pişmanlık duymaktan nefret ediyordum.

O bir kardeşti. Bizden biriydi.

Ama o nereye giderse, Alisha da onu takip ediyordu. İkisi çok sıkı fıkıydı. Muhtemelen sevişiyorlardı. Korkmuş Genevieve'i Mahkûm'a götürmeye ve onunla bırakmaya ikna olmuştu. Ayrıca, arkamız dönükken onu bir hücrede kilitli bırakmaktansa bodrum katını Convict'e vermişti.

Oyunda Hükümlü, Genevieve'in şiddet için kaydolduğunu düşünerek onu avlamıştı. Bodrumda yine onunla yalnız kalan kadın neredeyse sinir krizi geçiriyordu. Bunu sadece Arran'dan biliyordum. Genevieve'in nasıl hissettiğini ya da Alisha'nın neden kendini bunun iyi olduğuna ikna ettiğini hayal bile edemiyordum.

Convict'in sadece Genevieve'den özür dilemek istediği ortaya çıktı, ancak Alisha'nın zar zor da olsa şüpheden yararlandığı yerde, Convict'e tekrar güvenmeyi hayal edemiyordum.

Kolay kolay affetmedim.

Bazı durumlarda, Everly'de olduğu gibi, bunu asla olarak okuyun.

Arran adamla konuşmadı bile. Dudağını büktü. "Mahkûm'u kullanmak istiyorsun. Yaptığı onca şeyden sonra."

"Everly'yi neden istediklerini öğrenmek için Four Milers'ın içinden birine ihtiyaımız var. Convict'i zaten tanıyorlar ve ona paralarını vermekten mutlu oldular. Onu iyileştirir, kovmuş gibi yapar ve bilgi toplamak amacıyla oraya göndeririz."

"Bir ifte ajan." Arran yağmur lekeleriyle kaplı n camdan dışarı bakarak küfretti. "Bunu yapmak zorundasın. Yumruğumu suratına indirmek istemeden onunla aynı odada bulunamıyorum. Tek hayal ettiğim Genevieve'in üzerindeki elleri."

Sözleri kurudu. Duygusal zorluğu anlamaya çalıştım ve başaramadım. Hayatımda bu role koyabileceğim kimse yoktu. Uğruna adam ldrebileceğim kadar değerli biri. Buna sahip olmak için o kişinin de beni aynı şekilde istemesi gerekirdi ve bu başlı başına bir trajediydi çünkü bu sözleri söylediklerinde onlara asla inanmazdım. Bir daha asla.

"Her şeyi hallededeceğim," diye söz verdim.

"İki sorum var," dedi arkadaşım. "Birincisi, eğer tamamen ayrılırsa ne olacak?"

"O zaman bizi çoktan sikip atan adam dışında hiçbir şey kaybetmedik. Diğer ne?"

"Onun teşviki."

Dudaklarımı büktüm, çünkü Mahkûm'un istediği tek bir şey vardı, o da aramıza dnmekti. "Düşüncem bizimle yeni bir işti. Mrettebatta değil ama belki dışarıda."

Uzun bir süre düşündükten sonra Arran başını salladı. "Everly senin için önemli, bu yüzden seni takip edeceğim."

"O benim için hiçbir şey."

Bir kahkaha attı. "Bu yüzden senin dairende kilitli." "Ekibimizin iyiliği için," diye karşı çıktım. "şehir için. Eğer kaçırılırsa, Dört Milciler'in belediye başkanı üzerinde kozu olacak. Onlar ne isterse istesin bizim için iyi olmayacaktır."

Arran omzuma hafifçe vurdu. "Onunla yönet. İşe yarıyor."

Ona ters ters baktım ve arabasından çıktım, kahkahası beni kendi arabama kadar kovaladı. Sonra arabamı şehre doğru sürdüm, kendimle dünyamın merkezi arasına bir mesafe koydum ki bu mesafe bir şekilde eski çekim kaynağımı da içeriyordu.

Bu karanlık Pazar öğleden sonrasında yapmam gereken iki şey vardı. İkisi de kendimi arabayla giderken bulduğum yer değildi.

Deadwater, İskoçya ve İngiltere sınırında yer alıyordu ve arabayla bir saatlik kuzey yolculuğu beni sahil kasabası North Berwick'e götürüyordu. Annemin yaşadığı yere.

Everly ile uğraşmak ve onun hayatımdaki diğer kadınlarla ilgili yorumu, annemi bir süredir kontrol etmediğim düşüncesini uyandırmıştı, bu yüzden kendimi oraya doğru giderken buldum. Sahilden yukarıya, rüzgârlı bir araziden geçerek, zirvesinde bir balinanın çene kemiği bulunan dik bir tepe olan North Berwick Law'ın yükselen yamacının altında yer alan Lochbridge Yolu'na çıktım. Çocukken, balina kemiklerinin üç yüz yıl önce bir anıt olarak tepeye nasıl çıkarıldığına dair hikayeler duymuştum ama nedenini hiç bilmiyordum.

Nostalji havasında değildim. Sadece hayatımdaki diğer unsurların olması gerektiği gibi olduğuna dair bir güvence.

Annemin beyaz, yarı müstakil evinin önündeki sokağa park ettim, kıyıdaki hava boyanın orasını burasını sıyırmıştı. Pencerenin altında çiçek saksıları sıralanmıştı ve çocukların oyuncakları ön bahçeye dağılmıştı. Benim gözetimim altında, kırmızı Honda'sı arabanın önüne yanaştı ve o iki küçük oğlunu arkadan bırakırken ben de aynı anda arabamdan indim. Elli yaşında, benimle aynı kalın siyah saçlara sahipti. Ama aramızdaki tek benzerlik buydu.

Sanki yolun karşısında olduğumu hissetmiş gibi annemin dikkati dağıldı. Sonra bakışları kesildi ve ağzı sert bir çizgi haline geldi. Oğullarına bir şeyler söyledi, sonra ön kapıyı açıp onları içeri kovdu ve geri dönüp benim yaklaşmamı izledi.

Konuşmadı, sadece kollarını kavuşturarak beni onaylamayan bir bakışla süzdü. "Ben de seni gördüğüme sevindim," diye takıldım.

"Ne istiyorsun?"

İçimden iç çektim. "Senin annelik gücünün bir şey değil. Sadece kontrol etmek istedim."

"Çocuklarım evde."

Kardeşlerim, bana hiç böyle tanıtılmadılar.

Ellerimi havaya kaldırıp onun çocuğu değilsem ne halt olduğumu öğrenmek istedim ama onu azarlamak beni bir yere götürmeyecekti.

Ben de onun düşmanca duruşuna uydum. "Varlığımla onların hayatlarını kirletmeyeceğim, merak etmeyin."

Önce kapıya, sonra bana baktı. "Peşinde olduğun paraysa-" "Kendim kazanacağım. Ben senden ne zaman bir şey istedim ki?" Benim Öfkem yükseldi ama onu bastırdım. "Dinle, Deadwater'da birkaç kadın öldürüldü ve ben de endişelendim. Sadece iyi olduğundan emin olmak istedim."

O kalıba uymuyordu. Cherry ve Natasha genç ve güzeldiler. Farklı nedenlerle dikkat çekiyorlardı. Orta yaşlı annemi hiçbir zaman bir hedef olarak görmemiştim, güzel olmadığından değil, ama şehirde değildi. On yıldan uzun bir süredir de gelmemişti. Yine de uyarıyı iletmek istedim.

"Buraya gerçekten beni korkutmaya mı geldin? Ya da belki bu kıyafetle komşuları." Beni bir aşağı bir yukarı işaret etti.

Dövmelerimi kastediyordu. Çete üyesi olduğuma dair hiçbir işaret taşııyordum. Burada vaktimi boşa harcıyordum. Yine de eğildim.

"Kendine iyi bak, tamam mı?"

Kadın bıkkın bir şekilde oflayıp pufladı ve vedalaşmadan döndü. Arabama geri döndüm ve hızla uzaklaştım.

Daha da karanlık bir ruh hali içinde ve sürekli yağın yağmurun enerjime uymasıyla Deadwater'a döndüm ve lanet olası Riordan Jones'u aramaya başladım. Yavaş yavaş, Everly'yi tekrar hayatımdan çıkarmak için gerekli tüm bileşenleri yerine koyuyordum.

Riordan bir yerlerden kaçırılma girişimini duymuştu. Onu bulduğumda bana söyleyecekti.

Aynı şekilde, Hükümlü de insanları konuştururdu. İnsanların kendisini sevmesini sağlayacak kolay tavırları vardı.

Bana verdikleri bilgiyi tehdidi etkisiz hale getirmek için kullanırdım. Böylece o da evine giderdi. Ben de çarşaf larımı yakar ve onu bir daha asla düşünmezdim.

Bölüm 8

C
onnor

Öğleden sonra geceye dönmüştü ve Riordan'ın olabileceğinden şüphelendiğim tüm yerleri tüketmiştim. Kuzeni Four Milers'da olan Moniqua adında bir kız arkadaşı vardı ama o adam gitmişti.

Kontrol ettiğimde dairesi boştu.

En son denediğim yer, Arran onu kendi evine taşımadan önce Riordan'ın babası ve kız kardeşiyle paylaştığı evdi ama buraya gelmek onlardan sakladığım sırrı sona erdirecekti.

Başka seçeneğim olmadığı için kapıyı çaldım.

Ortak sokak kapısını yaşlı bir adam açtı, gözleri buğulu ve çenesi tıraşsızdı. "Sen de kimsin be?"

"Oğlunuz burada mı?" "Kim?"

"Riordan."

Adam tükürdü ve ayaklarının üzerinde yuvarlandı. "O çocuk mu? Lanet olası yer israfı." "Onu gördün mü?"

Kör kütük sarhoştı ve hava daha yeni kararmıştı.

"Onun için yaptığım onca şeyden, onu yanıma aldıktan ve kapladığı onca yerden sonra karşılığında tek bir şey istedim. Kullandığı bisikleti takas et. Lanet olası bir arabası var, ikisine birden ihtiyacı var mı? Ne dedi biliyor musun?"

Sıcak bir alkol dumanından geri çekildim. "Ne?"

"Hayır dedi. Hayır! Onun tam zamanlı bir işi var ve benim paraya ihtiyacım var. Nankör, aşırı büyümüş piç."

Garip bir sempati duygusu kapladı içimi. Riordan'ın babası sarhoşluğunu körüklemek için bisikletini satmasını istemişti. Bu adam beni doğurma talihsizliğine uğrayan kadına çok benziyordu. Annemin beni istemediği gibi o da onu umursamıyordu.

Ortak bir noktamız vardı.

Bu duygu kısa ömürlü oldu.

Topuklarımın üzerinde döndüm ve depoya doğru izimi sürerek uzaklaştım. Gün tam bir fiyaskoydu. Sonraki birkaç saat boyunca güvenlikte çalıştım. Pazar geceleri daha sessizdi ama ölü değildi. Ruhsat yasaları yüzünden dükkânı daha erken kapatmak zorunda kalıyorduk ama bu sadece işin halka açık kısımlarıydı.

Diğerleri erken saatlere kadar açık kaldı. Genelev ve ödeme yapan müşteriler için canlı yayınlarda sahne alan kadın ve erkekler. Bir Pazar akşamı beni meşgul edecek kadar yoğundu.

Deadwater'daki rolümün merkezi olan, bana özgü başka bir faaliyetim daha vardı ama bu gece bunların hiçbirisi mümkün değildi.

Bıçaklarım kınında kaldı ve bu daha çok acıma duygusuydu çünkü ruh halimi hak eden etten çıkarmak bana hiç yardımcı olmazdı.

Ama ne kadar çok şey üstlenirsem üstleneyim, akşam devam ettikçe daireme olan çekim daha da güçlendi. Tek hayal ettiğim Everly'ydi. İçeride sıkışmış. Beni bekliyordu. Ya da belki de umursamıyor ve sadece değerli işine devam ediyordu.

Gece yarısı direnmekten vazgeçtim ve sekiz kat koşarak çatı katına çıktım. Sessizce daireme girdim. Her şey sessizdi. Bir lamba açık bırakılmıştı ve bunun benim yararına olduğu gibi tuhaf bir fikre kapıldım ama bu düşüncayı olduğu yerde bırakıp yoluma devam ettim.

Yatak odasında, Everly benim yatağında uyuyordu. Sırt üstü yatıyordu, uzun, kumral saçları yastığının üzerine yayılmıştı ve çarşaf hafifçe üzerine örtülmüştü.

Bir nefes aldı, uykusunda kıpırdandı, böylece çarşaf hareket etti ve göğsünün şekline yapıştı.

Aletim kotumun içinde kalınlaştı. Geceyi yarı çıplak kadınların etrafında geçirmiş ve insanların sevişmesini izlemiştim ama bu en ufak bir ilgi bile uyandırmamıştı. Çıplak vücutlar ateşliydi. Deliklerde kaybolan penisler bana bir şeyler hissettirirdi. Ama beni etkilemeyecek kadar sıradan bir şeydi.

artık. İlgili seks işçilerini tanıyor ve saygı duyuyordum, bu yüzden onları fetişleştirmedim.

Beni tahrik etmek için çok şey gerekiyordu ama bu uyuyan kadının göğüslerinin hatları beni çok etkilemişti.

Omurgamı duvara bastırdım, göğsüm inip kalkıyordu. Daha önce ona uykumda bana istediği her şeyi yapabileceğini söylemişim, o da aynısını .

Gülümseyerek söylediği bu sözler aklımdan çıkmadı.

Yaptığı her şey beni rahatsız ediyordu. Annemin babasından kaçtığı gün, buraya taşınmamızın üzerinden iki yıl bile geçmemişti. Çok rahatlamışım. O evde yaşama kabusunun sona ermesi için çok çaresizdim.

O gidince, geriye sadece ben ve Everly kaldık. Benim mükemmel, güzel, 17 yaşındaki kız arkadaşım. Kapıdan çıkma sırası bizdeydi ve için kıcımı yırtmışım. Bir arabam vardı. Başka bir şehirde, bir barda düşük ücretli ama hiç yoktan iyi olan ve ortak bir evde oda kiralamamıza yetecek bir işim vardı.

Büyük güne kadar geçen hafta cehennem gibiydi. Belediye Başkanı Makepeace'in yumrukları çok kolaydı. Biz taşındıktan birkaç ay sonra annemi hırpalamaya başlamıştı ama ben bunu uzun bir süre sonra öğrenmişim. Yine de tartışmaları duydum. Kontrolü severdi ve en küçük şeylerde bile suç görürdü. Sehpanın üzerine bırakılan bir bardak çılgılık çılgılığa bir kavga sebebiydi.

Yan sorun ise annemin önceki ilişkisinin de aynı derecede boktan olmasıydı. O erkek arkadaşı öfkesini benden çıkarmıştı. Adam benden nefret ediyordu. Vücudumu birden fazla şekilde yaraladı.

Uzun zaman önce ölmüştü, hem de benim ellerimde, ama onu asla affetmemişim.

Bizi evden kovan oydu ve anneme korkuyu ve itaati öğretmişti. Belediye başkanının ellerinde tahammül etmesi gerekenden çok daha uzun süre acı çekmişti.

Bugüne kadar, onu neyin terk ettiğinden hala emin değildim.

Her iki durumda da, Everly ve ben sıradaydık. . Odasına gittim ve kapıyı çaldığımda onu yatakta, elleri kucağında buldum.

"Neden hayır dedin, Everly?" Yatak odamın durgun havasında sessizce sordum.

Uyuyan kadın cevap vermedi.

Derimin altında acı ve öfke dalgalanıyordu. Bir adım attım. "Neden onu bana tercih ettin?"

Yatağın kenarına ulaştım ve onun üzerinde durdum. Teklif vermeden bıçağım elimdeydi.

"Beni son nefesine kadar seveceğini söylediğin halde neden o adama bağlı kalıyorsun?"

Beyaz çarşafı yavaşça sıyırdım, solgun teni ve beyaz kaşkolu ortaya . Nabızı boğazında çırpınıyordu.

Uyumak için benim lanet olası boxer birini çalmıştı ve onu gördüğümde içimde ona sahip olma dürtüsü kabardı. Üstünün eteklerine uzandım. Avucumun içinde döndürdüm. Bıçağımın bir hareketiyle onu ikiye ayırdım. Yuvarlak göğüsleri ortaya çıktı, pembe meme uçları serin havada sertleşiyordu.

Silahım yatağın üzerindeydi ve aletim elimdeydi, ne yaptığımın farkında bile değildim. Onun vücudunu ilham kaynağım olarak kullanarak kendimi okşadım. Onun kararına duyduğum öfke beni daha da hızlanmaya, kendimi kökten uca kadar çalıştırmaya teşvik etti.

Prens Albert piercingimi çekiştirdim ve dilinin piercingimin etrafında kaydığını hayal ettim.

Eğer isteseydim, battaniyeleri tamamen atabilir ve Everly'nin şortunu parçalayarak amını da bana gösterebilirdim. Tekrar içine girebilir ve daha önce yaptığımız tek seferle ilgili anılarının yerini alacak sert bir sikişle onu uyandırabilirdim.

Kendimi bu düşüncelerden uzak tutmaya zorlayarak bir iniltiyi bastırdım. Bana her seferinde evet demesini ve beni bir daha asla reddetmemesini istiyordum.

Tarihin kendi kendini yazmasını ve lanet kalbimin kırılmasını istedim.

Kavrayışımınla daha da şiştim ve burnumdan nefes aldım, bir orgazm başlangıcı beni sıkıca kavradı. Odağımı aletimin başına ve sadece deliciliğine çevirdim ve havayı emdim, toplarım uyarıda sıkılaştı.

Spermim Everly'nin göğüslerine fışkırdı. Nereye düştüğü umurumda değildi. Doruk noktası beynimi dağıtmıştı, bu yüzden dünyaya geri dönmem birkaç saniye sürdü ve kendimi yatak çerçevesine dayadım, zor nefes alıyordum.

Nasıl olduysa hâlâ uyuyordu.

Neredeyse uyanıp gösterimi görmesini dileyecektim.

Çarşafı tutup üzerine çektim, böylece soğuyan döl onu uyandırmadı. Sonra işe döndüm, kendimden nefret ediyordum ama aylardır hissetmediğim kadar hafiflemiştim.

OceanofPDF.com

Bölüm 9

Everly

Banyo aynası şaşkınlıkla baktığım bir görüntü verdi. Alarmımla yataktan tökezleyerek kalkmışım, gözlerim kamaşmıştı ve neyse ki yalnızdım, sonra duş düğmesine basmak banyoya girdim. Duş canlandı, sıcak su kabine doldu ve anında buhar oluştu. Duşun mühürlü tuğla bir duvarı vardı.

Daha önce hiç görmemiştim.

Böyle bir şey.

Ayrıca kendimi hiç şimdiki gibi görmemiştim. Üstüm ortadan yırtılmış ve üzerimden sarkarak göğüslerimi müstehcen bir şekilde çıkarmıştı. Nasıl olduğunu anlayamadan aval aval baktım. İpekteki kesik düz bir çizgiydi, ben yırtmışım gibi değildi.

Daha çok bir bıçak dilimi gibi.

Çenemi tuttum, cevap hızla aklıma geldi. Mahvolmuş giysiyi atarak soyundum ve suyun altına girdim, ayağımdaki küçük kesiğin acısını görmezden gelerek duş başlığını saçıma değil sırtıma vuracak şekilde indirdim. Connor'dan bana bir saç kurutma makinesi getirmesini istemeyi unutmuşum ve muhtemelen kendi saç kurutma makinesi de yoktu.

Ama elim göğsümden aşağı inerken, cildimdeki kuru lekelere göz attı. Aşağıya baktım ve başka bir şüphe oluştu. Aynada kendime yakından bakmamıştım, sadece üstüme bakmıştım ama göğüslerimin üzerinde bir madde vardı.

Şok üzerimde dalgalandı, ardından sıcaklık geldi. Bunu o mu yapmıştı?

Elbette vardı. Başka bir cevap yoktu. Gece, Connor uyuyan bedenimin üzerinde hiç iyi şeyler yapmamıştı. Şaşkınlığımı güçlü bir duygu takip etti, ama bu olumsuz bir duygu değildi.

Öfkelenmeliydim. Onun yerine, bu düşünce beni tahrik etti.

Kısa bir nefesle ciğerlerime buhar doldu. Parmaklarım vücudumdan aşağıya, bacaklarımın arasına kayd ve hala elimde olan kurumuş dölle kendime dokundum. Sırılsıklam ve kaygandım ve klitorisimi ovuşturdum, sıcaklık tarafımı ele geçirdi ve şimdi kapalı gözlerimin arkasında yaptığı şeyin görüntüleri belirdi. Tanrım, bu ahlaksızcaydı. Ayrıca umurumda da değildi çünkü garip bir etki söz konusuydu.

Connor hâlâ beynimin cinselliğimle bağlantılı kısmına sahipti. Yumruğunu vücudumda gezdirmiş ve beni ona göstermek için kıyafetlerimi kesmişti. Dudaklarımdan bir inilti çıktı ve daha iyi erişim sağlamak için bacaklarımı genişleterek duş duvarına yaslandım. Keşke vibratörümü de yanımda getirseydim diye düşündüm ama nafile. Bu beklenmedik ani azgınlık artışının doyurulması ve hızlı olması gerekiyordu. Oyalanacak zaman yoktu.

Bileğim daha hızlı hareket etti. Zevk içime işledi, her hücrem devam etmem için beni zorladı. Bu işin nereye varacağını öğrenmek için. Beni başlattığı yola.

"Aman Tanrım," diye inledim yine, adını söylememeye çalışarak; oysa kulaklarımı dolduran sıcak suyun sesi kadar düşüncelerimi dolduran da onun bedeniydi.

Sert kasları. Mürekkepli teni. Çıkık aleti ve göğsümdeki hevesli bakışları.

Beslediğim eski anıları karıştırdı ve yenilerini yarattı, genç Connor ile dönüştüğü sert adam arasındaki fark çok heyecan vericiydi. O artık tehlikeliydi, bir suçluydu. Saygı duyması gereken engelleri aşıyordu.

Beni kaçırdılar.

Benimle alay

etti.

Üzerime geldi.

"Tanrım," diye nefes aldım ve derinlerde bir yerde içim sıkıştı. Birkaç kez daha geçtikten sonra nemin içinde nefes nefese kalmıştım ve kelimelerimin kontrolünü kaybediyordum. "Connor."

Orgazmım gittikçe artıyordu ama henüz gerçekleşmemiştir. Biraz daha geciktirmek için elimi yavaşlattım, diğerlerini gölgede bırakan inanılmaz duygu için yaşadım. Çaresiz bir istek. Bir öpücüğe ihtiyaç duyan dudaklarım, duşun spreyinden hassaslaşan meme uçlarım, onu sarmak için ağrıyan bacaklarım

Amım, gerilmeye can atıyor. "Zaman doldu."

Kalbim durdu. Dokunmanın ortasında donup kalınca bakışlarımı yukarı kaldırdım. Banyo girişinde, sırtı kapalı kapıya dönük olan Connor beni izliyordu. Bakışlarımız çarpıştı.

Tanrım, ne zaman gelmişti? Ne kadarını görmüş ya da duymuştu? Cam buğulanmıştı ama beni iş üstündeyken görmemiş olmasına imkân yoktu. Elim hâlâ bacaklarımın arasındaydı.

Titreyen dudaklarımı birbirine bastırdım, bedenim kesintiden dolayı titriyordu. Uçuruma tutundum, düşemiyordum ama çökmekte olan çıkıntıya tutunamıyordum.

Kasıtlı olarak dikkatini üzerime çekti. Sonra elini arkasından çekti. Ve vibratörümü uzattı. Açtı.

Nefesim titredi.

Yaklaştı ve bir sis girdabıyla duş kapısını açtı. Bana seks oyuncağını verdi.

Sonra pislik çenesini kaldırdı. "Siktir git Everly. Görebileyim diye."

Dişlerimi sıktım. Ona gitmesini emretmek istiyordum ama aynı anda ve daha da büyük bir güçle kalmasına ihtiyacım vardı.

Elimi uzatıp ondan aldım ve bacaklarımın arasına yerleştirdim. Beklemedim, içime soktum. Vücudum o kadar ıslak ve hazır ki, onun kaba müdahalesi yüzünden uyarılmayla daha da kayganlaşmıştı.

Vibratör beni gerdi, titreşim yüksek seviyeye ayarlandı ve nefes nefese kaldım, başparmağımı yoğunluğu azaltmak için düğmeye götürdüm.

"Sakın buna cüret etme," diye

uyardı Connor. "Bu çok fazla."

"Al şunu."

İyiyim. Gelmem gerekiyordu. Eğer izlemek istiyorsa, bu onun sorumluluğundaydı. Aklım başımda değilken gözlerimi kapattım ve duvara yaslandım, ayağımı rafa dayadım ve vücudumu tamamen ona sergiledim. Sonra oyuncakla kendimi becerdim.

Orgazmım raylarda gürleyen bir tren gibi yaklaştı, onun bana bakışı ve içimi heyecanlandıran güçlü titreşimlerle daha da güçlendi.

İnledim ve parmak uçlarımla klitorisimin üzerinden geçtim, bir, iki kez...

Zevk içimde bir patlama gibi patladı. Dokunmadığım her parçama çarptı ve nefesim kesildi. Titreşimleri öldürdüm. İzinsiz girişin etrafında zonkladım ve onun da hissedebilmesi için onun olmasını diledim.

Rol yapmak yeterli değildi.

Doruk noktası hafifledi ve nemli havada gözlerimi kırıştıtararak nefes verdim. Banyo duvarına yaslanmış olan Connor'ın kot pantolonu açıldı ve aleti elindeydi. Yumruğunu sikerken gözlerini bana dikmişti.

Şehvet beni tekrar boğdu, amım tepki olarak titreşti.

Sonra beklenmedik bir şey fark ettim. Aletin ucunda gümüş bir yüzük parlıyordu.

Tanrım. Piercingi mi varmış?

Vibratörü tekrar içeri ittim, yavaşça, alay ederek, bu sefer kendim için olduğu kadar onun için de. Gözlerim tamamen açıkken kendimi çok teşhirci ama aynı zamanda özgürleştirici hissediyordum. Onun tutmasını ya da daha iyisi beni becermesini istiyordum. O delicinin içimde nasıl hissettirdiğini bilmek istiyordum.

Connor bir iniltiyle boşaldı, dölleri parmaklarının üzerinden banyo fayanslarına fışkırdı. Görüntüyü beynimde damgaladım. Sert kolları, o belirgin kasları, bana nasıl baktığı.

Connor sırtıttığını saklamadan nefesini verdi. Sonra elini yüzünü yıkadı, üstünü başını düzeltti ve yerdeki dağınıklığın üzerine bir havlu attı. Son bir kez bakıp dilini yanağına götürerek banyodan çıktı ve omzunun üzerinden seslendi: "Acele etsen iyi olur. İşe geç kalmak istemezsin."

Yine tek başıma, nabzım beni kırmak istercesine hızlanarak sarktım. Hızlı hareketlerle yıkanmayı bitirdim, ardından bir havluya sarındım ve güne hazırlanmaya koyuldum. Yatak odasında o yoktu, bu yüzden bana getirdiği seksi iç çamaşırlarını ve şık elbisemi giydim, kollarımı blazer ceketimle kapattım.

Kafamda yüzlerce düşünce birleşti, utanç bunlardan biriydi, ama aynı zamanda inkar edemeyeceğim bir heyecan. Yaptığımız şey beni cesur yapmıştı.

Hazırlandıktan, makyajımı yaptıktan ve iş çantamı hazırladıktan sonra harap olmuş kaşkolu aldım ve onunla birlikte yatak odasından çıktım. Connor kanepeye yayılmıştı, elinde hiç de heyecanlanmamam gereken bir bıçak vardı. Harap olmuş giysiyi parmaklarımin ucunda uzattım.

"Bana yeni gecelikler borçlusun."

Bu meydan okuma karşısında bakışları parladı, sonra omuz silkti ve başıyla mutfağı işaret etti. "Kahvaltını hazırla ve gidelim."

Mutfak tezgâhının üzerinde bir seyahat kupası, yanında bir dizi mısır gevreği ile bekliyordu. Ötede, meyve kasesi artık doluydu ve paketler kaldırılmayı bekliyordu. Gece alışverişe gitmişti.

Bu gerçeği kabul etmek dışında ne yapacağım konusunda hiçbir fikrim yoktu.

Sessizlik içinde deponun asansörüne bindik ve binayı arka çıkıştan alt otoparka doğru terk ettik. Connor beni önünde tehditkâr bir metal ızgara olan büyük, siyah bir araca yönlendirdi. Bizi yola çıkardı ve bağımlılık yapan kokusundan kaçmak için camı açtım.

Temiz hava beynimi uyandırdı. Önümde uzun bir gün vardı. Belediye binasında tüm meclis üyelerinin yanı sıra sektör liderleri ve hayır kurumlarının başkanlarının katılacağı bir konferans. Babamın da katılması gerekiyordu ama sadece açılış konuşmasını yapmak için gelecekti, yani onsuz da idare edebilirdik.

Başka, gizli bir hedefim daha vardı.

Genevieve'le çatıda yaptığımız ikinci konuşma, onun getirdiği şemsiyenin altında gerçekleşmiş, Eylül yağmuru sözlerimizi hızlandırmıştı. Cassie bu kez yoktu ama Genevieve öyle şaşırtıcı bilgiler verdi ki, bunları anlamakta zorlandım. Henüz benim için bilgi vermemiş olsa da, Deadwater'da öldürülen iki kadının ölümünü nasıl araştırdıklarını ve şüpheli listelerinde bazı meclis üyelerinin de bulunduğunu anlattı.

Bugün görüşeceğim adamlar.

Babam gibi, meclis üyelerinin çoğu seks işçisi kullanıyordu ve bunu biliyordum çünkü bunu benim evimde de yapmışlardı. Sadece kadınların vücutları için çalıştırıldığı partiler yeterince yaygındı ve meclis üyelerinden bazılarını iş başında görmüştüm.

Ama bu onları katil yapmaz.

Biraz araştırma yapacağıma söz vermiştim ama bu fikir beni gerdi ve çantamı kucağıma aldım, elim kolum bağlı ve dikkatim dağınıktı. Belediye Binası'nın önünde durduk ve etkileyici ve resmi görünümlü gri taş binaya, arkasında şehri yöneten insanların çalıştığı sıra sıra pencerelere baktım. Saat erkendi ama insanlar gece boyunca burada acil durumlarla ilgileniyor ve yirmi dört saat hizmet veriyordu, bu yüzden burası hiç boş kalmıyordu.

Girişi belirleyen yüksek taş sütunların üzerinde yer alan belediye başkanlığı süitinde bir masam vardı. Çatıda, yüksek bir direkte bir bayrak dalgalanıyordu,

Bulutlar yağmur tehdidinde bulunsa da gökyüzü arkasından aydınlanıyordu. Bugün zemin kattaki büyük konferans salonlarından birinde olacaktım.

İlk defa içeri girmek istemedim

Koluma yapılan bir dokunuş dikkatimi tekrar şimdiki zamana çekti. Etrafıma bakındım ve Connor sıcak elini çekti. Neredeyse manyetik bir çekim beni teması takip etmeye itti. Direndim.

"Binadan ayrılmayın ve kamusal alanlardan uzaklaşmayın. Görünür olun ve güvende olun."

Beni takip eden çeteden bahsediyordu. Panik içinde onları neredeyse unutmuştum. Beni kaçırmak için Deadwater'ın yerel yönetim merkezine baskın yapmalarına imkân yoktu.

Sarsıntılı bir hareketle omuz silktim. "Endişelenmiyorum."

"O zaman sana bakmakta senden daha iyi olmam iyi bir şey. Altıda dönerim."

Bakışlarının ağırlığını binanın içine kadar hissettim.

Sonraki bir saat boyunca her zamanki iş telaşının içindeydim. Konferans salonunun hem masalarla hem de ikramlarla donatılması gerekiyordu ve ayrıca sunumlar için mikrofon ve kameraların teknik yönüyle ilgilenilmesi . Ayrıca katılımcıların çoğu hala dijital yerine kâğıdı tercih ettiği için sayısız sayfanın basılması gerekiyordu. Yüzlerce kişi gelmişti ve ben giriş masasında görev alarak herkesi bizzat karşıladım ve yaka kartlarını dağıttım.

Meclis üyeleri geldiğinde, Genevieve'in benden yapmamı istediği şeyi aklımdan geçirirken, sunumları için her birine mikrofon bağlamak üzere onları bir kenara çektim. Konukların çoğu içeri girdiğinde salonda bir tur atarak insanların yuvarlak masalarda olmaları gereken yerde olup olmadıklarını, çay ve kahvelerin servis edilip edilmediğini kontrol ettim.

Ayrıca biraz gizli veri toplamak, takvimleri karıştırmak ve erişebildiğim klasörlere göz atmak için bir dakikamı ayırdım.

Odanın kenarlarına asistanların kullanması için sandalyeler yerleştirmiştım, idari personelin ve asistanların salona girip çıkacağını biliyordum ama en arkada koyu renk pantolon ve savaş ceketi giymiş bir adam kendisine birkaç beden büyük gelen bir koltuğa yayılmıştı. Onu tanıyamamıştım ve saat beş yönündeki gölgesi ve bin metrelik bakışlarıyla genç, ultra yardımsever asistan tipine hiç benzemiyordu. Ya da bir yaka kartı, şimdi iyice baktım.

Oraya doğru ilerledim. "Merhaba, bulmanıza yardım edebilir miyim?"

"Ben burada iyiyim."

Ağırlığımı kaydırdım, üzerime bir tedirginlik çöktü. Onun bir gangster olduğundan şüphelenirsem ne yapmalıydım, kaçmalı mıydım? Konferansı öylece terk edemezdim. Binanın her yerinde güvenlik görevlilerimiz vardı ama odada yoktu.

"Lütfen bana hangi kuruluştan olduğunuzu söyleyebilir misiniz? Bağışlayın, sizi masada gördüğümü hatırlamıyorum ama oturacak doğru yeri bulmanıza gerçekten yardımcı olmak isterim."

Adam dikkatini katılımcılardan çektikten sonra ceketini açtı. Astarına bir kafatası yaması dikilmişti ve anlamını kavramam utanç verici derecede uzun bir anımı aldı. İskelet ekibinin bir parçasıydı. Connor'ın adamları. Bana göz kulak olmak için buradaydı.

Göğsümde bir şey yumuşadı. Sonra bakışlarım altındaki silahın kabzasına değince tekrar sertleşti. Vay anasını.

Gülümsüyormuş gibi yaparak geri çekildim. "Burada iyi olduğunu görebiliyorum. Kendine kahve ve hamur işleri al. Öğle yemeği saat on ikide."

Bana kısa bir baş selamı verdi ve ben de aceleyle uzaklaştım, hemen ardından meclis üyelerinden Mary Pressley tarafından durduruldum.

Saçları topuzundan kurtuldu ve elimi tuttu, panik yayılıyordu. "Tanrıya şükür, Everly."

"Her şey yolunda mı?"

Başını iki yana sallayınca saçları biraz daha gevşedi. "Kesinlikle olmaz. Anksiyete krizi geçiriyorum ve ilaçlarımı yanıma almadım."

Kahretsin. Başlamamıza dakikalar kalmıştı ve Mary açılış konuşmasını yapmak için aşağıdaydı. Bu hiç de ideal değildi.

Hızlı düşünerek onu odanın daha sessiz bir bölümüne götürdüm. "Acı çektiğiniz için çok üzgünüm. İlaçlarınızı alması için birini gönderebilir miyiz, yoksa eve gitmeyi mi tercih edersiniz? Her iki seçenek de kesinlikle iyi."

Parmakları benimkilerde titriyordu. "Buradan ayrılamam. Özel asistanımı evime gönderdim ama bir saate gelir." Sonunda bakışları benimkilere kilitlendi. "Konuşmayı yapamam."

Sadece nefes almasını ve sakinleşmesini isteyerek başımı salladım. Anksiyete korkunç bir durumdu. "Dediğim gibi, her şey yolunda. Konuşmayı yapması için başka birini bulabiliriz."

"Yapamayız. Başka kimse bilmiyor. Yapamam..."

"Yapamam..." "Notlarınız yanınızda mı?"

Çantasını karıştırdı, yere bıraktı ve topuklarının üzerine çökerek basılı bir sayfa çıkardı. Aldım ve kelimeleri taradım. Daha önce bir

Söyleyeceklerinin taslağını ve ana noktalarını biliyordum. Konferansın amacını -Ölusu'nun liderlerini bir araya getirmek ve bir sonraki şehir planı için fikirler üretmek- özetliyor ve güne neşeli, iyimser bir başlangıç yapıyordu.

Parmaklarını bastırarak kalkmasına yardım ettim.

"Ben yapacağım." "Yapacak mısın?"

"Elbette. Sorun değil. Git ve bir papatya çayı kap ve bir süre sessiz bir yerde otur. Sana söz veriyorum, her şey yolunda."

"Oh, Everly, sen çok iyi bir insansın."

Gösteri devam etmeliydi. Babam bunu çözemediğimi öğrenirse, bana geri dönerdi. Topluluk önünde konuşmayı sevmezdim ama yapabiliirdim, özellikle de başka birinin metninden okuyorsam.

Bir dakika içinde, replikleri duymak için bir mikrofon ve kulaklık ayarladım ve sahneye çıktım. Sonra yüzümde bir kamera vardı ve odayı bir sessizlik kapladı.

Yutkundum, eğitimimde vermem gereken pozu hatırladım. Omuzlar geride, eller önümde hafifçe kenetlenmiş ve bakışlarım tüm gözler üzerimde olana kadar odanın içinde geziniyordu.

"Hoş geldiniz." Gülümsedim ve bir profesyonel gibi giriş konuşmasına başladım. Yangın çıkışları, mola zamanları, tuvaletler gibi temizlik konularını ele aldım ve ardından coşkuyla şehir planlama gündemine daldım.

İnsanlar gülümsedi. Endişe içindeki Mary Pressley oturduğu yerde kaskatı kesilmişti ama artık titremiyordu.

İşler iyi gidiyordu.

"Arka ışıktan mı yoksa kıcı hep bu kadar büyük müydü?" dedi bir ses kulağıma.

Cümlemin üzerinde tökezledim ve izleyicilere baktım. Sadece diğer konuşmacıların ses bağlantısı vardı ve içlerinden biri saçımın altına gizlenmiş kulaklıktan duyduğum bu yorumu yapmıştı. Kim olduğunu söyleyemedim ama utancımdan yerimi değiştirip kendimi küçültmeye çalıştım.

Dengemi yeniden kazanarak konuşmanın bir sonraki bölümüne geçtim ve kimin konuşmuş olabileceğine dikkat ederek net bir şekilde konuştum. Ön tarafa en yakın masada iki meclis üyesi birlikte oturuyordu, ikisi de sırtıyordu ve biri arkadaşına yaklaşmak için sandalyesinin koluna yaslanmıştı.

Anton Blake ve Benjamin Slaughter. Genevieve'in bana şüpheliler listesinde olduğunu söylediği adamlar. Onları oraya neyin koyduğunu bilmiyordum ama

düşünceleri, içlerinden birinin çirkin ağzını tekrar açmasıyla gölgelendi.

Açık kahverengi takım elbisesinin içinde, kibar-erkek-neat saçlarının rengiyle uyumlu olan Slaughter, Blake'e doğru eğildi ve sanki bir fark yaratacakmış gibi avuçladığı eliyle ağzını gizledi. "Birinin bu kaltağı spor salonuyla tanıştırması gerek." Blake homurdandı ve yuvarlak gözlüklerini soluk sarı saçlarının arasına yerleştirdiği yerden aşağı kaydırды. Beni süzdü. "Ama şu göğüslere bak.

Diyet yaparsa yok olurlar."

"Doğru. Bir tahta kadar düz ve tamamen becerilemez olurdu. En azından böyle göğüslerle gözlerini kapatıp canını kurtarmak için dayanabilirsin."

Aralarında kıkırdadılar ve alnından terler boşandı. Konuşmaya devam ederken yanımdakilerin yüz ifadelerine baktım ama kimse konuşmama iyi niyetli bir ilgi göstermedi. İki meclis üyesi vücudum hakkında samimi bir sohbet yapıyordu. Bu ne cüret? Bir kadın hakkında nasıl böyle konuşabilirlerdi?

Sıcak gözyaşları gözlerimin arkasını sızlattı.

Elimden geldiğince soğukkanlılığımı koruyarak konuşmaya devam ettim. Bu pozisyona gelmek için çok çalışmışım. Bana çok pahalıya mal olmuştu ve bu işte ne kadar iyi olsam da, bazen bu işi kabul etmekle yanlış bir seçim yapıp yapmadığımı merak ediyordum. Babamı bu işe uygun olduğuma ikna ederken.

Yine de babamın arkadaşı olan iki adam, sanki bir et parçasıymışım gibi benimle açıkça tartışıyordu ve bu canımı *acıtıyordu*. Her zaman vücut şeklimin bilincindeydim ve geçmişte boktan yorumlara maruz kalmışım. Ama bu seviyedeki bir yüzüzlük canımı yaktı.

Kendime olan güvenim sarsıldı. Şokumun yüzüme yansımamasını umarak konuşmamı bitirdim, ardından kibar alkışlar arasında sahneden ayrıldım ve bir sonraki konuşmacıyı karşılamak üzere yerime oturdum.

Kulak misafiri olduğum bu konuşmanın beni nasıl yıktığını ancak beni iyi tanıyan biri bilebilirdi. Burada o insanlardan hiçbiri yoktu.

Bölüm 10

C Gelen bir mesaj gözlerimi açmamı sağladı.

onnor

Her şey .

İki saat sonra bir başkası ortaya çıktı.

Mick: Şu anda öğle yemeğinde, insanlarla birlikte oturmuş havalı sandviçler yiyor ve iş konuşuyor.

Genellikle depoda güvenlik görevlisi olarak çalışan ekip üyemiz bugün bebek bakıcılığı yapıyordu ve ben uyurken bile beni haberdar etmesi için talimat almıştı. Biri Everly'ye göz kulak olmadan oradan uzaklaşmamın imkanı yoktu.

Altı saat sonra yeterince dinlenmiştim ve duşa girdim, birkaç saat daha Belediye Binası'na gitmemi gerektirecek bir haber yoktu. Banyoda, sıcak suyun altında gözlerimi kapattım ve bu sabah gördüklerimi düşünerek yumruğumu becerdim. Everly elini bacaklarının arasına koymuş, yaptığım şeyin farkına vararak tepki veriyordu, diye tahmin ettim. Ya da belki umuyordum.

Sonra gizlice içeri girmeme şaşırdı.

Benim izlemem için kendini öyle güzel becerdi ki.

Kız beklediğim gibi değildi. Tam olarak değil. Hem ona salladığım vibratörü kullanırken hem de üstünü değiştirmemi talep ederken gösterdiği o küçük meydan okuma, içimde derin bir ihtiyaç şimşegi çaktırmıştı. Ona hasta olduğunu söylemesini emrettiğimi, onu mutfak tezgahının üzerine kaldırdığımı ve günün geri kalanında yüzümü kalçalarının arasına gömdüğümü hayal ettim.

Sikimi daha hızlı salladım. Dün gece yatak odamın ışıkları kapalıydı. Ne yaptığımı tam olarak görebileceğim bir tekrar istiyordum. Göğsünün derisinin pembeleşmesini izlemek istiyordum. Meme uçları dilimin altında sertleşiyordu. Sikim amının içinde kaybolurken, amının dudakları oyuncağının etrafındaymış gibi gerilmişti.

Bir zevk homurtusuyla sıcak suya sertçe boşaldım, dölleri akıp gitti ve zihnim eski üvey kız kardeşimi düşünerek almamam gereken berbat bir zevk dışında her şeyden arındı.

Yatak odamda kurulanırken Mick'i aradım ve siyah kot pantolonumla taş grisi tişörtümü çıkardım. Saat daha öğleden sonra dörttü ama bir kez daha kontrol etmem gerekiyordu.

"N'aber patron?"

"Durum güncellemesi." Gömleğimi silktim, sırtım hâlâ hafif nemliydi.

"Aynı şekilde. Konuşmasını yaptı, gerçi sanırım bu onu sarstı, sonra bütün gün şovu yürüttüler. Şimdi toparlanıyorlar."

Telefona kaşlarımı çattım. "Ne demek onu sarstı?"

"Emin değilim," diye düşündü. "Kendinden emin bir şekilde konuşuyordu, sonra bir şey onu ürküttü. Çoğu insan bunu ama ben ayarlıydım. Başka hiç kimse kıpırdamadı ve onu korkutabilecek hiç kimse gelmedi, bu yüzden bunu sinirlerine yordum."

Bir şeyler doğru gitmiyordu. Everly en iyileriyle bile sakın görünebilirdi. Stresini iyi saklıyordu. "Peki ne zamandan beri?"

"Pek mutlu değil ama nedenini sormayacağım. Onu daha fazla korkutmak istemem."

"Onun üzerinde kal."

"Elbette. Buradaki pasta çok güzel."

Siktiğimin pastası. Telefonu kapattım ve giyinmeyi bitirdim. Şehir merkezi arabayla sadece kısa bir mesafe uzaktaydı. Mick konferansın bittiğini söylemişti, yani Everly düşündüğünden daha erken ayrılabilirdi. Öte yandan, teknik olarak hiç kapanmasa da, alt kattaki genelev mesai bitimine doğru açılacaktı ve striptiz kulübü ile gece kulübünde her zaman yapılacak işler vardı.

Yine de nedense kendimi merdivenlerden inerken, elimde araba anahtarları ve benimle konuşma girişimlerini el sallarken buldum.

Belediye Binası'nın dışında, belediye başkanı için ayrılmış küçük otoparktaki tek boş yere park ettim, bu da bana gülümsemek için bir bahane verdi ve ardından binaya girdim. Mick'e kısa bir mesajla Everly'nin tam yerini öğrenebilirdim ama benim daha iyi bir çözümüm vardı.

Telefonumdaki takip cihazı.

Güvenliği görmezden gelerek, haritadaki noktayı takip ederek binanın içinde ilerledim.

Büyük kapılar, duvarlarında pahalı sanat eserlerinin asılı olduğu, personelin vızır vızır dolaştığı, sandalyeleri ve katlanır masaları istiflediği geniş bir odaya açılıyordu. Mick arka tarafta, tam da ona emrettiğim yerdeydi, bakışları ekipmanları toplayan Everly'nin üzerindeydi.

"Affedersiniz efendim. Burada olmak için imza atmanız ve randevu almanız gerekiyor" diye bir ses beni takip etti.

Arkamda güvenlik görevlilerinden birini bulmak için döndüm. Ona omuz silktim. "Ve yine de buradayım."

"Israr etmek zorundayım. Burası bir hükümet binası." Başımı

Everly'ye doğru eğdim. "Ben onunla birlikteyim."

İfadesi alaycı bir eğlenceye dönüştü. "Bundan şüpheliyim." Arsız herif.

Koridorun karşısından seslendim. "Ev."

Kıpırdamadan durdu, sonra döndü ve hemen beni buldu. *Ev de* nereden çıkmıştı? O zamandan beri ona böyle seslenmemiştim... daha önce.

Tepkimi gizleyerek başımı güvenlik görevlisine doğru eğdim. "Ona seni almaya geldiğimi söyle."

Elleri tuttuğu nesnenin üzerinde çırpındı. Kulak içi kulaklıklara benziyordu. "Bu doğru. Öyle. Onu bana getirdiğin için teşekkür ederim."

Adam bana küçümseyen bir kaş çattı, ben de ona karşılık verdim. Nasıl görüldüğünü biliyordum. Dövmeli gangster ve belediye başkanının tertemiz kızı. Everly şık kıyafetleri ve kendinden emin duruşuyla, ben ise koyu renk kıyafetlerim ve sergilediğim mürekkep işlerimle.

Tek ihtiyacım olan iskelet bandanamdı ve adamı kalp krizinden öldürebilirdim. Beni yalnız bıraktı ve ben de Everly'nin yanına doğru yürüdüm.

"Erkencisin," diye gözlemledi.

"Zaten uzun bir gün geçirdin. Gitme vakti geldi."

"Öylece gidemem. Yapacak çok şey var."

Sarmaya çalıştığı bir kablo takılıp düğümlendi ve Everly onu çekiştirirdi, tel parçasına olan saldırganlığında hayal kırıklığı görülüyordu. Ellerini kendi ellerimle sabitledim ve işi devraldım, karışıklığı çözdüm ve konferansın ses sistemi olması gereken şeyi toplama işini bitirdim.

Bakışlarımı Everly'ye çevirdiğimde, onunki çökmüştü. Kırılmış görünüyordu. Sadece yorgun değil, üzgündü de. Mick bir şeylerin ters gittiğini söylemişti ve şimdi bunu kendi gözlerimle görebiliyordum.

"Bir şey mi oldu?"

Mick'in gözden kaçırdığı bir şeyden korkmuş olabilir diye sormuştum. Umurumda değildi.

Beni şaşırtan bir şekilde Everly titreyerek nefes aldı ve arkasını dönüp koridorda tepinerek birkaç sandalye daha dizdi. Ben devraldım. Bakışlarıma karşılık vermedi.

Bir şeyler kesinlikle yanlıştı.

Tulum giymiş bir adam iki büyük masayı taşıyarak yanımızdan geçti ve dikkatini çektim. "Burayı kapatmaktan sen mi sorumlusun?"

Durdu ve bakışlarını benimle Everly arasında gezdirdi. "Olabilir."

Everly'ye elimle işaret ettim. "Bayan Makepeace'in gitmesi gerekiyor. İşini bitirmen için sana güvenebilir mi?"

Onun hazır onayıyla Everly bakışlarını benimkilere çevirdi. Adama elimle işaret ettim.

"Arkadaşımıza yapılması gerekenlerin bir listesini verin. Kafanızda bir liste olduğunu biliyorum."

İçini çekti ama bir kontrol listesi sıraladı ve "Ses ekipmanının IT'ye geri teslim edilmesi gerekiyor" diye bitirdi.

"Anladım." Everly'nin paketlemekte olduğu kutuyu kapatıp kilitledi ve odadan dışarı taşıdı.

Onun gidişini izledi. Hayır, düzeltiyorum, kutunun gidişini izledi. Sonra dikkati bana döndü. "Hâlâ yapacak çok işim var. Yazılacak ve gönderilecek tutanaklar. Kabul ettikleri eylemler için insanları kovalayacak e-postalar."

"Bunların hepsi evden yapılabilir. Biz gidiyoruz."

Koridordaki yerini koruyan Mick'e işaret ettim, iyi adam, sonra Everly'yi dirseğinden tutup dışarı çıkardım. O da benimle geldi, ona rehberlik etmeme izin verdi ve sadece çantasını almak için durakladı. Dışarıda, park ettiğim yere gözlerini kırıştırdı ama tek kelime etmeden arabaya bindi.

Mick'in arabası arkamdayken Deadwater'ın şehir merkezi trafiğine girdim. Sessizlik sarmıştı. Bunu ilk bozan ben oldum. "Bugün ne oldu?"

Everly cevap vermedi, düşüncelerine dalmıştı. Depoya kadar yol boyunca öyle kaldı, mesafeli ve teslim olmuş bir halde. Dairemde, dizüstü bilgisayarını mutfak tezgahıma yerleştirdi, beni bıraktığı için kibarca teşekkür etti, sonra kulaklıklarını taktı ve işine geri döndü.

Onunla konuşma çabalarım sonuçsuz kaldı ve içimde öyle bir hayal kırıklığı oluştu ki Mick'i aşağıda bulmak için daireden çıktım.

Yolda Arran'ın ofisinde durdum. Kapıyı çaldığımda başını kaldırdı ve ben de sessiz sorusuna cevap verdim.

"Convict'i Four Milers için mümkün olduğunca cazip hale getirecek fikirler hayal ediyordum. Buna sen de dahilsin ve bu gece o gece."

Planımı dinledi. Onayladı. Sonra düşüncelerinden vazgeçti. "Ya işler ters giderse?"

Ben de aynı şeyi düşünmüştüm. Hükümlü çete için angarya işleri kolayca kabul etmişti ama biz ondan doğrudan aslanın inine girmesini ve bilgiyi aramasını istiyorduk.

"Yani ya maskesini düşürürlerse?" Dedim ki. "Onu haftalardır kilit tutuyoruz. Birdenbire umursadığını mı söylüyorsun?"

Arran dudaklarını birbirine bastırdı, eski mürettebat üyemiz için hissettiği her türlü duygu aktif olarak bastırılıyordu. Biliyordum çünkü ben de aynısını yapıyordum.

Yanmasından nefret ediyordum.

Ayağa fırlayarak ona bir veda yorumu bıraktım. "Bir planımız var ve ona sadık kalacağız. Gerçek bir şey söylemeden ikinci bir tahminde bulunmayın."

Mick, güvenlik şefi Manny ve onun bölüm müdürüyle birlikte operasyon ofisinde oturuyordu. İki adamın arkasında sıra sıra monitörler güvenlik görüntülerini gösteriyordu.

Kendimi sağlam bir koltuğa attım. "Everly üzgün. Nedenini bilmek istiyorum." Mick başını eğdi. "Ben de tam Manny'ye her şey hakkında bilgi veriyordum.

Söylediğim gibi, Bayan Makepeace konuşmaya kadar iyiydi. Konuşmanın ortasında bocaladı ama sonra topladı. Ondan sonra sanki otomatik pilotta çalışıyor gibiydi."

"Kurulumdan onu izleyen fıstık galerisine kadar her şeyi anlat."

Mick bana gördüklerini tek tek anlattı. Yumruklarıyla hazır olan bir adam için, iyi bir casus oldu.

Sorun Everly'nin konuşmasıydı. Kulak içi kulaklıklara bakması da bir başka ipucuydu.

Çok hızlı bir şekilde, onunla nasıl başa çıkacağıma dair bir fikrim vardı.

Tekrar tekrar yukarı ve kendime bunun sadece onu güvende tutmak için olduğunu söyledim.

OceanofPDF.com

Bölüm 11

E*verly*

Agresif bir fare tıklamasıyla, yönetici ekibin toplantı sonunda gönderdiği son tutanakları düzelttim. Konferansın ardından tüm katılımcılara e-postayla gönderdim ve bugünkü işimin büyük bir kısmını tamamlayarak arkama yaslandım. Dizüstü bilgisayarımı kapattım ve uzun zamandır ilk kez makul bir saatte paydos ettim.

Belediye Binası'nda kalsaydım, yapacak sonsuz sayıda daha fazla şey bulabilirdim ve Connor'a beni dışarı çıkardığı için neredeyse teşekkür edebilirdim. Yine de benim için sevineceğinden şüpheliydim.

Oda etrafımda kararmıştı. Oturma odasının yatak odasındakiyle aynı kemerli büyük penceresinin dışında, çoktan batmış olan güneş bulutları koyu turuncular ve kırmızılardan oluşan soluk bir soluğa boğuyordu ve ben sürüklenip dışarı baktım. Tanıdık şehir ışıkları yanıyordu, sol taraftaki tepede sıralanan evlerden ilerideki ofis binalarına kadar.

Bir nefes aldım ve erkeklerin vücudumu eleştirdiğini duyduğumdan beri bütün gün taşıdığım korkunç hislerden kurtulmaya çalıştım. Bu sabah, uzun zamandır ilk kez kendimi seksi hissetmişim. Connor bana kendimi öyle hissettirmiş, sonra da bu uçucu his rahat ve acımasız bir kolaylıkla yok olmuştu.

Kapı arkamdan açıldı ama dönmedim.

Bunun yerine, Connor odanın içinde ilerlerken onu takip ettim, ensemdeki tüyler diken diken olana kadar beni izledi. Sonra tam ,

Üzerimde yükseldiği yerde nefesi saçlarımı karıştırıyordu. Dövmeli ellerinden biri tuğla kemeri destekliyordu. Diğeri buklelerimden birini tuttu.

Parmağının etrafında döndürdü. "Birinin senin hakkında yaptığı bir yorum seni üzmüş."

Gözlerimi kırptıştırarak ona doğru döndüm. "Bunu nereden biliyorsun?"

Konferansın ses yayını sadece mikrofonla konuşanlar tarafından dinlenebiliyordu. Mick'in bunu bilmesinin tek yolu meclis üyelerinden birinin duymuş olmasıydı.

Odadaki boş sohbetin konusu olduğumu fark ederek elimi ağzıma kapattım. Yanılmışım. İnsanlar farkındaydı. Ben bundan habersizken birileri bunu yaymıştı.

Sıcak gözyaşları yine gözlerimi yaktı. Connor'ı iterek geçtim ve yatak odasına doğru ilerledim.

Bileğimi yakaladı. "Dur."

"Beni rahat bırak."

"Hayır. Bana tam olarak ne olduğunu anlat."

Onu silkeledim ve nefes nefese kaldım. "Eminim Mick sana iyi bir kahkaha için ihtiyacın olan her şeyi vermiştir."

Connor'ın kaşları birbirine çarptı. "Mick bir bok bilmiyor. Konuşmanda seni rahatsız eden bir şey gördü ama boşlukları dolduramadı. Kulaklıklara duyduğun öfkeye bakarak bir tahminde bulundum ve görünüşe göre isabet etmişim."

Omuzlarım çöktü. "O zaman Mick insanların benim hakkımda konuştuklarını duymadı mı?"

Başını salladı ve üzüntümün içinden bir rahatlama süzüldü.

Connor yaklaştı ve yüzümü yukarı kaldırdı. "Bana kendin söyleyeceksin."

Başımı salladığımda, dikkatimi üzerinde tutmak için çenemi çimdikledi. "Bana tahmin ettirme."

"Bana bunu söyletme," diye karşı çıktım. Dehşete kapıldım ve sesim kesildi.

Onun önünde zayıf olmak istemedim. Bunu yeterince yapmıştım ve şu anda saklanmak daha iyi bir seçenek gibi geliyordu.

Connor bana baktı, sonra elimi tuttu ve beni kapıya kadar çekip apartmandan dışarı çıkardı. Asansörde üçüncü katın düğmesine bastı ve kollarını kavuşturdu.

Genelev. Beni oraya, bütün güzel kadınların çalıştığı yere götürüyordu. Başımı eğdim, meclis üyelerinin konuşmalarını tekrar ettim.

Zil çaldı ve Connor'ın eli benimkini bir kez daha hapsetti. Pelüş bir koridora çıktık, bir yerlerden kısık bir müzik geliyordu; Artemas'tan 'i like the way you kiss me'.

Bir kadın yolumuza çıktı. Tamamen çıplaktı. Bir çift altı inçlik topuklu ayakkabı dışında çarpıcı formunda tek bir dikiş bile yoktu.

Bizi fark etti ve koşarak yanımıza geldi. "Shade, böldüğüm için özür dilerim." Durdu. "Şu anda biraz meşgulüm."

Kadın parmaklarını yüksek, yuvarlak göğüslerinin üzerinde göğsüne bastırdı ve bana döndü. "Seni tanıyorum tatlım. Bir çift güzel memeyi asla unutmam ve seninkiler de çok güzel. Umarım Shade onlara iyi bakıyordur?"

Tıkandım. "Şey..."

Connor iç çekti. "Sana nasıl yardımcı olabilirim, Dixie?"

Dixie, artık onu öyle tanıyordum, gülümsedi ve gecenin ilerleyen saatlerinde bir soruna neden olacak çifte rezervasyonlu bir parti odasıyla ilgili bir şeyler geveledi. Connor'ı izledim. Onu dinledi, kolayca bir çözüm buldu ama bir kez bile vücudunu süzmedi.

Dixie ona teşekkür etti ve yanımızdan ayrıldı.

Ona baktım. "Onun gidişini izlemedin."

"Neden izleyeyim ki?"

Çünkü kıcı şiir gibiydi, tıpkı memelerinin kabarık ve mükemmel oluşu gibi dik ve düzgündü. Dixie, meclis üyelerini kendi salyalarında boğardı.

Birdenbire sinirlenmişim. Onlara, umursadığım için kendime ve mantıksız bir şekilde, bana davranış şekli yüzünden Connor'a.

"Çünkü yapmalısın," diye homurdandım. "Gecenin bir yarısı benim bedenimi kullanırken, etrafta dolaşan mükemmel bedenleri görmezden geliyorsun. Onu görmedin mi? Git onun kıcına bak, sonra gel bana bak ve bir şeylerin tutmadığını söyle."

Başını eğdi ve sözlerini kontrol etmesi gerekiyormuş gibi bir nefes aldı. "Birincisi, Dixie bir insan, yürüyen bir göt değil ve burada çalışıyor. O bir meslektaşım ve ben ona saygılı davranıyorum, siz de öyle davranmalısınız."

Aman Tanrım. Haklıydı, gururumu incittikten sonra başka bir kadına saygısızlık etmişim. Neyim vardı benim böyle? İçime bir üzüntü dalgası çöktü ve hızla arkamı döndüm.

"Ben yukarı çıkıyorum."

"Siktir git."

Connor bir çoban köpeği gibi etrafımda dolandı ve eğildi, omzunu karnıma koydu ve babamın malikanesinde yaptığı gibi beni kaldırdı.

Yumruklarımla ona vurdum. "Bırakın beni!"

Beni tamamen görmezden gelerek koridorda bir kapıya doğru götürdü. Çerçevenin altına sokarak beni karanlık bir odaya taşıdı. Bir kanepeye uzandım, o da yanıma oturdu ve kanepenin yanındaki sehpa da duran bir tableti aldı.

Gitmek için hamle yaptım. Güçlü kolu beni bir kez daha sabitlerken, ekrandaki bir şeye dokundu.

Kaçamayınca çevremize dikkat kesildim. Siyah deri koltuk dışında odada hiçbir şey yoktu ama bir duvarın tamamı camdı. Arkasında yanan alçak ışıklar, bizimkinden biraz daha büyük, duvarları kulübün koyu pembesi olan başka bir odayı ortaya çıkarıyordu. Yerde bir divan bekliyordu.

Uzak tarafta bir kapı açıldı ve bir kadın içeri girdi.

Dixie tipi değil, daha çok benimki gibi bir vücudu olan muhteşem bir sarışın. Kocaman göğüsler. Geniş kalçalar. Kıvrımlı bir göbek ve büyükçe bir popo. Ama bu kadın büyüleyiciydi. Kendinden emin.

Pembe-siyah saten iç çamaşırlarıyla camın ardından bizi görmezden geldi ve sanki kendini iyi bir şeye hazırlıyormuş gibi divanın üzerine diz çöktü.

Nezaketen, merhaba demek için elimi

kaldırdım. Kadın beni görmezden geldi.

"Bizi göremez ya da duyamaz," dedi Shade

usulca. Yanaklarım ısındı. "Oh."

"Bu Tabitha. En çok talep gören çalışanlarımızdan biri. Bütün akşam dolu olduğu için onu boş bulduğumuz için şanslıyız."

Camın arkasında Tabitha kollarını başının üzerine kaldırdı ve birini diğerine doğru çekerek tenini okşadı. Dokunuşunun izlediği yolu takip ettim, tekrar uzandı ve sonra geniş göğüslerinin etrafını sıyırdı.

İzlerken büyülenmekle rahatsız olmak arasında bir yerde, koltuk minderinin üzerinde kıpırdandım.

"O bir dansçı mı?"

"Sadece özel şovlar için. Esas olarak, o bir seks işçisi. En sadık müşteri listelerimizden birine sahip. Fiyatları yüksek ve öyle de olmalı. Oyununun zirvesinde."

Connor tablette başka bir şeye dokundu.

Tabitha vücudunu zarifçe keşfetmeye devam ederken kapı tekrar açıldı ve içeri bir adam girdi, onu bir başkası izledi. İlki

Tamamen çıplaktı, bekleyen kadını gördükçe aleti kalkıyordu. İkinci adam takım elbise giymiş ve kravat takmıştı.

Connor gibi onun da boynunda bir dövme vardı. Kollarından daha fazla mürekkep görünüyordu. Kafamın içinde bir uyarı sesi çaldı. "Ne yapacaklar?"

Geneleve birkaç kez gitmişim ama hiçbir hizmette yer almamıştım. Yanlış geliyordu.

Çıplak adam Tabitha'nın önünde dizlerinin üzerine çöktü. Önce ayak bileğini öptü, sonra daha yukarılara, dizinin hemen üstüne. Diğer adam Tabitha'yı arkadan kavradı ve kollarını dolaştırarak göğüslerini avuçladı. Sütyeninin kaplarını aşağı çekti, göğüsleri serbest kaldı.

Tabitha gizli bir hoparlörden inledi.

Çekirdeğim nabız gibi atıyordu.

Ayağa fırladım. "Emin değilim-"

Connor minimum çabayla beni kucağına aldı. Kollarını etrafımda dolaştırarak beni kendisine bağladı. İstesem de kaçamazdım. Benden çok daha güçlüydü. Aleti kıcımın altında sert, kalın bir çubuk gibiydi.

"İzle," diye emretti.

"Dur."

"Bugün sizi neyin üzdüğünü söylerseniz yaparım. Her kelimesini." Dudaklarımı birbirine kenetledim.

"O zaman Tabitha'nın bir tanrıça gibi becerilmesini izleyin ve bir kadına nasıl davranılması gerektiğini öğrenin."

Kıpırdandım, beni tutan kolunu iki elimle kavradım. "Ya bunu istemiyorsam?"

Connor cevap vermedi. Bunun yerine bacaklarını açtı, benimkileri de onlarla birlikte ayırdı, elbisemin diz hizasındaki eteği kalçalarım kadar uzandı. İşinin bittiğini düşündüysem, yanılmışım. Aniden, iç çamaşırımı ortaya çıkarmak için eteği yukarı çekti ve eli içeri daldı.

Beni doğrudan bacaklarımın arasından kavradı, sıcak parmakları kaygan merkezimin üzerinde sanki ona aitmiş gibi gezindi. Şok içinde ciyakladım ama kıpırdıyamadım, yaptığı hareket karşısında sersemlemiştim ve güçlü bir şey beni ona karşı koymaktan alıkoyuyordu - devam etmesini isteyen bir dürtü. Erkeklerin Tabitha'yla oynadığı gibi benimle oynaması için.

Connor kulağımı tırmaladı, "Sırılsıklam olmuşsun, Everly. Bu seks şovundan mı yoksa beni altında hissettiğin ve aletimin içinde olmasını dilediğin için mi?"

Parmakları klitorisimi sıyırıp geçti, hafif bir dokunuştı ama içimde bir zevk sarmalına yol açtı. Nabzım hızlandı ve başımı Connor'ın omzuna yasladım, asla elde edemeyeceğimi bildiğim bir şeyi arzulamama rağmen yüzümü ona döndüm. Bir öpücük. Dudakları benimkilerin üzerinde.

"Onları izle," diye ısrar etti.

Gözlerimi kırıştıtarak açtım, kapandıklarını fark etmemiştim. Göğsüm inip kalktı ama tekrar Tabitha ve adamlarına odaklanmayı başardım. Çıplak adam Tabitha'nın kalçalarının tepesine ulaşmıştı ve diliyle onu yalıyor, yüzünde mest edici bir ifade vardı. Takım elbiseli adam kızın boğazını sıkıyordu, pantolonu açıktı ve aleti elindeydi. Kulağına alçak sesle ve ısrarla konuştu, kelimeler duyulmuyordu ama Tabitha'nın tepkisi bunu açıkça ortaya koyuyordu. Tabitha divana uzandı, bacaklarını iki yana açtı ve vücudu tamamen çıplak kaldı.

Ben dikkatimi dağıtırken içlerinden biri onu soymuş olmalı.

Adamlar kurtlar gibi üzerine çullandı. İlki amını emdi, ağzı kaynaştı. İkincisi ona sikini yedirdi, başı geriye eğilerek onu ağzına, boğazının derinliklerine aldı. Tanrım, bunu hiç yapmamıştım.

Başka tarafa bakamadım. Çok zorlayıcıydı. Çok seksi ve şimdiye kadar yaptığım her şeyin çok çok ötesindeydi.

Sanki önceliklerimin değiştiğini hissetmiş gibi Connor beni sıkıca tutuşunu bıraktı ve dövme adamın yaptığı gibi boğazımı kavradı.

"Bu elbiseyi üzerinden çıkaracağım. Benimle dövüşürsen onu parçalara ayırırım ve yukarı çıplak çıkmak zorunda kalırsın."

Titreyerek öne doğru eğildim ve fermuarımı açmasına izin verdim, sonra kışımın altından ve başımın üzerinden geçirerek beni sadece benim için seçtiği iç çamaşırıyla bıraktı. Onaylarcasına gürledi, göğüslerimi okşadı, böylece meme uçlarım sütyenin ince malzemesinden sertleşti.

Connor'ın aleti nabız gibi atıyordu.

Hâlâ benden hoşlandığını hayal etmek çok zordu ama kanıtı oradaydı. Sadece bu an değil, bu sabah uyandığımda gördüğüm şey de bunu kanıtlıyordu.

"Dün gece neden üzerime geldin?" Nefes nefese kaldım.

"Azmıştım. Sen de oradaydın. Pornodan daha ucuzdu."

Sözlerinden nefret ederek geri çekildim.

"Lanet olsun. Geri ısır, Ev."

Sevgi ifadesi duygularımı tamamen tersine çevirdi ve bir kahkaha attım, ardından da "Pislik" dedim.

Niyetine inanmadım. Tam olarak değil. Belki de kadınlarla uğraşmadığı bir binada, çıkıntıdan atlamasına yardım edecek uygun bir beden olmuştum.

Parmakları amıma geri döndü, şimdi her iki eli de beni vücudundan biraz daha aşağı indirmek için kalçalarımı kavlıyor, sonra beni hissetmek için geri dönüyordu. Parmakları kayganlaştıkça Saltire dövmesi külotumun tüllü kumaşından görünüyordu.

"Sanki dün gömleğimi çıkardığımda beni süzmüyordun," diye alay etti. "Tepkini gördüm. Sonra seni duşta yakaladım, bunu yaparken adımı inliyordun."

İki parmağını doğruca içime soktu.

İnledim, bu saldırı merkezi sinir sistemimde yangınlara yol açtı. Connor diğer eliyle klitorisim üzerinde çalışıyor, parmak darbeleriyle zamanlama yapıyordu. Hareketleri uygunsuz bir ses çıkarıyordu ve eğer bu kadar iyi hissettirmeseydi utançtan ölebilirdim.

Yüzüyle beni tekrar dikkatimi vermem için dürttü.

Diğer odada, Tabitha şimdi dizlerinin üzerinde dik duruyordu, dövmeli adam arkadan aletini sıralıyordu ve diğer adam önünde diz çökmüştü. Adam çoktan içine girmişti, aceleyle fark ettim. Aleti Tabitha'nın amına girip çıkarken bir yandan da göğüsleriyle oynuyor, meme uçlarını çekiştiriyordu.

"İkinci adam, o da...?" diye sordum.

"Kıçını mı sikeyim? Hayır. İkisi de amına girecek. Onları alabilir. Bu adamların sahibi o." Üçüncü bir parmak daha ekleyerek beni iyice gerdi. "Acaba senin küçük dar amcığın da aynısını istiyor mu? Aynı anda iki tane hayal ettin mi hiç? Bir penis ve bir vibratör, belki."

İnledim ve yaklaşan orgazmın sıcak sarmalı beni akılsızca kalçalarımı yuvarlamaya ve Connor'a sürtünmeye itti.

"İşte böyle, genç kız. Ben seni parmaklarken o mükemmel kıçını sikime sürt."

Kıçım mükemmel değildi. Çok büyüktü. Kendi içime çöktüm.

Connor kızgın bir ses çıkardı ve temposunu artırdı. "Duyduğun bu mu yani? Lanet olası bir ahmak vücuduna yorum yapmış ve seni incitmiş. İşim bittiğinde bana bir isim vereceksin."

Dudaklarım aralandı, bir protesto hazırdı.

"Tabitha'ya bak," diye tekrar emretti. "O adamın kendisiyle bu şekilde konuşmasına izin verir miydi, yoksa değerini bilir miydi?"

"Erkekler," diye düzelttim onu, bulanık bir şekilde önümüzdeki manzaraya odaklanmışım.

İkinci adam da onun içine girdi ve üçü de inledi, tüm vücudumda hissettiğim bir vuruş için durakladılar. İnsanların bunu yaptığını hiç bilmiyordum. Tabitha'nın her ikisi de mest olmuş iki adam tarafından bu kadar iyi becerilmesine aşık olmuşum. Onu tutuyorlardı. Onun zevki için çalışıyorlardı.

Connor kara bir kahkaha attı. "Onlar öldü."

Cevap olarak bir tür tanrısal olmayan inilti çıkardım.

"Öyleyse onlara sözlerinin ne anlama geldiğini söyle,"

diye emretti. "Ben... bilmiyorum."

"Onların sözleri hiçbir şey ifade etmiyor." "Hiçbir şey," diye katıldım.

"Benim ellerimde çekecekleri acının garantisi dışında."

Orgazmım içime bir bomba gücüyle çarptı. Haykırdım ve sarsıldım, sonra Connor'ın üzerine yığıldım, nefesim kesildi ve içime saplanan eli iç duvarlarımdan her darbesiyle sıkışmaya başladı.

Tabitha da yüksek bir iniltiyle boşaldı, iki adam da onunla birlikte inledi.

Mutluluk ve memnuniyet içimde yuvarlandı ve dalgayı sürdürdüm, tamamen mutlu oldum.

Connor'dan saf arzu dolu bir ses geldi ve alnını saçlarıma yasladı, vücudu titriyordu ve nefes alış veriş benimsi kadar zordu. "İsimleri."

"Meclis Üyeleri Blake ve Slaughter," diye nefes aldım. "Onların suçu."

"Ben konuşmamı yaparken vücudumu tartıştılar. Kulaklıklardan onları duyabiliyordum. Kaba davrandılar."

Bir kez başını salladı, sanki her şeyi hafızasına kaydetmiş gibi, sonra ayağa kalktı, beni kanepeye oturttu ve elbisemi yerden aldı. Onu aldım ve hızla üzerime geçirdim.

Üç kişi diğer odayı boşalttı. Connor'a baktım. "Ben...?"

Vücudunun aşağısını işaret ettim.

Ağzım sulandı. Piercingini dilemek istiyordum -şok edici bir düşünceydi ama hazırdım ve onun da aynı şeyi hissetmesini istiyordum. Ama pembe odanın loş ışığında, kot pantolonunda benden kaynak kadar ıslak bir leke parlıyordu. Beni boşaltmak için mi gelmişti? Oh Tanrım.

Bir omzunu kaldırdı. "Çok geç. Ayrıca, neden sadece benden alma alışkanlığını değıştiresin ki? Bu dinamiği bozmak istemeyiz."

Belki de bu iyi bir şey olsa da, mutlu duygularımın üzerine inen bir kepenk gibiydi. Onun tatlı olması bana asla gerçeğe dönüşemeyeceğini bildiğim fikirler veriyordu.

OceanofPDF.com

Bölüm 12

Everly

Connor'ın yatağına tüneyerek Genevieve'e bir mesaj gönderdim ve müsait olup olmadığını sordum. Cevaben yağmurun çok şiddetli olduğunu, bu yüzden çatının en iyi seçenek olmadığını ve buluşabileceğimizi belirtti. Alt katta mı?

Yatak odasının kapısından baktım. Connor mutfak tezgâhında akşam yemeğini temizliyordu, tepedeki lambalar onu parlak ışık ve gölgeler içinde bırakıyordu, böylece güçlü kollarındaki her bir kas göze çarpıyordu.

Elleri şeytani şeyler yaparken kolları beni sarmıştı.

Bacaklarımın arasına gömülü dövmeli elinin görüntüsünden asla kurtulamayacağımı düşünerek ürperdim. Artan ihtiyacımı hissetmiş gibi bakışlarını kaldırdı, gözlerinde karanlık bir duygu vardı.

Genelevden döndükten sonra Connor beni duş almam için içeri gönderdi ve çıktığımda mikrodalgada pişirdiği iki hazır yemeği gösterdi. Her ikisinin yanında da salata vardı ve nedense bu jest kalbime bir ok gibi saplandı. Basit bir yemekti ama beni besliyordu.

Beni önemsiyorsun.

Yanlarında duran küçük bir notta EAT yazıyordu.

En az seveceğini düşündüğüm sebzeli lazanyayı seçtim ve büyük pencerenin yanındaki masaya taşdım. Tezgâhtaki yemeğini çatalını hızlı hızlı sallayarak yedi ve sonra koridorda kayboldu. Onu bulmaya gitmişim ama kendini henüz giremediğim odaya kilitlemiş olmalıydı. Ben de yatağına uzanıp onu bekledim ama gelmedi.

"Genevieve ile konuşmam gerek. Aşağı inmek istiyorum," dedim ona. Bakışlarını benden ayırmadı.

"Benimle gelir misin?" Tekrar denedim. Beni buraya kilitlemişti ama tutsak olduğumu düşünmüyordum. Tam olarak değil.

Connor yavaşça başını eğdi. "Bu akşam yapacak işlerim var, bu da seni sürekli izleyemeyeceğim anlamına geliyor."

"Genevieve ve Cassie ile birlikte olursam bunun bir önemi kalmayacak, değil mi?"

Yüz ifadesi çatık kaşlara dönüştü. "Ne zamandan beri onlarla sıkı fıkısın?"

Dudaklarımda bir gülümseme belirdi. Huysuz olmasını seviyordum çünkü hayatımın her parçasını bilmiyordu. "Beni durdurmayacaksın o zaman?"

"Ne olursa olsun bir çıkış yolu bulacağından eminim." "Hazırlanacağım."

Gardırobunun başında, yatak odasının kapısı sıkıca kapalıyken, sahip olduğum çok sınırlı miktardaki kıyafete baktım. Connor'ın beklenmedik bir şekilde getirdiği elbise, diğer herkes kulüp için giyinmişken benim tek gerçek seçeneğimdi. Onu birkaç yıl önce almıştım çünkü bana gençken sevdiğim kıyafetleri hatırlatıyordu. Gece mavisi ve sütçü kızı tarzındaydı, bilek boyundaydı, küçük kapaklı kolları ve kare, dantelli, dekolte yakası vardı, göğüs altında sıkı kesilmişti. Hafif, uçuşan malzemesi onu günlük giyimden akşam giysisine yükseltiyordu ama romantik, kadınsı, *sevimli* ve göğüslerime büyük bir vurgu yapıyordu. Şimdiye kadar bunu giymek için ne fırsatım ne de kendime güvenim vardı.

Makyajımı elbisenin mavisiiyle eşleştirdim ve saçlarımı bir omzumun üzerinden topladım, Connor'ın seçtiği sivri topuklu ayakkabıları ekledim, sonra aynasında kendime baktım.

Evde, zarif bahçe partisi elbiselerinden çok resmi durumlar için balo elbiselerine kadar çok sayıda güzel elbisem vardı ve bu kıyafeti yüz yıl geçse de seçmezdim. Sanki geri yansıyan ben başka biriymişim gibiydi.

Everly Makepeace'in daha kendinden emin bir versiyonu. Connor Michaels tarafından giydirilmiş tam bir fantezi.

Telefonumu aldım ve kapıya yöneldim, kapıyı açtığımda onu diğer tarafta buldum, sanki orada bekliyormuş gibi elleri cebindeydi.

Connor'ın bakışları üzerimde gezindi. Yolumu keserek bana baktı. Onun yavaş bakışları altında duruşumu belli belirsiz değiştirdim; omuzlarım geride, göğsüm dışarıda, tenim ilgiden karıncalanıyordu.

Sonunda konuştu, ama alçak sesle ve gırtlaktan gelen tek bir kelimeydi. "Siktir."

İçimden bir heyecan geçti ve yanından geçip apartman çıkışına yöneldim. "Gitmeye hazır mısın?"

Kasıklarını ayarlaması ve beni takip etmesi çok hoşuma gitmişti. Dışarıda, asansörle zemin kata indik ve Connor'ı deponun farklı bölümlerini gösteren sıra sıra monitörlerin olduğu bir odaya kadar takip ettim. Gece kulübünün zemininde bir kalabalık dans ediyordu. Hatırladığım kadarıyla hafta başında bir öğrenci gecesi düzenliyorlardı. Striptiz kulübü de aynı şekilde masaların etrafında ve sahnenin önünde sıralanmış erkeklerle doluydu, ancak saat dokuz buçuktu.

"Mick," diye selamladı Connor, günün erken saatlerinde gelen güvenlik görevlisini. "Everly, Genevieve ve Cassie ile buluşacak. Yapacak işlerim var, sen işine bak."

Ona doğru döndüm. "Binadan ayrılmayacağım. Korumaya ihtiyacım yok."

"Ya Mick sana göz kulak olur ya da yukarı geri dönersin. Benim üzerimden
Gerekirse omzuna."

Çenem düştü, ama gözlerinde ateş parladı ve protestolarım dilimde öldü.

"Tamam."

"Güzel." Omzunun üzerinden seslenerek uzaklaştı, "Ayrıca bu halinle seni kovalayacak kuduz köpeklerle savaşmak için her türlü yardıma ihtiyacın olacak."

Geri çekilişine kaşlarımı çatarak baktım ve nerede olduğunu öğrenmek için Genevieve'e hızlı bir mesaj gönderdim. Mick'in yardımıyla gece kulübünün VIP bölümüne doğru ilerledim.

Müzik gümbür gümbür çalıyor, DJ Nine Inch Nails' 'Closer' şarkısını çalıyor ve kalabalık bu şarkıya eşlik ediyordu.

Tırıs tırıs çıktığım basamaklar ayaklarımın altında titriyordu.

Genevieve bir kabinden fırladı ve beni kucakladı, uzun siyah eteği ve göbeğini sergileyen gümüş kırpılmış üstüyle çok güzeldi. Boğazını örten mücevherli gerdanlık ışıktan parlıyordu.

Pahalı topuklu ayakkabılarıyla deri koltuğun üzerindeki masaya t neyen Cassie bana bir el salladı ve sonra zıplayarak aŗađı indi.

 kisi beni barın arkasındaki personele özel vestiyere yönlendirdi, Genevieve kapıyı gürültüye ve Mick'e kapattı.

Bir banka oturup bana baktı. "Shade'in seni bırakmaya karar vermesine sevindim."

Güldüm. "Ben de bütün gün iŗe gittim, yani sanırım iyi bir küçük mahkûm oldum. Personel odasında ne iŗimiz var?"

"Bir dakika içinde bir Şeyler içip dans edebiliriz, ama bırakın konsantre olmayı, birbirimizi duyamayacak kadar gürültülü bir ortam var."

"Evet, bizim de yapmamız gereken iŗler var." Cassie kapıya yaslandı. Kaplan  izgili siyah-altın elbisesi uzun kollu ve yüksek yakalıydı ama ultra kısaydı ve bacaklarını açıkta bırakıyordu.

Hatta Connor'a bana daha az resmi bir elbise getirdiği için minnettardım. Kulüp için yapılmamıŗ olabilirdi ama burada takım elbise giyseydim kendimi çok yersiz hissederdim. Genevieve'in karŗısındaki banka oturdum.

Cassie çenesini bana doğru kaldırdı. "Neyin var?"

Gözlerimi kırtım. " ki meclis üyesiyle ilgili olarak mı? Bazı veriler topladım.

Öncelikle, neden Şüpheliler listenizde olduklarını sorabilir miyim?"

Genevieve hazırmıŗ gibi ellerini birbirine kenetledi. "Konsey  yesi Slaughter, Cherry'nin düzenli m ŗterisiydi, bundan oldukça eminiz ve öldüğü hafta sonu onunla g r ŗ yordu. Natasha öldürüldüğünde burada genelevdeydi, yani bu su götürmez bir mazeret. Ama Cherry'den, onun sevmediği bir arkadaŗı olduğunu biliyoruz."

"Meclis  yesi Blake ile arası çok iyi. Her zaman birlikteler."  kisinin daha önce benim hakkımda fısıldaŗıklarını hatırlayarak yüzümü buruŗturdum. Sonra Connor'ın sözleri duygularımı ele geçirdi. O iki adamın canı cehenneme. Sevmediğimi ve dikkate almadığımı hak etmiŗlerdi.

Genevieve, "Blake'in her iki cinayet için de mazereti yok, ama dürüst olmak gerekirse biz ona daha az odaklandık. Bu yüzden sana ihtiyacımız var."

Slaughter hakkında hazırladığım biyografiyi, parasının nereden geldiğini - çoğunlukla yatırımlar, tüm meclis üyelerinin hükümet  alıŗmaları için aldıkları ortalama maaŗ da dahil olmak üzere birden fazla gelir kaynağı vardı- ve daha fazla kiŗisel ayrıntıyı anlattım. "    ocuk babası."

Genevieve geri çekildi. "Bekle. Çocukları mı var? Bu ne konseyin web sitesindeki profilinde ne de kendi profilinde var. Biliyorum çünkü özellikle

Bu."

"Üç farklı anneden oldular ve bunu tek nedeni evimde başka bir adama övündüğünü duymam oldu. Sonra araştırdım ve nafakasının doğrudan maaşından kesildiğini gördüm. Üç şekilde."

"Bu, bir kadını hamile bıraktığı için öldürecek bir adama benzemiyor," diye mırıldandı.

Kalbim sıkıştı. "Hangi kadın hamileydi?" "Cherry. O benim de arkadaşım."

Cassie bir kalem ve not defteri çıkarmış, biz konuşurken bir şeyler karalıyordu. Kalemi kulağının arkasına sıkıştırmış, koyu renk buklelerini tutuyordu. "Natasha için gösterdiği mazeret göz önüne alındığında, olaya karışmış olma ihtimali giderek azalıyor."

"Yazık. O pisliği alaşağı etmek güzel olurdu." İki kadın da bana baktı ve Cassie kıs kıs güldü.

"Sen gizli bir baş belasısın, Everly."

Yanaklarım ısındı. "En sevdiğim kişi değil diyelim. Neyse, Blake'e geçelim."

Sıkıcı hayatını, pratisyen hekim olarak çalışan bir eşle yirmi beş yıllık evliliğini ve iki yetişkin çocuğunu özetledim. "Skandal tek şey, karısının muayenehanesinde çalışan başka bir doktorla uzun süreli bir ilişki yaşaması ve adamın buraya taşınan her şeyle yatması." Bir nefes verdim, bir şeyler tam olarak yerine oturmuyordu. "Her iki durumda da iyi adamlar değiller ama kadın öldürmek köpek olmaktan çok uzak. Sanırım bir sonraki adımım daha derine inmek ve ikisinden birini Natasha ile ilişkilendirip ilişkilendiremeyeceğime bakmak olacak."

Cassie sayfasını çevirdi. "Bir şey keşfettim. Genelev artık Blake'in satın aldığı kadınlarla birlikte bir koruma göndermiyor. Kadınların yeni müşterileri olduğunda bunu hep yapıyorlar ama kendilerini güvende hissettiklerinde bırakıyorlar. Slaughter için de aynı şey geçerli. Her iki adam da kadınları evlerine ya da ofislerine götürüyor ve hiçbir koruma onlara eşlik etmiyor. Bu bir şeyler söylüyor, değil mi?"

Yüzüm kızardı. Bir şeyler söylüyordu ama Blake ve Slaughter'ın güvende olduğu gerçeğinin ötesinde. Babamı görmek için evime gelen kadınların yanında her zaman bir koruma olurdu. Akşam uzarsa adama sıcak kahve götürürdüm. Genelev hiç bu kadar geri adım atmamıştı.

Genevieve başını salladı. "Tekrar soruyorum, bunu nereden biliyorsun Cassie?"

"Blake'in aynı anda iki kadından hoşlandığı ama buna her zaman gücünün yetmediği gibi iyi bilgileri ortaya çıkarmak zor olmadı. Günlerce insanlarla konuştum."

Bu yerde olmak, onun derisinin altına girmek istemenize neden olmuyor mu? Bunu büyüleyici buluyorum."

Parmakları boğazındaki gerdanlığa giden Genevieve'in yüz ifadesi düşünceli bir hal aldı. "Pek sayılmaz. Bu kötü bir şey mi? Bu işi seviyorum ve bir hemşire olarak kalifiye olduğumda buradaki kadınlar için bir seans düzenleyebileceğimi düşünüyorum ama hepsi bu. Bu Arran'ın bebeği."

Cassie içini çekti, parlaklığının bir kısmı onu terk etti. "Belki de hayatta bir amaç ararken sıkışıp kaldığım için başkalarınınkini deniyordumdur."

Bir an sessizlik oldu, sadece gece kulübünün boğuk müziği duyuluyordu.

Kırdım. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

Başını bir kez salladı. "Şimdi olmaz. Gündeme sadık kalalım."

Doğru. Yeni belki de arkadaşımın bir ruh arayışı içinde olduğunu ve bir sohbe ihtiyacı olabileceğini aklıma not ettim. "Şüphelendiğin başka biri var mı?"

Genevieve, "Baş şüphelimiz Four Milers çetesinin bir üyesi Don adında bir adamdı. Ama yanmış arabasında ölü bulundu, yani en fazla Cherry'yi zamanlama yüzünden öldürmüş olabilir."

"Ya bize bir taklitçi ya da bir suç ortağı veriyor."

Genevieve beni işaret etti. "Aynen öyle. Ve bu cümlede *biz* kelimesinin kullanılması hoşuma gitti."

Parmaklarımı kucagımda sıktım. "Dedektiflik partinizi bölmek istememiştim."

"Evet, yapmalısın." Cassie gülümsedi. "Az önce arkadaş mı olduk? Sanırım öyle."

Yüzüm kızarınca Genevieve devam etti.

"Yardımanız işimize yarayabilir. Deadwater'daki gerçek dedektifler işe yaramaz ve Cherry benim arkadaşımdı. Failin hak ettiğini bulabilmesi için neler olduğunu bilmem gerekiyor."

"Babandan da şüpheleniyorduk."

"Cassie!" Genevieve tısladı.

Cassie güzel burnunu kırıştırdı. "Kahretsin, özür dilerim. Kafamda daha incelikli bir şeymiş gibi geldi, çünkü ben olsaydım bilmek isterdim. Başka pek çok kişiyi de düşündük. Dört Milciler'in lideri Red, burada çalışan Alisha, Genevieve'in erkek kardeşinin kız arkadaşı Moniqua." Dudakları son kadının adı karşısında hoşnutsuzlukla büküldü. "Hatta Arran, bu kadınlardan birini

Polisler, Emniyet Müdürü Kenney. Meclis üyelerini koruyor ve Natasha kulüp ve şehir hakkında atıp tuttuktan sonra ona karşı da aynı şeyi yapabilirdi."

Kenney'i tanıyordum - babamı sık sık ziyarete gelirdi ve hepsinin grup halinde oturup bu listeyi hazırlaması fikrine kapılmışım. Ama o ilk listedeki kişinin üstesinden gelemedim.

"Neden babam?"

Tırnaklarını inceledi. "Söylememi istediğinden emin misin?" "Lütfen."

"Tamam, ama lütfen benden nefret etme. Seks işçilerini kullandığı biliniyor ve Natasha'nın ölümünden bir saat önce buradan ayrıldı. Cherry olayında meclis üyelerinin itibarını korumak isteyebileceği gibi bir gerekçe uydurduk. Gerçi bunun artık geçerli olduğundan emin değilim. Natasha'ya gelince, hiçbir fikrimiz yok. Tanıdığı biri olarak ismi bir şey çağrıştırıyor mu?"

Boğazımdaki yumruyu yuttum, o kadar da şok olmadığımı fark ederek dehşete kapıldım. Babam şiddetini iyi saklıyordu ama yine de vardı. Öfkesi çabuk geçerdi ve hayali hakaretler üzerinde dururdu. Ben küçükken, beni hizada tutmak için tokatlardı.

Connor'a da vurmuştu.

Kadınları tek kullanımlık seks objeleri olarak gördüğü gerçeğiyle birleştiğinde, uzanabileceğim en uzak nokta değildi. Yine de bunu paylaşamazdım. Sadakat uğruna değil ama onun hakkında bu şekilde konuştuğumu duyarsa öfkeden kudururdu.

"Ne bulabileceğime bakacağım."

İki kadın birbirlerine baktı, sonra Genevieve ayağa kalktı. "Şimdi kim şeyler içmek ister? Tanrı biliyor ya, benim ihtiyacım var."

Kapıyı açtığımda huysuz bir Mick'le karşılaştım ama özrümü elinin tersiyle itti ve masanın üzerinde kulübün siyah-pembe kurukafa logosunun bulunduğu bir kabine döndük. Çağrılmadan bir garson, içinde koyu bir karışım olan üç kokteyl bardağından oluşan bir tepsi getirdi. İçkilerin üstü kremamsı bir renkteydi ve süsleme için kahve çekirdekleri vardı, bir toz pudrayla eklenen kafatası şeklinin etrafına çivilenmişti.

"Nedir bu?" Bir yudum aldım. Tanrım, çok lezzetliydi.

"Espresso martini." Genevieve kadehini hepimizin eşlik ettiği bir şerefe kaldırdı.

Genelde iş gecelerinde içki içmezdim ama bu bir istisnaydı. Zihnim sohbetten o kadar çok yüzüyordu ki

Cassie'nin sözlerini neredeyse kaçıırıyordum.

"Bize senden biraz daha bahset dedim," diye tekrarladı. "Everly biyografisi istiyorum." "Lisans eğitimim için Kamu Yönetimi okudum ama yarı zamanlı

Çünkü babam için çalışıyordum. Belediye başkanlığına adaylığını koymadan önce meclis üyesiydi ve kampanyaları benim hayatımdı."

"Peki ya iş dışında?" diye sordu.

Boşluğa düştüm. İş yüküm arttığında kişisel ilgi alanlarım birer birer yok olmuştu. "Dürüst olmak gerekirse, pek bir şey yok."

"Tamam," diye . "Erkek ve kız kardeşler?"

"Bildiğim kadarıyla yok." Bu bir şakaydı, ama komik olmayan bir şaka. Mizah anlayışım binayı terk etmişti.

Aslında bunun cevabını biliyordum. Babam alışkanlıklarını benden gizlemezdi. Slaughter'ın yaptığı gibi, babası olduğu başka bir çocuk için nafaka ödeseydi bilirdim. Gözümden kaçmış olamaz. En azından bu konuda hiç endişe duymamıştım.

Nefes alışım biraz daha kolaylaştı. Babam bir katil değildi. Bunu düşünmek bile gülünçtü. En nazık ya da en kolay adam değildi ama halka dönük çok yoğun bir görev yürütüyordu. Stres bu işin bir parçasıydı. Cassie'nin bakışlarının ağırlığı beni şimdiki zamana geri getirdi.

Genç İskoç kadın beni izliyordu, siyah bukleleri bir kama oluşturacak şekilde başını eğmişti. "Yaptığın işi seviyor musun?"

"Bu işte iyiyim."

"Bu cevap değil. Eğlenceli mi?"

Kısa bir kakhaha attım. "Pek sayılmaz mı? Hiç böyle düşünmemiştim ama iş iştir. İyi bir iş yaptığım için mutluyum."

İfadem, üzerinde durduğum bir soruna cevap veriyordu: Connor'ın ailemden etkilenmeden kendi hayatını yaşadığını bildiğimde hayatımdan memnundum. Artık öyle olmadığından şüpheleniyordum, tüm o yoğun programlar, bitmek bilmeyen toplantı planları ve teşekkür etmeden koşuşturmalar hiç de eğlenceli değildi.

Sempati dolu bir ifadeyle beni dinleyen Genevieve'e döndüm. "Babam ve Connor hakkında bir şey öğrendin mi?"

Martini'sinden bir yudum aldı. "Arran'a sordum. Bir anlaşma yapıldığını doğruladı ama aynen aktarıyorum, 'Everly ayrıntıları istiyorsa Shade'e kendisi sorsun' dedi. Sana söyleyeceğini düşünüyor gibiydi."

"Etmeyecek. Benden gerçekten nefret ediyor, bu konuda şaka yapmıyordum." Genevieve'in yumuşak gülümsemesi soldu. "Bu çok zor, üzgünüm."

"Bu ben getirdim, bu yüzden suçlayacak kimsem yok." Yürek parçalayıcı bir ifade ama doğru.

Daha belirgin bir duygunun yanında arka planda kaldı. Anlaşma vardı. Haklıydım.

Connor'ı yalnız yakaladığım an, bu işin temeline inecektim.

Bağrıışmalar müziğin nabzını yükseltiyordu ve Genevieve eğilerek gümüş parmaklıkların üzerinden aşağıdaki dans pistine baktı.

"Başlıyor," dedi. "Ne başlıyor?" Ben de sordum.

Cassie ve ben aşağıya bakmak için kavisli bank boyunca ilerledik. Connor aşağıda göründü, yanında Arran'la kalabalığın arasından zorla ilerliyordu, ikisi başka bir adamla güreşiyordu. Mahkûmun yüzünde düşük ışıktaki bile görülebilen morluklar vardı ve bir bacağı ağırlığını taşıyamıyormuş gibi sendeliyordu.

"O Convict mi? Onunla hiç tanışmadım," diye sordu Cassie.

Genevieve başını salladı, bakışları eyleme kilitlenmişti ve eliyle ağzını kapatıyordu. "Bunun olacağını biliyordum ama tanık olmak korkunç."

Birdenbire müzik durdu ve büyük gece kulübünde bir sessizlik oldu, ışıklar hala dönüyordu ve Arran'ın sesi odada yüksek sesle duyuluyordu.

"Dinleyin. Hükümlü artık bu mülkte hoş karşılanmıyor." Adamı yere fırlattı, en yakındaki kulüp müdavimleri korku dolu ifadelerle kaçışmaya başladı.

"Lütfen, Arran," diye konuştu yerdeki adam, sesi kalındı.

Connor onun yüzükoyun yatan bedeninin üzerinde durdu. "İnançsız bir piç olursan ve sana güvenen insanlara ihanet edersen olacağı budur."

"Ben kimseye ihanet etmedim, asla da etmem," diye yalvardı adam. "Tüm hayatım burada. Lütfen bunu yapmayın."

Ama Connor pişmanlık duymuyordu. "Seni kendi gözlerimizle gördük, o yüzden bana bu saçmalıkları anlatma. Bunu sen yaptın. Hâlâ yapabiliyorken defol git ve eğer yüzünü bir daha burada görürsem, bil ki onu vücudundan bizzat ben çıkaracağım."

Görünüşe göre reddedilen çete üyesi kendini güçlkle ayağa kaldırdı. Kapıya doğru topallayarak yürüdü, başı eğikti ve sıkıntısı açıkça ortadaydı. Arran ve Connor, koyu renk giysiler ve çete kanunlarından oluşan sağlam bir duvar gibi onu izliyordu.

Kalbim küt küt atmaya başladı. "Kimse ona yardım etmeyecek mi?"

Genevieve başını salladı, üzüntüsü açıkça ortadaydı. "Bu gerekli." "O yaralı. Zar zor yürüyebiliyor."

Mahkûm kulübün kapısına ulaştı, fedailer geçebilmesi için kenara çekildi. Gözden kaybolur kaybolmaz, Connor ve Arran da muhtemelen gidip gitmediğini kontrol etmek için peşinden gittiler.

Genevieve'in omuzları çöktü ve bardağını kaptığı gibi içkisini yudumladı.

Cassie, "Bu beklediğimden daha sert oldu," dedi.

"Nasıl bir şey bekliyordun ki?" Genevieve sordu. "Aslında neden sorduğumu bilmiyorum. Sıradan bir casusa dönüştün."

Cassie rahat bir kol uzattı. "Casus, dedektif, takipçi, vahşi ve kaotik olan her şeyin CEO'su. Kartvizit hazırlatacağım."

Genevieve'in önündeki masada duran telefonu yandı ve DJ müziği yeniden başlatırken o da bir mesaj okudu. Kalabalık, erkeklerin bıraktığı boşluğu doldurmak için acele ediyor, hiçbir şey olmamış gibi partilerine geri dönüyorlardı.

Bakışlarını bana doğru kaldırdı, yüz ifadesi tuhaftı. "Kardeşim burada. Seni görmek istiyor. Onu tanıyor musun?"

Cassie kokteylini yudumlarken boğuldu, parmaklarını saçlarında gezdirmek için toparlandı, yanakları kızarmıştı.

"Kardeşin mi? Kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yok," diye cevap verdim. "Neden beni görmek istiyor?"

"Hiçbir fikrim yok ama önemli olduğunu ve gelmek istediğini söyledi. Yine de hızlı olmak zorunda. Buraya son gelişinde Shade'in dairesinde kilitli kaldı."

Gözlerimi ona diktim. "Tanrım. Tehlikeli biri mi?"

"Hiç de değil. O en iyisidir. O sadece beni koruyordu."

Gecenin dramına eklenecek bir kişi daha neydi ki? Omuz silktim ve kendimi düşüncelerime kaptırdım, ta ki bir adam VIP alanına çıkan merdivenleri koşarak çıkıp bizim kabine yaklaşıp kadar. Uzun boylu ve kaslıydı, kolları dövmeliydi ve kahverengi saçlarının tepesi uzundu. Genevieve'den birkaç yaş büyük görünüyordu ve ona sadece geçici bir benzerlik taşıyordu.

Bana başka birini hatırlattı. Kim olduğunu düşünemedim.

Onu uzun zaman önce bir yerden tanımıştım ve zihnimde silikleşmişti. Dikkati bana odaklanmıştı ve Connor'ın bandanasını takarken yaptığı gibi elini yüzünde gezdirerek alt yarısını geçici olarak gizledi.

Az önce kurduğum bağlantının etkisiyle adrenalin pompalanıyordu.

"Kardeşinin adı ne?" Genevieve'e sordum.

"Riordan."

Evime giren adamdı. Beni uyarmaya çalışmıştı. Ama tam parçaları bir araya getirirken Mick ona doğru atıldı, yumruğunu kaldırmıştı ve yüz ifadesi öfkeliydi.

OceanofPDF.com

Bölüm 13

R iordan

Bir dizi hata ve inatçı bir pislik olduğum gerçeği, bir zamanlar kovulduğum bir kulübü basmama neden oldu. Hayatımı doğru olanı yapmaya çalışıyordum, en azından diğer herkes için. Bu işi sonuna kadar götürmek zorundaydım.

Bu da dolaplardan iskeletlerin fırladığı anlamına geliyordu. Mezarlar ezildi.

Kız kardeşimi incitmemeye çalışırken.

VIP alanını hışımla geçtim, bir elim beni dışarı çıkarmak üzere olan et kafalı fedaiyi savuşturmak için havadaydı. Yaklaşan ön kolunu yakalayıp tuttum.

"Yemin ederim, buraya zarar vermek için gelmedim." Gerçi zarar zaten verilecekti. "Söyleyeceğimi söyleyip gideceğim. Arkamda durup kollarımı tutabilirsin. Senin için hangisi uygunsa."

"Mick, dur. Bırak yaklaşsın. O benim kardeşim, kimseye zarar vermeyecek," dedi Gen, yarı ayakta durarak.

Yanında iki kadın daha bana bakıyordu. Birkaç kez gördüğüm siyah saçlı, sevimli bir peri kızı ve görmeye geldiğim kadın.

Everly.

Günlerce onu yalnız yakalamaya çalıştım. Ya burada tecrit edilmişti ya da işten erken çıkmıştı. Şükürler olsun ki sonunda ona ulaşabildim.

Et kafalı Mick masayla aramda durakladı, o koca kolu hâlâ beni engelliyordu ve kafası Gen'e doğru dönüyordu. "Shade, Bayan Makepeace'in yanına hiçbir erkeğin yaklaşmaması için özel talimat verdi."

Everly ona sabırlı bir gülümseme verdi. "Beni başka bir çeteden korumak istiyor, Genevieve'in kardeşinden değil. Sorun yok."

İçeri girdim, bekçi köpeğinin ısırmasında için kol bariyerinde durdum. Gen'e bir bakış attım ama Everly'ye odaklandım. "Beni hatırlıyorsun, değil mi?"

Başıyla küçük bir selam verdi. "Benim evimden."

"Onun evinde ne yapıyordun?" Gen sordu. "Birkaç gece önce benimle bu yüzden mi konuşmaya çalışıyordun? Geri aradım ama cevap vermedin."

"Kaçırılma tehlikesiyle karşı karşıya olduğu konusunda onu uyarmaya gittim," dedim. Gen gözlerini kırptırdı ve ağzını kapattı.

Siyah saçlı arkadaşları Everly ile geniş depo arasında eliyle işaret etti. "Shade'in seni buraya getirmesinin ve huysuzlanmasının nedeni bu. Anladım." Bana döndü, çenesi ellerinin üzerindeydi. "Devam et."

Kendime rağmen gülümsedim. "Teşekkürler...?"

"Cassie. Shade seni yatak odasına kilitlediğinde tanıştık."

"Ayrıca kardeşin beni yakmakla tehdit ettiğinde."

Cassie kıkırdadı. "Bu Shade'in Jamieson adına yaptığı bir teklifti ama o da yapardı."

Hay sikeyim. Not edildi.

Onu o zaman fark etmişim, çünkü tabii ki fark etmişim - muhteşemdi. Onu çalıştığım şantiyede de görmüştüm, hiç beklenmedik bir yerde, ama kesinlikle oydu. O küçük kedi yüzünü ve onu çevreleyen saf yaramazlık ifadesini her yerde tanıyabilirdim.

Arı gibi dudaklar ve ukala bir tavır benim işime yaradı.

Vücudum kötü zamanlanmış bir ilginin tekmesini attı ama ben onu bastırdım. Son istenmeyen ilişkimin berbat olmasından sonra kadınlardan tamamen uzak durmaya yemin etmişim.

"O risk hâlâ aktif," diye devam ettim, Everly'ye geri dönerek ve sesimi müziğin gümbürtüsünden duyulacak kadar yükselterek. "Burada olduğun ve korunduğun için mutluyum ama başka birinin hâlâ peşinde olduğunu biliyorum. İyi olduğunu görmem ve durumu anladığından emin olmam gerekiyordu."

Everly başını eğdi, bakışları yüzümde geziniyordu. Benim ona baktığım gibi o da bana bakıyordu. "Connor-Shade, yani-aynı şeyi düşünüyor. Dolayısıyla

neden burada olduğumu. Bana söyleyebilir misiniz...?" Sorusunda duraksadı, merakı yerini şaşkınlığa bıraktı. "Seni nereden tanıyorum? Daha önce tanışmıştık, değil mi? Evimde olduğun zaman hariç. Çok tanıdık geliyorsun."

Hatırladı.

Kalbim gümbür gümbür atıyordu ama Gen'e bir bakış attım ve kendimi bu itiraf karmaşasından vazgeçirmeye çalıştım. Eğer bundan vazgeçmek zorunda kalmadan bunu atlatabilirim, hepimiz için daha iyi olacaktı.

Ve mezarın ötesinden gelen bir güveni kırmazdım.

"Evet, ama şu anda önemli olan her zaman başkalarıyla birlikte kalmanız. Tek başınıza arabaya bile binmeyin."

"Gitmeyeceğim. Bu gece burada uyuyacağım ve yarın babam döneceği için eve gideceğim. Connor bana çok iyi bakıyor."

Yüzümü buruşturdum ve neden geldiğimin bir sonraki kısmına geçtim. Her ne kadar iyi görünse de, çürük ya da kötü muamele izi yoktu, emin olmam gerekiyordu. "Burada kalman iyi mi? Kimse sana kötü davranmıyor mu? Evine gelen o ahmak tehlikeli biri." Tek bildiğim, Shade'in onu avlayan Four Milers çetesi üyelerinden daha kötü olabileceğiydi.

Everly elini göğsüne bastırdı. "Connor mı? Elbette bana zarar vermiyor."

"Patrondan mı bahsediyorsun? Kapa çeneni, böyle konuşuyorsun," diye bağırdı fedai.

Bir omzumu kaldırdım. "Endişelenmekte haksız mıyım?"

Gen el salladı. "Bir dakika bekleyin. Sanki alternatif bir gerçekliğe girmişim gibi hissediyorum. Riordan, neden Everly'yi Shade'den uzak tutması için uyarıyorsun ve onun tehlikede olduğunu nereden biliyorsun? Yüzündeki o morluk nereden geldi ve son olarak, gerçekten bilmem gereken, belediye başkanının evinde ne halt ediyordun?"

Everly bana baktı. "Connor senin Four Milers için çalıştığını iddia etti. Bu doğru mu?"

Genevieve öfkeyle döndü. "Onlar için asla bir iş kabul etmez. Size böyle söylendiğine inanamıyorum."

Bir süre gözlerimi kapattım, bunu Mick'in sıkılı yumruklarını bana çevirmesine ya da kız kardeşimin aynı şeyi yapmasına neden olmayacak şekilde açıklamanın bir yolunu bulmaya çalıştım.

Yaptığım şeyi iyi bir sebep için yaptım.

Eğer tamamını bilseydi, asla anlayamazdı. Yine de sırlar hayatları mahveder. Bilirdim, çünkü benimki annemin ölümünden bir hafta önce paramparça olmuştu ve o zamandan beri hiçbir şey eskisi gibi olmamıştı.

"Aslında bu doğru."

OceanofPDF.com

Bölüm 14

C
onnor

Convict'in arabasının kırmızı arka lambaları gözden kayboldu ve otopark çıkışında Arran küfrederek Harbour Parade sokak tabelasına bir tekme savurdu. Tekrar ve tekrar, sehpadan uçup taş döşeli sokağa takırdayarak düşene kadar ona vurdu. Sokaktan bir tezahürat yükseldi Divide'ın dışındaki insan kuyruğu. Ben onların eğlencesini paylaşmadım.

Arkadaşım da öyle.

"Benimle yürü." Suyun kenarına doğru yürüdü, tepedeki lambaların ışığı parmaklıklara ulaşmıyordu, bu yüzden daha rahat bir şekilde karanlıktaydık.

"Bok gibiydi," diye mırıldandım.

Arran adım adım uzaklaştı, sonra geri döndü, elleri kalçalarında ve ifadesi işkence gibiydi. İzleyicilere gösterildiği kadarıyla, eski mürettebat üyemizle aramızda ölümcül bir çatlak oluştuğuna onları ikna etme konusunda mükemmel bir iş çıkarıyordu.

Çoğunlukla doğruydı. Mahkûm'un canını yakmak, adam acıyı hissedemese de, nereye ve ne kadar sert vurması gerektiğini söylemesine rağmen ikimizi de mahvetmişti. Eve gidip yaralarını saracak ve Four Milers'ın ona gelmesini bekleyecekti.

Yaparlardı. Ondan şüphelenseler bile onu içeri alma şansını kaçırmazlardı. Sorun, onu içeri almayacak kadar iyi bir aktör olup olmadığıydı.

Bu sırada kafası uçtu.

"Onunla tanıştığımız zamanı hatırlayıp duruyordum," dedi Arran. "Sen ve ben belki on dokuz yaşındaydık ve o, gözetim memuru tarafından takıldığımız batakhane'nin önüne bırakılmıştı. Para kazanması için tek fikirleri buydu. Lanet olası bir dövüş kulübünde."

"Cam Ev'in tek penceresi kırık ve mahzene inen merdivenler dökülüyordu ve sidik kokuyordu." Kulübü dün gibi gözümün önüne getirdim. Arran ve benim dövüşmeyi öğrendiğimiz yer. "Hırsızlıktan sekiz ay yatmıştı ve on beş yaşından beri üçüncü kez yatıyordu."

"Size son iki ay boyunca onu genç suçlular enstitüsünden yetişkin hapishanesine naklettiklerini söyledi mi? Bunun onu şok etmek için olduğunu söyledi ama ona göre hapisane, bakım evlerinde yaşadığı saçma hayattan daha güvenliydi." Ellerini sarışın başının arkasında birleştirdi ve gökyüzüne baktı. "Eskiden koruyucu aileye alınmanın isteyebileceğim en iyi şey olduğunu düşünürdüm. Hükümlü beni bu iddiadan kurtardı."

Arran kötü bir babayla boktan bir çocukluk geçirmişti. Benim ihmalkâr annem ve onun kötü erkek seçimleri onun çektiği acının yanında hiç kalır.

Bazen ben de onun gibi olmak isterdim. Beni umursayan bir yetişkin tarafından bu durumdan çıkarılmayı. Ta ki Everly ilişkilerde de sevgi olabileceği konusunda bana yalan söyleyene kadar.

Buna rağmen, onunla aile oyunu oynayarak geçirdiğim zamandan pişmanlık duymayı kendime yediremiyordum. Benim neyim vardı böyle?

Arran, "Umarım bundan sağ kurtulur," diye ekledi.

Başımı öne eğdim. "Eğer onu affedecek misin?"

"Affeder misin?"

Bu gece bataklık kokusuyla yoğunlaşan nehir havasından bir nefes çektim ama bir cevap bulamadım. Hükümlü, kendini kanıtlama hevesiyle teklifi kabul etmişti. Ama güven zor bir metaydı. Bunu bir daha yapamayacak kadar çok kez yanmıştım. Bunun yerine kendimi parmaklıklara dayadım ve denize doğru akıp giden suya baktım.

Polislerden herhangi bir temizlik işi gelmemiş olması, suya atacak ceset bulamamış olmamız çok yazıktı. Bıçaklarım susamıştı.

Arran yanıma geldi ve bana baktı, kaşları hâlâ çatıktı. "Ben de senin için endişeleniyorum."

"Neden?"

"Biz şımarık çocuklarken, bir akşamlığına bizimle takılmak isteyen zengin çocuklarla yaptığımız kavgalardan para alırken, senin her gece yaptığın bir dövüş öncesi ritüelin vardı."

Kaşlarımı çattım, bu işin gidişatından hoşlanmamıştım.

Arran devam etti. "Her maçını bir kıza adadın. Bana adını hiç söylemedin ama Natasha'nın otopsi raporunu okuduğumuzdan ve kışın yanıyormuş gibi dairemnden kaçtığından beri aynı ifadeyi takınıyorsun."

"Beni bu kadar yakından incelemeyi bırak, seni lanet psikopat."

Bakışları benimkinde kaldı. "Uğruna savaştığın Everly', değil mi?"

Onun adını bu anıya eklemesi, beni ikiye katlamakla tehdit eden bir acı şimşegi getirdi. Belediye başkanının evini terk etmiştim, onu arkamda bırakmıştım.

-Ve yıllarca onun beni reddettiğini düşünerek parmaklarımı kanattım. Peşimden geleceğini ummuştum. Bekledim.

Kalbimi kırdı. Durmadan kan kaybettim, hiçbir şey ilk aşkın bitmesinin ve kendimi güvende hissettiğim tek kişiyi kaybetmenin acısını dindiremedi.

Adanmışlıklarım onun *için* savaşmaktan, her darbenin onun yaptıklarını pekiştirmesine dönüştü. Bir parçamı nasıl öldürdüğünü ve kemiklerimi kırmaya devam ettiğini.

"Ne fark eder ki?"

Arran, "Babasıyla aynı yatakta olmamız nedeniyle önemli," dedi.

Bu iğrenç benzetme karşısında ürperdim ve bu konuşmanın bitmesini isteyerek bariyerden uzaklaştım. "Yeter artık. Anlıyorum, mürettebatından ikisinin başarısız olma riskine kızgınsın ama dur artık, aklım başımda. Benimle oyun hazırlıkları hakkında konuş. Konuşulacak çok şey var."

Cuma gecesi, bodrum katımızı beş kadın ve yirmi erkeğe, depodaki ekranlarımızı da katliamı izlemek için para ödeyenlere açtığımız kovalamacasıkiş oyunumuzun bir sonraki turuna sahne oldu.

Arran homurdandı. "Kaçma. Başarısız olduğunu hiç söylemedim. Bir arkadaş olarak soruyorum. Onu önemseydiğini biliyordum ama üvey kardeş olarak düşünmüştüm. Bunun ne kadar derin olduğunu bilmiyordum. Gen bana daha açık olmam gerektiğini söylüyor, ben de seni dinleyeceğimi söylüyorum."

"Arran, Shade," diye bir bağırış geldi depoya giden taş döşeli geçitten.

Mürettebatımızdan biri bize ulaşmak için koştu. Bakışları üzerimdeydi.

"Mick'in VIP barda sana ihtiyacı var. Adamın biri senin kadınla konuşmak için geldi." Bakışları Arran'a kaydı. "Adının Riordan olduğunu söyledi."

Ayaklarımı yere vurarak havalandım.

Tıpkı Everly'nin tehlikede olduğundan ilk şüphelendiğim anda olduğu gibi, yine hiç tereddüt etmeden ve soru sormadan onun yanına koşuyordum.

Kendime bile. Yaklaştığımda, Divide'ın dışındaki fedailer kırmızı halatlı bariyerin klipslerini açtılar ve kalabalığa geri çekilmelerini emrettiler.

Koridorda ilerlerken cesetleri kenara iterek karanlık ve nemli kulübün içine daldım. VIP barın merdivenlerine geldiğimde gürleyerek yukarı çıktım. Everly'nin kafası. *Hâlâ buradayım*. Kalbim zamanın dışında güm güm attı.

Riordan'ı görünce kırmızı bir sis oluştu. Mesafenin geri kalanını fırtına gibi geçtim, etraftan dolaştım, sonra da göğsümle geri sektirip suratına vurdum.

"Kulübüme gelmeye nasıl cüret edersin?"

Riordan ellerini kaldırarak geri çekildi. "Buraya sorun çıkarmaya gelmedim."

Omurgası aşağıdaki kalabalığa bakan cilalı gümüş korkuluklara çarpana kadar bastırdım. Sonra bir elimle boğazını kavradım ve onu aşağıya doğru eğdim.

"Shade!" Genevieve çığlık attı.

Zar zor duydum.

Riordan kolumu kavradı. "Sen delirmişsin."

"Cesedine dikiş atan patoloğa ağla."

Dik durabilmek için beni üzerinden çekti, ağzı öfke dolu ve gözleri tehlikeli bir şekilde karanlıktı. "Olup olmadığını kontrol etmek için gelmem gerekiyordu. Etrafta senin gibi bir adam varken-"

"Evine zorla giren sensin ama ona zarar vereceğimi mi düşünüyorsun?" İnanılmaz bir kakhaha beni terk etti. Yumruklarımı sıktım, ona hak ettiği gibi saldırmaya hazırdım.

Sonra bir el göğsüme indi. Bu dokunuşla enerjim beni terk etti ve Everly, Riordan ile benim arama girdi.

"Dur." Bakışlarını benimkilerle birleştirdi. "Kavga etmene gerek yok. Sadece iyi olduğumdan emin olmak istedi."

"Neden?" Bakışlarımı tekrar onunkilere çevirdim. "Neden Everly ile bu kadar ilgileniyorsun? Neden onu bir sapık gibi takip ediyorsun?"

"Onu takip etmiyorum." Yemin etti. Ellerini kahverengi saçlarına sürdü. "Umursamamın bir nedeni var."

"Ver o zaman," dedim, ölümcül derecede alçak sesle ama aramızdaki çekişmenin arka planını oluşturan müzikten duyulabilir bir şekilde. "Onu becermek ya da onu patronuna teslim etmek için ikinci bir girişimde bulunmak üzere para almak dışında ne gibi bir sebebin olabilir ki?"

"İkisi de değil." "O zaman ne?"

Riordan çenesini oynattı ama sessiz kaldı.

"Sonra ne oldu?" Daha yüksek sesle tekrarladım.

"Biz ," dedi sonunda.

Bağlantılı mı? Tüm ailesini tanıyordum, teyzesini, babasının yılda iki kez doğum günleri ve Noel için kart gönderen ama hiç ziyaret etmeyen ve çocuğu olmayan kız kardeşini ve annesinin babasını, Everly'nin Midlands'da bir bakımevinde kalan, bunama hastalığından o kadar etkilenmiş ki, kadının ölmüş olması bir yana, bir zamanlar bir kızı olduğunu bile zar zor hatırlayan dedesini.

"Yalancı," diye hırladım.

Genevieve, Arran'ın onu desteklemesiyle birlikte onun yanında duracak şekilde kayarak, hâlâ karşı karşıya olduğum adama baktı. "Senden şüphe ettiğimden değil ama Everly nasıl ailemizin bir parçası oluyor?"

Riordan nefesini içine çekti ve Genevieve'e baktı. "O değil. Ben onunla akrabayım, seninle değil."

Karmakarışık, yürek burkan bir an için kendimi onların bir şekilde evli olduklarını itiraf etmeye hazırladım. Hiç mantıklı gelmiyordu ama başka ne açıklaması olabilirdi ki?

Gizli bir düğün, benden sonra gelen bir aşk ilişkisi. Kalbimdeki minik yeşil filiz soldu ve öldü.

"Anlamıyorum," dedi Genevieve.

"Çünkü her şeyi biliyor," diye ekledim.

"Çünkü pislik herif, o benim kız kardeşim," diye sonunda.

Yanımdaki Everly dondu kaldı.

Sersemlemiş ve kabullenememiş bir halde kelimeyi tekrar ettim. *Abla.*

Gelin değil.

Onun değil.

Riordan elini yüzünde gezdirdi. "Lanet olsun. Bunların hiçbirini bu şekilde yapmak istememiştim. Everly, bunu böyle duymak zorunda kaldığın için üzgünüm. Gen, üçümüz dinleyicilerin olmadığı bir yerde konuşabilir miyiz?"

Bana sert bir bakış gönderdi.

Arran bir kolunu Genevieve'in omuzlarına doladı. Beni içeriye kadar takip etti ama olayla ilgilenmeme izin vermek için geride durdu. "Ofisim."

Başını salladı, bakışları kardeşinden Everly'ye gidip geldi, sonra merdivenlere yöneldi. Riordan da onu takip etti. Everly durakladı, nefes aldı ve peşlerinden koşmaya başladı.

Kırbaçlanmış bir köpek yavrusu gibi onu takip ettim, korudum, içimde hala onun için ölüyor olsam bile. Yıllardır öyleydim. Her nasılsa, bunu durdurmayı başaramamıştım ve onun yanında geçirdiğim birkaç gün onu umursamama neden olmuştu.

Onun başkasına ait olduğu düşüncesi *canımı yakmıştı*. O kadar çok ki, yanlış sonuç ortadan kalktıktan sonra bile hala yanmayı hissediyordum.

Ama asla benim olmayacaktı. Hiçbir zaman da olmadı.

Onun önünü kesmek zorundaydım. Mahkûm dışarıdayken, düşmanlarına ulaşmanın bir yolunu bulmuştum ve evde insanları vardı. Tek başına iyi olacaktı. Tüm hayatımı tekrar tüketmeden önce içimdeki deliliği durdurmalıydım.

Everly babasına döndüğünde, onu bırakacaktım.

OceanofPDF.com

Bölüm 15

E*verly*

Arran'ın ofisinde, kollarını kavuşturmuş duran Connor dışında hepimiz yerimize oturduk. Riordan benim karşıma oturdu.

Kardeşim.

Sessizliği ben bozdum. "Ne şekilde akrabayız?"

"Aynı babayı paylaşıyoruz."

Genevieve'in ağzı açık kaldı. "Özür dilerim, ne? Babam senin baban değil mi? Ne zamandan beri?"

Komik olmayan bir kahkaha attı. "Gebe kalma."

"Bunu sana kim söyledi?" diye devam etti. "Eğer babamsa, muhtemelen sarhoştur ya da bir şeye sinirlenmişti. Bunu kastetmiş olamaz."

Ellerimi kucağımda kavuşturdum, izliyordum ve topluluk önünde konuşma eğitiminde öğrendiğim gibi ifademi nötr tutmaya çalışıyordum. Yaşadığım şokun belli olmasını istemiyordum. Az önce babamın tüm sırlarını nasıl bildiğimi düşünmemiş miydim?

İçime soğuk bir ürperti çöktü ve midem bulandı.

Riordan konuştu. "Annem ölmeden kısa bir süre önce bana söyledi. Onu taciz eden bir adam vardı ve sanırım tehlikede olduğundan endişeleniyordu, bu yüzden bu haberi vermesi gerekiyordu. Benimle üniversitede buluştu ve beni Victory Park'a götürdü, arabada otururken o da bu konuyu düşündü."

Genevieve yutkundu. "Ne dedi o?"

"Evli bir adamla ilişkisi olduğunu, hamile kaldığını, adamın onu reddettiğini ve bir ay sonra babanla tanıştığını."

Derin bir nefes aldı ve kız kardeşinden bana döndü. Görünüşe göre diğer kız kardeşine.

"Kahretsin. Baban açısından kulağa kötü geliyor. Bu hikayenin sadece bir tarafı."

"yok," dedim usulca.

Ama değildi.

Riordan beni izledi. "Sanırım sana söylemedi?"

Belli belirsiz başımı salladım. Bırakın çocuğu, babam bir kez bile başka bir ilişkiden söz etmemişti. Hesaplarını ben tutuyordum ve hiç nafaka ödenmemişti.

Bir an yükseldi. Kapımın önünde kahverengi saçlı bir genç vardı. Riordan'ın saçları... benimkiyle ve babamınkiyle aynı renkteydi. Öne doğru oturdum. "Yıllar önce evimize gelmiştin. Bana o uyarıyı verdiğin geceden çok önce. Seni oradan tanıyorum."

Başını öne eğdi. "Annemin asla denemememi istemesine rağmen babanla yüzleşmeye gittim. On sekiz yaşındaydım ve o öldükten birkaç ay sonraydı. Gen'in babasıyla yaşamak için Deadwater'a geri taşınmıştık ve annemin attığı bombayı anlamlandırmak ve biyografisinin bana söylediklerinin ötesinde hakkında neredeyse hiçbir şey bilmediğim adamla tanışmak için sadece bilmeye ihtiyacım vardı."

Geri tepmemi sakladım. Riordan'ın uzak durması daha iyiydi. Kapıyı açanın ben olduğuma sevinmişim ama aramızda geçen konuşmayı hatırlayamıyordum. Sadece ziyaretçide kayda değer bir şeyler olduğu izlenimini edinmişim.

Bakışları yumuşadı. "Kim olduğumu açıklarken cesaretimi kaybettim. Nazik davrandınız ve bana bir randevu ayarlamayı teklif ettiniz, sonra havadan sudan konuştunuz ve susarsam bana bir içki getirebileceğinizi söylediniz."

Görüntü kafamda netleşti, aynı kelimeler şimdi de canlı. "Hatırlıyorum."

"Babam biliyor mu?" Genevieve aniden sordu. Gözleri bana doğru kaydı. "Araya girdiğim için özür dilerim, Everly. Biraz sarsıldım da."

Riordan dudaklarını büktü. "Bu konuda hiç konuşmadık ama eminim konuşuyordur. Seninle benim hakkımda konuşurken neden bana 'kardeşin' dediğini hiç merak ettin mi? Bana bir kez bile 'oğlum' demedi ve annem bana söylediği anda bize farklı şekilde davranması anlam kazandı."

Genevieve, Arran'ın elini tutarak Riordan'a baktı. O çok güzel ve altın sarısıydı, Riordan ise baktıkça çoğalan bir şekilde daha karanlık ve farklıydı. Sonra dikkati bana kaydı, belki de benzerlikler arıyordu.

Sonunda ona geri döndü. "Keşke bana söyleseydin."

"Annem bu konuda asla konuşmamam için bana yemin ettirdi. Kafamı karıştırdı ve ondan sonra iyi bir zaman olmadı. Ayrıca kalacak bir yer için babama ihtiyacımız vardı. Yanılsaydım ve o gemiyi sarssaydım, evsiz kalırdınız. Hayatta kalmanın bir yolunu bulurdum ama senin için buna katlanamazdım. Sanırım annemin bana söylemesinin tek nedeni hayatı için korkmasıydı ve Deadwater'a geri dönmemiz ve Everly ile benim bilmeden tanışmamızın tehlikesi hakkında düşünmüştü." Tekrar bana döndü. "Gerçi sen benden bir yaş büyüsun."

Bir kez daha ilgi odağı olmak beni heyecanlandırdı. "Ben bir abla mıyım?"

Duygu seline kapıldı. Connor eğildiği yerden öne doğru itti, Hareketi dikkatimi tekrar ona çekti ve buna minnettardım çünkü şu anda hiçbir şey hissetmek istemiyordum. Başkaları izlerken olmazdı. Bu çok teşhirciydi ve kendimi kontrol etmem gerekiyordu.

"Doğru olduğunu varsayarsak," dedi Riordan'a.

Riordan'ın bakışları sertleşti. "Yalan söylediğini düşünmek için bir nedenim yok."

"Annemi küçümsemiyorum. Senden şüphe ediyorum. Önce Everly'i kaçırmaya çalıştın."

"Onu uyarmaya gittim, pislik."

"-ve sonra ona yaklaşmak için saçma bir hikaye uydurmak."

Riordan bir kolunu uzattı. "O zaman bana birbirimize nasıl bu kadar benzediğimizi açıkla."

Connor omuz silkti. "Neden Four Milers için çalıştığını açıkla." "Siktir.

İyiyim. Onlara bir iyilik borcum ve onlar da bunu istediler. Benim işim onu yakalamak. Açıkçası bunu yapmamın imkanı yoktu ama bana güvenmediklerini ve beni yalnız göndermeyeceklerini de biliyordum. Bir uyarıyla gelmek zorundaydım."

Genevieve küfretti. "Nasıl oldu da bir çeteye iyilik borçlu kaldın?"

Elleriyle yüzünü ovaladı. "Eksik kirayı ödemek için birikimlerini nakde çevireceğini söylemiştin, ben de sana birikimlerinin de gittiğini söylemek zorunda kalmıştım, hatırlıyor musun? Dairemizi kurtarmak için bir çözüm bulmanın bana bağlı olduğunu biliyordum."

"Yani uyuşturucu çetesine para için mi gittin?" diye ciyakladı.

"Başka ne seçenek vardı ki? Hiçbir banka bana borç vermiyordu ve zaten patronumdan kredi istemiş ve geri çevrilmişim. Çaresizdim."

İki kardeş birbirlerine baktılar, her ikisi de perişan haldeydi ve yüzlerinde aynı pişmanlık ifadesi vardı.

Hayatlarının penceresinin dışındaydım, içeriyi gözetliyordum. Onlar için daha fazlasını yapabilmeyi diledim.

"Kira parana ve birikimlerine ne oldu?" diye sordum.

Riordan başını kaldırdı. "Çalındı."

"Bizim... benim babam tarafından," diye ekledi Genevieve. Kardeşine ters ters baktı. "Sana aptalca bir şey yapmamamı söylemiştim."

"Ve seni korumak için her zaman elimden geleni yapacağım. Erkek arkadaşının o lanet yeri satın aldığını öğrendiğimde anlaşılmayı çoktan yapmışım. Para el değiştirmede ama pazarlığın bana düşen kısmını yerine getirdim."

Riordan kara kaşını kaldırınca Connor, "Yaparlar," dedi ve detaylandırdı. "Kendini onların ellerine teslim ettin, peki şimdi onlara istediklerini veremezsen ne olacak?"

"Bilmiyorum. Belki dayak yerim. Bununla başa çıkabilirim."

Connor, Arran'la bakışlarını değiştirdi, ikisi de suratsızdı.

İfadeleri hoşuma gitmedi.

"Beni neden istediklerini söylediler mi?" Riordan'a sordum. "Hayır. Sadece sana zarar gelmeyeceğini söylediler."

Titredim ama zihnimi bunun üzerinde çalışmaya zorladım. "Bir tür şantaj o zaman. Beni rehine olarak istiyorlar ve hedef alabilecekleri tek kişi babam."

Genevieve, "Ondan bir şey istiyorlar," diye cevap verdi.

Birdenbire yorgunluk beni vurdu. Duygusal, zihinsel fiziksel olarak beni öyle bir dibe batırdı ki söylenenlere konsantre olamadım.

Ayağa kalktım ve herkes bana odaklandı. Kibarca Riordan'a gülümsedim.

"Bu gece geldiğiniz ve bana haberlerinizi verdiğiniz için teşekkür ederim. Sabah işe , bu yüzden yatmam gerekiyor ve ayrıca tüm bunları sindirmek için biraz zamana ihtiyacım var ama sizi daha yakından tanımak isterim. Kız kardeşinde numaram var, lütfen seninkini bana mesaj at."

Cevap beklemeden Connor'a döndüm. "Beni yukarı çıkarabilir misin?"

Başını salladı, sonra eğilip Arran'a Riordan'ı orada tutmasını ister gibi bir şeyler mırıldandı. Sadece saklanmam gerekiyordu.

Kapalı kapılar ardına girdiğim anda yıkılmaktan korktum. Bir kardeşe sahip olmak hoşuma gidiyordu, dostça ve nazik bir duyguydu ve Riordan onurlu görünüyordu, ama tüm bunların babam için ne anlama geldiğinin karşıt gücü her şeyi gölgeliyordu.

Yalan söylemiş ve bazı şeyleri saklamıştı.

Uzun zaman önce ölmüş annemi de aldatmıştı.

Ona hizmet ederek geçirdiğim ömrün bana kattığı değer duygusu ayaklarımın altında ufalandı.

OceanofPDF.com

Bölüm 16

C
onnor

Dairemin kapısı kapanır kapanmaz Everly yüz hatları gergin bir şekilde . "Babamla bir anlaşman var. Babamla bir anlaşman var. bunu biliyorum."

"Nereden duydun lan bunu?" "Bana yalan söyleme, lütfen."

Hayal kırıklığı beni sarstı. "Ben . Bu seni ilgilendirmez." Eğer bilseydi, benden daha çok nefret ederdi.

İçimde bir canavar vardı. Buna karşılık Everly nazik, yumuşak ve tatlıydı. Onu bir daha asla görmek istemiyordum, ama bundan daha kötüsü, mükemmel bir şekilde düzenlenmiş dünyasında, benim hakkımda başladığımızdan daha da boktan bir görüşle var olacağı düşüncesi.

Everly ters ters baktı, sonra ellerini kalçalarına dayayarak yaklaştı. "Gerçekten korkunç bir akşam oldu. Yüzlerce farklı duygunun altında eziliyormuşum gibi hissediyorum ve emin olduğum tek şey, gitmeden önce bu sorunun yanıtlanmasına ihtiyacım olduğu. Çete işinde insanları uyuşturucuyla bayıltıyorsun, bunu biliyorum ama bunu başkaları için de yapıyor musun? Kiralık mısın? Babam, ondan kaçman için başına gelen onca şeyden sonra seni işe mi aldı?"

Sesi ya acı ya da öfkeyle kesildi.

Soğukkanlılığımı korumaya çalışarak burun deliklerimi genişlettim. O anlaşmanın tam ortasında yer aldıktan sonra bunu sormaya hakkı yoktu.

Yine de beni onunla tartışmaya iten başka bir şey vardı. Zaman aleyhimize işlerken ona yaklaşma ve tekrar dokunma ihtiyaı.

Zaman yavaşladı.

Everly benimle burun buruna geldi, zor nefes alıyordu. Bakışlarıyla bana yalvarıyordu. Sonra lanet odağı dudaklarıma düştü. Direncim kırıldı. Boynunun arkasını kavradım ve dudaklarımı onunkilere ıarpıştırarak onu öptüm.

Vahşi öfke mükemmel bir üzüntüyle karşılaştı.

Ama, kahretsin, dokunuş içime bir ateş düşürdü.

Ağızıma karşı nefesini tuttu ve arzu dolu sesi neredeyse dizlerimi büküyordu. Tadı çok tatlıydı.

Bu, yatağının ucuna oturduğum ve dudaklarını dudaklarıma bastırmasına izin verdiğim ilk gençlik öpücüğünün geçici bir geri dönüşü değıldi. Buklelerini okşamış ve ona ne kadar derinden aşık olduğumu söylemiştim.

Hayır, parmaklarımı ensesindeki saçlara geçirdim. Derin bir nefes almak için başımı eğdim. Ondan hayat ıaldım, buna hakkım yoktu.

Dudaklarımı ayırarak yanağını öptüm, kulak memesini ısırdım, parmaklarımı boğazına dolayarak boynunu sertçe emdim.

"Evet," dedi.

Nefes nefese geri ıekildim.

İki eliyle bileğimi kavradı ve beni kendisine doğıru ıekti. "Eğer beni istiyorsan, bana sahip olabilirsin. Bana her şeyi unuttur."

Kahkahalarım sert bir şekilde döküldü. "Beni kullanırdın, şimdi bile."

Acı gözlerini doldurdu. "Hayır, Tanrım. Yarın eve gideceğim ve bu iş bitecek. Beni yine ilaılarınla bayılt. Kullan *beni*. Tek bildiğim bir zamanlar benim evim ve her şeyim olduğun ve sadece karanlığın içinde kaybolmak ve bundan iyi bir şey ııkacağını bilmek istiyorum. O zaman yarın konuşabiliriz."

Bir an için kendimi entrikanın içinde buldum.

Zaman durmuştu. Onu daha önce hiı ihtiyaç duymadığım ya da önemsemediğim bir şekilde becermek istiyordum. Ona dokunduğum andan beri aletim sertleşmişti ama ona istediğini vermek, bir parıamı daha kaybetmek...

"Beni istemiyorsun," derken buldum kendimi. "Beni tanımak istemiyorsun. Hiı ."

"Ya bu bir yalansa?" "O zaman kal."

Güzel bir soruyla başını eğdi.

Kalbim kabardı. "Babana geri dönme. Burada kal."

Dudakları aralandı ve yumuşak bir gülümsemeye dönüştü. İçimde bir şeyler paramparça oldu. Bu son reddettiği gibi değildi. Belli ki prova yapmıştı, bu yüzden çok az duygu açığa çıktı. Bu sefer şaşkınlığı ve üzüntüsü saklanamazdı.

"Yapamayacağımı biliyorsun."

Bir anahtarla, bana olan tutuşunu tersine çevirdim, böylece şimdi onun kolunu kavradım, sonra onu boş odamın kilitli kapısına çektim. Lanet olası gizli kardeşini hapsettiğim odaya değil, yan odaya.

Penceresiz. Gizli. "O zaman gerçek benle tanış."

Kapının kilidini açarak mekânı gösterdim. Everly gözlerini kocaman açarak dükkânımı inceledi. Oda bir laboratuvarın küçük bir versiyonuna açılıyordu. İğnelerim, şişelerim ve basılı çizelgelerimin yanı sıra depoya bağlı olmayan, kendi internet bağlantısı olan bir bilgisayarım vardı.

Burada, araştırmamı yaptım. Satıcımın bana verdiği şeyleri test ettim. Dozları, zamanları ve zanaatım için gereken her şeyi öğrenmiştim. Bıçaklarımı bilemek için kullandığım taş, sonra da rafta duran dövme setine baktı.

Duvarın karşısında bir buzdolabı vardı ve bir şişe çıkarmak için kapağını açtım.

Bir şırıngaya bir doz çekti. Everly'nin görmesi için havaya kaldırdı. "Bunu istediğine emin misin?"

"Evet." Yutkunurken boğazı düğümlendi.

Kanım kulaklarıma hücum ettiği için denesem de onu duyamazdım. Evinin önünde yaptığım gibi, onu kucakladım ve aynı bıçakladım.

"Rüyalarına ne oldu, Everly?" Saçlarının arasına fısıldadım. "Bir etkinlik planlayıcısı olmak ve kendi işini yürütmek istiyordun. Anne olmak istiyordun. Yine de babana hizmet ederek tükenip gidiyorsun."

Bana tekrar sarıldı, sonra üzerime doğru sarktı ve ben de yüzüne bakarak hayatının tükenişini izledim.

"Bir zamanlar beni istemiştin."

Nefesi ve kalp atışlarının gümbürtüsü dışında her şeyi kaybettiğinde, onu ofis koltuğuma yatırdım. Diz çöktüm ve lanet kollarımda nasıl hissettiğini görmezden gelerek dirseğinin kıvrımına bir iğne daha yaptım.

Kanını çekti.

Yarayı pamukla bastırdım, kanama durana kadar bekledim, onu yatağına yatırdım, sonra da o olduğunu iddia eden adamı bulmaya gittim.

Kardeşı.

Riordan'ın kanını almak dışında, bu kadar nazik olamazdım.

OceanofPDF.com

Bölüm 17

Everly

Telefonumun iğrenç zil sesi beni ağır uykumdan uyandırdı. Yatağın yanından almak için çabaladım, zihnim rahattı Hatta tam olarak kimin olduğunun farkına varılmasıyla bulanıklık azaldı.

Bu ses tonu sadece babamda vardı.

Tahtaya çakılmış çivi gibi sinirlerime dokunan bir tane.

"Günaydın," diye cevap verdim.

"Everly. ? Mesajıma cevap vermedin."

İlgili mesaj dizisine göz attım. Son birkaç gün içinde altı mesaj göndermiş, hırsızlık ve onarımlar konusunda onu bilgilendirmiş ve hiçbir geri dönüş almamıştım. Bu sabahki mesajı en üstte gizleniyordu.

Baba: Piers'in kalması için tüm ayarlamalar yapıldı mı?

Bunu daha beş dakika önce gönderdiği için yakınmak istedim ama dilimi tuttum. Connor evimde kulak misafiri olduğu sesli mesajın geri kalanını bana anlattı, ben de hizmetçinin misafir odalarından birini hazırlamasını sağladım. Yine de babamın iki kez sorması anlamlıydı. "Her şey hazır."

"Güzel. Yedi gibi döneceğiz ve sizi evden alacağız. Resmi bir akşam yemeği için giyin. Beni utandırma."

Dik durmaya çalıştım, üstü açık kemerli pencere bana ağır bulutlarla savaşıyor şafak manzarasını . Bu kez muhteşem bir görüntü değil, bulanık ve yağmur yağıyordu.

"Bir restoranda mı, yoksa resmi bir etkinlikte mi?" Ben sordum. İkisinin kıyafet seçimleri farklı olabilirdi.

"Değirmen."

Beni göremeyeceği için başımı salladım ve Deadwater'daki insanların görülmek için gittiği en havalı restoranda ne giyebileceğimi düşünerek gardırobumu düzenledim. Sessiz bir mücevher tonu, belki koyu bir mor. Uzun kollu, muhafazakâr yakalı ve her zaman özgüvenimi artıran kalça yırtmaçlı favori bir kadife maksi elbisem vardı. Çok dar değildi, bu yüzden uzun süre oturmak zor olmayacaktı.

The Mill'deki akşam yemekleri genellikle tadım kurslarıydı - çok zengin, çok iyi tasarlanmış, çok küçük yemekler üzerinde saatler geçirilirdi. Toplum içinde yemek yemeyi sevmezdim, bu yüzden sonsuz küçük lokmaları itip kakmak pek hoşuma gitmezdi. Bu düşüncelerin hiçbirisi dudaklarımdan çıkmayacaktı.

"Teşekkür ederim," dedim.

Telefon kesildi. Babam telefonu kapatmıştı. Nefes verdim ve yataktan yuvarlandım. Sonra hareketsiz kaldım ve anılar sel gibi aktı. Connor'dan ricam. Koridorun sonundaki oda. Vücudumu hızlıca kontrol ettiğimde normal hissettiğim gerçeği.

Acımadı.

Dokunulmamış.

Kullanılmadı.

Tekrar yatağa uzandım. Hayal kırıklığı babamın endişesiydi ama bu utanç bana aitti. Kendimi teklif etmişim ve Connor beni geri çevirmişti.

Bilinçsiz bile.

Bakışlarım yan masadaki bir kâğıt parçasına takıldı. İçim burkularak kağıdı aldım ve üzerindeki yazıyı okudum. Connor'ın aklında hiçbir karışıklık bırakmayan tek bir kelime.

BIRAK.

Üzerime bir uyuşukluk çökmüş halde toparlandım. Notun arkasında yazılı bir kod -dört-üç-yedi-yedi- benim için asansörü çağırdı ve en altta Mick bekliyordu. Yanından geçerken baktım.

"Connor buralarda mı? Veda etmek istiyorum."

Ellerini önünde kavuşturdu. "Korkarım dışarıda. Seni işe götüreceğim."

İçimden itiraz etmek gelmedi.

Belediye Binası'ndaki ofisimde normal bir gün geçirdim. Toplantılar düzenledim. E-postalar gönderdim. Telefonumu kontrol ettim, Connor'a gelen bir mesajı birkaç kez başlatıp sildim. Genevieve onun isteği üzerine bana kardeşinin numarasını gönderdi. Kaydetmiştim ama ona gönderecek bir mesaj bulamamıştım.

Buna karşılık, babamla ilgili yüzlerce soru zihnimde uçuşup duruyordu.

Saat altıda Mick beni eve bıraktı. Hizmetçimizin arabası hâlâ dışarıdaydı, Ben de ona gitmesini söyledim, ne olursa olsun burada kalacağından neredeyse emindim.

Otomatik pilotta, duş aldım, tıraş oldum, saçlarımı şık bir şekilde topladım ve gece elbisemde kabul edilebilir bir siluet oluşturmak için ihtiyacım olan şekillendirici kıyafetleri giydim. Saat yedide aşağıya inmiş, resmi salonda sert bir kanepeye yerleşmiş bekliyordum ama hâlâ bütün gün hissettiğim o tuhaf kopuklukla, sanki yarımı depoda bırakmışım gibi hissediyordum.

Hizmetçimiz Laura geç saatlere kadar çalışıp evi hazırlamıştı ve onun etrafta dolaşırken çıkardığı sesler beni rahatlatmalıydı ama tek düşündüğüm Connor'dı.

Kalmamı istemişti. Onu reddettim. Yine reddettim.

Geçmişimizin beklenmedik tekrarı beni şok etti ve endişelendirdi, o kadar ki aklım başıma gelmedi. Yine de bu babamın gözüne batmazdı. Fark ederdi ve ben de acı çekerdim.

Dikkatimi Connor'dan uzaklaştırdım, onun yerine babamın bacanın göğüs duvarı için yaptırdığı çerçeveli aile ağacına baktım. Bunu hanedan tarzında, eskitilmiş kâğıt ve bizim olmayan bir arma ile yapması için bir sanatçıya para vermişti.

Boyayla çerçevelenmiş yüzlerin ve bağlantıların izini sürdüm.

Bir zamanlar, uzun zaman önce, aile soyumuz, unvanlı bir adamın evindeki bir hizmetçiyle birlikte olmasıyla ortaya çıkmıştı. Dört kez büyük büyükannem soylu aileye süt annelik yapmış ve oğulları ve varisleri süten kesilmeden önce tekrar hamile kalmış. Tuhaf bir şekilde, o zaman için aile sütannenin bebeğini, başka bir erkek çocuğu olarak saklamış ve büyütmüş. Bir unvanı ya da toprağı yoktu ama ebeveynliği kabul edilmişti.

Babam gayri meşruluk unsurunu uygun bir şekilde görmezden geldi ve soy ağacında o soylu aileden bize uzanan net bir çizgi gösterdi.

Onun yüceltilmesi hiç umurumda olmamıştı. Hikayesi çocuğun doğumuyla sona eren zavallı sütanneye her zaman acımışımdır.

Dışarıda bir araba durdu, farları odayı aydınlattı, ardından kapılar çarpıldı ve erkek sesleri geldi. Omuzlarım sertleşti ama ayağa kalktım ve salona doğru sürüklendim. Duygusuz halim bu gece işime yarayacaktı.

Babam geniş bir sırtıyla ön kapıdan içeri girdi, arkadaşını içeri sokmak için kolunu uzattı ve kırmızı teni bana içkisini çoktan içtiğini haber verdi. İkinci adamı, Piers'ı içeri aldım.

Muhtemelen otuzlu yaşlarının başındaydı ve Londra'nın finans bölgesinde çalışan birinin temiz traşlı, şık görünümüne sahipti. Takım elbisesi son modeldi, Charles Theroux ya da Hilos marka ve kaslı bir vücudu gösterecek şekilde bol kesimdi.

Adamı tanımam birkaç saniyemi aldı. Piers Roache, hafızam onun tam adını doldurdu. Onunla yaklaşık bir yıl önce başkentte karşılaşmıştım. Ülkenin dört bir yanından gelen şehir liderlerinin Fortune 500 şirketlerinin CEO'ları ve diğer kodamanlarla bir araya geldiği bir etkinlikte. Katılımcıların neredeyse tamamı erkekti ve testosteron seviyeleri tavan yapmıştı.

Babam bir iş yatırımı girişimi olan Deadwater'da finansman için bir teklife öncülük ediyordu ve amacı bu şirketlerden bir veya daha fazlasının bölgemizde kurulmasını sağlamaktı. Tüm bu etkinlik beni gözyaşlarına boğmuştu ama ben üzerime düşeni yapmış, eli sopalı adamlardan kaçmış ve babamın en çok aradığı kişilerle görüşmesine yardımcı olmak için yüzlere isimler koymuştum.

Şimdi bu yürüyen ereksiyonlardan biri birkaç günlüğüne evimdeydi.

İçim soldu.

Piers'ın bakışları tam zamanında vücudumda gezindi. "Everly, değil mi?"

Bir gülümseme oluşturdum ve elimi uzattım. "Sizi tekrar görmek bir zevk, Bay Roache. Evimize hoş geldiniz."

"Evet. Bana Piers de." Uzattığım parmaklarımı görmezden gelerek babama bir sırtış fırlattı. "Ya da efendim. Buna alışabilir."

Babam bir kahkaha attı ve salona doğru yürüdü, tahminimce bara doğru gidiyordu.

Piers yanıma geldi. "Arabaya bin. Bir dakika içinde çıkacağım."

Emir karşısında gözlerimi kırpıttım. "Affedersiniz?"

Eğlencesi azaldı ve yine benden ziyade ebeveynimle konuştu. "Bu kızlar. Bütün gün saçları ve makyajlarıyla uğraşıyorlar ama bizim hiç vakit kaybetmeden hazır olmamızı bekliyorlar. Onun zeki olduğunu söylediğini sanıyordum?"

Arkasını dönerek, koridorda gezinen Laura'ya parmaklarını şaklattı. "Bana odamı göster."

Dudakları birbirine yapıştı ve bana bir bakış attı. "Eğer beni takip edersen."

Piers üst kata çıktı, ben de babamın peşinden koştum. Salondaki İtalyan küre barda, bir bardağa bir top buz attı, sonra kristal konyak sürahisini çıkardı ve kendine üç parmaklık bir ölçü doldurdu.

Daha önce, ofisini dolaşmış, onun hakkındaki gizemlere dair ipuçları aramıştım. Connor hakkında. Cherry ve Natasha hakkında. Riordan hakkında. Araştırmam cansızdı ve hiçbir şey bulamamıştım.

Şimdi onu sorgulamak istiyordum ama duraksadım. Bir katile mi bakıyordum? Elli beş yaşında, fit bir adamdı, şimdi görmezden geldiğinden şüphelendiğim oğlu kadar uzun değildi, ama hepimizin paylaştığı aynı kahverengi saçlara sahipti. Saçlarının şakaklarına ak düşmüştü ama bunu umursamıyordu çünkü bir keresinde bir kadın internetteki bir paylaşımında bunun onu seçkin gösterdiğini söylemişti.

Kibir babamın kaçındığı bir günah değildi.

Şehvet ya da öfke de değildi. Öfke nöbetleri çocukluğumun bir özelliği idi. Bir balet gibi etraflarında dolanır, sessiz itaatin beni yüzüme inecek bir tokattan ya da saatlerce azarlanmaktan kurtaracağını çabucak öğrenirdim.

Evimizin savaş meydanı sınıfında diploması sanatımı geliştirmiştim.

Üvey oğlunun karnına bir yumruk indirdiğine şahit olmuşum. Birkaç kez Connor'ın annesiyle yanağı morarmış ve yüzü gözyaşlarıyla dolmuş bir halde karşılaşmıştım. Yine de ne kadar iğrenç olursa olsun, yabancıları öldürmek onun hakkında bildiklerime uymuyordu.

Bardağını boşaltan babam bir tane daha doldurdu. "Ne , Everly?"

Sıçradım, saklamak için yerimi değiştirdim. "Bu akşam kiminle yemek yiyeceğimizi sorabilir miyim?"

"Piers ile çıkıyorsun."

Huzursuzluk karnımı sıktı. Bu beklenmedik bir şeydi. "Sadece ikimiz mi? Neden?"

"Çünkü o değerli bir misafir. Başka bir şey söylememe gerek var mı?"

"Hayır, üzgünüm, söylemek istediğim hazırlıksız olduğum. Bana Bay Roache'den ne istediğinize dair bir hedef vererseniz, emin olabilirim."

"Size ne yapmanız gerektiği söylendi. Adım adım talimat yazmama gerek var mı?"

"Ben sadece-"

Yumruğu küre barına çarparak bardakları salladı. Geri adım attım, elim göğsüme gitti.

"Lanet olsun. Çok basit. Yemekte görün, gülümse, gül ve aileni temsil et-"

Çabucak başımı salladım. "Tabii ki. Hep öyle yaparım."

"-sonra onu eve getir, yala ve onu mutlu etmek için başka ne istiyorsa yap."

Babama baktım. Şaka yapmazdı.

Sanki sabırla yönlendirilmeye ihtiyacı olan bir çocukmuşum gibi iç geçirdi. "Artık yirmi yedi yaşındasın. İnsanlar neden hâlâ benim çatım altında olduğunu bilmek istiyor."

Ağzımı açıp kapadım. "Taşınmamı ve kendi işimi kurmamı mı istiyorsun?"

Dışlerini sıktı. "Tanrı aşkına." Merdivenlerde ayak sesleri duyuldu.

Piers odaya girdi, gömleği yeni çıkmıştı ve kolunda spor bir ceket vardı. "Sizin için yeterince hızlı mıydım, Küçük Bayan Makepeace?"

Babam gözlerini arkadaşına dikti ve ben de gülümsememi hatırlayıp başımı salladım.

"Lütfen sabırsızlığınızı mazur görün, böyle bir niyetim yoktu."

Piers homurdandı, sonra beni dirseğimden tutarak koridora ve kapıya doğru çekti. Dışarı çıkınca beni tutmayı bıraktı, ben de peşinden gittim. Arabada, garaj yolumuzun sonundaki yolu taradım, tanıdık bir araç ve camın arkasında belli belirsiz görünen bir adam gördüm. Beklediğim gibi Mick değildi ama depoda çalışan adamlardan biri olduğu kesindi.

Hayal kırıklığı beni ezdi, tamamen beklenmedik ama gerçektir. Connor'ın dairesinden onun talimatıyla ayrılmıştım, bu yüzden beni gözetleyen o olmasını beklemek için bir neden yoktu.

Yine de akşamım daha başlamadan kontrolden çıkmış gibi hissediyordum. Nerede olacağımı bilmesine ihtiyacım vardı.

Arabaya tırmandım, kemerimi taktım ve telefonumu debriyajdan çıkardım.

Piers yanımdaki koltuğa çöktü ve onu parmaklarımın arasından özenle aldı.

"Hey!" diye itiraz ettim.

Onu iç cebine sakladı ve motoru çalıştırdı. Bana dönmeden, "Benimle randevun var. Burnun telefonundayken görülmeyeceksin."

Gerçek bir randevu mu? Babam ima etmişti ama ben ne olduğunu bilmiyordum. Bunu değil. Şaşkınlıktan dilim tutuldu ve profiline baktım, kızgınlığım onu daha da iğrençleştirdi. Sonra ellerimi kucağıma alarak öne doğru döndüm. Bu adam babam için önemliydi, öyle demişti. Elbette sakso göndermesi kastedilmiş olamazdı ama dışarı çıkmayı reddetmek başımı büyük bir belaya sokacaktı.

Tüm tatsız olayları atlattığım gibi yemeği de atlatır, sonra da eve mümkün olduğunca erken dönebilmek için başım ağrıyor diye yalvarırdım.

Ben olsam bu gece kapımı kilitlerdim.

Moralim bozuk olsa bile bunu bana unutturamazdı.

Değirmen, şehir merkezinin seçkin bir ucunda, Deadwater'ın üniversitesi ve müzesini de içeren, hepsi aynı taştan inşa edilmiş ve güzel bir şekilde tasarlanmış bir dizi büyük binanın içindeydi.

Lüks arabalar, gece kıyafetleri akşam ışıklarında parıldayan müşterileri bıraktı.

Piers ile birlikte, şık giyimli müşterilerle dolu masaların bulunduğu geniş yemek salonuna girdim. Babam sayesinde tanıdığım insanlara gülümsedim ve şalımı alıp bizi masamıza götüren garsona teşekkür ettim. Sırtımı duvara vererek rahat bir banka yerleştim, yanımda da çantamı koyabileceğim bir yer vardı.

"Çekilin." Piers masanın diğer tarafındaki boş sandalyeyi işaret etti.

Gözlerimi kısarak baktım. "Ne?"

"Eğer duymadıysanız, 'pardon' deyin. Anlamadıysanız, ayağa kalkın."

Utancımdan yanaklarım kızardı. Ayağa kalktım ve karşıdaki sandalyeye oturdum. Belli ki kadına odaya bakan koltuğun teklif edilmesini gerektiren görgü kurallarını hiç duymamıştı ama bir tartışmaya neden olmak istemedim.

Restoranın meşhur sessizliğiyle garsonumuz elinde bir sürahi su ve şarap menüsüyle yeniden ortaya çıktı. Piers bana sormadan sipariş verdi. Adam yanımdan ayrıldığında, sözde randevumun konuşmasını bekledim.

Onun yerine, parmakları beyaz masa örtüsüne sessizce vurarak odaya baktı. Spor ceketini ve soluk mavi gömleğini çıkarmıştı.

Spor salonu yapımı pazılar üzerinde gergin. Muhtemelen steroidlerin sonucuydu. O tiplerden birinin sabırsız, zorlukla kısıtlanmış agresif havasını takınmıştı.

"Burada kimi tanıdığımı söylememi ister misiniz?" diye sordum.

Cevap vermedi.

Tamam o zaman.

Bunun yerine ağzını açtı ve dikkati hâlâ odadayken kariyerinin önemli noktalarını sıraladı. Bir duraklama oldu ve bana baktığını fark ettim.

"Şu anda kimin için çalışıyorum?"

"Webman-Foster," diye . "Bir test olacağını bilmiyordum."

Gülümsemedi. "İş unvanı?"

Tanrım. Çok ciddiye. Şansıma, dünyanın en sıkıcı hava durumu raporu gibi okunmuş olsa bile, gerçekleri saklamak benim süper güçlerimden biriydi. "Yatırım Portföy Yöneticisi."

En ufak bir teşekkürle odayı bir kez izledi. "Benim hakkımda bir şey bilmek ister misiniz?" diye sordum.

"Baban bana bilmem gereken her şeyi anlattı."

Eğer bu gerçek bir randevu olsaydı, sessizliği bej rengi bir sohbetle kendim doldururdum. Ama bunu yapmak istemedim. Tanıdığım en kötü davranışlara sahip bir adamla tanışma oyunu oynamak şöyle dursun, burada olmak bile istemiyordum.

Garson elinde şarap şişemizle döndü ve Piers'in onaylaması için bir tadımlık şarap doldurdu. Başıyla onaylayınca kadehlerimizi doldurdu.

Piers ona, "Sipariş vermeye hazırız," diye haber verdi. Kahretsin. Menüü kontrol etmemiştim bile.

"Bu gecenin tadım menüsü-" dedi garson.

"Alakart sipariş veriyoruz. Hanımefendi bir Caesar salatası alacak, sosunu saklayın, ben de buranın bulabileceği en iyi biftekten alacağım. Az pişmiş."

Gözlerimi kıstım. Salatada sos yoktu, sadece marul ve kruton vardı. Büyük bir yemek istemiyor olabilirdim ama yenilebilir bir salata, yemek yediğim yanılsamasını yaratmaya yardımcı olurdu.

"Aslında, ben-" diye başladım.

Piers bana düz bir bakış attı. Bana durmamı söyledi. Tehlike çıgıllıkları atıyor ve bana babamı o kadar çok hatırlatıyordu ki ağzımı kapatıp bakışlarımı masaya indirdim.

Bir mırıltıyla garson yanımdan ayrıldı. Yüzüm Piers'a dönük, masadaki küçük vazodan başka bir şey göremeden konuşmaya çalışmadım.

odaklanmak. Bir bakıma bu bana uyuyordu. İçimde parlak bir konuşma yoktu. Boştum. Boştum.

Üzgün.

Yemek geldi. Kuru marulumu elime aldım ve bir krutonu ıtırattım. şef neyse ki yemeğın üzerine parmesan serpmişti ve ben de bir parça almak için marulumu eğdim.

Piers, "Peynir çoğunlukla yağdır," diye yorum yaptı.

Yukarı baktım. Bifteğini kesmiş, tabağında kan birikiyordu. "Caeser sosu olmadan bu yemeğın tadı olmaz," diye cevap verdim.

Bir azizin sabrına sahiptim ama artık tükenmeye başlamıştı. Telefonumu almış, ne istediğini sormadan sipariş vermiş ve tam bir pislik gibi davranmıştı. Ne kadar istesem de bunların hiçbirini söylemeyecektim.

"Fazla kilolusun, bu yüzden kendini kontrol etmeyi öğrenmelisin" diye devam etti.

Nefesimi verdim, içimde incinmişlikle karışık bir öfke vardı. Piers nefes kesici bir kibir ve farkındalık eksikliğiyle beslenme ve egzersiz rutini hakkında bir söylev çekmeye başladı.

atal bıçağımı yere bırakarak berbat yemeği bıraktım ve kollarımı kavuşturarak umurumda olmadığını fark edeceği anı bekledim. Konuştu ve yedi, bifteğini ve sebzelerini bitirdi, patatesleri bıraktı ve bir kez bile düşmanlığını fark etmedi.

Garson tabaklarımızı aldı ve daha küçük bir menüyle geri döndü. "Beyefendi ya da hanımefendi tatlı menüsünü denemek ister misiniz?"

"Hayır," dedi Piers.

"Evet, madam olur," diye düzelttim, zarif bir şekilde basılmış menüyü alıp parmağımı üzerinde gezdirdim. "Cheesecake, lütfen."

"ok iyi."

Bizi terk etti ve ben Piers'a baktım, onunki tiksintiyle çarpılmış olsa da benim ifadem nötrdü.

"Bunu yemeyeceksin," diye dikte etti.

"Sana yemeğimin tatmin edici olmadığını söyledim, o yüzden yiyeceğim."

Bakışlarımı tuttu, içinde okuyamadığım bir şeyler kıpırdanıyordu, sonra dudağını büktü ve şarap şişesine uzanıp kalanını bardağına boşalttı. Umurumda değildi. Çok içen biri değildim ve tatlı yemeğimden bir ya da iki ısırık alır almaz gitmek isteyecektim.

Etrafımızdaki diğerkokantaların ıngıraklı konuşmaları beni sardı.

Baskı arttı. Piers şarabını yudumladı ve bakışlarını benden ayırmadı.

Gözlerinin küçük olduğunu fark ettim. Onun boyunda bir adam için makul olandan daha küçük.

Sonunda önüme bir kâse kondu. Mutlu bir gülümsemeyle teşekkürlerimi sunduktan sonra çatalımı aldım. Pudingin üzerinde bal peteği süslemesi, yanında taze ahududu ve çiseleyen bir coulis vardı.

Piers dirseklerini masaya dayayarak garsonun gidişini izledi. Aynı anda yanımızdaki insanlar masalarını boşaltmak için ayağa kalktı, ev sahibine yemeği överken sırtları bize dönüktü.

"Gidiyoruz," dedi Piers bana.

"Mükemmel." Çatalımı cheesecake'i dilimlemek için eğdim.

"Cumartesi günü, Hudson'da bir akşam yemeği ve dans için bana eşlik edeceksin. Sana daha çok yakışan bir şeyler giy."

Sustum. Başka bir randevu mu? Tanrım, hayır. "Üzgünüm, müsait değilim." "Bu bir soru değildi. Şimdi bırak şu lanet çatalı."

Nefretle nefes aldım çünkü onu sikeyim. Babamın hatırı için, adamı etkilemek için elimden gelen her şeyi yapmalıydım ama yapamıyordum.

Elimi bir lokma yemekle kaldırdım.

Bizi odanın geri kalanından ayıran insanların örtüsü altında Piers yarı ayağa kalkarak tabağımın üzerinde belirdi.

Cheesecake'in üzerine tükürdü, tükürüğü çatalımın ve kremalı pudingin üzerine damladı.

Dehşet içinde çatal bıçak takımını yere düşürdüm, restoranın sessizliğinde şangırtı duyuldu.

"Bir dahaki sefere daha iyi davranacaksın," diye talimat verdi kristal berraklığında bir soğuklukla ve sesi sadece benim duyabileceğim bir seviyede.

Sonraki birkaç dakika bir bulanıklık içinde geçti. Piers hesabı ödedi ve garsonla kadınların değişken iştahları hakkında şakalaştı ve mekânı terk ederek ılık akşamın içinden arabaya döndük. Şokta olduğumu fark ettim. Uyuşmuşluğum, dünyanın en berbat insanı ödülünü almak için babama rakip olacak kadar aşağılık biri tarafından suratıma bir tokat yemişti.

Elbette bu az önce olamaz.

Kabalık ve cehalet. Benmerkezcilik. *Tükürük.*

Piers bizi eve bıraktı. Tüm yolculuk boyunca babamın emri aklımdan çıkmadı. *Onun sikini yala.* Yapamadım. *Yirmi yedi yaşındasın. İnsanlar konuşuyor.* Bana tuzak kurmuştu. Babam beni bu örnek insanla eşleştiriyordu. Sadece bir randevu için değil, daha uzun vadeli ve ona hayal bile edemeyeceğim bir fayda sağlamak için.

Belli ki Piers benden hoşlanmıyordu. Muhtemelen bütün kadınlardan nefret ediyordu.

Araba garaj yolumuzda durur durmaz dışarı fırladım ve hızlı adımlarla kapıya yöneldim. Telefonum ondaydı ama içeri girmem gerekiyordu. Son anda Connor'ın ekibinden birinin hâlâ beni takip edip etmediğini görmek için sokağı taradım.

Ama boştu.

Laura'nın arabası da gitmişti. Görünürdeki diğer tek araç bir taksiydi ve yandaki büyük evin sahibi olan ve tatile çıkmış olan çifti eve getiriyordu. Kadın el salladı ama ben karşılık vermedim, dışarıda bir saniye daha oyalanmak istemedim.

Elimi çantama attım. Bir el dirseğimi kavradı.

Piers yanımdan uzandı ve olduğunu bilmediğim bir anahtarla kapıyı açtı. Beni karanlık koridora doğru itti. Korku beni sardı ve alnımdan ter boşandı, vücudum beni kaçmaya zorladı. Ondan uzaklaşmak için. Ama kaçamadım.

Bir keresinde, on beş yaşındayken, başka bir adam da aynısını yapmıştı. Beni kafese koymuştu.

Canımı yaktı. Tam burada, aynı yerde.

Piers bir sonraki adımda ne olmasını bekliyorsa, bunu yerine getiremezdim.

Babamın arkadaşı beni duvara doğru itti ve cebini karıştırdı. Gözlerimi kapattım, sanki bu bana bir şekilde yardım edecekmiş gibi, ne yapabileceğimi düşündüm.

"Bir şeyi unutuyorsun," diye mırıldandı Piers, nefesi tükettiği et ve şaraptan ekşimişti.

Göğsüme bir nesne bastırdı. Şeklinden anladığım kadarıyla telefonumdu.

Sonra yakamı tutup çekti ve elbiseyi yırtarak telefonumu göğüs dekoltemin içine soktu. "Vay, vay. Bak burada ne saklıyorsun."

Dekoltemi tutarak geri döndüm. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

"ama, yapma."

Bana doğru ilerledi. Böyle bir şey olamazdı. Buna izin veremezdim, bir daha olmazdı. Yine de bağırırsam kimsenin koşarak gelmeyeceğinden neredeyse emindim.

Sonra yaptığım şey beni bile şaşırttı. Uzanarak Piers'in kollarını kavradım ve dizimi hızlı bir hareketle yukarı doğru kaldırdım. Dizim tatlı bir şekilde kasıklarına değdi.

Geriye düştü ve yaralı bölgeyi kavradı. "Seni lanet orospu."

Bunun için bana zarar verecekti. Kaçmak için irkildiğimde bile bunu biliyordum.

Aniden, dışarıdan gelen ve Piers'in bana yönelik ikinci girişiminde duraklamasına neden olacak kadar ürkütücü bir dehşet çığlığı havayı yırttı. Bu kesintiyi topuklarımı tekmeleyip koşmak için kullandım.

OceanofPDF.com

Bölüm 18

C
onnor

Everly'nin evinin dışından gelen bir dehşet çığlığı havayı yırttı. Yatağına oturdum ve iskelet bandanamlı başımı eğerek, giriş kapısından itibaren açık duran Fransız kapılarına baktım. O değildi. Çıkardığı her sesi biliyordum.

Her iki da, takip cihazım bana onun çoktan evde olduğunu söyledi. Kadınla ilgili karanlık düşünceler beynime üşüştü.

İlk cinayetimi Everly için işlemiştim. Bir adam tarafından yaralanmıştı, babasının bir tanıdığı, sarhoş bir akşamı belediye başkanının evinde geçirmişti, bir grup eski çocuk siyaset ve para konuşuyordu. O zamanlar on beş yaşındaydı ve adam onu koridorda köşeye sıkıştırmıştı. Göğüslerini elledi. Bacaklarının arasına pençe atmış. Kaçmayı başarmış ama bir yıl sonra yeni üvey kardeşine travmayı yeniden yaşayacak kadar güvenene kadar kimseye anlatmamıştı.

Üşüyordum ve henüz on yedi yaşındaydım, annemin arabasını çalmış ve adamın peşinden gitmiştim. Yaşadığı yere kadar iki saat araba sürdüm. Bana kapısını açtı, dişlerini sıkarak söylediklerimi dinledi ve sonra yüzüme güldü.

Saatler sonra, gecenin karanlığında, en sevdiği bara giden yolun aşağısına gizlenmiş ve ortaya çıkmasını beklemiştim. Eve dönüş yolu onu

bir köprüden ve gölgeli bir kanal yolundan aşağı. Hiçbir deneyimim yoktu, intikam ve aşk dışında hiçbir duygum yoktu ama yeterliydi. Peşinden sinsice koştum, kırmızı yüzlü, yuvarlanan adamın arkasından sessizce yaklaştım, kolumu boynuna doladım ve bacaklarını tekmeleyerek onu çakıllı yola indirdim. Sonra üst bedenini derin suya doğru ittim ve onu aşağıya ittim.

Onun çırpınışları ve tekmeleri.

Gücüm ancak başını aşağıda tutmaya yetiyor.

Birinin geçip gitme riski.

Yaşam gücü tükendiğinde ve onu suyun altında kayması için yolun geri kalanına bırakabildiğimde tatlı bir teslimiyet, orada olduğuna dair tek işaret yüzen bir ayakkabı.

Cinayetlere göre çok özensizdi. Yine de paçayı kurtardım. Bir süre sonra belediye başkanı, yandaşlarından biriyle birlikte Phillips'in ne kadar şapşal bir ayyaş olduğunu ve sulu mezarı hak ettiğini söyleyerek haberlere gülmüştü.

Evde Ev'e söyledim ve o ağladı. Bana sarıldı. Beni öptü.

Aramızdaki ilişkiyi daha da ileriye götürmesine engel oldum. Ailelerimizin evli olduğu kısa süre içinde, birbirimizin fırtınasında bir liman haline gelmiştik. Onu dünyamı sonsuza dek değiştirecek bir şekilde sevmiştim bile. Onun için tekrar tekrar adam öldürürdüm ama neler çektiğini, babasının ona yaşattığı saçmalıkları, hissettiği ve benim için hissetmesini *asla* istemediğim yükümlülükleri biliyordum.

Ona pedofilden bahsetmemişti çünkü onu suçlamaktan başka bir şey yapmazdı. Onun hayatının her parçasını kontrol ediyordu. Everly'nin şu anda yaptığı işi, yönetici asistanlığını yapan anneme de aynısını yapmıştı.

Bir hafta sonra Everly odama geri geldi, önce tişörtünü sonra da şortunu çıkardı ve üzerime tırmandı. Elleri titriyordu; onu üzerime kabul ederken benimkiler de titriyordu.

Bu ikimiz için de bir ilkti ve kalplerimiz arasındaki her şeyi, en azından benim durumumda, kalıcı olarak sağlamlaştırdı.

Kapı patlayarak açıldı ve Everly kendini yatak odasının içine atarak kilidi çevirdi. Öfke ya da korku dolu hıçkırıkla, yakındaki çekmeceli sandığa saldırdı ve onu kapıya doğru sürükledi.

Anılar benden hızla uzaklaştı.

Elimdeki iğneyi düşürdüm. Ona katılmak için hareket ettim.

Elim onunkinin yanına inince Everly sıçradı ve etrafında döndü.
Mobilyaları yerlerine ittim, tam o sırada biri kapıya vurdu.

Bir erkek sesi, "Aç kapıyı, hemen şimdi," diye seslendi.

O lanet restorana birlikte gittiği adam. Babasının eve getirdiği ama onu tek başına göndermeyi seçtiği adam.

Ona sinsice yaklaştım ve Everly karanlık odada geri geri giderek şaşkın bakışlarını benden barikatlı kapıya çevirdi.

"Beni yalnız bırakın," diye seslendi salona doğru. Sokaktan biri bağırdı.

"Everly?" Belediye başkanının sesi aşağıdan geliyordu. "Dışarıda neler oluyor?"

"Git öğren, ben odamdan çıkmıyorum," diye cevap verdi.

Yanılmıyorsa, sesinde üzüntüyle birlikte kızgınlık da vardı. Sonra balkon kapısından gelen zayıf ışık elbisesinin üzerine düştü ve göğsündeki kumaşta bir yırtık ortaya çıktı. Çizikler mükemmel tenini lekeliyordu. Paniği ve mobilyaların yer değiştirmesi korkunç bir tablo çiziyordu.

Kırmızı sis üzerime çöktü.

"İçeri girmeye çalışan piç, bunu o mu yaptı?" Alçak sesle ve ölümcül bir şekilde sordum.

Everly ellerini uzattı ve fısıldadı, "O sadece beni tuttu. Müdahale edemezsin."

Sikerim böyle işi. Yatak odasının çıkışına doğru bakarken, yürüyen ölü olan herif tekrar gümbürdedi ve kolu tıkırdattı.

"Everly, beni içeri alacaksın yoksa lanet kapıyı kırarım," diye cevap verdi.

"Neden?" Ona homurdandım. Onu affettirmek için tek bir şansı vardı.

Başını öne eğdi. "O babam için önemli."

Evet, bu artık ikimiz için de öncelikli değildi. Kontrolü ele alıyordum.

Ben de bu niyetle gelmişim.

Onsuz geçirdiğim bir gün aklımı kaçırmama neden oldu, onu izleyen mürettebatın güncellemelerini bekliyor ve ele geçirilmiş bir adam gibi izleyicisini kontrol ediyordum. Bu beni, yaklaştığımı fark etmediğim bir sınıra sürüklemişti.

İçimde bir şeyler kırıldı.

Ve çaresiz adamlar çaresiz önlemler aldı.

Everly defalarca babasını benim önüme koymuştu. Daha da kötüsü, kendisinin önüne. Ona bakmakta ondan daha iyi olduğumu söylemişim ve şimdi bunu kanıtlamam gerekiyordu.

Bu gece bunu istememiş olmasına rağmen eğildim ve iğnemi aldım. Görmesi için havaya kaldırdım, sonra da gülümseyerek ve itirazını duymazdan gelerek onu bayılttım.

Dışarıdan, sokaktan başka sesler geldi, sesler yükseldi, bir kadın hıçkırığa hıçkırığa ağlıyordu. Bir şeyler oluyordu ama tek görebildiğim oydu. Onu yatağına yatırdım ve saçlarını okşadım.

"O kadar mükemmelsin ki," dedim baygın haliyle. "Bir daha asla gitmene izin vermeyeceğim. Ne olursa olsun. Anladın mı?"

Siren sesleri, birden fazla ve hızla geliyordu.

İsteksizce perdelerle doğru ilerledim ve balkondan baktım. Everly'nin odası belediye başkanının konağının sol arka tarafındaydı ve komşu arsanın yan tarafını görüyordu. Garaj yolunda üç kişi bir araya toplanmış duruyordu, bir kadın omuzları titreyerek evi işaret ediyordu.

"...her yerde kan var," hafif esintide taşındı. Sustum ve daha fazlasını duymaya çalışarak odaklandım.

"Eve daha yeni geldik," diye hıçkırdı kadın. "...ne kadar zamandır böyle olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

Belediye Başkanı, "Piers, aşağı gel," diye seslendi.

Piers, artık o çirkin suratın yanına koyabileceğim bir isim vardı, Everly'nin kapısına son bir omuz darbesi indirdikten sonra küfretti ve ayak sesleri uzaklaştı. Sesi alt kattaki belediye başkanının kine katıldı. "Ne oldu?"

Belediye Başkanı, "Yandaki kaltak ev bakıcılarının öldürüldüğünü haykırıyor," diye cevap verdi. "İçeri girdiler ve cesedini buldular."

Lanet olsun. Bir uyarı kaslarımı gerdi. Deadwater'da bir kadın daha öldürülmüştü. Ayrıntılar olmadan korkum bir spekülasyon olabilirdi ama Everly'nin daha birkaç gün önce çete tarafından tehlikeye atılmasının ardından evine bu kadar yakın olması beni uyandırdı.

Onu buradan çıkarmam gerekiyordu.

Bu bir sorun teşkil ediyordu. Planım, Everly'yi alıp götürmek üzerine kuruluydu, ama geçen seferki gibi aynı yolu kullanabileceğimi tahmin etmiştim. Gelen polisler, kaçış rotamın üzerinden geçtiği bir sonraki evin her yerinde olacaktı.

Omzumda bir cesetle polislerin yanından geçip gitmek iyi bir görüntü değildi.

Yatağa döndüm ve elini tutup avucuna bir öpücük kondurdum. "Beni duyamazsın ama bizi buradan çıkaracağım."

Everly'nin eşyalarına ihtiyacı vardı, bu yüzden daha önce burada bırakmış olması gereken çantayı topladım ve iş kıyafetlerini çıkarıp yerlerine daha iyi bir seçim yaptım. Yumuşak taytlar ve uzun tişörtler. En sevdiği kapüşonlu sweatshirt. Dışarıda geçireceği bir geceye ya da arkadaşlarını görmeye uygun güzel elbiseler ama bir iş toplantısına değil.

Görmek istediğim seksi şeylerle birlikte rahat iç çamaşırları.

Dizüstü bilgisayarını attım ama diğer her şeyi çantada bıraktım. Makyaj malzemeleri, vibratörü, doğum kontrol hapları.

Son maddeye takıldım ve yeni bir düşünce zihnimi ele geçirdi. Bir bebeği her şeyden çok istiyordu. Kariyerden ve kesinlikle benden daha çok. Kendimi artık onlara ihtiyacı olmadığına ikna etmek için çaba harcamadım ama onu bu konuda ikna etmem gerekecekti ki bu da biraz zaman alabilirdi. Onun yerine bir fotoğraf çekip satıcım Marcus'a gönderdim.

Gölge: Bana bunlardan yeni bir paket yap, aynısından ama şeker hapyı.

Cevabı neredeyse anında geldi.

Kolayca temin edilebilir. Bu gece hazır ederim.

Sonra gitmeye hazırдық. Ne olursa olsun, Everly bende kalacaktı. Kalması için onu tuzağa düşürmek zorunda kalsam bile.

Olabildiğince sessiz bir şekilde evi ve bahçeyi kolaçan ettim. Belediye başkanı ve uşağı ön kapıdaydı ve alçak sesle konuşuyorlardı. Yanıp sönen mavi ışıklar sokağı aydınlatıyordu.

Ya şimdi ya da asla.

Everly'yi bir çarşafa sarıp ikinci bir çarşafı kalın bir düğümle bağladıktan sonra onu balkona taşıdım, aşağıda kimsenin olup olmadığını kontrol ettim, sonra onu yavaşça çıkıntıdan aşağı indirdim, ona en yumuşak inişi sağlamak için kendimi destekledim. Bu çok riskliydi ama başka alternatifi de yoktu. Yere dokunduğunda çantasını fırlattım, parmaklıklara tırmandım ve sessizce yere indim.

Çömeldiğim yerden kalkıp onu çözdüm, kollarıma aldım ve patikadan aşağı koşarak bahçenin dibindeki ağaçlara doğru ilerledim. Gecenin karanlığında tam bana göreydi. Arran bana 'Gölge' lakabını arkada gizlenmeyi, gölgelerden gözcülük yapmayı tercih ettiğim için vermişti. Onları nasıl kullanacağımı ve nasıl gözden uzak kalacağımı biliyordum.

Karanlıkta sesler daha yüksekti, bu yüzden sokaktaki belediye başkanından bir şikayet havlaması duyabiliyordum, ardından araçlarından inen polisin bir karşılık verdiğini, sanki bir fark yaratabileceklermiş ve ölüleri geri alabileceklermiş gibi emirler yağdırdıklarını duyabiliyordum.

Ölen diğer kadınlar için hiçbir şey yapmamışlardı. Cherry seks işçiliği kariyerinin bir kurbanı olarak göz ardı edilmiş, Natasha'nın ölümü ise bir internet sapığının üzerine yıkılmış, çürütülmüş ve sonra da unutulmuştu. Daha sonra burada ne olduğunu ve bir bağlantı olup olmadığını öğrenecektim ama şu anda Everly'yi güvenli bir yere götürmem gerekiyordu.

Çitlerin arasından eğilerek bizi ağaçların arasına götürdüm. Yumuşak toprak ayakkabılarımın altında ufalandı.

"Everly?" diye bir ses bizi takip etti.

Dalların arasındaki bir boşluktan, odasına girmeye çalışan sık kafalı adamı seçebildim. Odanın altındaki verandada duruyordu, elinde örtülü beyaz çarşaf vardı.

İri bir herifti. Sahte kaslar ve temiz bir çene. Onu parçalara ayırmaktan zevk alacaktım.

Bahçeye doğru baktı ve dışarı çıktı. Belki ondan daha hızlı koşabilir ve yine sokağın sonundaki arabama ulaşabilirdim ama polisler olay yerini kapatmakta olduğundan bunun hızlı olması gerekiyordu.

Bilinci yerinde olmayan bir genç kızla dolaşmak eğlenceli olurdu ama akşamki amacım için pek de iyi olmazdı.

"Everly, sakın benden kaçmaya cüret etme." Piers yaklaştı, acımasız bakışlarıyla çalıları taradı. İki yanında yumrukları sıkılıydı.

Onu incitmek istedi.

Bunu düşündüğü için bile onu öldürürdüm.

Yavaşça, onu yapraklarla kaplı bir yere bıraktım, sonra döndüm, ağaçların hizasından aşağıya doğru ilerledim ve Piers'in yolunu yankıladım. Yerleşim planını bilmediğini tahmin ettim. Çıkış noktalarının nerede olduğunu. Saklanmış ve saldırmayı bekleyen bir seri katil olduğu gerçeğini.

"Dışarı çık," diye talimat verdi. "Bunu bir kez affederim ama ikinci kez affetmem.

Pişman olacaksın."

Ne kadar da ölü.

Güzel kıyafetlerini kirletmeden altına girebileceği meşe ağacına yaklaştı. Yüzümü bile göstermeden, yaprak örtüsünden bir yumruk çıkardım ve tatmin edici bir çıtırtıyla yüzünün yan tarafına vurdum.

Piers inledi ve geri . "Seni lanet sürtüğ. O bir kütük müydü?"

Aklıma gelen bir fikirle ağzım açık kaldı. Bana tekrar gelmesine ve bir vuruş daha yapmasına izin verebilirsem, onun Everly olduğunu düşünmesine izin verecektim. Yaşadıkları boktan akşam için ona küçük bir intikam verecektim. Karanlık eğlence bir sonraki vuruşuma güç kattı. Bir aparkat. Piers yerden kalktı ve bir taş gibi yere düştü.

Elimi salladım ve esnedim.

Ayağa kalkmadı.

"Oh, hadi ama." Ağaçların arasından çıktım ve düzgün çimenlerin üzerinde yüzükoyun yatan bedeninin başında durdum. Başı yana doğru eğilmişti, ağzı açıktı ve kanıyordu. Kaburgalarına attığım keskin bir tekmeyle kemik çatırdadı ama tepki vermedi.

Hayal kırıklığı beni eğlendirdi. Bu çok kolaydı. "İki vuruşta yere serilirsin. Hayatında hiç kavga etmedin mi?" Cesede sordum. "Hadi Piers. Kalk lan ayağa."

Tekrar vurdum, bu sefer kafasına.

Uzaktan daha fazla siren sesi geliyordu. Kaşlarımı çattım ve ne yaptığımı hatırladım. Çirkin bir adam için dayak değil, kadınımı kurtarmak.

Everly'ye dönerek çantasını omuzladım ve saçındaki kurumuş bir yaprağın tozunu alarak onu dikkatlice kollarıma aldım. Sonra koşmaya başladım. Komşuların bahçesinin kenarından, kırık ışıklı giriş yolundan aşağıya doğru.

Şükürler olsun, yine de işe yaramadı. Köşede, Everly'nin komşularının malikânesinin önünü görene kadar etrafından dolaştım. Araba yolu evin diğer tarafındaydı ve mavi ışıkla aydınlatılmış iki polis arabası girişi kapatmıştı, ötesinde de bir grup insan vardı. Henüz hareket etmiyorlardı ya da keşfetmek için herhangi bir girişimde bulunmuyorlardı. Kimse bize bakmadığı sürece diğer yöne doğru sıvışabileceğim kadar uzaktaydı.

Sağımızdan bir siren sesi geldi. Tanrı aşkına.

Yola çıkışlarını takip ettim, zamanlamaları şok ediciydi. Bütün gözleri üzerimize çekiyorlardı. Pistin sonunda alçak bir kapı vardı, kapalıydı ama sadece cılız parmaklıklardan oluşuyordu. Yeni polisler geçerken bakarlarsa gerçek bir koruma yoktu.

Belki binanın bu tarafına bile park edebilirler.

Planı değiştirecek zaman yoktu. Gidecek başka yer yoktu.

Bir lanetle çömeliplerimizi ve yüzlerimizi saklamak için Everly'nin üzerine kapandım; ben siyahlar içindeydim, o ise yırtık mor bir gece elbisesi giymişti.

Nefesimi tuttum. Onun için bu işi başaracaktım. Nasıl yapacağımı bilmiyordum ama başarısızlık imkânsızdı. Güvende olmamıza saniyeler kalmasının suçlusu olan ve gerçekten birkaç kez daha vurmam gereken Piers'la o eve geri dönmesi mümkün değildi.

Birlikte karanlık sokakta bekledik, yolun yukarısındaki polis arabalarının soluk mavisi, gelenlerin ışıklarıyla karışıyordu. Duvarlara tırmanıyorlardı, siren sesleri havayı dolduruyordu.

Bize ulaştılar.

Yavaşladılar. Siren aniden

kesildi.

Lanet olası kalbim o kadar hızlı atıyordu ki tek duyabildiğim kulaklarımda kanımdı.

Sonra ilerlediler. Başımı kaldırıp sokağın açık ucunu gördüm. Sonra köşeye doğru sürünerek yolu kontrol ettim. Bütün gözler yeni polislerin üzerindeydi.

Çok küçük bir fırsatımız vardı ama bunu .

Everly'yi kaldırdım ve kapıyı temizlemek için ön bahçeden aşağıya doğru süzuldüm, sonra risk alarak arabamın etrafından dolanıp diğer taraftan girdim, böylece kaldırımdan aşağıya bakan biri gölgemi görmeyecekti.

Kapının gümbürtüsü olması gerekenden yüz kat daha yüksekti. Everly'yi arka koltuğa kaydırđım, çantasını ayak boşluğuna bıraktım, sonra onu içeri kapattım ve bekledim.

Hiçbir şey olmadı. Bağırış gelmedi.

Bir nefes aldım. Ön yolcu kapısını açtım. İçeri girdim, orta konsolun üzerinden geçtim ve koltuğuma oturdum. Arkamdan baktığımda polisler arkadaşlarına katılmak için dışarı çıkıyorlardı. Otuz saniye sonra her yeri sarmış olacaktı.

Gitme zamanı.

Elektrikli motoru çalıştırdım ve görünmeden uzaydan süzülerek çıktım ve belediye başkanının kızını tekrar kaçırđım.

Ya da benim bakış açımdan, kızımı güvenli bir yere götürmek.

Everly artık benimdi. Her parçasıyla. Uyumak uyanık olmaktan daha iyiydi, en azından onun için sakladığım şey için.

Bölüm 19

C
onnor

Dikkatli gözler deponun arka tarafına varışımızı izledi. Kapıcı. Kulüp müdavimleri. Birkaç mürettebat üyesi, iskelet bandanaları boğazlarına sarılmış bir şekilde kümeler halinde duruyordu. Kimse tek kelime etmedi, belki de görevdeki bir adamı tanımak.

Bodruma inen koridorda bir grup temizlikçi toplanmıştı. Üç gün içinde oyunu oynayacaktık ve Everly'yle birlikte izleyeceğimi düşününce sikim kalınlaştı. Tabitha ve adamlarının yaptığı gösteriden tahrik olmuştu. Bir grup erkeğin bir grup istekli kadını kovalayıp sikmesini izlerken ne kadar ıslandığını hissetmek istiyordum.

Onlar da bizim gibi önce dövüşür sonra sevişirlerdi.

Genelde ama bu sefer bir istisna yapacağım.

Deponun içinde Everly kollarımda, ana ön koridora ulaşana kadar yürüdüm. Çalışanlar etrafta vızıldıyor, bir taraftan yoğun gece kulübünün gürültüsü, diğer taraftan da striptiz kulübünün ritmik sesi geliyordu. Arran ve Genevieve yönetim ofisinin dışında duruyordu. Manny ve Mick koridorun diğer ucunda, operasyon merkezinin yanındaydı.

Durdum. Herkesin dikkatini çektiğimden emin olmak için bakışlarımı etrafımda gezdirdim. "Dinleyin," diye bağırdım. Sonra Everly'nin yüzünü göstermek için bizi çevirdim. "Benimkini. Beni duyuyor musunuz? Lanet olası benim."

Mesaj iletildi, asansörün düğmesine bastım ve onu daireme çıkardım.

İçeride kapıyı tekmeleyerek kapattım ve arkamdan kilitleyerek doğruca yatak odasına geçtim. Burada birkaç değişiklik yapmam gerekecekti. Muhtemelen onun için yeni bir gardırop, benimki tüm kıyafetleri için yeterince büyük değildi, eninde sonunda onu da alacaktık. Değiştirilmesini istediği mobilya ne olursa olsun, bunu gerçekleştirecektim.

"Eve geldik, baştan çıkarıcı." Alnından öptüm ve çantasını yatağın yanına bıraktım ama onu karanlık oturma odasına geri götürdüm ve tuğla kemerli büyük pencereye taşıdım.

Şehrin ışıkları parıldıyor, nehir deponun yanından kıvrıla kıvrıla geçiyordu. Neredeyse uyanık olup benimle birlikte görmesini dileyecektim ama dün benden reddettiğim bir şeyi yapmamı istemişti. Bir hataydı.

Onu yavaşça tavandan tabana pencerenin önündeki pürüzsüz meşe döşeme tahtalarının üzerine yatırdım, dışarıdan gelen ışıklar güzel yüz hatlarını vurguluyordu, sonra duvarımdaki vitrinden bir bıçak almak için ayağa fırladım. Büyükannemin bana telaffuzunu öğrettiğini hatırladığım bir İskoç *skeen-doo'suydu*, ancak yazılışını asla öğrenememiştim.

Tek ağızlı küçük bir hançerdi, Şam çeliğinden yapılmıştı ve pratik olmaktan çok duygusal nedenlerle sakladığım çok amaçlı bir silahtı. Diz çökerek hançeri Everly'nin harap elbisesinin etek ucuna götürdüm ve mor kumaşı kestim, keskin bıçağın tenine değmemesi için diğer elimle altında boşluk bıraktım.

Elbisenin iki yarısı sıyrıldı, iç çamaşırıyla kaplı muhteşem vücudu ortaya çıktı ve ışık göğüslerinin üzerinde parıldadı. Hareket etmeyi bıraktım, bir an için ne yaptığımı, neye sahip olduğumun büyüüne kapıldım, sonra eğildim ve her birinin kabarıklığına bir öpücük kondurdum. Sonra aynı şeyi teninin üstündeki çizik izlerine de yaptım.

Piers ona yaşattıklarından dolayı acı çekecekti. Büyük ihtimalle ölecekti. Yarın tüm hikâyeyi öğrenecektim ama bu gece için adama ödeyeceğim son para buydu. Artık her şey ben ve Everly ile ilgiliydi.

Üzerine eğilerek, elbise artık onu benden saklamayana kadar bir kolunu ve ardından diğerini parçalama işini tamamladım, ardından sutyen askılarını ve orta birleşim yerini kestim.

Göğüsleri serbest kaldı. Yuvarlak, büyük ve mükemmel.

Yutkundum, o kadar zor yutkundum ki zar zor düşünebildim. "Yeni ev kuralı.

Dairemizde yalnız kaldığımızda üstsüzsün."

Göğsünü avuçladım, elimi etrafında kaydurdım ve onu dolgunlaştırdım. Başparmağımla meme ucunu okşadım, yükselip sertleşirken nefes verdim. Aynısını diğeriyle de yaptım, sonra başımı eğerek şişliği tekrar öptüm ve teninin tadına baktım. Meme ucunu dilimle daire içine aldım ve tembelce emdim.

Göz kapaklarım kapandı ve içimde bir yerlerden bir ihtiyaç iniltisi geldi. Ne kadar aşık olsak da, birbirimizin bedenlerini ikimizin de istediği kadar keşfetme şansımız olmamıştı. Kaybettiğimiz zaman içinde ikimiz de değişmiştik. Olgunlaştık. O yumuşak tenli ve bol kıvrımlı bir kadın olmuştu. Ben her yönden daha serttim. Mükemmel bir eşleşme.

Dilimi gergin tomurcuğunun etrafında kıvırdım ve diğer göğsünü stres oyuncağımmış gibi yoğurarak bir kez daha çektim. Benim kişisel oyuncağım.

Ağzımı diğer meme ucuna götürdüm ve göğüslerini yukarı ve birbirine doğru ittim, onu yaladım ve dilimi aradaki vadide kaydurdım. Daha sonra onları becerecektim ama bunun için uyanık olmasını istiyordum. Onun yerine tenini emdim ve göğüslerinin arasındaki kıvrımları yansıtan bir çizgi izi bıraktım. Her iki tarafta da. Aşk ısırıklarında burada olduğuma dair bir kayıt.

İşim bittiğinde ellerimi dizlerimin üzerine koydum ve yaptığım işe hayran kaldım. Islak teni dikkatimden dolayı parlıyordu ve izler loş ışıktaki silik olsa da sabahleyin göze çarpacaktı.

Ellerimi göğüs kafesinin üzerinden geçirdim ve çoğunlukla dar iç çamaşırının içinde sıkışmış olan yumuşak karnına uzattım. "Vücuduna bayılıyorum. Her bir kıvrımın benim. Sadece hayatta olmakla bile bana çok şey veriyorsun. Şimdi göğüslerinle oynarken ne kadar ıslandığını göreceğim."

Kalan son giysi parçamız aramızda bir engel oluşturuyordu ama hançerimden çıkan iki kesik malzemeyi yardı ve bu sorunu ortadan kaldırdı. Everly'nin başı pencerenin yanındayken ve muhteşem saçları nazik bukleler halinde yere dökülürken, gölgeler vücudunun geri kalanının üzerine düştü.

"Bu olmaz," dedim ona.

Onu tekrar kollarıma aldım. Yıkık dökük giysilerini ittim ve onu şehrin manzarasına bakacak şekilde hareket ettirdim. Ayak bileğini dışarı çektim, böylece bacakları genişledi ve amının parıltısı tam olarak görünüyordu.

Vay anasını.

Benim için ıslanmıştı, kalçaları uyarılmışlığıyla kaplanmıştı. Aletimi kotumun üzerinden avuçladım, sonra ayağa fırladım, kıyafetlerimi çekiştirdim ve üzerimden çıkarma ihtiyacımla onları yırtıp yırtmadığımı umursamadım.

Sikim kalktı ve karnımı tokatladı, onun benim için olduğu gibi onun için de sızıyordu. Sert uzunluğunu avuçladım ve kendimi okşadım, sonra üzerine diz çöktüm

ve sikimi ağzına aldı.

Spermim dudaklarını boyadı ve parlak yüzük piercingim dişlerinin üzerinde şıngırdadı. Boğazını sismeyi çok istiyordum ama bu da bilinci yerine gelene kadar bekleyebilirdi.

Açılmış kalçalarının arasına diz çökene kadar vücudunu aşağı kaydurdım, sonra sikimi amına yerleştirdim.

"Her şekilde benimsin, Everly Makepeace." Dar kanalının yarısına kadar soktum.

Kalbim çok sert çarptı ve taşaklarım kalktı, vücudum onun için o kadar hazırdu ki bu hiç uzun sürmeyecekti.

Muhtemelen uyusa daha iyi olur.

Dişlerimi sıktım ve söylemem gereken sözleri söylemeye devam ettim. "Artık sana sahibim. Tıpkı senin bana sahip olduğun gibi. Hayatını kendiminkiyle koruyacağım ve sana istediğın her şeyi vereceğim. Bir ev, soyadım, sana zarar veren herkesin kanı. Seni de hamile bırakacağım. İsteddiğimiz kadar."

Dibe vurana kadar kalçalarımı tekrar kaldırdım, vücudum onunkine değiyordu ve kendimi ona dayadığım yerde kollarım titriyordu. Tenimden ter boşanıyordu. Sert zemin dizlerime batıyordu ama ondan ve onun beni nasıl sıktığından başka bir şey hissetmiyordum.

Vücudunun benimkinden hoşlandığı bir uyarı nabzı.

"Siktir, tamam tatlım," diye mırıldandım, bir piston gibi patlayıp içine boşalma ihtiyacımı bastırarak.

Kukusunun çırpınışı bana onu bu şekilde siktiğimde orgazm olabileceğini söylüyordu. Bu da ona bunu vermem gerektiği anlamına geliyordu.

Dışarı çekerek klitorisini öpmek için aşağı indim. Sonra dilimi ortasına doğru kaydurdım ve tekrar yukarı çıkardım, sadece kendimi onun tadıyla kaplamak için. Çok bağımlılık yapıcıydı. Dirseklerimin üzerine yerleştım ve başparmaklarımla onu açtım, klitorisini sertçe emdim, dişlerimi aşağı doğru gezdirdim ve sonra tekrar emdim.

Bu şekilde onunla alay ettim, sertleştım ve sonra gevşedim, sadece var olarak benim vücudumu hazırladığı gibi onun vücudunu da hazırladım. Sonra iki parmağımı içine soktum ve G noktasına çarptırdım.

Everly'nin amı beni sıktı.

Yere vurdum, artan ihtiyaçtan biraz rahatlardım, ama devam ettim, ona eziyet ettim, sadece bir kısmı yanıt verse bile onu çılgına çevirdim. Tekrar çırpındığında ayağa fırladım ve arzu ve mutluluk dolu bir iniltiyle sikimi tekrar içine soktum.

Sonra, ona kötü davranan şehre bakan pencerenin önünde, kısıtlamalarımı bıraktım. Ele geçirilmiş bir erkek gibi, onun güzel vücudunu becerdim, geniş kalçalarını avuçladım ve tekrar tekrar içine girdim.

"Şuna bak, Deadwater," diye bağırdım pencerenin dışındaki şehre. "Benim. O tamamen bana ait. Onu geri alamazsın."

İçimdeki basınç giderek arttı, beni tekrar sıktığında ona olan ateşim yükseldi, iç duvarları onun içinde kalmamı istiyordu. O bitirdiğinde bitirmek için. Ya da belki daha önce? Bir kadını ayıltmak için hangisi daha çok işe yarardı? Düşüncenin izini kaybettim - ne zaman isterse sikimi alırdı, bu yüzden tartışmalı bir noktaydı - ve yaklaşan doruk noktamın ilk acısı beni vurdu.

"Siktir," diye homurdandım. "Beni duyamıyorsun ama beni çok iyi karşılıyorsun." Taşaklarım sıkılaştığında Everly'nin amcığı beni sıkıştırdı.

Boşaldım,

Duygularım beni sarsıyor, dölleri onun içine akıyor, onun orgazmı benimkini fırlatıyordu. İhtiyacımız olan şey buydu. Birbirimizin etrafında dans etmeyi bırakmak. Bizim olanı almak ve bunu yürütmenin bir yolunu bulmak.

"Beni bir zamanlar sevdiğini hatırlayacaksın." Nefes aldım ve kendimi onun üzerinde kaskatı tuttum ve çok derine gömdüm, hala nabız atıyordu. Hâlâ iddia ediyorum. "Bu sefer, hayır cevabını kabul etmeyeceğim."

Başının altına koyacak bir yastık buldum. Odada volta attım. Tekrar sertleştiğim her seferinde, döl ve yorgunluktan dağılana kadar onu yerde becerdim.

Şafak söktüğünde onu aldım ve yatağımıza götürdüm, kaba muamele için özür diledim. Sabah onu daha iyi öpecektim.

Yerleştikten sonra çantasından telefonunu aldım.

Kilidi açmak için biyometrik özelliklerini kullanabilirdim ama şifresini tahmin ettim. "Altı haneli. Eğer bugün doğum günümse, uyandığında fazladan orgazm olacaksın."

Tarihi girdim. Telefonun kilidi açıldı.

Memnuniyetle gülerek e-postasını açtım ve belediye başkanının yönetici ekibine bir mesaj yazdım. Hastaydı ve haftanın geri kalanında izinliydi ve birinin onun işlerini yeniden dağıtması gerekiyordu.

Hevesli bir puştan hemen bir cevap geldi, ona bir an önce sağlığına kavuşmasını diliyor ve yokluğunda onu idare edeceğine dair söz veriyordu. Homurdandım ve telefonu çantama geri attım. Onun geri dönmeyeceğini bilmiyorlardı. Tabii bir kez olsun intikam almak için dönmek istemezse, bu durumda ona istediği şekilde yardım edebilirdim.

Telefonumu hızlıca kontrol ettiğimde Marcus'tan onay aldım; sahte doğum kontrol hapları onun elindeydi. Bilmem gereken tek şey buydu. Hapların alınmasını ayarladım, sonra da çantasına uyması için birkaç tane çıkarmayı not ettim ve uykusunda ona katılmak için kızımın etrafına kıvrıldım.

OceanofPDF.com

Bölüm 20

Everly

İlk fark ettiğim şey etrafımdaki güçlü kollardı, hemen ardından tanıdık bir koku geldi. Odunsu, hafif metalik bir şey, ve geceyi anımsatıyor. *Connor*. Gözlerim açılmayı reddetti ama anlık güvenlik beni anılarımı yüzeye çıkarmaya çalışacak kadar rahatlattı.

Fazla sürmedi. Dün gece aklımın bir köşesinde işkence vardı. Babam beni berbat bir adamla randevuya göndermişti. Piers bana *saldırmıştı*.

Bir şekilde Connor oradaydı.

Kolunu daha sıkı sarmak için hareket etmeye çalıştım ama bedenim buna izin vermedi. Belki de beni bayıltan ilacın kalıcı etkileriydi ya da belki de doğru düzgün uyanmak ve sabahla yüzleşmek istemiyordum.

Arkamdan Connor beni sıktı. "Uyanık mısın?"

Bir şeyler mırıldandım, o da kıkırdadı. Boynumu öptü.

Sonra yorganın altına girdi.

Connor beni sırtüstü yatırdı ve bacağımyı omzuna kaldırdı. Beklentiyle inledim, kolum işe yaramaz bir şekilde yana doğru sallanıyordu ama dilinin merkezime dokunmasıyla nabzım hızlandı. Çıplak olduğumu fark ettim ve hissedebildiğim kadarıyla o da çıplaktı. Diliyle klitorisimi yaladı.

Dilinin yassı kısmını aşağı indirdi, sonra bir zevk iniltisiyle içime soktu ve iki elini de beni kaldırmak için kıkımın altına soktu.

Dokunuşu amımdaki çiğ ağrının farkına varmamı sağladı, iyice kullanmanın verdiği lezzetli düşük seviyeli acı ve aşınmış derinin hafif sızısı. Tam olarak dün hissetmek istediğim ama bir gecede gerçekleştiği belli olan şeydi.

İçimden bir heyecan fırladı ve uyuyan sinir sistemimi uyandırdı, içimde arzu birikti.

Beni bayılttıktan sonra sikmişti. Bunun sorun olmayacağı başka bir erkek ve başka bir durum yoktu, ama onunla... *rahatlamıştım*. Mest olmuşum. Ona ayrıntıları sormak için kelimeler oluşturmaya çalıştım, ama dudaklarım henüz tam olarak işlevsel değildi, bu yüzden bunun yerine sadece hissetmeme izin verdim. Dili içime girdi, ardından iki parmağı girdi ve sonra klitorisime sıcak, sert emme.

Zevk vücuduma yayıldı. Bunu kendim için yapamadığımdan, Connor amımı yüzüne doğru bastırdı, nefes nefese kalana kadar beni çalıştırdı, hızlı bir doruk yaklaşıyordu. Her nasılsa, biliyor gibiydi. Üçüncü bir parmak içime girerek beni iyice gerdi ve parmak uçları içimde tekrar tekrar bulduğu bir noktaya çarptı. Bu ritmik dokunuş ve klitorisimdeki mükemmel baskının birleşimiyle parçalandım.

Sessiz bir inilti kafamın içinde yankılandı ve elini sıkıca kavradım, bedenim sonsuz bir zevk tarafından ele geçirilmişti ve beynim başka her şeyden boşalmıştı. Connor aniden yorganı geriye attı ve beni yan tarafıma yuvarlayarak vücudumu arkadan kendi vücuduyla kapladı. Aleti zonklayan göbeğimin üzerinde kayana kadar kık yanaklarımın arasından itti, sonra içeri itti.

Sonunda benden bir inilti geldi. Yıllarca bunun hayalini kurmuşum. Şimdi yaşıyordum. Gidebildiği kadar derine inene kadar kalçalarını oynattığını hissediyordum. Yeni bir şey de vardı. Piercing'inin soğuk pürüzsüzlüğü.

Connor kolunu etrafımda ve göğüslerimin arasında gezdirdi, büyük eli göğsümde yayıldı. Diğeri ise belimin kıvrımının altından geçerek bacaklarımın arasını avuçladı.

"Bak," diye emretti.

Gözlerimi zorla açtım. Pencereden uzakta olmamıza rağmen oda gün ışığıyla aydınlanmıştı ve Connor'ın duvarındaki uzun aynaya odaklanmam bir anımı aldı. Birleşen bedenlerimiz bize geri yansıyor. Benim kremi beyaz tenime karşı onun ağır mürekkepli teninin görüntüsü beynime kazındı.

Bacaklarımın arasına gömdüğü elinin arkasında İskoç bayrağı dövmesi vardı. Diğer göğsümde, boğazımı kavrayana kadar yukarı kaydı, sonra ağzımı kapatmak için daha da yukarı çıktı. Üzerinde iskelet çenesi dövmesi vardı, bu yüzden aynadaki yansımda yarı iskelet gibiydim.

Beni onunmuşum gibi gösterdi.

Tüm bu süre boyunca beni sikmeye devam etti, girip çıkıyordu ve kalın siki beni açıyordu. Hiç böyle bir şey hissetmemiştim. Tamamen sahiplenilmiştim.

Dudakları kulağımı buldu. "Bütün gece, gece ve şehir görsün diye oturma odasının zemininde seni becerdim."

Kavurucu sıcak görüntü karşısında inledim ama onun işi bitmemişti.

"Artık benim olduğumu bilmelisin. Gitmene asla izin vermeyeceğim. Bu amcık," diye bacaklarımın arasına vurdu, "bu beden, ruhunun her parçası, hepsi benim. Anladıysan başını sallla."

Başımı hızlıca sallayarak onayladım. Bu imkânsızdı ama aynı zamanda tek istediğim şeydi. Bu iddia, onun sahiplenmesi, içimdeki derin bir ihtiyaca hitap ediyordu ve reddetmek için gücüm yoktu.

"İyi kız. Artık bizden başka hiçbir şeyin önemi yok."

Connor klitorisimi okşadı ve içime doğru itti, havai fişekler patlattı, beni başka bir orgazma doğru fırlatan bir ihtiyaç patlaması. Beni cesaretlendirmek için homurdandı ve onu tekrar sıkıştırdığımda, itiş gücü sarsıldı ve durdu ve içime doğru nabız attı.

Tanrım, gelmişti.

Prezervatif de yoktu ama bu pek umurumda değildi. İçimdeki döl hissi beynimi parçaladı. Connor çekildi, parmakları aletinin yerini aldı ve kaygan birleşimimizi hissetti.

"Ev kuralları. Artık burada yaşıyorsun. Benimle birlikte. Her zaman döllerimle dolu olacaksın. Bunlar," diye göğüslerimi okşadı, aynadaki yansıması müstehcen bir görüntüydü, "burada yalnız olduğumuz her an çıplak olacaklar."

Sesimi geri aldığımı fark ederek yumuşak bir kahkaha attım. "Daireye geldiğinde yarı çıplak soyunmamı istiyorsun."

Başını salladı ve meme ucumu çimdikledi. "Memeler dışarı. Zorunlu. Onları görmem gerek."

"Başka bir şey var mı?"

"Güvenliğinle ilgili tüm kararlarda bana itaat edeceksin."

Gülümsemem öldü. Dün gece çok korkmuştum. Eğer o evde kalsaydım, olacağını biliyordum. En iyi ihtimalle, Piers beni

istemediğim bir seks eylemine zorladı. En kötü ihtimalle, bana tecavüz eder ve döverdi. Çığlıklarım sağır kulaklarda kalırdı.

Artık kendim için sorumluluk almak istemiyordum. Sadece Connor'la bu saklanma yerinde güvende olmak için.

Yavaşça başımı salladım.

Connor boynumu öptü. "Daha büyük bir savaş bekliyordum."

Cevap veremedim, içimdeki her türlü mücadele unsuru kırılmıştı. Omuzlarımı yuvarladım ve kollarımı esneterek gücümü geri kazandım. Connor doğrulmama yardım etti ve ben de yatağın üzerinden pencereye baktım.

"Saat kaç?"

"Öğleden sonra üç civarı."

Başımı çevirdim. "İşi kaçırdım."

"Seni hasta olarak rapor ettim. Bütün hafta geri dönmeyeceksin."

Bakışları benimkileri tuttu, aynı meydan okuma benim de geri itmeme için oradaydı. Ben yapmadım. Babamın da, işimin de canı cehenneme. Birkaç günlüğüne baş etmek zorunda kalacaklardı. İstesem bile belediye binasına giremezdim. Connor'ın hayatımı yönetme konusundaki fermanı bir yana, içimdeki güçlü bir şey beni uyarıyordu.

Connor sanki anlamış gibi alnımıza dokundu, sonra dudaklarıma yumuşak bir öpücük kondurdu. Bu şefkat karşısında kalbim sızladı.

"Çantayı yine hazırladım, umarım ihtiyacın olan çoğu şey vardır." Başını eğip yerdeki çantama baktı. "Telefonun da orada."

"Teşekkür ederim," dedim ve bunu her şekilde ifade ettim. Dün gece orada olduğun için, beni güvende tuttuğun için, bu şekilde birlikte uyandığımız için.

Connor yataktan kalktı ve benim için çantamı alıp ayaklarımın dibine bıraktı. "Aç mısın, susadın mı?"

Fermuarı açtım ve bu sefer yaptığı seçimleri inceledim. Rahat kıyafetler ve güzel elbiseler, işe uygun hiçbir şey yoktu. Doğum kontrol hapı paketimi gördüm ve çıkardım. Biraz buruşmuş görünüyordu ama muhtemelen çantada durduğu içindi. "Bir bardak su çok iyi olurdu."

Connor'ın bakışları pakette oyalandı ve buzdolabının açılma sesinin ardından mutfığa girerek gözden kayboldu. Bir keresinde ondan hamile kalmayı hayal etmiştim. Onu elde tutmak için aptalca bir genç çözümüydü. Bir an için doğum kontrol haplarını çantama geri koymayı düşündüm.

-Onları kullanmayı zaten hiç sevmezdim ama bu yanlış bir düşünceydi.

Suyumla birlikte döndü. Hapı aldım.

Soğuk içecek beni biraz daha uyandırdı, sonra başka bir ürkütücü anı geri döndü. Yavaşça başımı kaldırdım, gevşek ipliğin üzerinde kafa yoruyordum. "Dün gece odamdayken bir çığlık duydun mu?"

Connor'ın yüz hatlarından pişmanlık geçti ve yatağın dibine oturdu. "Komşularınızın ev bakıcısı öldürüldü. Eve geldiklerinde onu ölü bulmuşlar."

Şok içinde ağzım açık kaldı. Ev bakıcısını birkaç kez görmüştüm ama onunla konuşmamıştım. Çok gençti. "Tanrım, bu korkunç. Başka bir kadın daha mı öldürüldü? Aynı kişi tarafından mı?"

"Henüz daha fazla ayrıntı bilmiyorum ama Arran polis bağlantısıyla konuşacak ve daha sonra hepimizi bilgilendirecek."

"Biz mi?"

"Genevieve ve Cassie toplantıya çağırdı. Cassie taşınmış gibi görünüyor ve Ye'yi ekibinde istediğini söyledi."

Kısa süreli bir sıcaklık patlaması üzüntümün üzerine çöktü. "İkisini de seviyorum. Yine de o zavallı ev bakıcısı için çok üzülüyorum. Neler yaşamış olmalı, ah, bir de onu bulan komşularım. Evlerinde bunun olması ve ona yardım etmek için hiçbir şey yapamamaları."

Connor elimi avucunun içine aldı ve parmaklarımı öptü. "Seni güvende tutmama izin vermen için bir neden daha. Nazik davranıyor olabilirim ama hissetmiyorum. Seni bu yatağa zincirlemek istiyorum, böylece her zaman nerede olduğumu bileceğim. Beni sınamaya karar verirsen bunu bir uyarı olarak kabul et."

Bu fikirden nefret etmesem de
ürperdim. Sırıttı. "Şimdi kalk."

"Ne yapıyoruz biz?"

"Duş alıyorum. Sonra seni tekrar becereceğim, böylece aşağı inmeye hazır olduğumuzda kurallara uygun olarak döllerimi giyeceksin. Bu dairenin dışına çıktığımızda-"

"Kıyafet giyebilir miyim?" Şaka yaptım.

Bakışları öylesine tehditkâr bir parıltıya dönüştü ki, içim şehvet ve ihtiyaçla sıkıştı.

"Her zaman bana yakın duracaksın ya da bir muhafız tarafından eşlik edileceksin. Başka bir şey yaparsan seni ensenden tutup geneleve götürürüm ve orada bağlarını kendin seçersin."

Bu sıcak olmamalıydı. Bana karşı her zaman nazik ve tatlı olmuştu. Connor'ın başka bir yönünü tanımaya başladığım izlenimine kapılmıştım ve tüm sağduyuma rağmen bundan hoşlanacağımdan emindim.

Birlikte duş aldık, Connor beni iyice yıkamak için acele etmedi. Aleti yine sertleşmişti, ucunda delici bir parıltı vardı ama ona dokunmama izin vermiyordu. Parmak uçları göğsümde oyalandı. Piers'in bıraktığı izlerin üzerinde. Göğüslerimde de Connor'ın yaptığı belli olan aşk ısırıkları vardı ki bu çok hoşuma gitmişti.

"Bahçede peşinden geldi," dedi Connor. "Randevuya çıktığın, sonra da kapına barikat adam. Kim oluyordu da böyle davranabileceğini düşünüyordu?"

"Pek bilmiyorum. Sanırım babam beni ona teklif etti. Ne oldu, bizi buldu mu?"

Ama Connor bakakaldı. "Seni baban mı ?" Utanç beni delip geçti. Başımı salladım.

"Ona birkaç kez vurdum," dedi sonunda. "Keşke daha fazlasını yapsaydım ama zamanımız tükenmişti. O herifin gebermesi gerekiyor, babanın da öyle. Onu uzun zaman önce halletmeliydim."

"Dinle, babam hakkında-"

Connor aniden geri çekildi. "Hayır. Duymak istemiyorum. Bu da başka bir kural, ama akıl sağlığım için. Babanla ilgili bahaneleri ya da gerekçeleri bir kenara bırak lütfen. O senin geçmişin, ben de senin geleceğimin. Bir daha asla onun hakkında konuşmayacağız."

Duşun kapısını açtı ve bir havlu aldı. "İstedığın kadar kalabilirsin," diye karşılık verdi.

Sonra beni arkasından bakakaldı, yarısı onaylıyordu, yarısı da bunun çok ama çok yanlış olduğunu biliyordu.

Bölüm 21

Everly

Yatağın üzerinde Connor'ın notlarından biriyle birlikte bir saç kurutma makinesi bekliyordu. KULLAN BENİ.

İçimi çekerek saçlarımı yumuşak dalgalar halinde kuruttum. Connor ve ben birbirimizi kullanıyorduk ama bundan pişmanlık duyamazdım. Güvenlik beni sıcak bir battaniye gibi sardı ve bir çift tayt ve uzun bir tişört giydim. Daire büyük bir alana göre rahattı ama çıkarken alt katta giymek için kapüşonlu bir tişört aldım.

Telefonum yatakta titredi. Görmezden geldim.

Babamdan gelen cevapsız aramaların yanı sıra sonuncusunun önizlemesini taradığım bir dizi mesaj vardı.

Baba: Bu e-posta da neyin nesiydi? Bu şekilde ortadan kaybolamazsın. Seni evde bekleyeceğim...

Mesajın geri kalanı ekran dışındaydı. Okumaya zahmet etmedim.

Bir vızıltı daha geldi ama dairenin dışında bir yerden. Yatak odasından çıktım ve oturma odasına baktım. Mutfak tezgahının yanındaki bir taburede, parlak bir lambanın altında Connor'ın elinde bir alet vardı; bir dövme tabancası, fark ettim ve koluna bir şeyler karalıyordu.

Odağını bana doğru kaldırdı. Göğsüme battı, sonra başını bir kez salladı. "Kapalı."

Yanaklarım alev alev yandı. "Aşağı ineceğimizi sanıyordum?"

"Bir saat içinde. Çıkar onları."

Bakışlarını tutarak tişörtümü başımın üzerine çektim.

"Ve sütyen."

Klipsini açtım ve göğüslerimin serbest kalmasına izin vererek gereksiz giysilerimi kanepenin üzerine attım.

Connor sustu ve bakışları altında tenimde tüylerim diken diken oldu. Meme uçlarım dokunulma ihtiyacıyla sızlayarak çakıllaştı.

"Lanet , Everly," sonunda. "Buraya gel."

Yaptığı şey ilgimi çekti ve ilgisinden hoşlandım. Ev kuralı saçma ama bir o kadar da eğlenceliydi. Burada saklanmam gerektiği sürece, onun zevki için soyunmaktan zevk alacaktım.

"Ne dövmesi yapıyorsun?" Ben sordum.

Connor dövme tabancasını yere bıraktı ve dövme yaptığı kolundaki yeri sildi. "Göğüslerinin üzerine 'Connor Michaels'ın Malı'."

Bana uzandı. Ben kaçtım.

Dudakları kıvrıldı ama beni kovalamadı, etrafında dönmeme izin verdi.

"Hiçbir tasarım beni tatmin etmez." Kolunu uzattı. Bükte.

"Her zaman eklenecek bir şey vardır. Kendimi çizmek beni sakinleştiriyor."

Çok fazla mürekkebi vardı. Bakışlarımı en yakındaki kolun üzerinde gezdirdim; elinin arkasındaki kafatası çenesinden, çizilmiş mafsallara, bıçakların arkasındaki siyah alevlere kadar.

"Bana anlatır mısın?"

"Önce sana dokunmama izin ver."

Başımı eğdiğimde beni çağırdı. Lanet olsun ona, çünkü karşı koyamadım. Bütün gece ve uyandığımızda bilinçsiz bedenimle seks yapmıştı ama ikimiz de doymamıştık. Sadece onun ilgisinden bile ıslanmıştım. Muhtaçtım. Daha fazlasını istiyordum.

Yalınayak, cilalı ahşap zeminde bir kol boyu mesafeye kadar ilerledim. Oturduğu yüksek tezgah, mutfak alanını yaşam alanının geri kalanından ayırıyordu ve koyu gri cilalı bir taştan yapılmış L şeklindeydi. Tezgâhın diğer tarafı, etrafında alışıl gelmiş aletlerin bulunduğu normal bir çalışma yüzeyine dönüşüyordu.

Bileğimi çevirdi ve beni dizlerinin arasına, sırtım onun önüne gelene kadar çekti. İki eli de göğüslerime gitti. Beni kavradı, tenimi okşadı, nefesi saçlarımı rahatsız etti.

Mürekkepli parmaklarının üzerimde hareket edişini izledim, sonra başımı omzuna yasladım, hissi de görüntüsü kadar güzeldi. O kadar hassastım ki ateş onun dokunuşunu takip ediyordu. "Daha iyi misin?"

"Asla doyamayacağım."

Ne hissettiğimi biliyordum. Onsuz o kadar uzun süre yaşamıştım ki, birlikte geçirdiğimiz bu kısa zaman aralığının beni bu kadar etkilemeye hakkı yoktu.

Connor beni şekillendirdi, oynamak için zaman ayırdı. "Silahımı al."

Gözlerimi kırıştıtararak açtım. "Dövme tabancası mı?"

"Evet. Sana zarar veren adamlardan biriyle yüz yüze gelmediğin sürece eline dolu bir silah vermezdim. Bu daha sonra olacak."

Muhtemelen şaka yapıyordu.

Dövme tabancasını aldım. İnceledim. Keskin ucunu. Küçük siyah mürekkep kuyusunu.

Connor bir göğsünü serbest bıraktı ve sol kolunu uzattı. "Üzerime çek."

"Ciddi misin sen?"

"Ya öyle yaparsın ya da tehdidimi yerine getirip bunların üzerine yazarım." Göğsüme dokundu. Ben de ters ters baktım.

"Bunu nasıl kullanacağımı bile bilmiyorum."

"Kolay. Çoktan ayarlandı. Şu düğmeye bas." Tezgâhın üzerinde duran, bir kabloyla tabancaya ve diğer taraftaki prize bağlı bir pedalı işaret etti.

Bastım ve vızıltı yeniden başladı, parmaklarımı titretti. "Bunu yapmamı istediğin için delisin sen."

"Birçok nedenden dolayı deliyim, tatlım."

Burnumdan nefes aldım, sonra meydan okumayı kabul ettim. "Gömleğini çıkar o zaman. Önümde durmasını istemiyorum."

Connor beni bıraktı ve kolay bir hareketle gömleğini yırtıp çıkardı, sonra beni sarmaya geri döndü. Göğsünün sıcaklığı sırtımı okşuyordu.

Ön kolundaki kırık bıçağın kabzasına vurdu. "Bunun ana hatlarını çizme alıştırmaları yap."

"Ne kadar

zor?"

"Üzerinde

çalış."

Daha yakına eğildim ve Connor göğsümü tekrar lezzetli bir şekilde sıktı.

Birden korkarak iğneyi derisinin üzerinde gezdirdim. "Bunu mahvetmek istemiyorum. Bu kalıcı bir yara izi."

"Bana yaptığın her şey bu tanıma uyuyor."

"Ciddi ol."

Meme ucumu çimdikledi. Sertçe. Nefesim kesildi.

"Odaklan, Everly. Her oyalandığında, sana yaptıklarımı daha da artıracağım. İşaretini bana koy."

Bana daha fazla dokunması bir tehdit gibi gelmedi ama derisindeki desene odaklandım. Bir sergide birkaç bıçak bir arada duruyordu, kırık olanın kabzası diğerlerinden daha soluktu. Elimden geldiğince hafifçe iğneyi derisine dokundurdum. Deldim. Silahı geri çektim.

"Aferin kızıma. Derimi
işaretle." "Ama..."

"Bu çok ince bir iğne, bu yüzden yanlış yapamazsın. Devam et."

Tekrar içeri girdim, ucu düz bir çizgi halinde aşağı çekerek doğru yapmaya konsantre oldum. "İyi yapıyor muyum?"

İnledi ve omzumu öptü, iki elinin parmakları esnedi, biri cilalı tezgâhta diğeri tenimde duruyordu.

"Durma."

Bir nefes aldım ve bıçağın diğer tarafına geçerek tekrar başladım. Connor'ın parmakları kalçama indi ve ben sıçradım.

"Beni mahvedeceksin."

"O zaman daha iyi konsantre ol."

Eli bel kemerime gitti, sonra hiç uyarmadan taytımı ve iç çamaşırlarımı indirdi ve bacaklarımın arasını avuçladı. İnledim, gözlerim kapandı. Sırlıslık olmuş merkezimin üzerinde mızrak gibi ilerledi, ihtiyaçtan çıkan hırıltılı sesi arzumun zonklamasını artırdı.

Anında daha fazlasını istedim, zaten ne kadar yapmış olursak olalım, ama aynı zamanda onun için ne kadar ıslak olduğumdan utandım. On adım ötedeki yüksek pencereye attığım bir bakış, içimde yeni bir panik ve şehvet dalgası yarattı.

"Neden durdun?" diye sordu. "BEN..."

"BEN..."

"Beni devam et. Ben seni parmaklarken parmak eklemimi çiz."

Dikkatimi tekrar oraya çekmek için tezgâha vurdu ve ben de parmak eklemelerine , orada onu çizen ve çaprazlayan siyah çizgileri tamamen fark ettim. Yüzlerce vardı. Her iki elinde de, parmaklarının üzerinde.

Kıpırdamadan durdum. "Bunlar fetihlerinin bir kaydı mı?"

Connor giriş yerimle alay etti. "Seninle ilgili her kirli düşüncem için bir tane var. Bunu durdurmak için kendime zarar verdim, aletimi deldiğim zaman da dahil, sonra bu bir bağımlılık haline geldi."

Tedirginliğim merakıma dönüştü. Parmaklarını açıp tek tek inceledim, sonra beni bacaklarımın arasında tuttuğu yere baktım ve tahmin edebileceğimden daha fazlasını saydım. "Çok fazla."

"Yerim kalmadığı için bunu ayda bire çevirmek zorunda kaldım."

Bunca zaman beni böyle mi düşünmüştü? Kalbim mutlulukla çarptı ve içimde taze bir ihtiyaç belirdi.

Connor boynuma ağzı açık bir öpücük kondurdu. "Seni düşünmekten hiç vazgeçmedim."

Uzun bir parmağını içime soktu ve tembelce beni açtı. Bu kadar çok kullanımdan kaynaklanan hafif acının geri tepmesiyle irkildim.

Fark etti. "mu?" "Biraz."

"Güzel. Beni günlerce hissetmen gerek."

Elini çekti ve kot pantolonunu düzeltti, sonra sert aleti bacaklarımın arasına kayd, uyarılmamla kayganlaştı ama içeri girmedi. Tekrar pencereye baktım. Aşağıdaki Arnavut kaldırımlı liman yolundaki insanlar yukarı bakıp belki içeriyi görebilir ya da nehrin ilerisindeki süslü apartman bloklarından biri bizi gözetleyebilirdi.

Öte yandan, bana anlattıklarına bakılırsa dün akşamdan beri gözlerini dikmiş olabilirler.

"Gece bana ne yaptığının ayrıntılarını anlat" diye sordum. "Silahı al ve beni işaretle" diye karşılık verdi.

Büyük bir ihtiyaçla nefes aldım ve parmaklarım titreyerek dövme tabancasını elime aldım. "Mürekkebine bayıldım. Hiç yaptıramadım ama..."

Aleti klitorisimin üzerinden geçip geri döndü. Kelimelerim kurudu.

İçimde yeni bir meydan okuma uyandı ve daha fazla düşünmeden iğneyi parmak eklemime dokundurdum, onun kendisine defalarca yaptığı gibi kendimi puanladım.

Ona bu şehvetli düşüncelerin nasıl paylaşıldığını göstermek ve içimdeki arzu karışımına eklemek için kendime enfes bir zevk-acı patlaması vermek.

Connor bir kahkaha attı. "Evet, yapabilirsin. Şimdi bana hissettirdiklerin için daha da karanlık bir çizgiye ihtiyacım olacak."

Elini sabit tutarak üzerine çizebileceğim küçük bir yama buldum ve iğneyi derisinin üzerinden geçirdim.

Connor içimde becerdi.

Kesik bir zevk sesi çıkardım ama siyah noktayı düz bir çizgiye dönüştürmek için beynimi yolda kalmaya zorladım. Serbest elini göğsüme götürdü.

ve meme ucumu çekiştirdi, beni geren ve çok iyi dolduran bir dizi vuruşla zamanladı.

"Seni o pencerenin önüne yerleştirdim ve kıyafetlerini çıkardım. Çıplak vücudunun bana o kadar ihtiyacı vardı ki, amcığın sahiplenilmek için yanıp tutuşuyordu. Benim için sızdın Everly, uyurken bile. Seni tekrar tekrar becerdim. İhtiyacım olan her şeyi istediğim sıklıkta aldım."

İnledim ve içimde kıvılcımlar çıkaran bir yere vurdu.

Ayrıldıktan uzun süre sonra beni arzuladığını bilmek, kendimi onun anılarından korumak için ördüğüm duvardaki bir tuğlayı daha yıktı. Hâlâ dövme tabancasını tutarken elimi tezgâhın üzerine koydum, aklım başımda değildi ve onun giderek artan çılgınca hamleleriyle sarsıldım.

"Kaç kez?"

"Seni becerdim mi? Saymayı unuttum."

İğneyi tekrar parmak eklemime dokundurdum. Mürekkep aktı ve çizdiğim ikinci çizgide derim acıdı. Ters yönde iki tane daha ekledim, bir çetele ve artık gizlenemez.

Ağzım açık kaldı ve şaşkınlık beni yakaladı. Daha önce hiç dövme yaptırmak istememiş, bunu hiç düşünmemiştim. Bu his benim iyi ofis kızı estetiğime hiç uymuyordu.

Ama bu ay tamamen ilklerle ilgiliydi.

İlk aşkım. Tek aşkım. Hayatıma yaptıklarımın ve bana yapılanlardan uyanışımın başlangıcı.

Connor yaptığım şeye baktı ve zevk dolu bir ses çıkardı. İçimden çıkarak ayağ a kalktı ve giysilerimi ayak bileklerimden sıyırdı, ardından uzanarak dövme setinin tüm parçalarını yükseltilmiş tezgâhtan aşağıdaki çalışma yüzeyine itti, aksi halde sessiz olan odada gürültülü bir şangırtı koptu. Mürekkep döküldü.

Beni kaldırdı, böylece yüzüstü soğuk tezgâha düştüm, sonra yüzünü arkadan bacaklarımın arasına gömdü. Ben akılsızca kalçalarımı çalıştırıp sürtünme peşinde koşarken, dili üzerimde, içimde kayarak beni hızlı bir orgazmın eşiğine getirdi, sonra yerini aletin geniş başı aldı.

Arkamdaki tabureye diz çökmüş olmalıydı, tepedeki pirinç lamba açılıp üzerimize ışık ve gölgeler düşürürken hayal meyal fark ettim. Yüzümü pencereden çevirip, içime ilk derin darbeyi indirdiğinde tekrar inlemeye başladım.

"Bunu sikimin etrafında istiyorum. Mekândaki her yüzeyde seni becermeyi planlıyorum."

Üzerime abanarak bir dizi sert hamleyle içeri girip çıktı. Yıldızlar gördüm. Zihnim çalışmayı bıraktı. Tek bildiğim ihtiyaç ve oydu. Her şey, o.

Doruk noktası vücudumda hızla ilerledi ve beni harap etti. Altımdaki cilalı taşa doğru inledim, Connor'ın beni hızla çıkıntının üzerinden takip etmesiyle zonklamalarım arttı. Durdu ve aletini içimde yerinde tuttu, benimkiyle eşleşen nabızlarla geliyordu.

Üzerime parlak bir memnuniyet çöktü.

"Bunun ne kadar iyi hissettirdiğini asla atlatamayacağım." Derin bir nefes aldı ve üzerimden inerek bana yardım etti. "İç çamaşırını tekrar giy ama temizlenme. Bütün gün döllerimi taşımanı istediğimi söylemişim."

Sıcaktan kızardım ve giysilerimin yarısını çekiştirdim. Aşağı inmemeze daha otuz dakika vardı, bu yüzden sütyenimi giymeye bile zahmet etmedim.

Bakışlarım sürekli pencerenin önündeki zemine kayıyor, beynim onun oradaki çılgınlığına dair görüntü üstüne görüntü çağırıyordu.

"Dün gece bana yaptığın şey..."

Connor kollarını arkamdan doladı, sahipleniciydi ve teni benimkine karşı sıcaktı. "Hoşuna gitti mi?"

Kendime şaşıarak başımı eğdim. "Ama bu sabah bilincimin yerinde olduğu ama hareket edemediğim zaman daha çok hoşuma gitti. Tanrım, kulağa berbat geliyor."

"Hiç de değil ve bunu yeniden yaratmak için farklı bir ilaç kullanabilirim.

Çok seviyorum

o."

"Neden?" Kollarında iki büküm oldum.

Beni serbest bıraktı. "benim için daha güvenli."

"Sana dokunamadığım zaman mı?"

"Bana dokunamazsın, hayır diyemezsin, canımı yakamazsın."

Kalbim parçalandı. Onu o kadar derinden yaralamıştım ki bu bizim gerçekliğimizdi.

Keder, bana hediye ettiği mutluluk ve zevk çiçeklerini kovdu. Bizi ayırmıştım. Bunu onu çok sevdiğim için yapmıştım ama suçum hâlâ ortadaydı.

"Açıklamak istiyorum."

"Yapma. En azından şimdilik."

Kafam karışmıştı, devam etmesini bekledim.

"Bu gece seni bir yere götüreceğim. İşimiz bittiğinde de aynı şeyi hissedersen, o zaman kendini açıklamaya çalış."

"Hiçbir şey fikrimi değiştirmeyecek. Bana ne göstereceksin?"

Connor dövmeli omzunu kaldırdı ve duvardaki bıçak sergisine döndü. Vahşi görünümlü, çift ağızlı bir bıçağı eline aldı ve tırnağında keskinliğini test etti. "Gerçek ben, Ev. Sana gösterdiğim odanın ve ekibimle yaşadığım hayatın ötesinde. Artık bir zamanlar tanıdığın çocuk değilim. Bir canavarın ellerindesin."

OceanofPDF.com

Bölüm 22

C
assie

"Çılgın orospu çocuğu," diye şarkı söyledim, arabamda dans ettim, elim çantamda gizli bir paket ararken.

Etrafımda yağmur düzenli bir şekilde yağıyor, ön camımdan aşağı akıyor ve park ettiğim yan yoldan geçenlerden beni gizliyordu. Bu öğleden sonra, altın bulmadan önce bir süre şehrin sokaklarında dolaşmışım ve şimdi ihtiyacım olanı yapıp depoya geri dönmek için sadece birkaç dakikam vardı.

Şarkının nakaratı tekrarlandı ve ben de eğlenmek için sözleri değiştirdim. "Çılgın kardeş sikici."

Parmaklarım sert kenarlı plastiğe dokundu ve hazinemi bir çırpıda çıkardım. "Aldım. Şimdi kıcını işe koy."

Paketi yırtarak açtım ve küçük gümüş diski inceledim. Kurmak bir dakika sürdü ama sonra hazırdım, kırmızı paltomun kabarık kapüşonu yukarıdaydı ve cebimde bir tüp süper yapıştırıcı vardı. Nefes alarak hızlanan nabzımı sakinleştirdim ve planımı bir kez daha gözden geçirdim.

Boş bir cadde- kontrol edin, yağmur bu işi benim için yapmıştı. İlerideki inşaat alanından henüz kimse çıkmamıştı. İşçiler saat dört civarında işlerini bitiriyordu ve benim de o saate kadar on dakikam vardı. Yapmam gerekeni yapacak aletlerim vardı, bu yüzden gecikmek için bir neden yoktu.

Telefonum çaldı.

Sinirle oflayıp puflayarak ekranı kontrol ettim.

Genevieve: On beş dakika, benim dairemde.

Evet, evet. Bir başparmak işareti gönderdim, yükselen heyecanımı yuttum ve sonra kapımı açtım. Nemli öğleden sonraya çıktım ve arabamın birkaç sıra önünde park etmiş olan araca doğru ilerledim.

Riordan'ın mat siyah motosikleti.

Orada oturuyor, zararsız ve cazip.

Yaklaştığımda süper yapıştırıcının kapağını açtım ve izleme cihazının arkasına bir parça sıkıp tüpü fırlattım. Bunu yapmak için saniyelerim vardı.

Kalbim kulaklarımda yüksek sesle atıyordu.

Ayakkabımı kontrol edecekmiş gibi eğilerek uzandım ve diski selenin alt tarafına bastırdım, motosikleti devirmemem için dua ettim. Kaportasında zaten bir göçük vardı ve o kadar güzeldi ki, bir tane daha eklemek yazık olurdu.

"Sadece biraz daha uzun," diye kendime telkinde bulundum.

Kafamdaki sayaç yirmiye ulaştı. Basıncı serbest bıraktım, kaldığından emin olmak için takip cihazına dokundum. Sonra parmağım yanındaki bir şeyin üzerinde gezindi. Başka bir disk mi?

Ne oluyor lan?

Eyerin altına bakmak için eğildim. Benimkinin hemen yanında aynı diskten bir tane daha vardı. İçimi öfke kapladı ve cebimden anahtarlarımı çıkarıp birini altına sıkıştırarak onu kurtardım.

Biri onu takip etmeye nasıl cüret eder? Yani, benden başka biri.

En azından zararsızdım. Çoğunlukla.

İkinci izleyici gevşedi, sonra yola düştü ve bir su birikintisinin içine yuvarlandı. Bir süre ona baktım.

"Hey!" diye bir erkek sesi bana meydan okudu.

Zehirli küçük rüyalarımın yer alan tanıdık tonlar.

Koşmam gerekirse diye spor ayakkabı giymiş olmama rağmen tökezleyerek ayağa fırladım. Ama yeterince hızlı değildim. Riordan kolumdan tuttu ve yüzümü ona çevirdi.

"Motosikletime ne yapıyorsun?" Kaputumu geri çekti. Sonra baktı.

Oh, lanet olsun.

Bağımlı bir kişiliğin ve ilk görüşte saplantının küçük rahatsızlıklarının tutsağı olarak gözlerimi diktim. Boyu 1.80'in üzerindeydi,

Üzerinde oldukça yıpranmış bir deri ceket olan Riordan üzerimde yükseliyordu; çikolata kahvesi saçları nemden koyulaşmış, gözlerinin yeşili ise tenindeki yağmur damlalarıyla daha da yoğunlaşmıştı. Tamamen yalanabilirdi. Bunların hiçbirini yüksek sesle söylememek için elimi ağzıma götürdüm.

Yağmur suyu yüzümden aşağı süzülürken kendime geldim ve saçlarımı örtmek için kapüşonumu geri çektim. "Saçımı ıslatamıyorum. Tekrar kontrol altına almak sonsuza kadar sürüyor."

Şaşkın ifadesi değişmedi. "Cassie? Ne yapıyorsun?" "Hiçbir açıklamam yok."

"Bisikletime dokunuyordun."

Omuz silkerek elimi tuttuğu yerden çektim. "Hâlâ bir şey yok. Her neyse, gitmem gereken bir yer var. Görüşürüz."

Gitmek için döndüm ama belimi kavradı.

"Hayır, yapamazsın."

Hayal gücümünden asla kaçmasına izin vermeyeceğim zarif bir hareketle, Riordan beni aldı ve motosikletine oturttu. Hiçbir ağırlığım yokmuş gibi tek bir hareketle bacaklarım selesinin iki yanındaki yerlerine düştü. Dizlerimin bağı çözülmüştü onun baskınlığı karşısında. Söyleyebileceğim her kelime beynimden uçup gitti. "Tamam, küçük kırmızı başlıklı kız. Seni burada ikinci kez görüyorum,

Bu yüzden ya bir bal küpü planı uygulayan gizli bir polissin," bakışları açık yakamda gezindi, "ki buna itiraz etmiyorum, yine de taktığın herhangi bir telin hatrına, ben lanet bir suçlu değilim, ya da başka bir şey oluyor."

Onun yanında konuşmak zordu. Beynim etmişti.

"Başka bir şey," demeyi başardım.

Yüzüme baktı, yüz hatlarımda gezindi, dudaklarında bir gülümseme oynadı. "Yazık. Senin baştan çıkarma rutinini hayal ediyor ve bundan keyif alıyordum."

Kalbim küt küt atıyordu.

Benimle flört etmişti. Flört etmiş miydi? Emin değildim ve ona bir sürüngen gibi bakmaktan başka bir şey yapma gücümü kaybettim.

"Riordan?" karşıdaki binanın gölgeli kapısından başka bir ses geldi.

Gördüklerinden hoşlanmadığı her halinden belli olan bir kadın dudağını bükerek ortaya çıktı. Topuklu ayakkabıları ve mini elbisesiyle labiasını ya da memesini göstermeye tehlikeli bir şekilde yaklaşarak yolun karşısına geçti.

Kız arkadaşı. Plastik yüzünü internette bulduğum bir resimden tanıyordum. Kahretsin.

"Ne oluyor lan?" diye homurdandı.

"Neden buradasın, Moniqua?" diye sordu.

Onun dikkatinin dağılmasıyla beynim yeniden çalışmaya başladı ve ben de bu fırsatı değerlendirdim.

Bisikletten atlادم, sonra da yola fırladım. "Dur," diye seslendi arkamdan.

İmkânı yok. Aşağılanmışlık her damarında geziniyordu.

Kendimi arabama attım ve kapıları kilitledim. Riordan koluma uzanıp çekiştirdikten sonra küfredip çerçeveye vurdu.

Motoru çalıştırdım ve arkama bakmadım.

Ne felaket. Planım fevkalade başarısız olmuştu. Sadece işten erken ayrılmakla kalmamıştı, gerçi şimdi düşündüm de, belki de yağmur dışarıda çalışmak için bir sorundu, ama sonra bal tavşanı ortaya çıktı.

Mutluluk balonum patladı.

O tekrar onun olmuştu. Az önce gördüklerini tartışmadan kabul etmesine imkan yoktu. Kabul etmeyeceğimi biliyordum.

Bir dakika bile geçmeden bir motosiklet sesi beni takip etti.

Dikiz aynasından baktığımda Riordan'ı gördüm, yüzünü kapattığını fark etmediğim siyah bir kaskı vardı ama her nasılsa hâlâ tehditkârdı. Kuşkusuz onu kızdırmıştım.

Ayağımı yere koydum ve nehri takip ederek şehrin batı yakasındaki kıyıda yer alan kırmızı tuğlalı devasa depoya doğru hızla ilerledim. İleride binalar endüstriyel bir hal alıyordu, bu da burayı Arran'ın imparatorluğunu kurması için mükemmel bir yer haline getiriyordu - toplumun kenarında, halkın gözünden uzak binalara giden yollarla.

Riordan arka tamponuma binmeyi bırakmadı.

Etrafımda hızlanmadı ya da beni durmaya zorlamadı, sadece benimle kaldı. Otoparka kadar, lanet olsun ona.

Arabayı kötü bir şekilde park ettim ve kendimi arabadan dışarı atarak bodrum girişine doğru koştum. Burada fedai yoktu. Sadece içeri girmek için bir şifre vardı ve ben de onu ezberlemiştim. Şifreyi girdim ve kapı tıkladı, motorun motorunun kesildiğinin ve ayak seslerinin arkamdaki tuğla yolu gümbürdettiğinin farkındaydım.

Kapıyı çekip açtım. Boşluğa girdim ve çekerek kapattım. Cam panelin diğer tarafında Riordan durdu, elleri başımın iki yanına indi ve bakışları benimkilerle birleşti, kaskının siperliği vahşi gözleri ortaya çıkaracak şekilde kalktı.

Bir aptal gibi parmak uçlarıma bir öpücük kondurup ona üfledim, sonra da dönüp uzaklaştım.

Cassiopeia Archer'dan Bir Erkek Nasıl Yakalanır? Alt başlık: Sizi kovalamasını sağlamak için bir ustalık sınıfı.

Kendi kendime gülerek, Genevieve'in bana buluşacağımızı söylediği en üst kata asansörle çıktım, ıslak ceketimi çıkardım çünkü artık kaynıyordum ve onun ve Arran'ın kapısını çaldım. Aynı anda Shade'in dairesinin girişi açıldı ve o ile Everly dışarı çıktılar.

El sallayarak selam verdim.

"Dönmüşün." Shade homurdandı. "Ev artık burada yaşıyor."

Kaşlarım kalktı. "Um, tebrikler? Yardıma ihtiyacın varsa iki kez göz kırp."

Güldü ama bu kısa sürdü. "Kurtarılmaya ihtiyacım olan Connor değil. Birazdan daha fazlasını anlatacağım."

Shade, gerçek ismini kullanması için ismimi değiştiremediğimden kaşlarını çattı. Ben de yüzümü geri çektim. Nasıl oluyordu da onun yanındayken kendim gibi davranabiliyordum ama gerçekten hoşlandığım adamın yanındayken tam bir ucubeye dönüşüyordum?

Karşı daireye girdik ve ben kanepeye kıvrıldım, Genevieve'in tüylü kahverengi kedisi kucağıma atladı. Çantamdan not defterimi ve kalemimi buldum, bu geceki dedektiflik işine hazırdım.

Arran beni başıyla selamladıktan sonra aynı şeyi Shade ve Everly'ye de yaptı. "Geldiğiniz için teşekkürler. Hepimiz başka bir kadının ölü bulunduğunu biliyoruz. Size Dedektif Dickhead'in bilgi istediğimde bana bıraktığı sesli mesajı dinleteceğim."

Dedektif Dickhead'in gerçek adı Kenney'di. Hiçbirimiz kullanmadık.

Bir mesaj , ses sanki gizlenmeye çalışılmış boğuktu.

"Evet, temel bilgiler. Amelia Martin, yirmi üç yaşında, Kanadalı, kahverengi saçlı, küçük göğüslü, son iki haftadır evde kalıyor. İngiltere ve Avrupa'yı gezerken iş bulmuş ve yaklaşık iki aydır buradaymış. Akrabalarına göre bilinen bir erkek arkadaşı ya da endişelendiği bir erkek yok. Seks işçiliği geçmişi yok. İlk analizlere göre Cumartesi gecesi eve girildikten sonra öldürülmüş ancak ev sahibi dün akşam dönene kadar fark edilmemiş. Boğazı kesilmiş, kan izlerine bakılırsa muhtemelen burada ölmüş. Patolog raporu elime geçtiğinde gelecek. Benimle uğraşmayın. Bu olayla ilgili çok fazla bilgi olmayacak. Basının ilgisi çok fazla, şimdi üç kişi var."

Polis bir şeyler mırıldandı ve sonra geri geldi. "Gönderdiğim listeyi güncelle. Sonuncusu tam bir baş belası ve iyi haberler işime yarayabilir."

Arama sona erdi ve Arran telefonunu bıraktı. Koyu renk gözleri üzerimizde dolaştı. "Bu üç etti. Cherry, Natasha ve şimdi de Amelia. Hepsı birkaç hafta içinde, kurbanlar arasında genç kadınlar olmaları dışında hemen göze çarpan hiçbir ortak nokta yok."

Solgunlaşan Everly başını salladı. "Amelia Cumartesi günü öldü. Riordan ve Connor'ın evime geldiği gece. Riordan bana kaçırılma tehdidinden bahsetti, sonra da Connor beni buraya getirdi."

Genevieve onu izledi. "Ah, doğru ya. Demek o gece kardeşim oradaydı." Burnunu kıristırdı. "Yani, bizim kardeşimiz."

Everly ona yumuşak bir gülümseme verdi. "Benim de akrabam olsa bile o senin. Onu tanımıyorum ve senden hiçbir şey almak istemiyorum."

Ben istedim. Onu kelepçelemek ve kocaman gövdesini arabamın arkasına koyup gizli bir yere götürmek istedim. Zihinsel olarak elime vurdum. *Kötü Cassie.*

Shade boğazını temizledi. "Her ne kadar hayranı olmasam da, onu şüpheliler listesine eklememize gerek olduğunu sanmıyorum."

Genevieve ona ters ters baktı ama o devam etti.

"Ancak daha sonra ortaya çıkan Four Milers, düşünmediğimiz bir olasılıktı."

Ben söze girdim. "Don'u düşündük ama o öldü, yani bu mümkün değil. Listede çete lideri Red de vardı ama ya bu tüm çetenin katıldığı bir tür taktikse? Bir amaç uğruna kadınları öldürmek."

Genevieve başını eğdi. "Dikkat dağıtmak ya da şehrin istikrarını bozmak için mi? Everly'yi yakalamaya çalışıyorlardı, yani bu izler." Erkek arkadaşıyla yüzleşmek için döndü. "Bunu nasıl öğrenebiliriz?"

Arran çenesini ovuşturdu. "Söylemem gerek, bana uymuyor. Red, Natasha'nın cinayetini çoktan inkâr etti. Onu arayacağım."

Genevieve gözlerini kırptırdı. "Bunu yapabiliyor musun?"

Omuz silkti. "Kanlı rakipler olabiliriz ama zaman zaman bilgi paylaşıyoruz." Bakışlarını hepimizin üzerinde gezdirdi. "Kimse tek kelime etmiyor."

Telefonunu hoparlöre verdi. Telefon çaldığında Shade, Arran'ın tabletini alıp arama yaptı ve tam arama bağlanırken ekranı bize bakacak şekilde çevirdi.

"Daniels, bu zevki neye borçluyum?" diye yavaş bir ses devam etti.

Shade'in bulduğu resmin gangsterin kendisi olduğunu tahmin ettim. Siyah beyazdı, bu da resme daha tehditkâr bir hava veriyordu ve

bir kamera tarafından çekilmiş, belki de CCTV. Red kırklı yaşların ortasıındaydı ama yapılıydı, bomber ceketinin altında spor tişörtü vardı. Koyu renk sakalları çenesinin altında bir noktada son buluyordu ve soğuk gülümsemesiyle birlikte şeytani bir havası vardı. Görünüşüne bakılırsa, çete reisi havası veriyordu.

Everly'nin dudakları aralandı ve telefona bakarak eğildi. Eğer bu şerefsiz kaçırlmamı emretseydi, ben de öyle yapardım.

"Başka bir kadın daha öldürüldü," dedi

Arran. "Ben de öyle duydum. Sizinkilerden biri mi?"

"Hayır."

Red dişlerini emdi. "Benim de değil. Lafı açılmışken, duyduğuma göre insanları elinde tutmakta zorlanıyormuşsun."

Arran ve Shade'in bakışları buluştu, bakışlarında Mahkûm'la ilgili olduğuna bahse girebileceğim bir kendini beğenmişlik vardı.

Arran konuştu. "Benim mürettebatım seni hiç ilgilendirmez."

"O zaman benim huzurlu öğleden sonramı neden bozduğunuz konusuna gelin. Ne istiyorsun?"

Everly elini kaldırdı. Shade anında başını salladı ve Everly'nin omuzları çöktü. Bu sinir bozucuydu. Red'in neden onun peşinde olduğunu bilmek istediğini hayal etmişim. Neden sormasındı ki?

"Kadınları öldüren sizinkilerden biri mi?" Arran sordu.

Çete lideri sanki bu bir şakaymış gibi kıkırdadı. "Hayır ve açıkçası, o sürtüğü kapının önüne bırakmadığımızı söyleme nezaketini gösterdiğimi düşünürsek, sorduğunuz için aşağılandım. Tam bir amcık israfı. Ama sizinkilerden daha iyi bir ücret isteyen olursa, bana yollamaktan çekinmeyin."

Arama kesildi.

Arran küfrederek pencereye doğru yürüdü ve bir süre dışarı baktı. "Tüm kadın personelin işe gidip gelirken refakatçi bulundurması için bir emir yayınlıyorum. Hiçbir risk alınmayacak. Bu odada bulunan hiçbir kadın tek başına dışarı çıkmayacak. Sen de dahil Cassie. Bakalım basın neler bulacak, ama çıkarabileceğimiz başka bir sonuç var mı?"

"Babam o gece yüz mil uzaktaydı," dedi Everly. "Onun şüpheli olabileceğini düşündünüz, değil mi? Bu onu temize çıkarıyor."

Haklıydı. Kedinin üzerine koyduğum defterime bir not düştüm.

Shade parmaklarını onunkilere geçirdi. "Bunu söylediğim için üzgünüm ama bu patoloğun raporuna bağlı. Kenney'nin tahmin ettiğinden daha erken ölmüş olabilir."

Bunu da not ettim. Kedinin yuvarlanan mırıltısı kucağımda titreşti.

Everly mahcup bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Doğru. Şimdi onun bir cinayet çılgınlığı içinde olduğunu öğrenmenin beni şaşırtacağından bile emin değilim."

"Nedenini sorabilir miyim?" Genevieve nazikçe söyledi.

Everly Shade'e baktı ve sonra içini çekti. "Dün gece beni, bana saldırmaya çalışan bir adamla randevuya gönderdi. Öz babam bana takım için bir tane almam gerektiğini söyleyerek tuzak kurdu, yani bu adamın ne olduğunu biliyordu ve ona hizmet etmemi bekliyordu. Babamın kadınlara çok az saygı duyduğunu biliyordum, ancak bu çizgi artık yerin o kadar altında ki, kayboldu."

Dudaklarım dehşetle aralandı. "Bunu o mu yaptı?"

Başını salladı, hüzünlü bir şekilde yere yığıldı. "Sadece sıyrıklarla kurtuldum ama bir an için kaçamayacağımı düşündüm."

"Onu bitirmene yardım

edeceğim," dedim. Bir kahkaha

attı. Ben gülmedim.

"Ciddiyim. Bunu yaptıktan sonra neden serbestçe dolaşsın ki?"

"Erkekler bunu her zaman yapar," diye gözlemledi.

"En kötülerini sokaklardan uzaklaştırmak için bir neden daha. Ya da en azından onlara bir ders vermek için."

Birinin bana odaklandığını hissettim ve Shade'i dikkatli bir bakışla buldum. Görüşünde bir şeyler kıpırdadı, sonra bana hitap etti. "Bir keresinde Arran ve Jamieson ile çıkmıştım."

Jamieson dört ağabeyimin en küçüğüydü. Bir şeyleri yakmak gibi bir huyu vardı, bazen insanları da yakardı.

Shade'e kazanan bir gülümseme verdim. "Ve geceyi , hadi bakalım."

Homurdandı. "Tahmin ettiğimden daha çok ona benziyorsun."

"Yani küçük ve kız olduğum için mi beni hafife aldın?" "Dürüstçe mi?"

Evet, kısmen öyle. Yanılmışım."

Kucağımdaki kediye bir çizgi film kahramanı gibi okşadım. "Ailemdeki delilikten kaçabileceğimi nasıl düşündün bilmiyorum. Hepimiz aynı buruşuk, yaşlı top çuvalından geldik. En eski anılarımdan biri, ağabeylerimin bir cesedi ortadan kaldırışını izlemektir." Everly'yi işaret ettim. "Sana bıçak kullanmayı öğretebilirim. Henüz kimseyi öldürmedim ama benden üç kat büyük bir adamı yere serebilirim, kilit açabilirim ve çakmak kullanmakta da ustayımdır. Senin saldırganının benim ilk saldırganım olması fikri beni heyecanlandırıyor."

Everly bön bön baktı. "Sanki Connor'ın kadın versiyonuyla arkadaş gibiyim."

Genevieve'den boğuk bir kahkaha geldi. "Aferin sana Cassie. Neden tüm eğlenceyi erkekler alsın ki?"

Shade yine beni yeniden değerlendiriyormuş gibi düşünceli bir şekilde bana baktı.

Buradaki infazcı oydu, bunu Arran'dan biliyordum. İnsanları öldürürdü. Muhtemelen geceleri de iyi uyuyordu. Bir ders alabilirim.

Genevieve tekrar Everly'ye döndü. "Tehlike söz konusu olduğunda, lütfen burada kalacağınızı söyler misiniz?"

"Evet. Şimdilik Connor'la birlikte yaşıyorum. Ayrıca haftanın geri kalanında işten izin alıyorum."

Shade "Ve asla geri dönmeyeceğim" gibi bir şeyler mırıldandı.

Hâlâ bir önceki ayrıntıya takılıp kalmıştım. "Babanın sana ayarladığı adam kimdi?"

Everly kıvrandı. "Adı Piers Roache. Finans sektöründe çalışıyor. Babam bir nedenden dolayı ona kur yapıyor, muhtemelen bir şekilde cebini doldurmak için."

"Yakınlar mı?" Ben sordum.

Omuz silkti. "Piers'le bir yıl önce sadece bir kez tanıştım ama şu anda bizim evde kalıyor ve babam onun için her şeyi yapıyor, yani sanırım bu doğru olabilir. Neden?"

Kalemimle dudağıma vurdum. "Çalışma teorimiz iki adam olabileceği yönündeydi. Cherry'nin meclis üyesi müşterisi yanında hoşlanmadığı bir adam getiriyordu."

"Sence Piers olabilir mi?" Bunu düşündü ve cebinden telefonunu çıkardı. "Sosyal medya hesaplarını kontrol edeceğim ve kız öldüğünde yanında olup olmadığına bakacağım."

O yazarken, Shade Arran'a eliyle işaret etti. "Adına bakar mısınız? Henüz fırsatım olmadı."

Arran bize Red'in çirkin suratını gösteren tableti aldı ve kilidini açmak için kaydıldı. Ekranı inceledi.

"Onu neye göre kontrol ediyorsun?" Ben sordum.

"Diğer kulüplerle paylaştığımız bir hizmet yok listemiz var." "En kötünün en kötüsü" diye tahmin ettim.

Kafasını kaldırmadan başını salladı ve ben de hiçbir kadının yanına yaklaşmayacağı, şiddet yanlısı, tacizci bir pislik hayal ettim. Arran'ı uzun zamandır tanıyordum. Kardeşlerimle arkadaştı ve depoyu kurmak için yardıma ihtiyacı olduğunda benim aileme gelmişti. Ben de dahil olmak üzere hepimiz yatırımcıydık. Hepimiz kadınların bedenlerini güvenli bir şekilde satma hakkına sahip olduğunu savunduk.

Depoda ne kadar çok zaman geçirirsem, o kadar çok dahil olmak istedim.
ol.

"O listeye erişebilir miyim?" Ben sordum.

Kaydırdı. "İhtiyacın yapabiliirdin, ama son
Burada çalış Cass." Sonra ekrana dokundu. "Piers Roache. Onu buldum."

Everly parmaklarını dudaklarına bastırdı. "O senin listende mi? Hangi
nedenle?"

"Bilinen bir sadist, yani acı çektirmekten hoşlanıyor." Başını kaldırdı.
"Çalışanlarını yaraladığı için iki Londra kulübü tarafından men edildi."

Kadın titredi. Shade burnundan nefes aldı ve tableti almak için elini
sessizce uzattı. Arran onu uzattı.

"Ve bu da babanın senin için seçtiği adam," diye mırıldandı. Bir
anlık sessizlik oldu.

"Berbat biri," diye yorum yaptım.

Everly en azından yarısı üzüntüden oluşan bir kahkaha attı. "Gerçekten
öyle."

Shade okumaya devam etti. "Notlarda Roache'nin saldırıyla suçlandığı
ama muhtemelen olaya karışan kadınlara para ödediği için suçlamaların
düştüğü yazıyor. Ya da onları tehdit ettiği için."

Everly, "Eğer bunu halledersem, itibarının zedelenmesini temizlemek
benden istediği ve babamın şey olabilir. Saygın ve uysal küçük bir kız
arkadaş."

Genevieve dudağını büktü. "Bu iğrenç. Her açıdan. Roache'nin buraya
girmesi yasak ama ya baban gelirse ne olacak? Geçenlerde onu aşağıda
gördüm."

Everly başını salladı. "Zamanın yüzde doksan beşinde, kendisine kadın
gönderilmesini sağlar. Ama haklısın, onunla burada karşılaşmak
istemiyorum."

"Onun için alarmlar kurduk." Shade onun elini tuttu. "Onunla kazara
karşılaşmayacaksın."

"Güzel. Nerede olduğumu öğrenmesini
istemiyorum." Hepimiz Shade'e baktık.

Everly bakışlarını aramızda gezdirdi. "Ne?"

Shade yüzünü buruşturdu. "Dün gece seni buraya getirirken pek de kibar
davranmadım."

Bir kahkaha attım. "Eğer omzunun üzerinden 'benim' diye bağırmayı ,
evet."

Everly'nin çenesi düştü. "Bunu sen mi yaptın?"

Shade'in memnun gülümsemesi pişmanlık duymuyordu. "Üzgün değilim."

Gözlerini devirdi, saldırı hakkında konuşurken solgunlaşan yanakları yeniden pembeleşti. "Sonra bu ona geri döndüğünde, neredeyse kesinlikle beni almak için buraya gelecektir."

"Ve bekliyor olacağız," diye söz verdi Shade ona. Bir telefon çaldı.

Shade cebinden telefonunu çıkarıp cevap verdi. Hattaki kişiyi dinledikten sonra "Şimdi mi?" dedi. Telefonu indirdi ve bizimle konuştu. "Riordan aşağıda. Kız kardeşiyle konuşmak istiyor. Manny hangisi olduğunu belirtmedi."

Kaskatı kesildim, kanım kulaklarıma hücum etti, bu yüzden bir sonraki söyleneni yarı yarıya kaçırdım - Arran'ın Shade'in bilgi paylaşma yetenekleriyle ilgili bir yakınması. Ama sonra insanlar hareket etmeye başladı.

Shade, Everly'ye, "Hemen gitmemiz gerekiyor," diye bilgi verdi.

"Hâlâ nereye gittiğimizi söylemedin. Polisten gelen mesajda size bir liste verdiği yazıyordu. Bunun onunla bir ilgisi var mı?"

Kadının iki elini tuttu ve alnını onunkine değecek şekilde indirdi. "İnan bana, ne kadar az bilersen o kadar iyi. Tek ihtiyacım olan şey izlemen."

Merak uyandırıcıydı ama neyse. Toplantı bitmişti ve Riordan binadaysa saklanmaya niyetliydim.

Genevieve'in kedisine son bir kez sarıldıktan sonra ayağa kalktım ve not defterimle kalemimi yerleştirdim. "Eğer çıkıyorsan, seni sonra yakalarım. Everly, eğer bir plan yapmak istersen teklifim açık. Bıçak gibi bir plan olmak zorunda değil."

Sonra kapıya doğru atıldım ve tek kelime etmeden daireden çıktım. Koridorun sonunda asansörün ışığı yanmıyordu, ben de düğmeye bastım.

"Çabuk takla," diye ısrar ettim.

Merdiven girişi, asansör kapılarının açıldığı aynı anda çarparak açıldı.

Riordan arkasında Manny ile göründü. Asansöre bindim, ona bir kez daha el salladım ve oradan uzaklaştım.

Bölüm 23

Everly

Deponun kalbindeki geniş personel koridorunda etrafımızda küçük bir iskelet ekip ordusu toplanmıştı ve Connor ile Arran, Genevieve ve Riordan'la birlikte durduğum yerden kısa bir mesafe ötede alçak sesle konuşuyordu.

"Henüz mesaj atmadığım için özür dilerim," dedim Riordan'a.

"Sorun değil. Buraya sizi kovalamaya gelmedim. Başka bir amaç için geldim ama depoya girmenin en kolay yolu buydu." Burnunu kırıştırdı. "Koruma görevlisi müşteri olarak girmemi reddetti."

Genevieve erkek arkadaşına ve Connor'a ters ters baktı. "Bunu düzelteceğim. Belli ki birileri hâlâ senin için endişeleniyor." Tekrar kardeşinin yanına geldi. "Sen iyi misin? İşle mi meşgulsün?"

"Bugün benim son günümdü."

Dudakları aralandı. "Ne oldu?"

Riordan içini çekti ve bir süre tavana baktı. "Geçen gece burada yaptığımız konuşmaya biri kulak misafiri oldu ve dedikodu yayıldı. Çete üyesi olduğum patronumun kulağına gitmiş ve bu öğleden sonra mesai bitiminden kısa bir süre önce beni işten çıkardı."

Üzüntü kalbimi doldurdu. "Çok özür dilerim." "Bu senin hatan değil."

"Buraya beni görmeye geldin, yani bir bakıma öyle."

Genevieve dirseğimi sıktı. "Gerçekten öyle değil. Rio, patronun tam bir pislik."

"Dışarı çıkıyoruz," diye seslendi Arran koridordan aşağıya. Etrafımızdaki adamlar toplanmaya başladı.

Bir adım attım. "Bir süreliğine dışarı çıkıyoruz. Döndüğümüzde hâlâ burada olacak mısın?"

"Olabilir. Görmek istediğim başka biri var."

Genevieve şaşkın bir kahkaha attı. "Sakın bana başka bir gizli kız kardeşin olduğunu söyleme?"

"Hayır, söz veriyorum."

Arran ve Connor bizi çevreledi, ben de Riordan'a veda ettim ve sonra yola koyulduk. Gecenin karanlığında arabalarımıza bindik ve dört ya da beş araç daha bizimle birlikte otoparktan çıktı, hepsinin içinde iskelet bandanaları vardı. Connor bu gece göreviyle ve bizim güvenliğimizle ilgili hiçbir risk almıyordu.

Connor bizi batıya, şehirden uzağa ve dolambaçlı nehri takip ederek götürürken, arabalardan biri yokuş yukarı giderek uzaklaştı. Yağmur hafıflemişti ama yine de arabanın farlarında neredeyse toz olarak görülebilen ince bir sağanak halinde yağıyordu ve çok geçmeden, ağaçlarla caddeden gizlenmiş ve suyun hemen üzerinde köhne bir kayıkhaneye olan karanlık bir çakıl bahçesine döndük. Kapılar tıkırdadı diğer arabalardaki adamlar dışarı çıkıp aramaya başladılar. Sessizce oturduk, ışıklar kapalıydı ve gece etrafımıza çökmüştü. Arran ve Genevieve'in arabasına göz attım. Bizim gibi onlar da konuşuyor gibi görünüyorlar, sadece gölgelerde bekliyorlar.

Sonra mürettebattan biri bir el işareti yaptı ve adamlar ağaçların arasına karışarak gözden kayboldular. Bunun sahilin temiz olduğu anlamına geldiğini tahmin ettim.

Kollarımda tüylerim diken diken oldu.

Connor sonunda konuştu. "Bu kayıkhaneye Arran'a ait ama bu gece risk almıyoruz."

Bu yüzden ekstra güvenlik. "Burada ne işimiz var?"

Koltuğunda kıpırdandı. "Kulüp için ne yaptığımı biliyor musun?" "Bir infazcı."

"Bu da ne demek oluyor?"

"Sen... kuralları mı uyguluyorsun?"

Dudakları soğuk bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Hayır, Everly. Ben gitmesi gereken insanları ortadan kaldırıyorum. Çoğu çetede bu, bize karşı gelen rakipler anlamına gelir. Biz biraz farklı çalışırız."

"Öldürüyorsun." Kelimeler ağzımda rahatsız edici duruyordu. Titremeyi önlemek için kollarımı kendime doladım.

"Ben öldürürüm. Bunu iyi yapıyorum. İşimden zevk alıyorum."

"Kimi?"

"Cassie, Arran'ın kulüp listesindeki erkekleri kötünün de kötüsü olarak tanımladı ama yanıliyordu. Bunun altında bir kademe daha var. Haber kanallarının ayrıntılarını veremeyeceği kadar kötü suçlardan hapis yatan adamlar. Ya da polisin delil yetersizliği nedeniyle dava açamadığı kişiler, örneğin mahkemeye dayanamayacak kadar zarar görmüş tanıklar. Eğer benim şehrimdeyseler, onları ortadan kaldırmak benim işim."

Başka bir araba avluya doğru kaydı, lastiklerin altında çakıllar patlıyordu. Bu, yoldan çıkan arabaydı. Üç adam ayrıldı ve biri bagajı açtı.

Dördüncü bir kişiyi sürükleyerek dışarı çıkardılar. Ağzı tıkanmış ve elleri arkadan bağlanmış halde onlara doğru tekme attı. Ama hareketleri sanki uyuşturulmuş gibi beceriksizceydi.

Bu gecenin kurbanı.

Yutkundum. "Kim o?"

"Victor Green. Bir tecavüzcü."

Tecavüzcü. Adama baktım, ağzıma ekşi bir tat doldu. "Kime zarar verdi?"

"Kız arkadaşının genç kızı. O çocuğa yaptıklarından dolayı sekiz yıl hapis yattı, sonra ilk suçu olduğu ve parmaklıklar ardında uslu durduğu için onu topluma geri saldılar. Kızın yaşadığı yerden sadece otuz dakika uzaklıkta bir rehabilitasyon merkezinde bir oda verildi. Eline geçen ilk fırsatta nereye gitti sanıyorsunuz?"

Dehşetim her cümleyle daha da arttı ve bu iğrenç örneğe karşı içimi mutlak bir nefret kapladı. "Onu görmeye mi gitti?"

"Onu izliyorduk. Onu aşağı indirdik ve cebinde bir bıçakla birlikte bir bobin ip bulduk. Hiç bilmiyordu." Boynunu kırdı. Sonra bakışları üzerime dikildi. "Bu benim zorladığım şey. Arran da bir rol oynuyor. Genevieve'in görmesini istiyor çünkü ikisi evlenecekler ve sır saklamak istemiyor. Evlilik umurunda değil ama senin umurunda. Sen benimsin, o yüzden bunu görmelisin. İstersen onu değil beni izle. Ne olduğumu anla."

Sahiplenici bir hırıltıyla boynumu kavradı ve bir öpücük için beni kendine çekti. Nabzım hızlandı ve öpücüğe çaresizlikle karşılık verdim.

Sonra beni bıraktı ve boğazına bağladığı iskelet bandanasını çekiştirerek çıkardı, aynısını yapmam için bana da bir tane uzattı. Dışarı çıktık. Genevieve de aynı anda dışarı çıktı, yüzü aynı şekilde örtülüydü ama gözleri ay ışığında kasvetliydi. Bana doğru geldi, eli benimkine uzandı.

Parmakları titriyordu.

Garip bir nedenden dolayı benimki yapmadı.

Arkamızdan iki adam geldi ve Connor ile Arran birer kolundan tutarak mahkûmu dışarı çıkardılar. Onu yakınına park ettiğimiz binaya götürdüler. Peşlerinden giderken, çevredeki korkunç manzarayı inceledim. Paslanmış metal panelleriyle çürüyen kayıkhaneye. Nehrin yoğun kokusu. Burası o kadar ıssızdı ki tecavüzcünün homurtuları ve boğuk bağırışları neredeyse hiç duyulmuyordu.

Birkaç basamak çıkarak binaya girdik.

Ön cephenin arkasında kalan taraf yarı açıktı; muhtemelen teknelerin girip çıkacağı bir boşluk ve suyun üzerinde uzanan çelik ızgara döşemeden bir portal vardı. Ölüsu Nehri gelgitliydi ve su hızla akarak denize doğru gidiyordu. Ses kulaklarımı dolduruyordu.

Adamlardan biri bana ve Genevieve'e "Burada bekleyin," diye emretti.

Binanın içinden geçen serin esintinin dışında ama Connor'ın gözlerindeki tehlikeli parıltıyı görebilecek kadar yakınımda durdum.

Yıllar önce, bana zarar veren bir adamı öldürmüştü. Evimde bana saldıran babamın iş arkadaşını. Bana anlattığında şok olmuştum ama etkisi geçmişti. Geriye kalan daha güçlü duygu *rahatlamaydı*. Bu adamın incittiği kızın hatırı için ben de aynı duyguyu yaşamak istiyordum. Kötü bir insanın sokaklardan çekildiğini bilmek.

Genevieve daha da yaklaştı, parmakları benimkileri

kavradı. "Sorun yok," diye fısıldadım. "Bu gerekli."

"Onlar gibi konuşuyorsun." Bandanasının arkasından titrek bir nefes aldı ama doğruldu ve tutuşunu bir derece gevşetti.

Gözlerimi Connor'dan alamıyordum. Adama alçak sesle bir şeyler söylüyordu, sonra çenesini Arran'a doğru kaldırdı, o da ağzındaki tıkaçı çıkardı.

Tecavüzcü Victor, "Beni korkutabileceğini sanıyorsan aklını kaçırmışsın sen," dedi. "Ben insanları tanırım. Hepinizin tepesine bineceğim."

Connor, "Victor Green, Phoebe Smith ve annesinin evinin önünde bulundunuz," diye söze girdi. "Seni izliyorduk. Ne yapacağınızı biliyorduk."

"Sen bir bok bilmiyorsun. O kaltağın ve orospu anasının seninle ne alakası var?"

Arran dudak büktü. "Burada soruları sen soramazsın."

"Ne sikim sor-"

Victor'un sözünü kesmesi kısa sürdü, çünkü Connor bir yumruk savurup suratına indirdi. Tecavzc tökezleyerek geri çekildi, kızıağın kenarında ve aşıağıda akan suyun üzerinde sallanmaya başıladı.

Connor onu yakalamak için hamle yaptı ve homurdanarak adamı sabitledi.

"Lanet olsun.

Çok yakındı. Kancayı tut, tamam mı?"

Arran bir zinciri çekti ve yukarıdaki elik kirişlerden aşıağıya bir kanca sallandı. Pratik bir koordinasyon içinde, Victor'un el sınırlarını onun üzerinden geçirdiler, sonra Arran zinciri tekrar çekti. Bir takırtı ve iniltiyle Victor'u parmak uçlarına kaldırdı, kollarını başının üzerine uzattı. Onu suyun üzerinde geriye doğru kaydıldılar, böylece ayak parmakları kızıağa zar zor değıyordu.

İnledi ve ayağını kaybederek sallanmaya başıladı. "Bırak beni. Bırakın gideyim."

"Yaraladığın kız sana yalvardığında durdun mu? Hiç sanmıyorum Victor."

Shade kemerinden bir bıçak çıkardı ve sallanan adama doğru ilerledi. Victor'un giysisinin önünü kesti, kapüşonlu tişört ve tişört parçalanarak göğsünün orasında burasında kaba hapishane dövmeleri olan solgun bir vücut ortaya ıktı.

Birkaç dilim sonra giysiler tamamen düştü, ardından sıra pantolonuna geldi. Arran parçalanmış malzemeleri toplayıp kapının yanına attı, sanırım daha sonra hepsini yok edecekti.

Son birkaç kesik Victor'u tamamen çıplak bıraktı, çarpık siki ve her şeyiyle. Bu manzara karşısında burnumu kırıştırdım.

"Tanrım," diye yorumladı Genevieve.

Victor'un bakışları bize kaydı. "Hey, hey! Bana yardım edin. Size yalvarıyorum." Arran bir yumruğunu ağızına götürdü, gözleri bizi uyarmak için bize doğru çevrilmişti. Meseleyi anladım. Bu işin dışında kalmalı ve sadece izlemeliydik.

Ben de öyle yaptım. İstediği gibi bakışlarımı Connor'an ayırmadım.

İlk kan sıçramasından, gözlerindeki soğuk öfkeye, tecavzcnn cezasını sabit, kontrollü kesiklerle yönetmesine kadar izledim. Suçu ve cezayı açıkladı, sonra da teslim etti.

Yapacağını söylediği şeyi yapan bir adam. Bunu takdir ettim.

Ama kurbanı odaklanamıyordum. Hayır, bu yanlış kelimeydi. Hak ettiiği cezayı vermekte oldukları kişi. Görüş alanımın kenarındaki kırmızılık, sarsıntı, kopan parçalar ve ıkardiği sesler

yapılmış. Hatta bir noktada kokusunu bile. Eğer geceleri uyumak istiyorsam, tanık olduğum küçük dilimden daha fazlasını beynime kabul edemezdim.

Özellikle dehşet verici bir vuruşta, Genevieve yüzünü omzuma gömdü, yumuşak, zar zor duyulan çığlığı kulaklarıma ulaştı. "Penisini kesmişler. Sevindim ama Tanrım."

"Sadece Arran'ı izle," diye ona yol gösterdim.

Burnunu çekti ama başını kaldırarak bunun önemli kısmına odaklandı.

Bu çok garip bir paralellikti. Tıpkı birkaç gün önce etkinlikte endişeli meclis üyesine yardım ettiğim gibi, şimdi de Genevieve için aynı şeyi yapabiliyordum. Bu sahnede sakinliğimi korumak ve merkezimi bulmak kolaydı. Connor bir iş yapıyordu ve ben de buna değer veriyordum.

Onun yaptığını
yapamazdım. Bakamadım
bile.

Ama ona saygı duyuyordum ve bunun yapılması gerektiği konusunda hemfikirdim. Belki de Piers'in saldırısı ve Connor'ın beni koruyucu bir şekilde kaçırmaması kafamda bir şeyleri kırmıştı çünkü paniklemiyor ya da çıldırmıyordum.

Olmalı mıydım? Victor'un gurultusu ve Arran ya da Connor'dan gelen kara bir kahkaha eşliğinde bu noktayı düşündüm.

Eğer bir şey varsa, bana bu içgörüyü vermesi bir hediye idi. Bana Shade'i, çete infazcısını ve onun karanlığının erişimini gösterdi. Kim olduğu konusunda bir boşluğu doldurdu. Onu anlamamı istemişti. Belki de bunu yapmasını neyin sağladığını hiçbir zaman tam olarak bilemeyecektim ama -bir kan sıçraması daha tişörtünü ıslatmıştı- ondan korkmuyordum.

Victor'un ölüm çığlıkları nihayet kesildi. Connor ve Arran sallanan kalıntıları tuttular, parçalar derin bir sıçramayla ya da bazıları sessiz bir teslimiyetle aşağıdaki suya çarptı.

"Sadece kafası kaldı." Genevieve gözlerini kapattı. Yüzümü buruşturdum, bu görüntüye sahip olmadığım için daha mutluydum.

"Sadece gelecek olan ses için sizi uyarıyorum," dedi. "Arran, geriye kolayca tanımlanabilecek bir parça kalmadığından emin olduklarını söyledi. Sonra nehir parçaları denize götürüyor. Balıklar onları yemek zorunda. Bunu yıllardır yapıyorlar ve şimdiye kadar hiçbir ceset yüzeye çıkmadı."

Bunu kırılan kemiğin çıtırtısı ve çatırtısı izledi. Dişler, tahminimce, diş kayıtları için.

"Bitti," diye nefes aldı Genevieve. "Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun." Sadece Connor'a bakabildim.

Kendini daha rahat tuttu, vücudu gevşedi. Suya bir şey attıktan sonra karşı duvardaki musluğa gitti ve önce bıçağını sonra da kollarını yıkadı. Arran da aynısını yaptı ve ikisi bir şakayı paylaştılar.

Gözlerimi kısarak hızlıca kızağa baktım. Herhangi bir ceset parçası yoktu, sadece Victor'la işleri bittiği için kanlı metal zemin üzerinde sallanan zincir vardı.

Rahatlama beni sel gibi çarptı.

Genevieve'in dediği gibi, ceset işi bitmişti. Adamlarımız şehirden bir yırtıcıyı uzaklaştırmıştı. Kadınlara yönelik bir tehlike ortadan kaldırılmıştı.

Dersimi çok iyi aldım.

Arran daha önce Four Milers'tan Red'i merak etmiş, sonra da telefonu kaldırıp onu aramıştı. Adamı pek de samimi olmayan bir sohbetle ortaya çıkaracak kadar iyi tanıyordu ama daha da önemlisi, bunu yapmıştı. Connor'ın bu gece burada yaptığı gibi. Diplomasi yok, zor konulardan kaçmak yok. Kalbinden vurdular ve temizlediler.

Babamın önünde durdum ve beni yönetmesine izin verdim. Alçakça bir emir verdikten sonra bile ona itaat ettim. Yaptığı yasal olmayan ve ahlaki gerekçelerden uzak şeylere göz yumdum.

Değişmek zorundaydım.

Yanlış olan şeyleri sakın bir şekilde kabullenmem. Başkalarının bana davranış şekli. Her şeyi.

Ama Connor'ın kan sıçramış gömleğini sıyrarak bana doğru sinsice yaklaşmasına bakılırsa, baş etmem gereken çok daha büyük bir tehlike vardı.

Bölüm 24

C
onnor

Botlarımın altındaki endüstriyel çelik zemin, ayak seslerimle cınladı. Everly'ye ulaştığımda, soyulmuş, kanlı gömleğimi sonra onu kendime doğru çektim.

Yanımızda, Arran Genevieve'i kucağına aldı ve bir kat aşağı taşıdı. Onları daha fazla düşünmedim.

Everly göğsüme yaslandı, bakışları saç çizgimin üzerinden boynuma doğru kaydı. "Her tarafın kan içinde."

"Şimdi sen de öylesin."

Everly yere baktı. Soluk gömleğinin dokunduğumuz yerlerinde koyu lekeler oluşmuştu, bu da benim eşyalarımın birlikte yakılması gerektiği anlamına geliyordu. Kıyafetlerinin çoğunu mahvediyordum.

Odağı tekrar bana döndü.

Açıklanamaz bir şekilde kalbim hızla çarpmaya başladı. "Bu seni korkuttu mu?" Yavaşça başını salladı.

Konuşmaya devam ettim. "Bunu on yılı aşkın bir süredir şu ya da bu şekilde yapıyorum, son sözleri ona ölümünün sizin adınıza olduğunu söylemem olan Phillips ile başladım. Ellerini senin üzerine koydu ve onun ölümü bana bir amaç verdi. Bu işte iyiyim. Durmaya hiç niyetim yok." Başını kavradım ve gözlerinin derinliklerine baktım. "Bu benim. En ham haliyle. Sinsi sinsi

sapıklar. İnciten erkeklerin içini boşaltırım. Başkalarının sahip olduğu sınırlara sahip değilim ve buna siz de dahilsiniz."

"Bana asla zarar vermezsın."

"Asla," diye yemin ettim. "Ben de senin gitmene asla izin vermeyeceğim."

Arka cebime uzandım ve bir paket çıkardım. Bir hap çıkardım ve ona doğru tuttum. "Bir yatıştırıcı. Duyabilecek ve hissedebileceksin ama hareket edemeyeceksin. İşe yaraması zaman alır, o yüzden şimdi yut."

Hapa baktı. Dudaklarını yaladı. "Bu akşam Riordan'la konuşmayı planlıyordum."

"Benim de onunla konuşmam gerek. Yarına kadar bekleyebilir."

"Bugün benim yüzümden işini kaybetti. Ona karşı kaba olma."

"Ona bir teklif yapacağım. Doğruyu söylüyor. DNA testi sonuçları geldi. İkiniz üvey kardeşsiniz."

"Ne DNA testi? Sen ne zaman...? Neyse, boş ver. Bildiğim iyi oldu." Nefesini içine çekti. "Aslında, hayır. Connor, gelecekte böyle bir şey yapmak istersen, sorman gerekir."

Çenemi sıktım. "Hayır."

Bakışlarıyla beni hançerledi.

"Sana bir seçenek vermek, beni reddedebileceğin anlamına gelir."

Gücünün kısmı gitti. "O zaman bunu riske atman gerekecek."

"Sana söyledim, seni tutuyorum. Seks dışında bilinçli olup olmamak senin seçimin."

Everly kahkahalara boğuldu. "Yarı yarıya ciddi olduğunu düşünüyorum."

Göğsümdeki acının geri tepmesine bakılırsa, neredeyse öyleydim. Buna ihtiyacım vardı. Onu eve götürüp, ellerimde ölen bir adamın kanıyla süslenmiş bir şekilde becermek istiyordum. Kontrolden çıkmayı ve kendi kararlarını verememeyi seviyordu. Hapı alacaktı.

Everly onu parmaklarımın arasından aldı ama havada tuttu. "Riordan için ne tür bir tekliften bahsediyorsun?"

"Onu . Kız kardeşleri iskelet ekip. Kararsız ama Dört Milciler onu istiyor. Red kafasına koyarsa, Riordan'ı bir şekilde tuzağa düşürüp için çalışmaya zorlayabilir. Onu önce biz alacağız."

Nefes alış veriş yavaşladı. "Bunu onu korumak için yaparsın."

"Ya da onu düşman olarak görmemeli. Bir seçeneği olacak. Ya açıkça bize katılacak ya da Convict gibi gizli görevde olacak."

Zihninde benimle Arran'ın Convict'i kovarken gördükleri arasındaki bağlantıyı gördüm. Bir sır daha paylaşıldı.

"Bu tehlikeli olmaz mı?"

"Sadece var olduğu için bile tehlikede. Bunu şimdi değiştiremezsin. Al şu lanet hapi, Everly."

Gözlerini benden ayırmadı ve tableti boğazının arkasına atıp yuttu. Onu öptüm, vücudunu kendime çekmek için kollarımı ona doladım.

Nehir suyunun akıntısına karşı, birbirine çarpan etlerin kendine özgü sesi geldi. Arran ve Genevieve. Ne kadar da halka açıklar. Kadınımı eve götürüyordum.

Gömleğimi kaptığım gibi Everly'yi kayıkhaneden çıkarıp kısa merdivenlerden aşağı indirdim. İskelet mürettebat gölgelerin arasından eriyerek çıktı ve emrimi bekledi. Bir fiçıda ateş yakılmıştı ve gömleğimi içine attıktan sonra kot pantolonumu sıyrarak alevleri besledim.

"Herkes arkasını dönsün," diye bağurdım.

Mürettebat hep birlikte bize arkalarını döndü.

Everly'nin üstünü soydum ve onu da yaktım. Arabamda, vücudunu benden saklamak suç olsa da, onun için yedek gömleğimi aldım, sonra eskortumuza ayrılmalarını emrettim. İki araba bizi sanayi sitesinin ana yoluna kadar takip etti, ikisi ise Arran'ın yanında kaldı. Onlar ve daha sonra aracın detaylandırılmasıyla ilgilenecek olan temizlik ekibi arasında sağlam bir yöntemimiz vardı.

Kısık sesle çalınan müzik, Rui, Voluptuöüs'tan 'Come Through'.

Yolcu koltuğumda oturan Everly iç çekerek arkasına yaslandı. "Bu akşam seninle konuşabileceğime söz vermiştin. Sen bana seninkini gösterdiğinde, ben de sana benimkini gösterebilecektim."

"Neden sana ilaç verdiğimi düşünüyorsun?"

Gözleri parladı. Gaza bastım.

Onun hikayesini istemedim. Bir önemi yoktu. Bizi ayırdığı için benim affıma ihtiyacı yoktu ve ben de ona bunu geçmişte bırakmasını söylemiştim.

"Sen tam bir pislisin," diye mırıldandı.

Güzel. Sakinleştirici etkisini göstermeye başlamıştı.

İç çekerek elini bacağıma koydu. Elini kendi elimle sardım ve iç bacağıma doğru kaydırdım. Sıktım.

Everly inledi. "Tanrım, bu son derece seksi bir hareketti."

Direksiyonu kırarak kenara çektim, etrafımızda beton ön bahçeleri çevreleyen çimenlik şeritler ve daha ileride 'Ölü Suya Hoş Geldiniz' tabelasından başka bir şey yoktu. Bir keresinde Everly bana şehrin nasıl bu kadar korkunç bir isme sahip olduğunu anlatmıştı - nehir suyunun kıyının ilerisinde denizle buluşmasının etkisiyle ilgili bir şey. Bu, hem Arran hem de benim için cazibenin büyük bir parçasıydı. Gelenleri şehrimize girdiklerinde neyle karşılaşacakları konusunda uyarıyordu. Yoksa su onları alıp götürür.

Bizi izleyen arabalar savunma pozisyonu aldılar, mürettebattan biri kapısını açtı ama ben duraksayan bir el kaldırıncaya geri çekildi.

Çitlerin arasından sonbahar kır çiçekleri topladım. Küçük beyaz ve sarı çiçeklerden ve sert otlardan oluşan uzun saplar. Onları arabaya geri götürdüm ve Everly'ye verdim.

"Sen çiçekleri hep sevdin."

"Yarı çıplak ve kanlar içindeyken onları bana vermen kalbime garip bir şeyler yapıyor." Elini usulca göğsüne dayadı.

Tam da bana ait olan kalbin üzerinde.

Tek bildiğim, eğer geçmişimizi mazur göstermeye çalışırsa benimkinin nasıl kırılacağıydı. Everly Makepeace'i on altı yaşından beri seviyordum ve bir kez bile vazgeçmemiştim.

Daha uzun süre, babasının beni köşeye sıkıştırdığı gerçeğini saklayamayacaktım. Tek bir telefonla beni parmaklıklar ardına koyabilir ve Everly'den sonsuza dek uzak kalabilirdim. Bu da, her zaman olduğu gibi, istediğim geleceği elde etmek için önce harekete geçmem gerektiği anlamına geliyordu.

Bölüm 25

Everly

Deponun kırmızı tuğlaları yumuşak kenarlara sahipti ve parmak uçlarımı üzerinde Onlar, nefes verme ile Mutluluk at olmak Evde. Connor'ın sakinleştiricisi her şeyi sarmıştı. Beynim, uzuvlarım, duygularım. Arabada kaslarıma kramp girmişti. ama ve gözlerim kapanmak için can atmaya başladı.

Asansörün kapısı çaldı. Asansöre ulaştığımızı fark etmemiştim bile. Connor kulağıma, "Sakın uyuma," diye fısıldadı.

Beni asansöre yönlendirmeye çalıştı ama ben durdum.

Müzik, binanın iki yanından yeni bir şeye dönüşerek yarışıyordu. Etrafımızda insanlar dolaşıyordu; çalıştıkları yere göre dar giysiler ya da siyah iskelet tişörtler giymiş kadınlar. Üst katta kadınlar mutlu bir şekilde çıplak dolaşıyorlardı.

Bunu asla yapamam.

Connor'ın Tabitha ve iki adamıyla benim için ayarladığı gösteriden sonra bile.

"İki sik," dedim nefes nefese.

Connor güldü. "Kafan iyi gibi. O ilaç sadece seni rahatlatmak için, bu da bana sürekli endişelenmene neden olmasaydı daha maceracı olacağını düşündürüyor."

Asansör hareket etmeye başladı. Ne zaman içeri girdik?

Connor önümde dizlerinin üzerine çöktü.

Ellerini taytlarımın içine soktu ve onları aşağı çekerek ayakkabılarımı ve çoraplarımı . Neyse ki bana ödünç verdiği uzun tişört kıcımı örtüyordu yoksa buradaki herhangi bir kameranın gözüne çarpabilirdi.

Arzu içimi sıktı. Diğer her şey susturulduğu için daha da güçlü olan bir sıcaklık çiçeği.

"Geneleve gidebilir miyiz?" Ben sordum.

"Üstüm başım kan içinde. Alt kattaki personel bölümünde bundan kurtulabilirim. Halkın görebileceği bir yerde değil." Connor başparmaklarını kalçalarımın üzerinden geçirdi ve gömleğimin eteklerini de beraberinde götürdü. İç çamaşırlarımı, tam klitorisimin üzerinden öptü. "Ama cuma gecesi oyun devam ederken orada oynayabiliriz. Ne yapmak istersen bana uyar."

Saçına dokundum. Parmaklarım kıpkırmızı oldu. "Bu neden tahrik edici?" Mırıldandım.

"Çünkü bu, seni korumak için ne gerekiyorsa yapabileceğimi kanıtlıyor."

İç çamaşırlarımın çizgisini kopardı ve beni diline maruz bıraktı.

Beynim sersemledi ve duvara doğru yığıldım. İlaç kas tonumu çalışıyordu ve katılım yeteneğim sona ermişti. Hafif bir panik başladı ama neredeyse anında geçti.

Ona güvenmiştim. Bunu harika yapacaktı. Vücudumla oynayacaktı ve ben tüm bunlar boyunca uyanık olacak, her dokunuşu hissedecektim.

"Neredeyse eve geldik, bebeğim."

Asansör tekrar çaldı ve Connor beni kucağına alıp dışarı taşıdı. Omurgasına baktım, dövmelerine yeni bir açıdan hayranlıkla baktım. Her nasılsa, bir kan sıçraması yan tarafını süsledi ve ben yumuşak bir kahkaha attım.

O çok haklıydı. O her şeyi halledebilirdi. Eğer Piers ya da başka bir kötü insan bana zarar vermek isterse, Connor onların yoluna çıkar. Hiç tereddüt etmezdi.

İçimden bir zevk şimşegi daha geçti. Gözlerimi zorla açtım ve kendimi yine apartmanın zemininde, kemerli pencerenin hemen yanında, beni destekleyen bir yastık ve Connor'ın karanlık kafası bacaklarımın arasında buldum. Çıplaktım ve onun iri ellerinde kalçalarım ardına kadar açılmıştı. Beni yaladı ve sonra klitorisimi emdi. Derin bir ihtiyaç yayıldı.

"Bunu hissedebiliyor musun?" diye sordu.

Bir kelime oluşturmaya çalıştım ve başaramadım, bunun yerine inledim, çünkü evet, hepsini hissettim. Sıcak dili içime kayıyor ve kirli sakalı tenime değiyordu. Connor

Amımla oynadı, ağzıyla beni okşadı ve ben sıcak ve elektrik yüklü olana kadar beni sarstı.

Arkasına yaslandı. Kıyafetlerini çıkardı. "Seni kana buladım. Bacaklarının iç kısımlarında ve karnında çizgiler var. Victor bu gece seks yardımcısı olacak."

Yüzünün her iki yanında ve boynundaki dövmenin orasında burasında kırmızı lekeler vardı. Ona baktım. Seksi olmamalıydı, başka birinin kanı hiçbir şekilde hijyenik değildi ama amım zonkluyordu. Sakinleştirici şimdi tam olarak devreye girmişti ve tam bilinçsizlikten çıktığım zamandan farkı hissettim. Bu çok daha hafifti, esas olarak kaslarıma odaklanıyor ve sinirlerimi yatıştırıyordu. Çekingenliğimi gevşettiği konusunda haklıydı. Şimdi ona içimde ihtiyacım vardı.

Connor küfretti. "Bu seni ediyor."

Dikkatimi onun aletine yönelttim. Gümüş yüzük sallanıyordu. Vücudumda gezindi, göğüslerimin üzerinde durdu ve onlara da kan sürdü, sonra gümüş yüzüğü dudaklarıma getirdi.

"Geçen sefer burada bayginken gırtlığını sikmek istedim ama boğulursun diye yapmadım. Onun yerine dudaklarına prekum yaydım. Bu gece beni her şekilde becereceksin, anladın mı?"

Umutsuzluğa . Başka bir inilti onun cevabıydı. "İyi kız."

Connor sikini ağzıma sokmak için bana doğru eğildi, halka dişlerimde cınlıyordu. Emme yeteneğim olmadan, tek yapabileceğim onu kabul etmektir. Onunla oynaması için bir hazne olmak. Ağzımın çatısına çarptı, sonra geri çekildi.

Burnumdan nefes aldım. Aleti boğazımın daraldığı yere çarptı. Hava kaynağımı engelledi.

"Siktir," diye homurdandı Connor.

Beni daha iyi konumlandırmak için saçlarımı yumruğuna doladı ve aleti boğazıma girdi. Bir itiş daha onu daha derine götürdü. Gözlerimi kapattım ve sadece hissettim. Benim için zonkluyordu ve bundan zevk aldığını bilmek, gözlerim havasızlıktan akarken bile bana başka bir zevk patlaması verdi.

Aynı anda bacaklarımın arasına bir şey dokundu ve ıslak merkezimin üzerinden geçti. Kalın, küt bir uç.

Vibratörüm mü? Connor onu içime soktu, böylece içim açıldı ve sinirlerim boyunca kıvılcımlar uçtu.

Geri çekti ve tekrar soktu, aleti boğazımdayken zamanlama yaptı. "Seni tükürerek kızarttım."

Ciğerlerim yanıyordu, oksijen eksikliği bir sorundu. Connor ağzımdan çekildi ve ben de havayı içime çektim ama vibratör vızıldayarak canlandı ve soluğum boğuk bir iniltiye dönüştü.

Bana ne yaptığını izlemek için arkasına yaslandı, bakışlarında açlık vardı. "Vücudun çok güzel. Sen mükemmelsin, Everly. Bunu bilmene ihtiyacım var çünkü bundan sonra yapacağım şey çok saygısızca olacak."

Bir inilti çıkardım ve Connor sırtarak aletini birkaç kez okşadı.

"Tabitha'yı hatırlıyorsun, değil mi? Onu iki yarak alırken izlemiştin ve amin çok ıslanmıştı. Bunu geliştireceğiz. Kıçına sikimi sokmakla başlayacağız."

Vibratörü fırlattı ve beni önüme yuvarladı, sonra dizimi dışarı itti ve kalçalarımı eğdi. Bir kapak açıldı, sonra üzerime bir şey damladı.

"Kayganlaştırıcı," diye açıkladı.

Parmakları kalçalarımın üzerinde ve arasında kayıyordu. Arka girişimi okşadı. Daha önce hiç kimse bana dokunmamıştı ve bekleyip hissetmekten başka bir şey yapamıyordum. Bir parmak ucu o dar halkaya girdi. Benimle oynuyordu, ikincisi de giriyordu. Bu çok garip bir histi. Hoş değildi, ilk başta değil.

Parmak boğumuna gelene kadar değil. Sonra, içimde yeni bir yerden, daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemeyen garip bir ihtiyaç patlaması geri tepti.

Connor küfretti, sesi gergindi. "Şimdi seni burada becereceğim."

Aletin başı parmaklarının yerini aldı ve gözlerimi açtığımda önümde şehrin manzarasını buldum.

Ve onun karanlık odadaki yansıması, kolları titrerken ve aleti aşağı bakarken formumun üzerinde durdu.

İçime itti.

Panik geri döndü. Çok büyüktü. Bu onun parmaklarına hiç benzemiyordu.

Yine de gözlerimi ondan alamıyordum, yansımada hala orada duran devasa penisin içime nasıl sığacağını anlayamıyordum. Bir şekilde vücudum yol verdi. Santim santim onu kabul ettim.

Benim kanlı, sahiplenici katil oğlum, derinlere iniyor, hayranlık dolu sözler fısıldıyor ve omuzlarıma öpücükler konduruyor.

İçim zonkluyordu ve lezzetli bir ihtiyaçla nefes alıp veriyordum.

Dibe vurdu ve inledi, sonra sertçe kıcıma vurdu. "Beni böyle içine alırken ne kadar güzel olduğunun farkında değilsin. Şimdi oyuncağını da içine sokmam gerek."

Yarı korku yarı merakla inledim. Bunu yapabilmesinin imkânı yoktu. Aleti çok büyüktü ve vücudum zaten gergindi.

Yine de , kıcıımı ayırırken amıma giriyordu.

Çaresizce onun etrafında zonkluyordum. Vücudumun neresinde olursa olsun bu his çok garipti ama güçlüydü.

Connor dizimi daha fazla bastırdı ve vibratörü açarak gergin tenimde vızıldamasını sağladı. "Hadi bebeğim. Sadece bir santim sonra seni bırakacağım."

Pozisyonunu yarıya kadar çekecek şekilde ayarladı ve aynı anda oyuncağı içeri soktu. Amım onu kabul etti ve içime girdi, sadece G noktama çarpacak kadar.

Nefesim kesildi ve güçlü bir zevk şoku üzerime çöktü. Onun tarafından açık tutulan iki delik. Daha önce hiçbir şey böyle hissettirmemişti.

"Kahrolası evet," diye bağırdı Connor.

Bir ritim tutturdu, vibratör sabit duruyordu ama aleti içime girip çıkıyordu. Cezalandırıcı bir dalgaya dönüştü ve tek yapabildiğim, yeni yerlerden gelen ve nefes almayı zar zor hatırladığım kadar güçlü olan ısrarcı zevkin dolambaçlı, şarjına teslim olmaktı.

Bunu sevdim. Benden ihtiyacı olanı alması. Övgülerine ve onu ne kadar zorladığımı hissetmeye bayılıyordum. Beni durmadan zorladı ve ben hiçbirini değiştirmedim.

Sakinleştirici almış olmama rağmen vücudum ne yapacağını biliyordu. Bir doruk noktası beni şok etti, sersemletici, kör edici bir tepeyle gevşedi. Gözlerim kapandı. Parlak ihtiyaç derin bir tatmine dönüştü.

Connor kırık bir çığlık attı ve itişlerinde kekeledi. Aletini olabildiğince sert tutarak boşaldı, teni benimkine değdi ve nabız atışları orgazmımı her zamankinden çok daha uzun süre uzattı.

Sonra üzerime düştü. Omzumu öptü. Atılan vibratör yuvarlandı ve bedenimden çıktı.

"Sırada duş var," diye mırıldandı. "Victor'un canı cehenneme. Bütün gece benimsin."

Bölüm 26

C
assie

İniltiler yuvamın duvarlarını delip geçti ve az önce başladığım filme devam etmek için kulaklığıma doğru esnedim. Etrafımda, yatak odasında, eşyalarım bir şekilde düzgünce duruyordu.

ayarlandı.

Yorganım. Bir bavul dolusu kıyafet. Şirin elbiseleri asmak için ödünç alınmış bir raf üzerinde.

Arran'a burada kalacağımı söylediğimde homurdanmıştı ama soru sormamıştı ve ben de kamera kızlarının katındaki bir odaya taşınmışım. Burada hiç yalnız kalmıyordum çünkü o orospular bütün gece patron gibi çalışıyorlardı. Birisi yan odayı tuttuğunda biraz gürültülü olsa bile her zaman misafirim vardı. Para ödeyen izleyiciler için kameralar önünde kendilerini veya birbirlerini beceren kadınlar ve erkekler son derece misafirperverdi ve sesleri çok çıkıyordu.

Telefonum biyledi. Ekranı okuduktan sonra ayağa fırladım ve pijama pantolonum ve atletimle güzel bir uyum sağlayan parmak arası terliklerimi giydim. Belki bir iki güvenlik görevlisi dışında kimse deponun arka kapısına gidip sipariş ettiğim yemeği aldığı görmeyecekti.

Karnım gurulduyordu. Sadece birkaç dakika ötede Çin yemeği ziyafetim vardı. Bir kişi için çok fazlaydı ama bu sipariş vermemi engellememişti.

Odamdan çıkarken, koridorda çırılçıplak duran ve önünde bir yatak odasının kapısı açık olan, en sevdiklerimden biri olan Dixie'ye el salladım.

"Cassie, şuna bir bak." Gözlerini odaya dikti. Ben de atladım.

"Ne?"

Dixie tam bir dedikoducuydu. Onun skandalları için yaşadım.

Parmağıyla odayı işaret etti, ben de içeriye baktım. Yatağın ucundaki ekranda görüntü donmuştu. Kadının göt deliği görünüyordu, kocaman, kıpırtısız ve son derece netti.

Kıkırdadım ve elimi ağzıma götürdüm. "Aman Tanrım."

"Biliyorum! Dakikalardır böyle ve konuştuğum adam telefonu yüzüme kapattı. O da yeni bir müşteriydi. Bu çok garip."

Koridorun diğer ucundan, siyah iskelet tişörtlü bir kadın, saçında bir kulaklık ve elinde bir tabletle aceleyle aşağı indi. Teknik Destek, diye anladım.

"Hadi bir ." Koşar adım odaya girdi, kendisine bakan devasa pislige gözünü bile kırpmadı.

Dixie içini çekti ve kapının içine sıkıştırılmış bir çantaya uzandı. İç çamaşırlarını giydi ve bir sutyen taktı. "Kıçımı silmek için acele etme. Nasıl olsa vardiyam bitti."

"Eve mi gidiyorsun?" Ben sordum.

Birlikte asansöre doğru yürüdük. Arka merdivenlerden çıkmayı planlıyordum ama şimdi sohbet etmek istiyordum.

"Hayır." P sesini çıkardı. "Bir saat striptiz yapacağım, sonra da bütün gece genelevde sırtüstü yatacağım."

Asansörün ışığı yandı.

Onun gecesini düşündüm. "Dixie, bu işe nasıl girdin?"

"Bunu gerçekten bilmek istemezsin, tatlım." Başımı eğdiğimde güzel burnunu kırıştırdı. "Burada neredeyse hepimiz genç yaşta seks işçiliğine zorlandık. Şu anda bu benim kariyerim ve bunu seviyorum, ama başka seçenekleri olan bir kız için bunu dilemem."

Omzumu dürttü.

"Annem seks işçisiydi," diye açıkladım. "Bu kavramla yeni tanışmış değilim."

Depodaki neredeyse tüm işler seks ya da müşteri hizmetleri etrafında dönüyordu. İnsanlara iyi davranmayı sevmezdim, bu yüzden seks işçiliği

Zihin. Annemle hiç tanışmamıştım ama o da Dixie ile aynı işi yapıyordu. Tam anlamıyla o kariyer için yaratılmıştım.

"Bekâretini nasıl kaybedeceği ve bedeninin kime ait olacağı konusundaki seçimlerden bahsediyorum" diye ekledi.

"Oh."

"Düğme burnunuzdan sevimli minyon ayaklarınıza kadar çok sevimli bir şeysiniz. Buradaki müşteriler seni yer ve tükürür. Seni aşağılarlar, her parçanı kullanırlar, sonra da hesabı ödeyip bir teşekkür bile etmeden çekip giderler. Bu alışmak isteyeceğiniz bir şey değil, daha kötüsü olduğu için umursamıyorsunuz. Burası benim çalıştığım ve şartları benim belirlediğim tek yer."

Asansör geldi ve bindik.

"Yaşadıkların için üzgünüm," dedim.

Dixie zemin kat için düğmeye bastı. "Şu an olduğum kişiyi seviyorum ama çok çalışmam gerekti. Alisha bana yardım etti."

Bir kat aşağı indik ve kapılar tekrar açılarak operasyon müdürünün kendisi ortaya çıktı.

Dixie sırtarak, "Şeytandan söz edersen o ortaya çıkar," dedi.

Alisha içeri girdi, başı öne eğikti, yüz ifadesi Dixie'nin konuşmasını duymamış gibi mesafeliydi. Bebek pembesi sabahlığının koluyla ıslak gözlerini sildi ve kalbim kabardı. Onu personelinin diğer üyeleri kadar iyi tanıımıyordum ama konuştuğumuzda ondan hoşlanmıştım.

"Aşağı mı iniyorsun? Ah, zaten yanıyor," diye mırıldandı. Dixie onun dirseğini tuttu. "İyi misin?"

"Oh, selam, Dixie. Ben iyiyim." "Değilsin, bunu söyleyebilirim."

Kenara kaydım. Meraklı görünmemek için telefonumu çıkardım. Belli ki hem arkadaş hem de iş arkadaşlarıydılar, gerçi Dixie'nin diğer kızları kaytarırken yakalanırlarsa Alisha'nın sert yargılaması konusunda uyardığını duymuştum.

Alisha bir nefes verdi, sarı saçakları dalgalanıyordu. "Sinir krizi geçirecek vaktim yok. İştayken olmaz."

Dixie onu hafifçe sarstı. "Ağlamak için bir omuza ihtiyacın varsa iş beş dakika bekleyebilir. Soyunma odalarında saklanırsınız."

Alisha sesini acı dolu bir fısıltıya düşürdü. "Duramıyorum. Bu bir şey değil. Sadece R'yi çok özleyorum." Baş harfe vurgu yaptı.

R' de kim? Buralarda bu baş harfe sahip tanıdığım tek kişi Riordan'dı.

"duydum," fısıldadı Dixie. Evet, Riordan değil o zaman.

Alisha zarif bir omuz kaldırdı. "Bu onun için adil değildi ama Arran'ın kararına saygı duyuyorum. Onu o kadar çok özledim ki bu beni öldürüyor ve bir şeyin farkına varmamı sağladı. Ondan hoşlanıyorum. Sevecek birini istiyor, bana sorduğundan değil ama ben bir yuva kurmayacağımı açıkça belirttim. Sanırım yanlışmışım." Kollarına sarıldı. "Dışarıda başka bir çeteye yakınlaşıyor ve ben onunla konuşamıyorum bile. Ölecek ve onu bir daha asla göremeyeceğim."

Asansörün kapıları açıldı. İki kadın dışarı çıktı ve ben hâlâ Alisha'nın gizemli adamının kimliğini düşünerek peşlerinden gittim. Convict'in Four Milers'a katılmak için gönderildiğini biliyordum, bu yüzden 'R' onun gerçek baş harfi olmalıydı.

Neredeyse anında biri ona doğru atıldı. "Alisha, üzerine atladığım için üzgünüm. Birkaç kişi hasta olduğunu söyledi. Üst kattaki barda bir barmen eksik, bir saat içinde başlayacak."

Alisha gözlerinin arasındaki noktayı çimdikledi. "Hiç bitmiyor."

Fırsat kadar gelmişken yanıma yaklaştım. "Alisha? Eğer bir dublöre ihtiyacın varsa, ben müsaitim."

Dönüp bana baktı, açıkta bıraktığım atletimi onayladı, sonra da kaşlarını çatarak pijamalarına baktı.

"Üstümü değiştireceğim tabii ki," diye ekledim.

Yavaşça başını eğdi. "Eğer istekliysen, hayır demem."

Kısa bir talimat aldıktan sonra yemeğimi almak için dans ederek uzaklaştım. Bedenimi satmak burada çalışmak için en uç seçenektir ama içki servisi yapmak bana buranın nasıl işlediğine dair bir fikir verecekti.

Merdivenleri hızla inerek bodrum katına indim. Arka masada oturan ve elinde gizlenmiş bir elektronik sigarayla çıkmakta olan görevliye el salladım. Cuma günü bu kata giriş yasak olacaktı. Arran'ın seks kovalamaca oyunu başlayacaktı ve ben uzaktan da olsa izlemek niyetindeydim.

Kapı açıldı ve diğer tarafta elinde yiyecek poşeti olan adama gülümsedim.

"Cassie?" diye sordu.

"Bu benim. Uygulamadan bahşiş verdim." "Çok teşekkürler!"

Onun ötesinde etli bir motor devirleniyordu. Sustum.

Otoparkın tam karşısında, motosikletinin üzerinde oturan iri yarı bir adam, siyah kaskını takmış ve siperliğini indirmişti. Riordan. Motosikletin parlak ışıkları

Far ışığı metal çitten nehir kıyısına doğru yayılıyordu ama ayaklarının etrafında biriken bir de aşağı ışık vardı. Güzel bir mavi renk. Çok süslü. Etrafına bakındı ve yerinden geri çekildi, ama sonra bakışları bana doğru döndü. Hareket etmeyi bıraktı, sonra akıcı bir hareketle motoru durdurdu ve ağır botları betona vurarak indi.

Beni görmüştü. Oh, kahretsin.

"Yemek," diye soluk soluğa teslimatçıya seslendim.

"Pek çok bahşış vermez çünkü bahşışın işçilere değil patronlara gittiğini düşünürler," diye gevezelik etti teslimatçı. Buzul yavaşlığında, yalıtımlı çantasına uzandı. "Ama öyle değil. Restoranlarda ya da barlarda olduğu gibi değil. Hepsi bize gidiyor, uygulamadan bir miktar kesiliyor ama o da çok değil."

"Bu harika. Eğer sadece..." Ellerimi acele ettirdim.

İz sürücüyle yaşadığım çılgınca andan sonra dürtülerim biraz sakinleşmişti. Ejderhalara giden yolu bildiğimden, onun yerini kontrol etme sıklığımı sınırlamaya çalışmışım. Bu dikkatsizliğim şimdi bana pahalıya patladı.

Riordan rahat bir yürüyüşle, tam çantayı çıkarırken adamın arkasında belirdi. "Ben Cassie'ye yardım edeyim."

"Tam bir centilmen!" Teslimatçı Dangalak doğrudan . Ona.

Yüz ifademi kızgın bir ifadeye dönüştürdüm. Kurye ısıklık çalarak uzaklaştı ve Riordan bana baktı, çantam uzanmış parmağının üzerindeydi, sanki aldığım yiyeceklerin ağırlığı bir ton değilmiş gibi.

"Lütfen yemeğimi alabilir miyim?" diye sordum. "Biraz sohbet ettikten sonra," dedi.

İçimi çekerek arkamı döndüm ve ayağımla kapıyı onun için açık tuttum.

"Tamam."

Beni içeri kadar takip etti, deri giysiler ve karanlık bir enerji içinde kocaman bir ağaç gibi bir adamdı. "Mantıklı olabildiğini duyduğuma sevindim."

"Yemeğimi rehin tutuyorsun. Başka ne seçeneğim var ki?"

Güvenlik görevlisi Riordan'a bakmadan aceleyle koridordaki masasına döndü.

"En azından siperliği kaldır," diye homurdandım köşeyi döndüğümüzde. "Görülürsem atılacağımı biliyorsun."

"Hayır, planımı tahmin ettin."

Arka merdiven boşluğuna girdik ve tırmandık. Yemeğimin kokusu burnumun dibinde dönüyordu ve kısa bir süre için onu kapıp kaçmayı düşündüm. Ama itiş kakış sırasında düşürürsem ağlardım. O kargaşada Riordan'a dokunursam, muhtemelen aklımı da kaybederdim.

Merdivenler bizi beşinci kata çıkardı. Kapılardan geçerek artık sessiz olan koridora girdik ve Riordan sonunda gözlerini kapatan yansıtıcı vizörü yukarı kaydırıldı. Bana bahsedilen dar görüş açısında bile ne kadar aptalca güzel olduğuna dair şehvet duygumu görmezden geldim.

Aşkımın yeşil gözleri rüyalarımın girmişti. Onun diğer yanlarıyla birlikte.

Bir şehvet birikintisi içinde erimeye direnerek odama doğru ilerledim. İçeride, sanki ona olan takıntım bir dedektifin gizlice çektiği fotoğraflardan ve yerel haritalardan oluşan bir duvarla kanıtlanmış gibi etrafıma bakındım. Neyse ki hepsi kafamda ve telefonumda gizliydi.

Riordan kapıyı arkasından tekmeleyerek kapattıktan sonra yemeğimi bıraktı ve kaskını tamamen çıkardı, deri ceketinin ardından kalın pazularını saran dar siyah bir tişört giydi. Dağınık kahverengi saçlarını karıştırdı ve parmaklarıyla tarayarak hiç de sanatsal görünmemesi gereken bir şekle soktu.

Sinirlenerek parmak arası terliklerimi tekmeledim ve yere bastım. "Artık yemeğimi yiyebilir miyim?"

Motorcu kollarını kavuşturdu, uzun boylu erkeklerin bazen daha kısa boylu biriyle konuşurken boylarını alçaltmak için yaptıkları geniş bacaklı duruşu aldı. Kardeşim Sin, bunu karısı Lottie'ye yapardı. Nedense bu sevimli jest soğuk dış görünüşümde bir delik açtı.

"Birkaç şeyi açıklığa kavuşturana kadar olmaz. Bisikletime zarar vermen için seni Moniqua mı ayarladı?"

Ona göz kırptım. "Az önce gölgelerin arasından kokuşmuş bir hortlak gibi fırlayan kız arkadaşın mı?"

"Kız arkadaşım değil ama evet, aynı hortlak."

Kız arkadaşı değil mi? Karnımdaki kelekler mutluluk dansı yaptı. "Onunla hiç konuşmadım bile ve motosikletine zarar vermeye çalışmıyordum."

Kaşları çatıldı. Bir hafta kadar önce Divergent'ı izlemiş ve Theo James'i arzulamıştım. Riordan'da da aynı sessiz, düşünceli özgüven vardı. Ayrıca çok daha yakışıklıydı, bu yüzden onun yanındayken aptalca şeyler yaptığım için onu suçluyordum.

"O halde bana zarar vermeye çalışmıyorsun?" diye üsteledi.

"Asla." Karnım guruldadı. Ellerimi ona kenetledim. "Lütfen, yiyebilir miyim? Paylaşabiliriz."

Dudaklarını oynattı, sonra "Cevap almak için, tabii ki" dedi.

"Ayakkabılarını çıkar ve yatağıma oturabilirsin."

Yerden masa olarak kullandığım tahtayı alıp yatağın üzerine koydum ve hâlâ kaşları çatık olan Riordan'dan beyaz paket çantasını almak için uzandım. Yine de motorcu çizmelerinin çıtçıtli tokalarını çözdü ve karşımda bağdaş kurdu. Teker teker farklı yiyecek kartonlarını sıralamama yardım etti.

Adı konmamış bir duygunun küçük bir şimşeği bana çarptı.

Bir insan istedim. *Benim insanımı*. Birlikte yemek yiyebileceğim birini. Ya da sarılabileceğim. Beni isteyen birini. Ailemle, binlerce çocuğu olan mutlu çiftlerle ya da burada, her yerde seksle çevrili bir malikanede kendimi yalnız hissediyordum. Bundan hoşlanmadım.

"Bir savaş gemisini batırmaya yetecek kadar yiyecek," diye gözlemledi Riordan. "Başka birini davet etmeyi mi planlıyordun?"

"Hayır. Sadece sipariş verirken fazla tıkırdattım. Her şey çok güzel görünüyordu."

"Güzel de kokuyor." Kapağında 'sığır eti ve yeşil biber' bir kabı açtı. Buhar yükseldi, açtığım tatlı ve ekşi tavuğun kokusuna karıştı.

Ağzım sulandı. Restoranın verdiği tahta kaşık ve çatalı aldım ve birini diğerine uzattım. "Bir saat içinde işim var, o yüzden şimdi ye, sonra konuşuruz. Yumulun."

Riordan bir parça sığır eti mızrakladı. Çiğnedikten sonra inledi. "Bu inanılmaz."

Yutkunmasını izledim ve derin bir ihtiyaçla iç çektim. Başını kaldırdı; yemeğime başlamak için benimkini indirdim.

Tanrım, haklıydı. Kaşık dolusu yumuşacık pilav, çıtır çıtır börekler, çıtır çıtır karides krakerleri, hepsi lezzetli yemeklerle birlikte kürek kürek geldi. Riordan ilk başta yemeklere saldırdı ama ben onu cesaretlendirdikçe daha da acıktığını fark ettim.

Karnım şikayet edince yavaşladım. "Eğer Moniqua senin kız arkadaşın değilse, sorun nedir?"

"Soru soranın ben olduğumu sanıyordum."

Çoğunlukla boş olan kartonları işaret ettim. "Seni , değil mi?" "Ve bu benim hikayelerimle mi ödeniyor?" Yaslandı.

Kolumu uzattım. "Herkesin konuşacak birine ihtiyacı vardır."

Riordan uzun bir süre beni izledi. "İhtiyacım son şey bir başkasının beni otobüsün altına atması."

"Bu çok sık oluyor mu?"

"Her seferinde bir hikaye, vahşi kız."

Vahşi... Bana lakap mı takmış? Hay sikeyim.

Cevap veremeden bekledim, sonunda konuştuğunda kalbim küt küt atmaya başladı.

"Pekala. Moniqua tek gecelik bir ilişkiydi. İşten bir arkadaşın verdiği bir partide tanıştık. Garip bir şekilde makul olandan daha çabuk sarhoş oldum ve ertesi sabah onunla uyandım. Geçmişte hiç yapmadığım ve bir daha asla yapmayacağım bir şey."

"İçki kısmı mı yoksa sıradan seks mi?"

Bana baktı. "Her neyse, bir şekilde numaramı aldı ve birkaç kez takılmak için mesaj attı, reddettim, sonra günlük sohbetlere geçti. Bana iyi sabahlar dilemek gibi şeyler. Bir gün mesaj atıp hasta olduğunu ve alışverişe gelebileceğimi söyledi. Arkadaş olmak için yaptım. Dairesine gittiğimde bir adam içeri girdi. Bana fısıltıyla söylediği kuzeni onu korkutmuş. Adam gidene kadar yanında kaldım."

Yiyecekleri toplarken kafamda çizgiler çizdim ve bağlantılar kurdum. Genevieve bana Moniqua'nın gangster kuzeninden bahsetmişti çünkü aslında onun katil olduğunu düşünmüştük. "Don, değil mi?"

Riordan başını eğdi. "Onun adını nereden bildiğini sormayacağım bile. Don öldü ve Moniqua bu konuda çok üzgündü. Hatta Don'un kaybolduğunu sandığında onu bulması için arabayla gezdirdim ve ben tam bir aptalım çünkü net bir sınır koymama rağmen bunu bir çift olduğumuz anlamına aldı. Kız kardeşim bile aynı şeye inanıyordu."

"Ama sen değilsin."

"Hayır."

Duvarın yan odaya geçen bir kadın kısık bir inilti çıkardı.

Riordan bakakaldı. "Bu...?"

"Burası kamera kızlarının katı. Seslere bakılırsa tek başına gidiyor. Seslere alışsın."

Başını geriye attı, koyu renkli kirli sakalının altındaki yanakları pembeleşmişti. "Etrafında seks yapan insanlar varken mi uyuyorsun Cassandra?"

Bir ses çıkardım. "Tekrar tahmin et."

"Cass... Hiçbir şeyim yok."

"Cassiopeia."

"Soyadı?" diye sordu.

"Archer."

"Cassiopeia Archer, bu garip değil mi?"

Adımın dudaklarından dökülüşü çok hoşuma gitmişti. "Her yerde seks mi? Şehirdeki erkeklerin çoğunun buraya bunun için geldiğini sanıyordum."

Dudağını bükti. "Ben değilim. Senin peşinden geldiğim için buradayım ama aynı zamanda kız kardeşimle konuşmam gerekiyordu. Baktan bir gün geçirdim."

"İnsanların sizi otobüsün altına atmasıyla ilgili yorumunuz bu yüzden. Ne oldu?"

Şaşırdı. "Bu akşam için planım bir travma çöplüğü değildi."

"Ben iyi bir dinleyiciyimdir. Ya da daha iyi hissetmeni sağlayacaksa hikayelerimizi değış tokuş edebiliriz?"

Sanki paylaşacak benzer bir şeyim olduğunu görememiş gibi alnı çizgiliydi. Çocuk ne olacağını bilmiyordu.

Parmaklarımla birkaç eğlenceli noktayı saydım. "Altı yaşıma kadar koruyucu ailedeydim, sonra kaçırıldım. Gerçek doğum günümü bilmiyorum ve asla da bilmeyeceğim çünkü annem doğumu gizledi ve sonra ben onu bulup sormadan öldü." Başımı eğdim. "Hikayeler için yiyecek, dediğiniz gibi, ya da doğrudan bir takas."

"Tanrım. Bu doğru mu?"

"Ben yalan söylemem." Söyledim ama şu anda söylemiyordum.

"İyi, o zaman görünüşe göre sana borçluyum. Bu öğleden sonra kovuldum, dışarı çıkıp seni sokakta görmeden hemen önce. Patron sert bir çete karşıtı ve hakkımda dedikodular ona ulaşmış. On sekiz yaşımdan beri bu işi yapıyorum ve faturalarımızı ödemek ve Gen'in üniversiteye gitmesi için para biriktirmek için kullandım. Sonra babam parayı çaldı-" Durdu. "Babası yani. Bu da beni bugün neden sadece bir tane yapabileceğimizin ikinci kısmına getiriyor."

"Onunla karşılaştın mı?"

"Hafifçe söylemek gerekirse. Ama bunun Gen'e geri dönmesini istemiyorum." Elimi kalbime götürdüm. "Bunu mezara götüreceğim."

Riordan'ın bakışları üzerimde oyalandı, sonra bakışlarını çekti. "Sana neden güveneyim ki?"

"Buradasın ve zaten konuşuyorsun. Konuşsan iyi olur."

Durdu.

İçimde çaresizlik oluştu. Aceleyle konuştum. "Babam bir zorbaydı. Bir kaçakçılık çetesini finanse etti. Baban olmayan her ne yaptıysa, bundan daha kötü olamaz."

"Kaçakçılık çetesi mi? Tanrım." Kuşkuyla nefes aldı. "Hayır, o kadar da kötü değil, ama sarhoştı ve ağırlığını ortaya koyuyordu. Gen'in zengin bir erkek arkadaş çok sevinmiş ve bana şöyle demişti

yer kaybı olduğumu söyledi. Yıllarca onu destekledikten sonra. Kendimi kaybettim ve ona babam olmadığını bildiğimi söyledim. Ne yaptığını tahmin etmek ister misin?"

Ona sarılmak istedim. Yatağı yemek tepsilerinden temizlemiş ve hepsini çantaya geri koymuştum, tahta da kaymıştı. Kollarımı uzatsam bir şey olmazdı.

Ancak bu adama çoktan kafayı takmıştım ve bununla başa çıkmak için hiçbir kapatma düğmem yoktu. Bir sonraki adımda ne yapacağımdan emin olamıyordum.

"Sana zarar verdi mi?"

"Denedi. Pislik herif bıçak kullanmayı iyi biliyor ama konumuz bu değil. Bana güldü ve sonra harika dedi, artık bana başımı sokacak bir çatı sunmasına gerek yoktu. Sonra bir kucak dolusu kıyafetimi topladı ve pencereden sokağa fırlattı."

Kalbim acıdı. "Seni kovdu mu?"

Bir dakikalığına sessizleşti, aklından her ne geçiyorsa gözleri karardı. "Adam, yani Gen'in babası, ne zaman bir pislik gibi davransa, annemin öz babamın benden haberdar olduğu konusunda yanılmış olmasını dilerdim. O kadar da kötü biri olmadığını ve bir gün arkadaşı bile olabileceğimizi düşünürdüm. Kulağa çılgınca geldiğini biliyorum. Yanılmış olamaz."

Nefes alışım yumuşadı. Reddedilmek acı verir. Ya da daha kötüsü, insanlara kalıcı zararlar verebilirdi. Kalbim Riordan için daha da kabardı. "Herkes istenmek ister."

"Evet, bu bir fantezi. Tanıdığım baba sahip olduğum her şeyi çöpe atmaktan zevk alıyordu, ki bu pek bir şey değildi çünkü o evde hiç yatak odam olmadı. Düşükçe parça parça arabama yükledim, onu da çöpe atamasın diye arabamı taşıdım ve sonra bisikletle buraya döndüm."

"Özür dilerim. Bunu hak etmedin. ."

"Belki de Moniqua'yı incittiğim için yaptım. Her iki durumda da, bu beklemediğim yeni bir başlangıç şansı."

Dirençliydi. Daha küçük adamlar parçalanırdı. Düşüncelerimde rahatsız edici bir şey kaydedildi. "Deadwater'ı terk edecek misin?"

"Nerede iş bulabilirsem oraya gideceğim. Kız kardeşim beni görmek isterse geri gelebilirim. Kız kardeşlerim," diye düzeltti.

Hayır, hayır. Onun burada kalmasına ihtiyacım vardı. Genevieve'i korumak için kulübün içinde savaşılan acımasız güzel adama bir bakış attım ve kalbime bir ok saplandı. Dramatik ama gerçek. O zamandan beri onu istiyordum. Nasıl isteyeceğimi bilmiyordum. Dudaklarımı bir erkeğinkine değdirmemiştim bile ama onunkinin ilk ve son olmasını istediğimden emindim.

O benimdi.

Bakışları üzerime dikildi ve uzun bedeninin yapmasını dilediğim bir şekilde beni yere yapıştırdı.

"Şimdi tekrar yer değiştiriyoruz. Neden daha önce bisikletimi kontrol ettiğimde yapışmış gizemli küçük bir disk bulduğumu açıkla. Ya Moniqua beni takip ediyor ya da başka biri."

Isı yanaklarımı boyadı. Moniqua onu takip ediyordu, eğer çıkardığım takip cihazının sahipliğini ona veririm. Ama daha fazlası... İzleyiciyi biliyordu ve benden şüpheleniyordu ama yine de benimle konuşmuştu. Açıldı. İkimiz de.

Gerçeğin dökülmesini engelleyemedim.

"Öyleyim." "Başkası adına mı?"

"Size zarar vermek istemediğimi söyledim. Tek başıma çalışıyorum." Merak, yoğunluğunun bir kısmının yerini aldı.

"Çünkü...?"

Düşük bir titreşim duyuldu.

Riordan cebinden telefonunu çıkarmak için yana kaydı. Gözlerini kısarak ekrana baktı, sonra da benim görebilmem için havaya kaldırdı. "Arran. Gen bana onun numarasını verdi. Birinin beni kamerada görüp dışarı çıkmamı emretmesinin ne kadar süreceğini merak ediyordum."

Telefona cevap verdi, yan odadan gelen ve gittikçe artan iniltilerin arka planında her kelimeyi duyabileceğim kadar yakındı.

"Riordan, bunu kısa ama tatlı tutacağım. Beni kabul eder etmez kız kardeşinle evlenmeyi planlıyorum, böylece aile olacağız. Sana bir iş teklif etmek istiyorum."

Riordan'ın dudaklarındaki bilmiş gülümseme soldu. "Ne yapmak istiyorsun?" Arran'ı öpebilirim. Hayır, iğrenç.

Bir iş Riordan'ı burada tutabilirdi. İskelet ekip için çalışmak, onu sadece uzaktan görebilsem bile etrafta olacağı anlamına geliyordu. Gevşek dilimi kontrol etmeyi öğrenirdim.

Arran'ın berrak sesi devam etti. "Bir seçeneğiniz var, mürettebatıma katılacağınızı açıklayın ya da daha az kamusal bir rol üstlenin."

"Bu neyi içeriyor?"

"Tartışılacak. Bunu bir düşünün. Cassie'ye selam söyle."

Bölüm 27

Everly

Uykumdan uyandığımda yatağımın başucunda beyaz bir kağıt parçası duruyordu ve onu almak için uzandım, gözlerim hala Uyu.

BENİ ÖZLE, yazıyordu.

Yapardım, yaptım, durmadan. Connor'ın bıçak gibi gösterip anlatmasından sonra kendini işe vermişti. Belki benden de uygun bir şekilde kaçıyordu. Ne zaman onunla konuşmaya çalışsam, başka bir yerde olmak için bir bahane buluyordu. Bu onu her fırsatta içimde olmaktan alıkoymadı ve dün gece beni yine sakinleştirdi. uyurken ben günün çoğunu uyuyarak geçirmiştım ve şimdi yine gitmişti.

Yine de onunla konuşmam için bana zaman tanımadı. Kağıdı katladım, kararlılık içimi doldurdu.

Bugün cumaydı, maç günü. Maç boyunca bilincim açık olacaktı. Hoşuna gitse de gitmese de bu konuşmayı yapacaktık.

Yatağımdan çıkıp duş aldım ve lavanta mavisı bir spor kıyafeti giydim, yoga rutinimi uyguladım, ardından yerel manşetleri tararken granola yedim. İkincisi, işte her gün yaptığım bir şeydi, ancak saat öğleden sonra ikiydi ve ben hala hastalık iznindeydim, işimi düşünmemeye çalışıyordum.

Belediye başkanlığı yönetim ekibi bensiz bir hafta idare edebilirdi ama daha uzun sürerse bocalarlardı. Bir sonraki en kıdemli personel olan Jeff, çok stresli her şeyde paniğe kapılırdı. İstifa etmeye karar versem bile benden görevi devralmaya hazır değildi.

Buna ben mi karar verdim?

Derin bir nefes aldım ve bir çözüme hazır olana kadar işle ilgili düşüncelerimi bir kenara iterek başlıklara odaklandım.

Son cinayetle ilgili daha fazla bilgi yayınlanmıştı ve ben de Genevieve ve Cassie için bağlantıyı kopyaladım. Kolaylık olsun diye bizim için bir sohbet grubu oluşturdum ve adını 'İskelet Kızlar Dedektiflik Bürosu' koyup makaleyi yapıştırdım.

Neredeyse anında biri yazıyordu.

Genevieve: Dersimi bitiriyorum, sonra bunu okuyabilirim. Intel!

Daha yeni uyandım ama her yerdeyim.

Cassie: Grup ismini sevdim. Çıkartma mıyız?

Sırtarak geç kalmış kahvaltılıklarımı topladım, sonra aklıma başka bir fikir geldi ve Connor'a bir mesaj yazarak iki kadını eve davet etmemin bir sakıncası olup olmadığını sordum.

Burası senin de evin. İstedğin zaman arkadaşlarını çağırabilirsin.

Hemen ardından bir başka yanıt daha geldi.

Connor: Sadece Cassie'nin bıçaklarıma dokunmasına izin verme.

Ona bir kalp emojişi gönderdim ve ardından grubuma yazdım.

Everly: İkiniz de bu öğleden sonra daireme gelmek ister misiniz? Atıştırmalıklar ve kahve yaparım, sonra da cinayetle ilgili her şeyi konuşuruz.

Hemen iki hevesli yanıt geldi ve okuldan beri ilk kez bir arkadaş grubuna sahip olduğum için mutluluktan havalara uçtum. Ben sormuştum ve onlar da evet demişlerdi; bu da günün dersi idi. Hayatımın birçok alanında harekete geçmem gerekiyordu.

Birkaç saat sonra iki kadın da geldi; Genevieve omzunda bir çantayla üniversiteden gelmişti, Cassie ise saçları kapüşonundan görünen kalın bir kapüşonluydu. Gözleri kan çanağına dönmüş bir halde

Mesajımdan sonra alt kattaki barda sabah beşe kadar çalıştıktan sonra tekrar uyumaya gitti.

Ayakkabılarını tekmeledikten sonra pencereden dışarı bakmak için ilerledi. "İnsanlar çoktan dışarıda kuyruğa girdi. Sapık herifler. Dün geceki oyunla ilgili konuşmaları duymalıydın. Hepsi bir grup kadının avlanmasını izlemek için yanıp tutuşuyor."

Genevieve tezgâhta bana katıldı ve buzlu kahve teklifime heyecanla başını salladı. "Bu kulüp için gerçek bir para kaynağı. Bodrum katındaki kameralara canlı yayın erişimi olan yatak odaları satıyorlar ve bunlar çılgın paralara gidiyor. Kulübün her türlü iyi amaç için kullandığı, hayat değiştiren miktarlar gibi. Arran ve ben daha sonra katılımımız ve bunun ne kadar başarılı olduğu hakkında bir açıklama yapacağız."

Gözlerimi ona diktim. "Bu gerekli mi?"

"Organizatör o. Ondan beklenen bu ve açıkçası umurumda da değil. Orada olacak herkes zaten bizi ilk kez seks yaparken izledi. Onlara bunu yapmaya devam edeceğimizi ve şimdi hayatımızın geri kalanını birlikte planlayacağımızı garanti etmek, kıyaslandığında biraz sönük görünüyor."

Kahvesini kabul etti ve ben onun cesaretine hayran kaldım. Arran'ın oyununa kazara girmiş ama çektiği çileden güçlenerek çıkmıştı. Sonrasında bile kulübün onu tüketmesine izin vermemişti. Diplomasıyla kendi işini yapıyordu.

Burnunu kırıştırdı. "Riordan'a her ihtimale karşı izlemediğinden emin olması için mesaj attım. Onu travmatize etmek istemem." Bakışları üzerimde gezindi. "Kardeşimiz iyi bir adamdır. Sessiz olabiliyor ve gözden kaybolabiliyor ama göre bunun nedeni sorunlarla kendi başına mücadele etmesi. Stresini paylaşmaz. Hem de hiç. Her şeyi kendine saklar ve tek başına halleder."

Bilgiye tutunarak başımı salladım. "Babamla akraba olmak hakkında bilmesi gereken her şeyin bir listesini yapmaya başladım. Aile sağlık geçmişi, bu tür şeyler. Garip olduysa özür dilerim."

"Hiç de değil. Onu önemseyen başka birinin olması onun için iyi olacak." Başını eğdi. "Sırrıyla beni şoke etti ama geçmişe baktığımda bunun onun için ne kadar büyük bir yük olduğunu anlıyorum. Annemizi severdi ve annemiz de ona tapardı. Onun isteklerini yerine getirmek onun için en önemli şey olurdu."

Cassie biraz dikkati dağılmış olsa da minnettar bir gülümsemeyle içkisini alarak yanıma geldi ve ben de aniden takip etmeye karar vererek omurgamı sertleştirdim

bana gösterilen örnekler. Riordan'ı tanımak istiyordum ama karşılığında ne verebilirdim ki? Şimdiye kadar arkadaş olmak istediğim iki kadınla bunu başaramamıştım.

"Bana kendimi sormuştun, hatırlıyor musun?" Cassie'ye söyledim. Kaşlarını kaldırarak sorgulayınca devam ettim. "Bu soruyu cevaplamakta geciktim ve fark ettim ki bunun nedeni babamın ve kariyerinin hayatımın her yönünü tamamen emmiş olması. Ama ben bundan daha fazlasıyım."

Cassie sırttı. "Evet, . Bize malları vermek için hazır olduğunuzda."

Bir tabureye yerleştim ve düşüncelerimi saydım. "Hayvanlarla en iyi arkadaş olan küçük çocukların videolarını seviyorum. İnsanların onlara ne kadar harika göründüklerini söylediği elbiseleri deneyen kadınları seviyorum, özellikle de sıska veya internet güzeli değillerse. Araç kamerasının, bir ördek ailesinin karşıdan karşıya geçmesi için durmak gibi nazik bir şey yapan birini yakaladığı sürüş dersleri videolarını yutacağım. Ama ben de katı biriyim. örümcek resmi paylaşırsa anında engellenir."

Cassie'nin gözleri yuvarlaklaştı. "Kimin böyle bir korkuya ihtiyacı var ki?" "Tam orada, ekranınızda." Genevieve yüzünü buruşturdu.

"Kesinlikle!" Düşünceler içimde fırtına gibi esti. "Hangisinin bana uygun olduğunu görmek için hobiler denemek istiyorum."

Cassie topuklarının üzerinde sallandı. "Bunu birlikte yapabiliriz! Tığ işi ya da resim gibi. Ya da atış talimi."

Fırtınam mutlulukla renklenmişti. "Bunu gerçekten çok isterim. İşime hiç ara vermedim, grip olduğumda bile. Sadece bir maske taktım ve boş bir ofiste bir kova el dezenfektanı ile oturdum ve başka kimseyi hasta etmemek için pencereleri açtım. Kışın. Babam ne dedi biliyor musun?"

İki kadın da aynı acıma ifadesini paylaşıyordu.

"Hiçbir şey, makyajımın o gün iyi olmadığını söylemek dışında. Bunu neden yaptım ki? Bana bunca zaman yalan söylediği halde neden ona hayatımın on yılını karşılıksız verdim?"

Gerçek cevap sadece Connor'ın kulakları içindi, ama asıl önemli olan nokta asla geri adım atmamış olmamdı. Hiç şikayet etmedim. Asla *denemedim*.

Genevieve dirseğimi kavradı, dokunuşu sıcaktı. "Geri dönmeyeceksin, değil mi?"

"Belki çalışma saatlerimi azaltmak isterim."

Bakışları daha da yoğunlaştı. "Hayır, bunu tekrar dene ve gerçekten ne istediğini dinle. Artık her zaman yaptığın şeyi yapmayacaksın."

Yavaşça başımı salladım, öğrendiklerim karşısında şaşkınlık içindeydim. "Yapabileceğimi sanmıyorum."

Cassie demini karıştırdı, gülümsemesi beni daha da cesaretlendirecek şekilde onaylıyordu. "O zaman babanı azarladıktan sonra kendi hayatını seçebilirsin. Bunun içinde ne var?"

"Connor," dedim hemen. "Gençliğimden beri ona aşığım ama o kadar uzaktı ki bu asla gerçekleşmeyecekti. Bu onunla her şeyin mükemmel olduğu anlamına gelmiyor, bu yüzden düzeltmem gereken ilk şeylerden biri bu."

Cassie, "Sınırlarını belirle, akıllı kadın," dedi.

Tam olarak buydu. Açıklamamı dinleyecek, sonra nasıl devam edeceğimize dair temel kurallar üzerinde çalışacaktık.

Cassie dudaklarını büzdü. "Bir soru sorabilir miyim? Annen hâlâ buralarda mı? Merak ettim."

Eski hüznün otomatik bir iç çekişe neden oldu. "Ben küçükken kalp yetmezliğinden öldü. Kalıtsal değildi ve aniden oldu. Onu pek hatırlamıyorum ama hep istediğim kariyer onun sahip olduğu kariyerdı. O bir etkinlik planlayıcısıydı. Yeteneklerini miras almış olmalıyım çünkü bu işte iyiyim."

"Onun bir parçasını devam ettiriyor olman güzel." Cassie'nin bakışları yumuşadı. "Annem öldü ve onunla ilgili hiçbir anım yok. Keşke olsaydı."

Genevieve kahvesini kaldırdı. "Jinx, ama benimki ergenlik çağına kadar yaşadı. Bu hafta ona kızgındım çünkü yalan söyledi ve bu süreçte Riordan'ı incitti ama bunu aşacağım." Bana bakmak için iki büküm oldu. "Onun işinin nesini seviyorsun? Soruyorum çünkü bu bana bir fikir verdi."

"Yoğun bir takvimle uğraşmayı ve tarihleri yönetmeyi seviyorum. Tüm parçaları yerli yerine oturtmak, insanları ve tedarikçileri aynı hizaya getirmek. Kafamda mutlu şeyler yaratıyor."

"Burada yardım etmeye ne dersin?" Başının etrafında bir daire çizerek depoyu işaret etti. "Oyunu Arran yönetiyor ama bunun çok fazla hareketli parçası var ve o da bunun içinde boğuluyor. Yarışmacıları idare etmek ya da depo personeline yapmaları gereken her şeyi yaptırmak için güvенеbileceği tek bir kişi yok. Her şey onun omuzlarında ve bunu doğal bulmadığını biliyorum."

Bu fikri düşündüm, parmaklarım yardım etme ihtiyacıyla seğiriyordu. "Sence teklif etsem yardımımı kabul eder mi?"

Hevesli bir şekilde başını salladı. "Bu gece, nasıl çalıştığını izle. İlginizi çekip çekmediğine bakın, sonra da Arran'a bir sonrakine katılıp katılamayacağınızı sorun. Bahse girerim

yükü paylaşma şansına atlar. Fikrinizi değiştirirsiniz diye bundan bahsetmeyeceğim ama bu gerçek ve mevcut bir ihtiyaç ve ayrıca deponun yaptığı şeylerden yalnızca biri. Gece kulübünde her ay temalı geceler ve özel günlerde tek seferlik geceler düzenleniyor. Striptiz kulübü de aynı şeyi yapıyor ve genelev konusuna hiç girmeyeyim bile. Alisha'nın orada düzenli kulüp geceleri düzenlemesi gerekiyordu ama bu fikri henüz hayata geçiremedi."

Heyecanla nefes aldım. Connor beni depoya getirdiğinden beri neredeyse hiç ayrılmamıştım. Burası kendi başına bir dünyaydı ve burayı seviyordum. Kendimi güvende hissediyordum. Arkadaşlarım vardı. Ona sahiptim.

Becerilerimi burayı desteklemek için kullanabilmek pastanın üzerindeki kiraz olurdu.

"Bunu düşüneneğim," diye söz verdim. "Tıpkı babama bağırmaı düşüneneğim gibi. Ve Piers Roache ile meclis üyelerini ifşa etmenin bir yolunu bulacağım."

Genevieve selamlamak için kahvesini kaldırdı.

"Bekle, meclis üyeleri ne yaptı?" Cassie sordu.

Gücümü toplayarak, buzlu kahvelerimizi yudumlarken, buz küpleri şingirdarken ve zihnim bir plan oluştururken onlara bu külçeyi anlattım. Cassie'nin deyiimiyle babamı ele vermek beni çok korkutuyordu ama aynı zamanda bunun yapılması gerekiyordu. Kelimeleri nasıl söyleyeceğimi bilmiyordum ama bu ihtimal hem heyecan verici hem de dehşet vericiydi.

Cassie, "Gönderdiğin gazete makalesi linkiyle ilgili olarak bir şeyler yapmanın ruhu içinde," dedi. "İskelet Kızlar Dedektiflik Bürosu'nun ilk toplantısını başlatmaya var mıyız?" Bizim cesaretlendirmemiz üzerine devam etti. "Dün... biriyle konuşuyordum ve aklıma dedektif filmlerindeki gibi bir suç duvarı yapma fikri geldi. Bilirsiniz, büyük bir harita, ipuçları, yerleri birbirine bağlayan ip parçaları ve kurbanlarla ilgili biyografik bilgiler. İçkileri karıştırırken bütün gece bunu düşündüm."

"Aman Tanrım, evet. Bir tane yaratmalıyız." Oturma odasının duvarlarına göz gezdirdim. Connor'ın bıçak sergisi tek açık duvar alanını kaplıyordu. Onun dışında her yer tuğla ya da çelikti ve iğne sokulacak bir yer yoktu.

Genevieve, "Arran'ın bir yazarısı ve yağmalayabileceğimiz bir kırtasiye dolabı var," dedi. "Toplum seks hayatım hakkında konuşmam gerekmeden önce birkaç saatim var. Kulağa çok eğlenceli geliyor."

Cassie ayağa kalktı ve boş bardağını tezgâhın üzerine koydu. "Alt kattaki odamı kullanabiliriz. Duvarlar karton gibi. Hadi yapalım şu işi!"

Enerjik ve kafeinli bir şekilde işe koyulduk. Genevieve, Deadwater'ın bir haritasını bastı ve kendimize Sharpies, ip ve iğnelerden yardım ettik, sonra

Cassie'nin alt katta el koyduğu yatak odasına kapandım. Yandaki odada iki kişi bir kameranın önünde seks yapıyordu ve bu, deponun tuhaf dünyasını kabullenmede ne kadar ilerlediğimi gösteriyordu, bu beni korkutmuyordu bile.

Mutlu bir koordinasyon içinde haritayı duvara astık ve Cherry, Natasha ve Amelia'nın cesetlerinin bulunduğu yerleri işaretledik. Sonra Cassie'nin not defterini ve haber sitelerini tarayarak üç kadın hakkında bulabildiğimiz tüm gerçekleri araştırdık.

Öldükleri tarihler. Kim oldukları. Önemsemediğimizi göstermek için her birinin sayfasının altına bir kalp çizdik.

Son olarak, şüpheliler listesini yazdık, Alisha gibi daha az belirgin olanlara değil, ana kişilere odaklandık, ki burada yazmak kesinlikle adil olmazdı. Sosyal medyayı incelediğimde Piers'ın Natasha'nın öldüğü gece Deadwater'ın bir şehir güneyinde olduğunu öğrenmişim, yani babamı görmüş ve kendi zevki için birini öldürmeye gitmiş olması mümkündü. Ama Cherry'nin ölümünde Paris'teydi.

Tıpkı Meclis Üyesi Slaughter'ın bir gece başka yerde olduğunu kanıtladığı gibi. Babamın olduğu gibi.

Listedeki hiçbir adam üç kadını da öldürmüş olamaz. Tek başına değil.

Yatakta yan yana otururken üçümüz de yarattığımız şeye baktık.

Cassie aşağıya getirdiğim tabaktaki son kurabiyeyi de aldı.

Duvarı işaret etti. "Bu çok güzel bir şey."

Başımı salladım, şehrin sokaklarını ve bir cinayet mahallinden diğerine uzanan beyaz ip çizgilerini takip ettim, daha önce kurmadığımız bir düzen görmeye çalıştım ama başaramadım. "Gerçekten öyle. Ancak... Bize yeni bir şey söylemiyor."

Dirseklerine yaslanan Genevieve gözlerini kıstı. "Bir sonraki cesedin nerede bulunacağını tahmin etmem çok mu kötü?"

Cassie bir kırıntıyla boğuldu. "Ben de tam bunu yapıyordum."

İçimi çektim, çünkü ben de aynı şeyi yapmıştım. "İşin korkunç tarafı, hepimizin başka bir kadının öleceğinden ne kadar emin olduğumuz."

Üzerimize ağırbaşlı bir sessizlik çöktü.

"Hiçbirimiz olmayacağız," diye açıkladı Cassie. "İkinizin depoyu yalnız bırakmayacağınıza dair bana söz verin."

Onun ve Genevieve'in ellerine uzandım. Onlarla bulduğumu umduğum dostluğun bir göstergesi olarak parmaklarını sıktım. "Biz olmayacağız. Keşke

kimse olmak zorunda değildi."

Cassie'nin eli benimkinin etrafında sıkılaştı, utangaç küçük bir kedi patisi gibi ama bırakmadı. "O zaman bu boşlukları dolduralım. Bu pisliği bulmak için elimizden gelen her şeyi yapalım."

Keşke herhangi birimiz nasıl yapılacağını bilseydi.

Bir kadın nasıl olur da bir erkeği onun bizi durdurduğu gibi durdurabilirdi? Sonra aklıma bir fikir geldi, bir katili yakalamak için değil, Connor'ın beni dinlemesini sağlamak için.

O kadar mükemmeldi ki, onu oyuna sokmaktan başka çarem yoktu.

OceanofPDF.com

Bölüm 28

C
onnor

Beklediğimiz mesaj ilginç bir zamanlamayla geldi.

Mahkum: Şimdi
konuşalım mı?

Otuz dakika içinde kameralar kayıta olacak, Arran depoda toplanan kalabalığa hitap edecek ve ardından bir sikiş festivali başlayacaktı. Convict'in Four Milers hakkında keşfettiği şeyle dikkatimizi dağıtmak için ideal değildi.

Ofisin karşısındaki Arran elimdeki ekranı okudu ve çenesini avuçladı. "Gen'in yanında olmalıyım."

"Ben hallederim."

Nefes verdi. "Peki, ama hemen bilmem gereken bir şey varsa..." "Seni bulacağım. Git."

Ofisten çıktı ve beni yalnız bıraktı. Bir süre karanlık alanda oturdum, spot ışığı ziyaretçi koltuğunda parlıyordu ama orada kimse yoktu. Sonra telefonumun hoparlörünü açtım ve casusumuzu aradım.

Mahkûm hemen cevap verdi. "Shade, teşekkürler kardeşim. Fazla zamanım yok."

" mısın?"

"Ertesi gün bana geldiler."

Hayatta olduğu ve yemi yuttuğu için rahatlayarak nefes verdim. Planımız işe yarıyordu. Rakiplerimiz tam da istediğimiz şeyi yapmış, gözden düşmüş mürettebatımıza hamle yapmıştı. Memnuniyet içimde kıvrıldı. "Nasıl yaklaştılar?"

"Yalan söylemeyeceğim, zordu ama size detayları anlatmayacağım. Red'i görmem biraz zaman aldı. Önce bana birkaç iş yaptırdılar."

"Ne tür bir iş?"

"Çoğunlukla teslimatlar. Paketlerin kokusundan uyuşturucu teslimatları. Sonra nakit." Durakladı, arkasından akşamın sesleri geliyordu. "Bu gece farklıydı. Bir kadını almam için bir adres verildi. Onu şehrin doğu yakasındaki bir binaya götürmem gerekiyordu. Görünüşe göre Four Milers'ınmış."

Bu görüntüden hoşlanmadığım için parmaklarımı masaya vurdum.

Hükümlü devam etti. "Kadını tanıyoruz. Bizim için çalışıyor. Ya da eskiden öyleydi. Yine de benimle konuşmadı ve ben de şüphe uyandırmamak için bunu gizli tuttum."

"Kim?"

"Bonnie," dansçılarımızdan birinin adını verdi.

Daha önce Avrupa'dan Birleşik Krallık'a kaçırılmış yirmili yaşlarında bir genç kız. Sosyal yardım ekibimiz onu altı yılını sırtında bir mahkum olarak geçirdikten sonra kurtarmıştı. Alisha'nın bakımı altında Bonnie terapi gördü ve hayatıyla ilgili ne yapmak istediğine karar verene kadar onu ücretsiz olarak barındırdık. Kalmayı ve depoda çalışmayı seçmişti ama sadece dans etmek için, asla para için sevişmemek için.

Onun bir uyuşturucu çetesine iltica ettiği düşüncesi aklımdan çıkmıyordu. "Binaya girdin mi?" diye sordum.

"Girişten öteye geçemedim. Bunun üzerinde çalışacağım." "Peki ya belediye başkanı? Onun hakkında konuşan var mı?"

Ofisin kapısı açıldı ve telefonumu kaptım. Alisha içeri süzüldü. Genelde kapıyı çalardı. Yönetim ekibinin temel bir parçası olsa bile, benimle ve Arran'la eşit olduğunu asla kabul etmemişti.

Koltuğuma geri yaslandım. "Eklemek istediğin bir şey var mı?" Telefonuma işaret ederek ekledim.

Alisha ona baktı ve sonra bir koltuğa tünedi.

"Hayır," diye yanıtladı Mahkûm. "Henüz değil. Kahretsin. Gitmem gerek."

Telefonu kapattı ve ben de arkama topladığı istihbaratı gözden geçirdim. Dansçılarımızdan biri Four Milers için çalışıyor.

midemi bulandırdı. Red kadınlara bok gibi davranıyordu. Bonnie'nin bu seçimi yapmasından nefret ediyordum ve bunun gönüllü olup olmadığını bilmem gerekiyordu. Hükümlü bunu öğrenecekti. Red ona güvenini yavaş yavaş veriyordu, önce uyuşturucu, sonra para ve son olarak da kadınları istediği amaç için kullanıyordu. Oğlumuz tam da ihtiyacımız olan şeyi yapıyordu.

Karşıdaki sandalye gıcırdadı ve spot ışığında Alisha öne doğru eğildi. Gece için tipik üniforması olan parlak bir peruk ve iç çamaşırının üzerine giydiği uçuşan, transparan bir sabahlık giymişti ama bana tuhaf gelen yüz ifadesiydi.

Telefonuma baktı, dudakları çalışıyordu. "Roscoe muydu o?"

Everly dışında kimse benim gerçek adımı kullanmadığı gibi, Convict'in gerçek adını da nadiren duyuyordum.

"Adamın kendisi."

Titrek bir nefes aldı. "Geri gelmek istiyor mu?"

Convict'i mümkün olduğunca güvende tutmak için, Alisha da dahil olmak üzere neredeyse hiç kimseye onun gizli görevinden bahsetmemiştik. Karar verdiğimizde o da odada olsaydı durum farklı olurdu ama o bu tür konuşmalara defalarca katılmamıştı.

"Öyle," diye pes ettim.

Gözleri benimkilere yalvarıyordu. "Ona izin verecek misin?"

Bu konuşma için zaman yoktu. Oyuna başlamak için yapmam bir düzine şey vardı ama daha da önemlisi, Everly'yi bulmak için yukarı çıkmak istiyordum. Bu akşam için planlarım vardı. Alisha'ya gerçeği söyleyecektim, ama şimdi değil.

Daha da önemlisi, Alisha ve ben uzun bir sohbet için gecikmiştik. Onu sert bir şekilde yargılamıştım ve pişmanlık adımlarımı takip ediyor, onu her gördüğümde beni duraksatıyordu. Birden fazla kez konuşmalarımızı kısa kesmiştim ve biz arkadaştık. Ona kızgın olduğumda soğuk bir omuzdan daha fazlasını borçluydum.

Alisha deponun sorunsuz çalışmasının kilit bir parçasıydı. Onsuz başa çıkamazdık ve onun zaten olduğundan daha az bağlı hissetmesini istemedim.

Derin bir nefes aldım. "Ertelemeyi kabul ediyor musun? Sana her şeyi sonra anlatacağım."

Yavaşça başını salladı. "Haklısın. Sohbetlerimizi özlüyorum. Ve kart oyunlarımızı."

"Ben de istiyorum."

"Everly'yi aldığınız için mutluyum. Çok tatlı görünüyor, gerçi onu buraya getirdiğinde şaşırmıştım." Dudakları bir gülümseme taklidi yaptı. "Bir keresinde iyi bir çift olup olamayacağımızı merak etmiştim."

Geri tepmemi saklamaya çalıştım. "Biz arkadaşız."

Alisha dudaklarını büktü. "Erkekler ve kadınlar gerçekten arkadaş olabilir mi? Birbirimizi çekmek için yaratılmışız. Bir tarafta bir şeylerin ters gitmesi kaçınılmaz."

O benden etkilenmişti ve ben onu görmezden geliyordum. Ne göt herif ama. Alisha'yı hep yalnız kurt tipi olarak görmüştüm. Kulüpteki kadınları idare etmekten memnun, kafasını hiçbir zaman korkulukların üzerine çıkarmayan, bırakın bir yuva kurmayı, tekneyi bile sallamak istemeyen biri. Ben bir seçenek değildim ama daha iyi bir arkadaş olabilirdim.

"Böyle hissettiğini hiç bilmiyordum."

"Hayır, beni yanlış anlıyorsun. Ben... Ben sadece saçmalıyorum, önemli değil." Dizlerini çırttı ve ayağa kalktı. "Sana birkaç kadının işi bıraktığını söylemem gerekiyordu. Bonnie ve Maeve bizi terk etti. Bar çalışanlarından biri de."

Hay sikeyim. Diğer ikisinin ilkini takip edip etmediğine dair üç tahmin. Alisha'nın bizim hakkımızdaki ifadesini serbest bırakmaya yardımcı oldu, böylece zihnimde mayalanmakta olan Dört Mil teorisine odaklanabildim. Daha sonra hem Arran'ı hem de Alisha'yı bu konuda bilgilendirecektim ama şu anda oyun zamanıydı ve bu deneyimi paylaşacağım bir kadın vardı.

Verdiği bilgiler için teşekkür ederek ofisi kilitlemesi için Alisha'nın yanından ayrıldım ve depodaki son kontrollerimi yaptım.

Tüm bina tehlikeli düzeyde bir heyecan ve enerji ile uğulduyordu.

Güvenlik ekibi doğru kadın ve erkekleri bodruma kilitlemişti.

-Genevieve'in talihsiz deneyiminden bu yana ileri düzeyde bir kontrol uygulanmaktadır. Teknik ekibimiz canlı yayın için hazır. İnsanlar bodrumun beton zemininde sevişirken, binadaki her boş oda, seçtikleri bir kadın ya da erkeğin sikinin üzerinde zıplamaya hazır olduğu ödeme yapan müşterilerle doluydu.

On dakika kala, daireme giden merdivenleri hışım ile çıktım. İşim bitmişti ve sadece Everly'ye ihtiyacım vardı. Gösteriyi birlikte izleyecektik.

Onun konfor alanından çıkmasına ve hissetmek istediği her şeyi hissetmesine ihtiyacım vardı.

Ne olacağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

OceanofPDF.com

Bölüm 29

E*verly*

Kulübün dışından gelen bağırışlar Connor'ın dairesinin kemerli penceresine kadar ulaştı ve ben de elimi tuğlaya dayayarak aşağıda toplanan kalabalık. Genevieve bana oyunun nasıl bir festival havasında geçtiğini, insanların dışarıda yarışmacıların ortaya çıkmasını beklediğini anlatmıştı. Galip gelen erkekler, iddia ettikleri kadını, ikisi de çıplak ve çoğu zaman kanlar içinde, bekleyen bir arabaya taşırlardı.

Bazen hala seks yapıyorlardı. Nefes nefese, şaşkınlıkla aşağıya baktım.

Tüm vücudum aynı enerjiyle doluydu. İç çamaşırlarımın ve buraya geldiğim ilk gece giydiğim ipeksi sabahlığın altında tenim karıncalanıyordu. Saçımı şekillendirmek ve makyaj yapmak için zaman ayırmış, Connor'ın benim için getirdiği topuklu ayakkabılardan seksi bir çift seçmiştim.

Bu gece canlarını kurtarmak için koşturacak olan kadınların vücut hatlarına sahip değildim ama kendimce ben de en az onlar kadar çekiciydim.

Kapı arkamdaki dairenin karşısında hızla açıldı ama etrafıma bakmadım. Bunun yerine, duyularımın Connor'ın karanlık alanda sinsice dolaştığını algılamasına izin verdim. Uzun mutfak tezgahının üzerinde asılı duran üç sarkıt spot dışında ışıkları kapalı bırakmışım.

"Çıkar şunu." Connor soluk sabahlığın üzerinden sütyenimin askısı boyunca bir parmak ucunu gezdirdi.

Ah, yarı çıplak şey.

"Aşağıda olmamız gerekmiyor mu?" Ben sordum. "Kapalı."

Parmakları sabahlığımın yakasına dolandı ve onu hafifçe geriye doğru çekerek kollarımdan kurtardı, böylece yere düştü. Sütyenimin klipslerini açtım, göğüslerim serbest kaldığında hala pencereye bakıyordum ve yanaklarım, sadece siluet olarak bile olsa, şimdi dünyayı nasıl gösterdiğimi görünce ısındı. Kıyafetimin içinde kendimi zaten cesur hissediyordum ama şimdi tüm duyarlarım harekete geçmişti.

Çıplak omzuma bir öpücük kondu, sonra Connor'ın güçlü kolları beni sardı ve ağır göğüslerimi iki avuç aldı. Sadece hissettiklerimden bile gömleğini çıkardığını anladım.

Nabzım hızlandı ve gözlerimi kapatıp başımı geriye doğru eğdim, bana dokunuşunu ve öpücüğü ısırığa, okşaması sahiplenici bir sıkmaya dönüşürken çıkardığı hırçın sesleri sevdim.

Ama tüylerimi diken diken eden bu an kısa sürdü. Parmaklarımı kendi parmaklarının arasına almak için beni serbest bıraktı, sonra da kapıya doğru ilerlemeye başladık.

Paniğe kapıldım ve topuklarımı yere vurarak durakladım. "Bekle. Kıyafetlerim."

Connor durmadı, onun hareketi benimkini itti, bu yüzden sadece ayakkabılarım ve külotumla onun peşinden salona doğru sendelemekten başka seçeneğim yoktu.

Bileğini kavradım ve sesim ciyak ciyak çıktı. "Çıplağım. Bu şekilde aşağıya inemem. İnsanlar görür."

"Neden endişeleniyorsun?"

Kapıyı kapattı. Döndüm ve . *Kilitlendi*. Connor elini kod giriş kutusunun üzerine sıkıştırdı. "Ya tanıdığım biriyle karşılaşsak? Yapamam. Lütfen." Pişmanlık duymuyordu.

"Bırak baksınlar."

"Babam buraya gelir. Meslektaşları."

"Bu gece ne babanıza ne de meclis üyelerinden herhangi birine giriş izni verilmedi. Bu daha mı iyi?"

Dehşetim biraz olsun azaldı ama bu yeterli değildi. "Hayır."

Beni asansöre kadar geri götürdü. Düğmeye bastı. Sadece kot pantolonunun içinde, düğmesi açıkken, o kadar çok mürekkep çalışması sergiliyordu ve o kadar güzeldi ki. O kadar iyi yapılmıştı ki, ona karşı gülünç durumdaydım.

"Zor. Sen bir tanrıçasın, Everly. Bunu herkes bilmeli."

Gözlerime yaşlar doldu ve kalbim kulaklarımda yüksek sesle çarpmaya başladı. "Lütfen Connor."

Asansör geldi ve beni içeri götürdü. Bakışlarını üzerimde yoğunlaştırdı. "Bu gece, her zamankinden daha da fazla, bina sadece seks için var. Buradaki herkesin istediği ve aradığı tek şey bu. Burada sevişmek ya da sevişilmek istemeyen kimse yok. Yemyeşil vücudunuz hayranlık uyandırmalı ve göğüsleriniz erkekleri dizlerinin üstüne çöktürecek. Yıllarca kıvrımlarını hayal edecekler. Dik yürümelisin. Ama istediğin anonimlikse, bekle."

Arka cebinden bir iskelet bandanası çıkardı, sonra alt yarısını gizlemek için yüzüme bağladı.

Anında rahatladım. Küçük bir değişiklik dünyalar kadar fark yaratmıştı. Aynalı duvarda kendime baktım. Yüz hatlarımı gizleyen küçük kumaş parçasının kimliğimi gerçekten gizleme gücü olduğundan değil, daha çok odağı yüzümden aşağıya doğru çevirdiğinden. Kimse bana bakmazdı, bir insan olarak değil. Göğüslerime bakacaklardı. Kıçıma.

Connor'ın güçlü, dövmeli halini görüp onun benimkine sahip olduğunu hayal edeceklerdi.

Duvara yaslanmak istedim. Ayrıca bunu yaptığı için Connor'ı tokatlamak istedim ama aynı zamanda beni cesur olmaya zorladığı için ona sarılma dürtüsüyle savaştım.

İkisini de yapmadım. Üçüncü katın ışıkları yandığında, başım dik bir şekilde geneleve doğru yürüdüm.

Koridorda çalan seksi müziğin tipik düşük gümürtüsünün yerini canlı yayın videosunun sesleri almıştı. Connor beni koridorda yönlendirirken, sistemden Arran'ın sesi geldi.

"Bayanlar ve baylar, oyuna hoş geldiniz."

Kapalı kapıların arkasından ve ilerideki loş ışıklı açık alandan gelen alkışlar etrafımızda patladı. Hafızamdan buranın bir tür oyun odası olduğunu, canlı seks şovlarının seks işçileri ve müşterileri arasındaki interaktif oyunlarla el ele gittiğini biliyordum. Daha önceki tek ziyaretimden edindiğim izlenim buydu; içeriye merakla göz atmıştım ama kaçmadan önce kendime güvenim yoktu.

Odanın kenarlarına ekranlar yerleştirilmişti ve resimde Arran ve Genevieve birlikte duruyordu, kadın çarpıcı ve küçük siyah bir elbise giymişti, adam ise Connor gibi çıplak göğüslüydü ve düğmeleri açık, düşük belli bir kot pantolon giymişti.

Birlikte çok güzeldiler. Kadının altın sarısı saçları ve hafif vücudu, adamın ise çok daha iri ve güçlü bedeni. Yarışmaları sırasında kalabalığın ne kadar çılgın olduğunu hayal edebiliyordum.

Arran oyununun kaynağı ve kuralları hakkında konuşmaya devam etti ve ben de bir saniyeliğine geçtiğimiz odayı taradım. Kanepelerde ve duvarlarda sevişen insanlar da dahil olmak üzere her yerde çıplak bedenler vardı. Kadınlar tavana asılı altın kafesler içinde soyunuyordu. Havadaki seks kokusu, genellikle mekânı saran güzel parfüme karşı savaşı kazanmıştı.

Burada sadece erkek müşterileri olan seks işçileri yoktu. Kadın müşteriler de vardı. Yanlarında bir partnerle gelmiş gibi görünen ve yanaklarının parlaklığını benimkine benzettiğim normal görünümlü kadınlar.

Karanlığın derinliklerine doğru ilerlemeye devam ettik.

Mekânın ortasında, çoğunlukla çıplak olan bir dansçı, çok daha kıvrımlı ikinci bir kadını ayak bileklerinden ve bileklerinden yastıklı bir masaya sıkıştırmış, kollarını ve bacaklarını genişçe açmıştı. İfşa karşısında nefesimi verdim ama dikkatimi başka yöne çekemedim. Yardımcı kadının gözlerini bağladı ve bir şeyler fısıldadı.

Tek yaptığı ona gidecek hiçbir yeri olmadığını göstermekti.

Bir adam masanın başına yaklaştı, tamamen giyinikti ama aleti elindeydi. İş arkadaşından gelen bir başka fısıltıyla, kısıtlanmış kadın başını geriye eğdi, kırmızı dudakları açık ve onu almaya hazırды. Bu arada, başka bir adam bacaklarının arasına diz çökmek için tırmandı, bakışları tamamen çıplak amına kilitlendi. Üçüncü bir adam masanın yanında kot pantolonunu çıkardı ve topuğunu masanın yüzeyine koydu. İkinci adamı yolundan itti, böylece sert aletini kızın girişine götürebildi.

Yerinden fırlayan adam onu yakaladı. Onun için kavga ettiler. Bağlanmış kadını kimin sikeceğı üzerine.

Son adam, sakso çeken adam yüzüne boşaldığı sırada ona doğru uzandı ve içine girdi.

Bu kadar açıkta olmanın ve bana kimin dokunacağı üzerinde bu kadar az kontrol sahibi olmanın nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemediğim için ürperdim. Burada yürümek çocuk oyuncağıydı.

"Bunu aklından bile geçirme." Connor sahiplenici kolunu omuzlarıma dolayarak beni kendine yakın tuttu.

"Hayır mı?" Sanki onun yerinde olduğumu hayal ediyormuşum gibi.

"Asla. Buradaki her pisliğin neye sahip olduğumu görmesini istiyorum ve aynı zamanda hepsinin gözlerini oymak için planlar yapıyorum."

Gülebilirdim, ama çok bastırılmışım. Çok olmuştum. "Nereye gidiyoruz?"

Onu çok istiyordum ama aramızdakileri herkesin önünde paylaşmak istemiyordum. "Seni kapalı kapılar ardına götürüyorum," dedi.

Rahatlama, diğer çok daha güçlü duygularıyla karıştı ve Connor'ın beni kapıyı açtığı daha sessiz bir koridora yönlendirmesine izin verdim. O bunu yaparken bakışlarım güçlü sırt kaslarından aşağı kayarak kot pantolonunun arka cebindeki iki şişkinliğe takıldı. Biri telefonuydu, ikincisi ise küçük deri çantasıydı. İçinde yatıştırıcı kiti olan.

Nefesim kesildi. O değerli rahatlamayı istiyordum ama hayır, bu gece değil. Onun için uyanık olmam gereken başka planlarım vardı.

Odaya girdik ve ben önümdeki manzaraya bakarken Connor kapıyı arkamızdan kilitledi. Büyük bir yatağın yanı sıra iki bileşen daha vardı. İlki bodrumun görüntüsünü gösteren bir ekrandı. Arran ve Genevieve gitmişlerdi, onun yerine kamerada soyunma odasından çıkan bir grup gergin görünümlü kadın vardı. Çoğu yalınayaktı. Hepsi cılız giyinmişti ve tamamen güzeldi.

Oyun başlamak üzereydi.

Odamızın ikinci bölümünde seks oyuncakları sergileniyordu. Vibratörler ve dildolar, ayrıca geniş bir tezgahın üzerinde tanımadığım bir dizi başka şey.

Vücudumda taze bir sıcaklık zonkladı. Connor boğazımı öptü ve göğüslerimi avuçlamak için ellerini etrafımda dolaştırdı. Meme uçlarımı sıktı ve nefesim kesildi.

Alçak sesi kulaklarımı doldurdu. "Önce bunları kelepçeleyeceğim. Bir çift seçin. Sonra bir popo tıkacı seç. Seni sakınleştirmeden önce bunları yerine takacağım. Ondan sonra, biz kadınların sahiplenilmesini izlerken seni neyle becereceğime ben karar vereceğim."

İnledim, düşünceyle ayak parmaklarım kıvrıldı. Ama beni sakınleştirmesine izin veremezdim. "Henüz değil. Önce ben oynamak istiyorum."

Masada, parmağımı göğüs ucu kelepçelerinin üzerinde gezdirdim. Artık ne olduklarını bildiğim çok açıktı.

"Bunlar titreşiyor." Connor parmağımı bir çiftin üzerine götürdü. Hafifçe başımı salladığımda onları topladı ve diğer oyuncak için önerisini yaptı. Titreşim fonksiyonu da olan bir popo tıkacı.

Ekrandan gelen bir sesle geriye döndüm ve hepsi maske takmış, bazılarının gözleri siyah boyayla boyanmış öfkeli adamlarla dolu bir nezarethaneyi izledim.

"Bunu neden yapıyorlar?" Yumuşakça sordum.

"Avcı-av, en büyük ve en az hizmet alan sapkınlıklardan biridir. İçindeki şiddet, bu konuda başka biriyle bağ kurmaya istekli olanlar üzerinde bir etkiye sahiptir. Bir başkasının sizi isteyerek incitmesine izin vermek güven gerektirir."

"Bu nasıl oldu?"

Hâlâ masada oturan Connor, "Cassie'ye kardeşi Jamieson'ı tanıdığımı söylediğimi hatırlıyor musun? O ve Arran bir keresinde seks ve sapkınlıklar hakkında konuşmuşlardı. Jamieson tercihini koluna takardı. Şu anda üç ya da dört çocuk babası ve onun zevklerini paylaşan bir kızla mutlu bir evliliği var. Arran notlar aldı. Bana başkalarının da bu şekilde bağ kurabilmesini ve aşırı uçlardan korkmamasını istediğini söyledi ama tahminimce bunu kendisi için de istiyordu."

"Oraya hiç girdin mi?"

"Hayır. Benim sapkınlığım senin benden kaçamaman." Bu yüzden sakinleştirici.

Arkamdan bana doğru bastırdı. "Ayrıca göğüslerin. Beni o kadar sertleştiriyorlar ki çıldırabilirim. Yumuşak göbeğin de başka bir saplantı. Tenine dokunmak. Ne kadar kıvrımlı olduğunu hissetmek. Kılıcından bahsetmeme bile gerek yok."

Bodrumda bir klakson sesi duyuldu ve kamera görüntüsü kayarak açılan bir kapıya dönüştü. Adamlar kafeslerinden serbest bırakıldı. Üzerlerinden öfke akıyordu ve koşarak, şiddetli çıkışlarında birbirleriyle dövüştüler. Yumruklar havada uçuşuyor, öfke hırıltıları yükseliyordu. Kafesin içinde, dudaklarından çıplak göğsüne kan damlayan bilinçsiz bir kişi kalmıştı.

Biri savaşı çoktan kaybetmişti.

Bunu bir çılgılık izledi. Bir grup adam geniş beton alanda hızla ilerlerken, parlak ışıklar karşı yöne doğru kaçan bir kadını ortaya çıkardı; peşindeki sürüye bakarken gözleri dehşet içindeydi. Kadının ötesinde, metal basamaklar asma bir geçide uzanıyor, ikinci bir kamera bize korkmuş ve heyecanlanmış bir kızın geçici güvenliğe tırmanışını görüntülüyordu.

Gördüğüm manzara karşısında Connor'ın dokunuşuyla sıçradım.

Parmaklarını vücudumda gezdirerek bir göğsümü yakaladı. Dilini meme ucumun etrafında gezdirmek için yaklaştı. Sertleşti ve bu his karşısında omuzlarımı yuvarladım.

"Maskeyi çıkar," dedi Connor tenime karşı.

Beni sertçe emdi, sonra kıskaçlardan birini çakıllı meme ucumun üzerinde kaydırdı. Bandanayı çıkararak kıvrandım, kısıkcı sıkıldığında nabzım hızlandı. Aynı hareketi diğer göğsümde de yaptı ve geri çekilerek yaptığı işi hayranlıkla izledi.

Göğüslerim karıncalandı, oyuncakların ağırlığı ve gerginliği hem tuhaf de çok sıcaktı. Kendime dokundum. "Titreşimi açabilir misin?"

Gülümsemesini bastırdı. "Sabırsız küçük şey. Sonuna dokun."

Cihazları incelerken küçük, gizli bir düğme buldum ve ona bastım.

Anında, düşük bir vızıltı meme uçlarımı

heyecanlandırdı. "Tanrım," diye

serbest bıraktım.

"Herhangi bir tanrı sana karşı nazik olurdu. Ben yapmayacağım." Connor bir şişe kayganlaştırıcı aldı ve yüzünü göğüslerime gömerken iki kolunu da bana doladı.

Burnunu soktu. Dilini kenetlenmiş bir tomurcuğun üzerinde gezdirdi. Kayganlaştırıcıyı kıcıma soktu ve aynı anda beni kayganlaştırmak için bir parmak ucunu kullandı. Başının üzerinde, ekrandaki hareket bir kez daha puslu odağımı yakaladı.

Bir kadın duvara yapışmış, iki adam onu ele geçirmek için birbiriyle mücadele ediyordu. Her ikisi de kadının bir kolunu tutmuş, elbisesi yırtılmış ve sıkı vücudu ortaya çıkmıştı. Kadın onlara karşı mücadele ediyor, simsiyah boncuklu örgüleri yüz hatlarını gizliyordu.

Adamlardan biri diğerine vurup bacaklarının arasına girdiğinde nefesim kesildi. Kadının iç çamaşırını yırttı, sonra aletini serbest bıraktı, kamera vücutlarının aşağısını görmek için mükemmel bir açıda duruyordu. Kızın içine girdiği anı yakalamak için.

Yüz hatlarını coşku kapladı.

Connor'ın parmağının yerini kıcıma giren sert bir cisim almıştı. Gerginliğin verdiği zevkle kısıcık bir inilti çıkardım. Titreşimli kısmını çoktan açmıştı ve meme uçlarımla birlikte zengin bir duyuşal zevk beni memnun etti.

"Şimdi seni sakinleştireceğim. Merak etmeyin, gösteriyi kaçırmayacaksınız," diye söz verdi.

"Bekle."

Tıpkı bodrumda kavga eden adamlar gibi, düşüncelerimi kontrol etmek için toparlanmam gerekiyordu. "Bir şey sormam gerekiyor. Sakinleştiricilerin benim için güvenli olduğundan nasıl emin olabiliyorsunuz?"

"Seni asla tehlikeye atmam."

Tüm vücudum titredi. "Kendi üzerinde test ettin mi? Yani bu özel olanı."

Connor kalçalarının üzerine oturdu. Sakinleştirici kiti masanın üzerinde açıktı ve iğnesi hazırды. "Evet, yaptım. Neden sordunuz?"

İçimde, vücudum kasıldı, bir orgazm tehdit ediyordu. Ya şimdi ya da asla. Tek bir şansım vardı.

"Pantolonunu çıkar," dedim .

Bir süre bakışlarımı üzerinde tuttu, sonra ayağa kalkıp fermuarını indirdi ve yarı dönerek yatağın üzerinde dengede durdu. İç çamaşırının olmayışı ve aşırı sertleşmiş aletinin serbest kalması neredeyse dikkatimi dağıtıyordu ama bunu yapmam gerekiyordu. Sakinleştirici kutusuna doğru koştum, şırıngayı açtım ve ihanetimi mükemmelleştirdim.

Kalçasından tutarak kıkına sapladım ve pistonu bastım.

Connor döndü ve iğneyi kaptı. Bakışları benimkileri aradı, ortaya çıkan duygu beklenmedikti. Orada korku, panik ve dehşet vardı.

"Sorun yok." Ona uzandım ve yatağa doğru yönlendirdim. "Tıpkı senin bana bunu yapman gerektiği gibi, benim de seni dinlemem için bunu yapmam gerekiyor. Seninle çalıştım ama sen beni susturdun. Kendimi açıklamaya çalıştım ama beni dinlemedin. Bu benim tek seçeneğim."

"Everly." Tek kelimesi yarı mırıldanma yarı çaresiz bir yalvarış gibiydi. Ama yaptığım şeyi geri alamazdım.

Connor Michaels kendi ilacının tadına bakıyordu ve ben de onun bana her zaman yaptığı gibi bunu da onun için iyi hale getirecektim.

Bölüm 30

C
onnor

Hızlı etki eden sakinleştirici sistemimi süpürdü ve kas tonum kaybolmuş ama zihnim tamamen uyanık bir şekilde yatağa düştüm.

Lanet olsun.

İçimden yüzlerce duygu geçti. En başta onun güvenliği için duyduğum korku. Sonra beni alt etmesinden duyduğum gurur ve söyleyecekleri karşısında yaşadığım derin panik.

Duymak istemedim. Bana başka seçenek bırakmadı.

Bir kalp atışında, bunu tersine çevirdim. *Ona* başka seçenek bırakmamıştım. Bunu hak etmiştim.

Everly çıplak bedenime sarıldı. "On yıl önce, hayatımda gördüğüm en güzel çocuk yeni üvey kardeşim olarak kapımda belirdi. Güneş bile onun parıltısına yetişemiyordu ve ben kör olmuştum. Her yönden çok güzeldin Connor. Milyon yıl geçse de benim seni anında istediğim gibi senin de benimle ilgileneceğini düşünmemiştim. Kelimenin gerçek anlamıyla bir aile olmadık. Yeterli zaman yoktu ve ailelerimiz çabucak dağıldı. Yine de seninle evimi buldum. Nefret ve kontrolden başka bir şey bilmezken beni güvende ve değerli hissettirebilecek tek kişiyi buldum. Eve geldiğinde sana günümden bahsettiğimde beni dinlemenin benim için ne anlama geldiğini sana hiç anlatmadım. Bir sınavda başarılı olduğum için ya da sadece bir sınavın üstesinden gelebildiğim için beni tebrik ederdin."

Parmak uçlarını vücuduma bastırdı ve yukarı doğru okşadı, karın kaslarımın üzerinden geçti ve dövmelemlerimi izledi. "Sen beni mutlu ettin. Ve tek istediğim aynısını senin için yapmaktır."

Kalbim zamanın dışında güm güm attı.

Ekrandan bir çılgılık geldi. Oyundan zevk alıyordum. Taşa dönüşmemiş olsaydım bile Everly'den gözümü ayırmazdım.

Hızlı bir çekişmeyle iç çamaşırını çıkardı ve kendini aletimin üzerine yerleştirdi. Bir an için benimle oynadı, neredeyse birleştığımız yeri izledi ve pürüzsüz piercingimi amına sokup çıkardı.

Sonra bir ihtiyaç iniltisiyle üzerime çöktü ve ihtiyacı olanı aldı. Tıpkı benim onu zar zor ya da tamamen baygın halde sikerken yaptığım gibi.

"Sana uğradığım saldırıyı anlatana kadar beni bir kardeş olarak gördüğünü sanıyordum ve sen bu yanlış düzeltmeyi kendine görev edindin. Benim için öldürdün Connor. Bu her şeyi değiştirdi. Seni zaten seviyordum ama bana ne yaptığını anlattığında o kadar kötü hissettim ki, seni korumak için her şeyi yapacağımı biliyordum."

Gözlerinde karanlık dönüyordu. Kalçaları daha hızlı çalıştı.

"Sonra babam seni yaraladı. O gün onu neyin öfkeliendirdiğini bile hatırlamıyorum, çünkü buna alışmışım. Yıllarca onunla başa çıktım. Ama yumruklarını sana indirdiği an beni yıktı. Ona karşı çıktığını ve anneni onun öfkesinden koruduğunu görmek beni öldürdü. Yatak odamın karanlığında bana önceki erkek arkadaşının yumruklarıyla nasıl becerikli olduğunu anlatmıştın. Buna rağmen nasıl kaldığını. Seni kurtaracak kişinin annen olmayacağını biliyordum. İkinci evden ve babamdan sonsuza dek uzaklaştırmak zorundaydım."

Nefes alış veriş titriyordu. Tedirginliğim dehşete dönüştü. Bunu duymak istemiyordum. Konuşmasını engelleyemedim.

Everly açıklamalarından ya da vücudunu kullanarak beni çıldırtma çabalarından vazgeçmedi. Hareket edemesem de her kalkışını ve kayışını hissediyordum. Vücudunun benimkini sahiplenişinin her nabzını.

"Babamdan seni ve anneni bırakmasını istedim. Ne dedi biliyor musun? Asistanlık işinde başka birini eğitecek zamanı olmadığını söyledi. Ona yalvardım. Reddetti. Başka bir taktik bulmam gerekiyordu."

İçimde bir öfke patlaması oldu. Hareket edemedim. Onu tutamadım.

"Planın hepimizin birlikte gitmesiydi. Annen zaten kaçmayı planladığını söyledi ve seni dışarı çıkman için uyardı. Beni almaya niyetliydin. Bunun her durumda olamayacağını biliyordum. Babam sen gitmeden bir gün önce bana bunu söyledi. Eve erken geldi ve beni çantamı hazırlarken buldu. Karısının planını bildiğini ve ondan bu kadar kolay boşanacağını düşünüyorsa deli olduğunu açıkça söyledi. Karısı umurunda bile değildi, sadece kampanya sezonunun ortasında olduğu için onun için çalışmaya devam etmesi umurundaydı. Sonra da eli boğazımdayken senin nasıl bir insan olduğunla ilgili şaka yaptı. Sanki senin intikam meleğinin yanında o şeytan değilmiş gibi. Phillips'i biliyordu, benim için öldürdüğün adamı. Bıçaklarını bulmuş ve polisin ona endişeyle geldiğini söylemişti. Seni kullanacağını anladım. Birini öldürdüğünü kanıtlasa da kanıtlamasa da, karanlık tarafını kendi çıkarları için kullanacaktı. Son olarak, sadece on yedi yaşında olduğumu ve yasal olarak hala reşit olmadığımı belirtti. Polislerin beni tekrar tekrar geri getirmesini ve beni kaçırdığın için seni tutuklamasını sağlayacaktı. Kısacası, her birimize karşı bir dava hazırladı ve bunu bana tek başına sundu."

Sesi çatladı. Kalbim de öyle.

"Geceyi korkuyla ve uyuyamayarak geçirdim. Sen bana sarıldın ve gitme düşüncesine gülümseyerek uyudun. Sana zarar vermesine izin veremezdim. Sonra babamın benimle yalnız konuşarak ne demek istediğini anladım. Çözüm bendim. Bu yüzden ona gittim ve annenin işini almayı teklif ettim. İkinizi serbest bırakması ve benim de eğitimimi yarı zamanlı olarak değiştirmem şartıyla davamı sundum. O da kabul etti. Bu yüzden gitmene izin verdim çünkü başka seçeneğim yoktu. Sana söyleseydim, seni inciten adamdan asla kaçamazdın. Benim için kalsaydın, seni kuklası yapacaktı. Ve bir şekilde, yine de yaptı. Yine de onunla çalışıyorsun ve onun kölesisin. Bundan nefret ediyorum ama hiçbir yerde seni sevdiğim kadar değil."

Gözyaşları yanaklarını çizdi. Onları uzaklaştırdı. Beni becermeye devam etti.

"Sen benimdin ve seni tüm kalbimle sahiplendim. Seni sevmekten hiç vazgeçmedim Connor. İsteniyorsun, ihtiyaç duyuluyorsun, *seviliyorsun*. Birbirimize sahiptik ama ben seni özgür bıraktım ve bu hayatımın en kötü hatasıydı. Eğer beni affedersen, sana bir daha asla hayır demeyeceğim."

Çaldığı orgazm zihnime hücum etti, düşüncelerimi darmadağın etti, taşaklarım içine boşalmak için çalışıyordu. Everly'nin amı beni sıkarak birlikte düştüğümüzü söylüyordu. Elbette öyleydik.

Televizyon ekranında bir spiker son kadının da sikildiğini söyledi.

Aklımdan düşünceler geçiyordu ama hiçbirini onun katlandıklarından duyduğum üzüntünün ötesine geçemiyordu. Bir ömür önce onu sığ ve vefasız olmakla, beni önemsiyormuş gibi görüldüğü şekilde önemsememekle suçlamıştım.

Çok yanılmışım. Annem ve benim için her şeyden vazgeçmişti. Ve kadın ona bunu söyleme yeteneğimi çalmıştı. Lanet olsun, onu cezalandırmam gerekiyordu.

Bunu yaptığın için. Var olduğun için. Hayatımın, kalp ağrımın ve sevgimin tek kaynağı olduğun için.

Beni pençesinde tutan uyuşturucu beni serbest bıraktığında, Everly'ye ifşaatlarının tam olarak ne anlama geldiğini gösterecektim.

OceanofPDF.com

Bölüm 31

C
assie

Minik gümüş mini elbisem kalçalarım kadar yükseliyordu, ta ki serin hava kıcımın üzerinden geçene kadar.

İnsanlar etrafımda sevişirken kimse gözünü bile kırpmadı.

Bu benim bir parçamdı, diye düşündüm. Annem bu hayatı biliyordu. Bu benim kanımda vardı.

Bu gece bekâretimi burada kaybetmek niyetinde değildim ama diğerlerini izleyerek kendimi ısıtabilirdim.

Birinin beni izlediği hissi de hoşuma gidiyordu. Bunu hissedebiliyordum. Dikkatlerinin ürpertici kayışı tenimin üzerinde geziniyordu. Omurgamdan aşağı ürperti gönderdi ve beni tetikte tuttu.

Oyun odasına açılan koridorun sonunda bir adam bir kadını boğazından tutuyordu. "İşte böyle yaptı," diye söylendi. "Onu yakaladığı yerde sikti. Benim için ıslandın mı, sevgilim?"

Adımlarımı yavaşlatarak oyun-reenactment kliniğini inceledim ve alıcı taraftaki kadının sıkıntıda olup olmadığını kontrol ettim. Yolun aşağısında bir güvenlik görevlisi de gözcülük yapıyordu ve seks işçisi süper sahte bir inilti çıkararak endişelerimi ortadan kaldırdı ve müşterisini iğrenç kirli konuşmasıyla daha da heveslendirdi.

"Koş bebeğim. Seni kovalamak istiyorum," diye mırıldandı.

Kız, adamın şişkin kasıklarını tutmasına neden olan sahte bir korku ciyaklamasıyla havalandı ve ardından hantalca koşmaya başladı.

Görünüşe göre, oyun herkesin dokunmuş.

Daha önce, canlı yayın yapılırken, odamdan aksiyonu izlemiş ve elimi bacaklarımın arasında bulmuştum. Müşterilerin heyecanlanmasına şaşmamalı.

Bana büyük fikirler verdi. Katılmak istedim ama yakalama ve aşık olma unsuru olmadan. Sonsuza dek bebek sahibi olalım hissi bana hitap etmedi. Zaten buna sahipseniz ama yine de oynamak istiyorsanız gereksizdi. Neden maskeli insanların sadece dövüştüğü ve seviştiği ama kamuya açıklama yapmadığı bir versiyonu oynamıyorsunuz? Bunu Arran'a önerirdim.

"Cassie," diye tanıdık bir ses. Durdum ve etrafıma bakındım.

Arkamda Riordan, mavi kot pantolon üzerine siyah tişörtü ve kalın motorcu botlarıyla koridorda ilerliyordu. Ağzım açık kaldı ve içim zevkle doldu.

Nabzımın gümbürtüsüyle onu içime çektim. "Oyundan zevk aldın mı?"

Eliyle bileğimi daire içine aldı, dokunuşu şok ediciydi. "Bu katta dolaşmamalısın. Aslında tüm binada. Böyle bir gecede olmaz."

Kaşlarımı çatmıştım. "Neden?"

"Kilometrelerce ötedeki seks zararlıları bu gece bu kulüpte. Eski kız arkadaşım bile bir şekilde içeri girmeyi başardı. Bina ucubelerle dolu."

Ugh. Gulyabani. "Hepsi sapkınlıklarını sergilemek için para ödüyor. Bir sorun göremiyorum."

Öfkesi derinleşti. "Burada çalıştığını düşünebilirler. Ya biri seni yakalarsa?"

Ah, lanet olsun. Bana göz kulak mı oluyordu? Eğer zavallı kalbim zaten ona vurulduysa, şimdi iyice açıldı. Onun alanına girdim. Ona baktım ve gözlerimi yuvarladım. "Belki de bedenimi en yüksek teklifi verene satmaktan mutluyumdur, Riordan Jones."

"Sen sikimsin, Cassiopeia Archer." "Neden, bana bir teklif yapmak ister misin?"

Göz temasını sürdürdüm, enerji içimde bir şimşek gibi yükseliyordu.

"Hayır, istemiyorum," diye hırladı. "Ve benden uzak dursan iyi edersin."

Bu, azgın küçük bir boğa için kırmızı bir bez parçasıydı. Kazançla gülümsedim.

"Affedersiniz, rahatsız ettiğim için özür dilerim. Riordan?" Bakışmamızı kestik.

Alisha yanımızda belirdi, yüzünde beklenti dolu bir ifade ve üzerinde uçuşan bir sabahlığın altında metalik bir bikini vardı.

"Arran kendimi tanıtabilmem için seni bulmamı istedi," dedi. "Alisha, değil mi?" Riordan isteksizce kolumu bıraktı. "Seni bulmaya çalışıyordum. seni bulacağım."

"İşte " Bana bir gülümseme ayırdı. "Böldüğüm için özür dilerim. Gitmem gereken bir yer var, o yüzden ya şimdi ya hiç. Benimle yürür müsün?"

Homurdanarak onayladı ve bana dönerek, "Yatağına git Cassie," dedi. "Rüyada görürsün," diye karşılık verdim.

Ortadan kayboldu ve ben kollarımı kavuşturup kaşlarımı çattım. Ayağımı vurdum.

Alisha'yı bir kez bile kontrol etmemişti ama çekip hoşuma gitmemişti.

Barda çalıştığım gece, Riordan saatlerce benimle oturmuştu. Birkaç bira içmiş ve sakın anlarımda genelevin asansöründen çıkan adamlarla ilgili yorumlarıyla beni eğlendirmişti. Sapkınlıkları üzerine bahisler oynardık.

Hiç bu kadar eğlenmemiştim.

Arran'ın teklifinden bahsetmemişti ama Alisha onunla buluşmaya gönderildiyse, bu kabul ettiğini gösteriyordu. Bu da birbirimizi daha çok göreceğimiz anlamına geliyordu.

Moralim düzeldi.

Burada durup onun için üzölmeyecektim. O bana gelecekti. Hazır olduğumda, ki henüz hazır değildim, bunu gerçekleştirecektim. Tıpkı kardeşim Camden'ın karısını bir açık artırmada satın alması ya da Sinclair'in onun üzerinde baskı kurması gibi.

Ben daha iyi bir şey düşünürdüm.

"Buldum seni," diye başka bir ses beni selamladı.

Hayallerimden sıyrılıp Dixie'nin yaklaştığını gördüm, sırtışı benim için hazırdı ve diğer herkes için göğüsleri dışarıdaydı.

Göğüslerini işaret ettim. "Erkeklerin kadınları yazdığı şu caps'i gördün mü hiç? 'Koridor boyunca göğüslerini dikti' gibi bir şey. Şu anda yaptığın şey de bu, göğüslerini dikmek."

Bulmaya geldiğim genç kız süslendi. "Teşekkürler! Alisha'nın yanındaki adam kimdi?"

Neşem kaçtı. "Benim."

"Vay canına, kardeşim. 'Rüyada görürsün' yorumunu duydum. O senin oğlun mu?"

Avucumu alnıma vurdum. "Keşke. Neden daha iyi bir şey bulamadım?"

"Seninle gelirse yatağa gideceğini söylemek gibi mi?" diye düşündü. "Evet! Bana yollarını öğret, ey bilge kişi."

"Ooh, avlanıyor mu? Seni sokak kedisi. Herhangi bir kedi kavgasını önlemek için haberi yayayım mı?"

Bunu düşündüm. "Riordan'ın bunu henüz bilmemesi önemli mi?" "Daha da iyi. Diğer herkesi uyaracağım. Güven bana, onun karamsar gerekli olacak. Her neyse, benimle takılmaya hazır mısın? Alisha programımı mahvetti, o yüzden otuz dakikalığına serbestim."

Kolumu onunkine bağlayarak, Riordan'ı benim yapmak için tam olarak ne kadar berbat edebileceğime dair fikir alışverişinde bulunarak uzaklaştık.

OceanofPDF.com

Bölüm 32

Everly

"Oh Tanrım, oh kahretsin," diye kendi kendime söylendim.

Connor'a her şeyi anlattıktan sonra seks oyuncaklarından kurtulmuş, üstümüzü başımızı temizlemiş, sonra da yatağa uzanıp ona sarılmıştım. Ekranda, oyunun yarışmacıları depodan beş mutlu çift olarak çıkmıştı, herkes kanlar içinde, hepsi tutkunun sancıları içindeydi, sonra görüntü kesildi ve bizi odanın alçak pembe ışığında bıraktı.

Sıkıştığımı fark etmem utanç verici derecede uzun zaman aldı.

Connor'ı tek başıma yukarı çıkaramazdım ve geceyi burada geçiremezdik. Tek bildiğim, odanın tamamen dolu olduğu ve her an bir müşterinin gelip bizi kapı dışarı edebileceğiydi.

Ayrıca ben çıplaktım, Connor da öyle.

Yüksek adrenalinli gecenin tehlikeleri ve kulübün ağzına kadar dolu olması beni korkuttu.

Yardıma ihtiyacım vardı ve sabah bunun için beni öldürecekti.

Kapıda nefesimi tuttum ve dışarı baktım. Odamız, tüm seks mobilyalarının ve insanların bulunduğu büyük açık alandan loş bir koridorun sonundaydı ama şansım yaver gitmişti.

Tanıdık bir kadın kasıla kasıla yanından geçti ve birlikte olduğu kişiye iyi şanslar diledi.

"Cassie," diye tısladım.

Sıçradı. Kaynağını aramak için döndü ve sürünerek yaklaştı. "Everly? Sen iyi misin?"

"Hayır." Sesim bir kahkahayla çatladı. "Bir sorunum var ve bu cehennem kadar garip."

"Aman Tanrım. Lütfen bana Shade'in aletinin bir yere sıkıştığını söyle."

"Tam olarak değil. Bunu sana söylediğim için üzgünüm ama Arran'ı bulabilir misin?"

Ayrıca örtecek bir şeye ihtiyacım var." Boğuldu.

"Şu anda çıplak mısın?"

"Çok özür dilerim!"

"Olma, bu harika. Orada kal. Geri geleceğim."

On dakika sonra, Cassie'nin benim için bulduğu uzun iskelet tayt tişörtümü giyerek Connor'ın kot pantolonunu tekrar üzerine geçirdim.

Biri kapıya vurdu. "Everly, aç ." Arran'dı. Onu içeri aldım.

İçeri daldı, koyu sarı saçları Genevieve'in ellerinde dağılmıştı ve arkadaşına bakarken yüzünde tedirgin bir ifade vardı. "Hasta mı?"

Utanç içinde alnıma dokundum ve sakinleştirici kutusunu işaret ettim. "Hayır. Onu bayılttım ve şimdi onu dairemize geri götüremiyorum. Her şeyi berbat ettim."

Arran durdu ve yumruğunu ağzına bastırdı. İfadesinde inanılmazlık eğlenceyle savaşıyordu ama bunu etkisiz hale getirmek için mücadele etti.

"Beni duyabiliyor mu?" Başımı sallayınca yatakta yatan adama seslendi. "Dinle kardeşim. Seni yukarı taşıyacağım, sonra da bu konuyu bir daha asla konuşmayacağız."

Bakışları önce odayı, beni, sonra Connor'ı süzdü. Connor'ın kendine özgü tüm dövmeleri sergileniyordu.

"Ne kadar tanınabilir olduğu konusunda bir sorun var. Bu şekilde görülemez.

bir yana, beni öldürecek." "Biliyorum!" Ciyakladım.

"O zaman elimizden geldiğince onu koruyalım ve hızlı hareket edelim." Arran gömleğini çıkardı ve Connor'ın başını kucaklayarak onu giydirdi. Daha önce taktığım bandanayı yüzüne ve saçlarına bağladım.

hayran olmak için geri çekildik.

Arran çenesini salladı. "Önce sen git. Asansöre git ve orada bekle. Kimseyle konuşma."

Uçarken sallanan parçalarımın genelevin içinden geçerek çatı katındaki dairelere çıkan çıkışa doğru koştum. Casusluk yapan Cassie bana kaygan bir beşlik çaktı ama onun dışında diğer yüzleri görmezden geldim. Asansörde zorlukla nefes aldım, bir dakika sonra Arran omzunda Connor'la içeri girdiğinde neredeyse rahatlayarak sarkacaktım.

Duvara yaslandı, alnında ter vardı ve tek yorumu sessiz bir "Ağır sikici" oldu.

Üst katta, bizi içeri sokmak için şifreyi kullandım ve Arran Connor'ı yatağımıza taşıdı, sonra ikimiz oturma odasına çekildik.

"Bir panzehir var mı?" Fısıldadım.

Arran boynunu büktü. "Benim kaptan köşkümün dışında. O bir uzman ve sen onu görevden aldın." Kederli ömrümü elinin tersiyle itti. "Bunu hak ettiğine şüphe yok. Ona göz kulak ol."

Bizi terk etti ve ben de tam olarak bunu yapmak için yatağa döndüm.

Connor'ın saçlarını başından geriye doğru tarayarak alnına bir öpücük kondurdum. "Seni terk etmeyeceğim. Seni asla terk etmeyeceğim. Eğer beni affedersen, hayatımın geri kalanını her şeyi telafi etmek için harcayacağım."

Kulübün neredeyse müşterilerle dolup taşması ve aşağıdan bize ulaşan gürültülü bağırışlar eşliğinde nabzını ölçtüm, sanki bu bana sabit bir ritimde atan kalbinden başka bir şey söyleyebilirmiş gibi.

Dahası, onu sevdiğimi söyledim. Yanlış seçim yaptığım için üzgün olduğumu söyledim. Kurallarına uyduğumu göstermek için ödünç aldığım gömleğimi çıkardım.

Ama biri kapıya vurduğunda hemen geri taktım. "Everly," diye seslendi Arran dairenin içinden.

Sesinde hiç hoşlanmadığım bir ton vardı.

Yataktan tökezleyerek kalktım ve Connor'ın elini sıktım. "Sadece Arran. Hemen döneceğim."

Uzaklaşırken bana duyduğu öfkeyi neredeyse hissedebiliyordum. Dairenin girişinde durakladım ve kapıya doğru konuştum. "Her şey yolunda mı?"

"Polis geldi."

Sustum. Kulağa hoş gelmiyordu.

"Senin için." Dehşete kapılmama rağmen Arran devam etti. "Burada isteğiniz dışında tutulduğunuza dair bir ihbar aldıklarını ve sizinle konuşmak istediklerini söylediler. Hepsi bu kadar."

Koridoru dolduran üniformalı memurları görmeyi bekleyerek kapıyı açtım ama sadece Arran ve yanında Genevieve vardı.

Bana sempatik bir bakış attı. "Hızlı bir konuşma işinizi görecektir."

"Beni almaya çalışmayacaklarını mı düşünüyorsun?"

Arran homurdandı, başparmakları kemer halkalarında. "Deneyebilirler. Gen, Shade'in yanında oturacak, böylece onun telefonundan dinleyebilecek. Hiçbir şey yapamasa bile bunu isteyecektir."

Sanki başöğretmenin karşısına çıkan yaramaz bir çocukmuşum gibi aniden korkarak içime kapandım. Onları babam göndermişti, bunu biliyordum. "Benimle kalacak mısın?"

Arran başını eğdi. Genevieve ile birlikte tekrar içeri girdim ve kıyafetlerimi değiştirdim. Onu Connor'la bırakarak ve ona yakında döneceğime dair söz vererek çıktım.

Asansörün zemin kata ulaşması için geçen süre içinde terlemeye başlamıştım. "Ofisime," diye yönlendirdi Arran.

Koridorda ilerledik. Biri erkek biri kadın iki polis memuru Arran'ın odasının dışında bekliyordu ve Arran'ın ekibinden biri onlara göz kulak oluyordu.

"Everly Makepeace?" Kadın bir adım öne çıktı. Başımı salladığımda, Arran'a kesinlikle soğuk bir bakış fırlattı. "Biraz yalnız kalmak isteriz."

"Arran benimle kalıyor," dedim.

Dudaklarını inceltti. "Nasıl isterseniz." Odadayken sadede geldi. "Ben Polis Memuru Sanders, bu da meslektaşım PC Smith. Bu akşam belediye başkanının kızının kaçırıldığına dair bir ihbar aldık."

Onu durdurmak için elimi kaldırdım. "Adımı biliyorsun, yüzden lütfen kullan. Babamın kim olduğunun bununla ne ilgisi var?"

İki memur birbirlerine baktılar.

Memur Sanders tekrar başladı. "Bu kuruluşa kendi isteğinizle mi yoksa zorla mı geldiğinizi tespit etmem gerekiyor."

"Buradayım çünkü olmak istiyorum."

Dudaklarını büzdü ve gözlerini bir kez daha sessiz Arran'a dikti. Sonra yavaşça ofise baktı. Mobilyaları. Parlak ışığı. Nedense, yüzündeki güvensizlik ifadesi ve ardından dikkatle incelemesi beni sinirlendirmişti. Güvenliğim umurunda bile değildi. Bu, babamın ayrılışıma duyduğu öfkeden doğan bir gözdağı taktığıydı. Daha fazla mesaj gönderdi, hiçbirini okumadım, tıpkı telefonlarını görmezden geldiğim gibi. Girişimlerini artıracığına güven.

Ben de kendimce bir saldırı başlattım. "Şunu açıklığa kavuşturalım. Babam ya da yandaşlarından biri beni tekrar çatısı altına almak için torpil yaptığı için buradasınız. Ben yirmi yedi . Bir yetişkinim. İstedğim yerde yaşayabilirim. Onun evinden taşınarak yasaları mı çiğnedim?"

"Hayır, ama bu gibi durumlarda-"

"Ama hiçbir şey." Ona doğru ilerledim. "Benim gitmemi istiyordu, ama kullandığı yöntem pek arzulanan bir şey değildi ve artık onun kontrolüne katlanmayacağım. Tam olarak olmak istediğim yerdeyim. Ona asla geri dönmeyeceğim ve kendi seçimimle buradayım. Kendimi daha açık ifade edebilir miyim?"

Beni izledi.

"Eklemek istediğiniz bir şey var mı, Polis Memuru Sanders? Yoksa ben yatmaya gidiyorum."

Sonunda başını eğdi. "Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim."

Babama dalkavukluk yapmasına kadar her şeyi takdir edebilirdi.

Arran onların dışarı çıkmasını ayarlarken ben de yukarı döndüm.

Genevieve beni terk etti ve ben de kapıyı kilitleyip Connor'ın yatağına geri döndüm. Saçlarını okşadım ve ona neler olduğunu anlattım. İyi olduğumu ve tehlikede olmadığını söyledim. Düşüncelerimi ve duygularımı telefonda duymuş olabileceği şeylerle doldurdum.

Sabah bu konuda ne söyleyeceğini ancak Tanrı bilirdi.

Bölüm 33

Everly

Uyandığımda gün ışığı ve basınç vardı. Yatağın yanındaki masada yatıştırıcı kutusu açıldı ve ben yüzüstü yatıyordum. Connor sırtımı örterken battaniyeye sarıldım. Dizleri arkadan kalçalarımı açarken, büyük bir eli kürek kemiklerimin üzerinde yayıldı ve beni aşağıda tuttu.

Sakinleştirici almamıştım. Henüz değil. Yine de hareket etmedim. Kalbimin önce hızlı hızlı atıp sonra gürlemesi dışında.

Connor tek bir cezalandırıcı içime girdi. Bir inilti üzerine dudağımı ısırdım, sonra parmaklarını girişime götürürken hareketsiz kaldım ve aletiyle birlikte iki tanesini içeri ittim.

Beni gererek oynadı, kararlı hareketlerinde henüz tahmin edemediğim bir amaç vardı.

Ardından bir vızıltı geldi. Vibratörümü arka tarafımda gezdirdi ve sonra beni açtığı yere götürdü.

Gözlerimi kapattım. Bu benim cezamdı.

Tıpkı Tabitha'nın ikili sıkıştırılmasını izlediğimiz gibi, o da aynısını bana yapacaktı.

Ani hareketlerinde öfke vardı, bana dokunuşunda yumuşaklık ya da nezaket yoktu. Kayganlaştırıcı içime damladı, sonra sadece ucu *orada* olacak şekilde dışarı çekti, ama vibratör de oradaydı. Körelmiş başı

Aynı anda beni sikiyle beslerken içime girdi. Germek yaktı. Ürperdim. Yine de kımıldamadı.

Kalçalarını çalıştırarak sıkı bir şekilde içeri ve dışarı süzüldü, kayganlaştırıcı tarafından kolaylaştırılan ancak kalın vibratörün ucunun varlığıyla engellenen yol. Bu onu durdurmadi. Connor acele etmiyor, bir sonraki santimi elde etmek için metodik olarak benimle oynuyordu. Sonra bir tane daha.

Korku ve panik içinde, herhangi bir zevkin izini kaybetmişim, ama aniden bir dalga halinde vurdu. İçimin yarısında vibratör bir zevk noktasına çarptı ve arzu dışarı doğru fırladı. Bir nefes aldım ve kendimi rahatlamaya zorladım. Oraya ulaşmasını istiyordum. İkimiz için de buna ihtiyacım vardı, böylece birlikte zirveye çıkıp düşebilir ve sonra devam edebilirdik.

Yapabileceğimizi çok ummuştum.

Aleti ve vibratör bir santim daha girdi.

Gözlerim kapalıyken, tek bildiğim bu izinsiz girişti. Acıtmıyordu. Yoğun bir baskı vardı ama aynı zamanda iyi de geliyordu. Kalçalarının hafifçe sallanması bana bir ihtiyaç patlaması verdi ve aniden, dolgunluk farklı bir nedenden dolayı odaklanma kaynağı haline geldi. İç duvarlarım yaklaşmakta olan bir doruk noktasının uyarısıyla titreşti.

Connor bir ses çıkardı ama ben tüm tepkimi içimde tuttum. Bir dizi çarpıcı hamle yaptığında bile. Vibratörün temposunu yükseltip üzerimde müthiş bir zevk dalgası yarattığında bile istemsizce titredim ama dudaklarım ve gözlerim kapalı kaldı.

Tekrar aşağıya indiğimde vibratör yavaşlayarak nabız atmaya başladı ve kalçalarını son bir kez kaldırarak Connor dibe vurdu. Memnuniyetle inledi ve ben de içten içe rahatlayarak gülümsedim.

O . . Bir vızıltı daha geldi.

Dikkatim önce gürültüye, sonra da Conner'ın etrafımda dolanırken yaptığı hareketlere odaklandı, hâlâ içimdeki vibratörün yanında sikiyle derinlere gömülmüştü ama başka bir işle meşguldü.

Yüzünü boynumun dibine indirdi, dudaklarını boynumda gezdirdi ve polisi gördükten sonra çıkarmayı unuttuğum gömleğimin yakasını aniden parçalayarak ikiye ayırdı. Sonra gömleğin yakasının oturduğu yerin hemen altından tenime iğnesini batırdı.

Aceleyle, diğer vızıltıyı tanıdım. Dövme tabancası.

Korku üzerime çöktü. Tırmalamaya devam etti. Bana dövme yapıyordu. Cildimde iz bırakıyor. Eğer cezamın aşırı derecede bittiğini düşünseydim

seks eylemi, yanılmışım.

Kısa pantolonlarla nefes alırken, odağımı üzerime serdiği mürekkep ile aletin yanında hala titreşen vibratör arasında değiştirdim.

Dövmeyi bitirdi ve bir bezle üstünü fırçaladı, sonra kolumu uzattı ve baştan başladı. Etime kazınmış bir çeşit mürekkep çizgisi daha. Duygularının ikinci ifadesi, bu kez üst kolumun arkasında.

İkinci dövmenin bitişi bir başka ani orgazmı geldi. Bu beni şaşırttı ve haykırdım, Connor titreyen kolları ve düzensiz bir çığlıkla beni takip etti.

Sonra iğnesi arka tarafıma dokundu. Bu sefer beni tembelce sikerken üzerimi karaladı, amım onun döllerıyla doluydu ve vücudum onun çizim tahtasıydı.

Sonunda fark ettim ki yazdığı kelimelerdi. Uzunluğuna bakılırsa her noktada farklı kelimeler vardı. Acele etmedi, vibratörün bana eziyet ettiği kadar onunla da alay etmesiyle sert kaldı ve bana saldırısından hiç vazgeçmedi.

Ben aldım.

Hiçbir noktada ona durmasını söylemeyi düşünmedim. Bir daha yapmayacağıma dair ona söz vermişim ve yapmak da istemiyordum. Ama kafamın içindeki sinsi bir ses yaptığı şeyden korktuğumu fısıldıyordu.

Ya bu sözler onun reddiyesiyse?

Bilmek istemiyordum. Üçüncüyü bitirdi, sonra uzandıdördüncüsü de hemen ardından geldi.

Ya bana nefretini anlattıysa?

Kelimenin tamamlanmasıyla Connor içimden çıktı ve beni ters çevirdi. Gözlerim kapalı kaldı. Ağzım kapalı.

Yırtık gömleğimi çekiştirdi ve göğüslerimi avuçladı, iğne diğer göğsümün alt tarafını delerken bir meme ucunu emmek için eğildi. Dudaklarım aralandı. Dövme seansı için ilk kez seks yaptığımızda beni oraya dövme yapmakla tehdit etmişti.

Göğsümün üzerine 'Connor Michaels'ın malı' yazılacağı konusunda uyarmıştı ama sol göğsümün alt tarafındaki yazı da kısa ve tek bir kelimeden ibaretti.

Bu mürekkep çalışmasının sonucu kısa bir gecikmeyle geldi. Bir an benimle oynadı, kendini sertleştirdi, sonra da zorla

vibratörle birlikte bir kez daha vücudumu. Amımı mahvediyordu, umurunda değildi.

Vibratörle itişlerini değiştirerek beni gittikçe daha fazla geliştirdi, çizim seansı askıya alındı, böylece benimle zaman geçirebildi. Çıldırılmış olmalıydım. Onun dokunuşundan nasıl zevk aldığımı dair tek gerekçem buydu. Her zaman onunla ilişkilendirdiğim ve şimdi bir odak noktası olan acı ve zevkin acısını nasıl karşıladığımı. Mutluluk ve korku. Güvenlik ve panik.

Bir zamanlar onu bırakmak zorunda kalmanın acısıyla mücadele eden aşk. İğne kalçamdaki derime geri döndüğünde neredeyse gülecektim. Başka bir orgazm, başka bir kelime. Yine de bunları söylemesini istemiyordum.

Sonra Connor vücudumda yukarı doğru hareket ederek silahı yüzüme yaklaştırdı.

Uyluklarımın arasındaki nabız ve zonklama beni bitirici hareketinin korkusundan uzaklaştıramadı. Alnımın ortasındaki reddi beni kesin olarak bitirecekti.

Sıcak, dikkatli parmak uçları başımı bir tarafa doğru yönlendirdi. Saçlarımı taradı. İğne kulağımın arkasına indi ve yeni bir kelime ortaya çıktı.

Rahatlama başımı döndürdü.

Connor silahı attı ve yeni, bir şekilde dokunaklı bir doruk noktasına ulaşana kadar tembelce içime girdi. Sonra geri çekildi. Oyuncak çıkarıldı. Dövmeleri özenle bir ürünle tedavi etti ve üzerlerini bantladı.

Dövmeli ya da sözlü tek bir kelime daha etmeden gitmişti.

Bölüm 34

E*verly*

Geri dönmedi. Bekledim, uyudum, panik içinde bir gece geçirdim ve Pazar sabahı yeni bir kararlılıkla uyandım.

Dövmelerimin hiçbirini rahatsız etmemeye ve hatta bakmamaya özen göstererek kendimi güne hazırladım, gündelik kıyafetlerimin en şık olanlarını seçtim ve saçımı önümde bir iş günü varmış gibi şekillendirdim.

Evet, ama daha önce hiç hayal etmediğim türden.

Telefonumdaki takvimi hızlıca kontrol ederek devam etmem için yeşil ışık yaktım ve bir haftadır unuttuğum kimliğim ve kartımla birlikte iş çantamı aldım, ardından yapmam gereken şey için kendimi merkeze aldım. Tüm bu çılgınlık ve tehlikeli düşünceler beni tek bir sonuca götürmüştü. Yapmam gereken tek bir eylem vardı.

Tıpkı yeni arkadaşlarımla konuştuğum gibi.

Son saniyede yatağımın başucundaki ilaç paketine gözüm takıldı. Cuma gecesi bir tane bile almamıştım. Ya da dün. Aklımı kaybetmiş gibiydim, ya da belki de tam tersiydi ve sonunda net bir şekilde görüyor ve kendim için hareket ediyordum.

Odayı geçip paketi çöp kutusuna attım, sonra da topuklarımın üzerinde dönüp daireden çıktım.

Deponun zemin katında, yönetim ofisine giden yolu buldum. Kapıyı çaldım.

Arran kapıyı açtı, bakışları meraklıydı. "Shade burada değil. Size nerede olduğunu söyleyemem."

Yani bulunmak istemiyordu. Kalp atışlarımın teklemesini duymazdan geldim. "Biliyorum. Görmek istediğim sendin."

İçeri girmemi işaret ederek büyük masanın arkasındaki koltuğuna oturdu. Parlak spot ışığının altındaki ziyaretçi koltuğuna tündedim, kış yanağımdaki dövme sızlıyordu.

"Biliyor musunuz bilmiyorum ama ben yetenekli bir etkinlik koordinatörüyüm," dedim. Çete lideri başını eğdi. "Farkındayım."

"İstifa mektubumu derhal geçerli olmak üzere teslim etmek üzere Belediye Binasına gidiyorum. Size buradaki hizmetlerimi sunmak istiyorum."

Onun sessizlik anında, sözlerimi söylemek için acele ettim.

"Kuruluşunuzda fazla zaman geçirmemiş olabilirim ama çabuk öğrenirim ve işe yarayacağını bildiğim fikirlerim var. Eğer beni dinlemeye istekliyseniz, hafta ortasına kadar burada müşterilerinizi heyecanlandıracak ve personeliniz için iyi olacak etkinlikleri nasıl gerçekleştirebileceğimize dair bir teklifim olacak. Düzenli temalı geceler, reklamı yapılan etkinlikler, halihazırda yaptığınız tüm harika şeyleri genişletmek."

Yavaşça düşünerek başını eğdi. "Dinlerdim."

Duymam gereken tek şey buydu. Ayağa fırladım. "Teşekkür ."

Arran duraksayan bir el kaldırdı. "Bugün depodan ayrılmanız gerekli mi?"

"Evet, öyle. Temiz bir ara vermem gerekiyor, bu da imzalı mektubumu teslim etmem, masamı boşaltmam ve sözleşmem uyarınca dizüstü bilgisayarımı ve kartımı geride bırakmam anlamına geliyor. Çevrilmedik taş bırakmayacağım."

"Gitmen gerektiğinden emin değilim."

"Babam için endişeleniyorsanız, orada olmayacak. Biliyorum çünkü programını kontrol ettim. Ayrıca, burası halka açık bir yer. En kötü ne olabilir ki?"

Telefonunu kaldırdı. "Mick ve Manny sana eşlik etmeli. Bunu kabul eder misiniz?"

Omuzlarım rahatlayarak çöktü ve o bana eşlik ederken ben de teşekkür ettim.

İşte bu kadar. Ayrılıyordum. Geleceğimin hiçbir yönünden emin değildim, Connor'dan bile, hele babamdan hiç, ama bunu kendim için yapıyordum. Doğru yönde atılmış bir adımdı ve Tanrım, harika hissettiriyordu.

On dakika sonra dört çeker bir arabanın arkasıdaydım, yanımda Mick ve şoförümüz Manny vardı. Trafik hafifti, bu yüzden kısa sürede Belediye Binası'na giden yaklaşma yolundaydık ve adrenalinim sürekli artıyordu.

Hayatım boyunca bu bina babamın arzularının zirvesi oldu. Önce yerel meclis üyesi, sonra da belediye başkanı olarak. Onun siyasi takvimi ve kampanyaları benim ekmek tekmem olmuştu. Hayatımın ritmi.

Öfke damarlarımda dolaştı. Ben onun sonuna kadar sadık destekçisi olmuşum, o ise bir kez bile duygusal öfke patlamalarını kontrol etmeye çalışmamıştı. Benim iyiliğim için değil. O da yalan söylemişti. Bana söylemeyi hiç düşünmediği bir oğlu olmuştu.

Bir insan nasıl olur da etrafındaki insanların mutluluğunu bir kez bile düşünmeyecek kadar benmerkezci olabilir? Ben onun annesiz çocuğuydum. Beni itaatkâr bir çalışana dönüştürdü.

Ya da belki de bunu kendime ben yapmıştım.

Araba durdu ve ben de kapıyı açtım.

Mick'in etli eli koluma indi. "Manny'nin çıkmasını bekle. Sonra sen git, ben de peşinden geleceğim. Gözümüzün önünden ayrılmana izin vermeyeceğiz."

Emirlere itaat ettim ve aydınlık güne çıktım. "Babam burada olmayacak," diye tekrarladım beni işaretleyen adamlara. "Öğleden sonra resmi bir bahçe partisine katılacak, sonra da oturup yemek yiyecek."

Yemek ve içmek. Gülümsemeler ve sahte bir hoşluk oyunu. Bunu çok iyi yapardı.

Topuklarım kaldırımda tıkırdadı ve mutsuzluğum arttı.

Burada olmadığı için neredeyse hayal kırıklığına uğrayacaktım. Onu görmek istemiyordum ama düşündükçe sonsuza kadar böyle devam edemeyeceğimi fark ettim. Hayatımın geri kalanında onunla karşılaşmadan aynı şehirde var olamazdım.

Adamla başa çıkmam gerekiyordu. Varlığının hayaleti ile başa çıkmalıydım, yoksa ona tükürmek istediğim zehirde boğulacaktım.

Yapabileceği en kötü şey neydi? Ben yetişkin bir kadındım. Şimdi beni ona kulak vermem için zorlayamazdı. Güpegündüzdü ve iki korumam vardı.

Belediye Binası'nın yüksek giriş kapısının altında sinsice ilerledim ve üçümüzün içeri girmesi için kapıyı açmak üzere kartımı kapattım. Hafta sonu güvenlik görevlisi bana destek olan iki kaba suratlı adama göz kırptı ama hiçbir yorum yapmadı ve ben de belediye başkanına ulaşmak için diğer tüm dikkat dağıtıcı unsurları görmezden geldim.

Süit. Eski binanın merdivenlerini tırmandık, her kata yayılmış odalar ve koridorlardan oluşan bir tavşan yuvası.

Hayatımın yıllarını harcadığım ofiste, şifrem giriş yapmamıza izin verdi ve iki gangster mekânı inceledikten sonra biri kapının içinde, diğeri dışında nöbet tutmaya başladı.

Masama doğru yürüdüm ve dizüstü bilgisayarımı açarak iki satırlık bir istifa mektubu yazdım, ardından kalın bir kâğıda Belediye Başkanı'nın arması ve damgasıyla birlikte bastım. İmzamı güzel bir şekilde attım ve mektubu katlayıp bir zarfa koyduktan sonra masamı toplamak için biraz zaman ayırdım. Alabileceğim fazla bir şey yoktu. Birkaç kişisel eşya. Annemin sık sık baktığım bir fotoğrafı, bebeğimi kucağında tutan kadını tam olarak tanıımıyordum ama anısını onurlandırmak istiyordum. Saksı bitkimi de aldım. Yıllardır hayatta tutmayı başardığım dayanıklı bir kaktüs.

Son bir hareketle dizüstü bilgisayarımdan profilimi sildim ve işim bitti.

Masamın bir tarafında bırakacağım eşyalar, diğer tarafında da çantam dururken, heyecanla nefes verdim ve mektubu elime aldım. Başarmıştım.

"Her şey hazır mı?" Mick sordu.

"Bunu babamın masasına bırakacağım, o zaman evet." Camlı bir ofise giden yolu gösterdim. Belediye başkanının özel alanı.

Mick eğildiği yerden kalktı ve peşimden sinsice geldi.

Açık alanlı ofislerden oluşan süit, binanın ön tarafına doğru kıvrılıyordu ve koridorlara birkaç giriş ve çıkışı vardı. Normal çalışma saatlerinde burası çalışanlarla dolu olurdu ama bugün hayalet bir kasabaydı. Sadece benim, eski bir çalışanın hayaleti dolaşıyordu. Son kez.

Ne kadar az umursadığım hem iç burkucu hem de heyecan vericiydi.

Cam kapının önünde, geçici olarak mektubu postalamayı düşündüm ama fikrimi değiştirdim. Pazartesi sabahı ilk iş olarak babamın gözünün önünde olmasını istiyordum.

Onun tepkisini özlerdim ama her şeye sahip olamazsınız.

Odaya girerken Mick'i arkamda bıraktım ve sessiz alanı geçtim. Hava, yaptığım şeyin sonuçlarıyla ağırlaşmış gibiydi. Burnuma balmumu cilasının tanıdık kokusu geliyordu ama ben sadece istifa mektubumu belediye başkanının masasının deri dolgusunun tam ortasına mükemmel bir şekilde yerleştirmemi sağlayan tünel görüşünü biliyordum.

İşte oldu. Tamamdır.

"Ne yapıyorsun lan sen?" dedi babam.

Sıçradım. Babam odanın arka tarafında, orta koridora açılan kapıda duruyordu. Neredeyse her zaman kilitliydi, ziyaretçilerini yoğun insan ekibinin ve şehre bakan manzaranın olduğu ana ofisten getirmeyi tercih ederdi. Ama bugün öyle değildi.

O buradaydı. Şok kafamı dağıttı.

Onu içeri aldım. Şık takım elbisesi. Benim ve Riordan'inkiyle aynı tonda ama şakaklarında tuz ve karabiber olan düzenli kahverengi saçlar. Eğer gülümserse, şimdi takındığı timsah sırtışı yerine gerçek bir gülümseme, nazik görünebilirdi. Hatta belki de büyükbaba gibi. Kamuoyunda arzuladığı ama gerçek hayatta asla doğru olamayacak imaj buydu.

"Seni gördüğüme sevindim," derken buldum dudaklarımı.

"Bir hafta, Everly. Çekip gittin ve görevini terk ettin. Bu kabul edilemez." Kollarını kavuşturdu ve masasının arkasına geçti, sırtışı çocukken korkmayı öğrendiğim soğuk öfkeye dönüştü. Üzerinden tehdit akıyordu.

Eşleşen öfkeme rağmen geriye doğru kaydım. Mick'in odaya baktığı açıdan babamı görüp göremediğinden emin değildim. Bu yüzden döndüm. Bir elimi kaldırdım ve salladım.

Cam kapı tıkladı.

Kilitlendi.

Korku içime çöktü. Belediye başkanının masasında gizlilik için kilidi devreye sokan bir düğme vardı. Var olduğunu unutmuştum çünkü o hiç kullanmazdı.

Camın arkasındaki gangster kolu tıkırdattı. Yüz hatlarına alarm çöktü.

İçeri giremezdi.

Kanım dondu ve arkamı döndüm. "Kabul edilebilir bulduğunuz şey artık beni ilgilendirmiyor. O mektup istifamı doğruluyor. Seni uzun zaman önce terk etmeliydim."

Çenesini oynattı, gözlerinde hesaplama vardı. "düşünüyor musun?"

"Gidebileceğimi biliyorum."

Bana doğru ilerledi ve dirseğimi kavramak için elini uzattı. Geriye doğru debelendim, Manny'nin Mick'e yaklaştığını görmek için döndüm, hızlı bir konuşma başladı, sözlerini duyamadım. Kapıyı tekrar ve sonra ayrıldılar, botları bu odaya girmenin diğer yolunu bulma yarışında gümbürdüyordu.

Babam kolumdan çekerek beni ofisinin arka çıkışına doğru sürükledi. Sıkıştırılmışlığıma karşı mücadele ettim ama o benden çok daha güçlüydü.

Hep öyleydi ve hep öyle kalacaktı.

Ofisten çıktık ve arka giriş koridorunu geçtik. İtiraz çığlıkları atarak yere düşmeye çalıştım. Babam beni zorla ayağa kaldırdı ve karşı tarafta bekleyen asansörün içine attı. Duvara çarptım ve sürünerek buruşuk bir yığın haline geldim.

Aşağı indik. İki muhafız bana zamanında ulaşamadı. Aklım

Connor'a ve onun benim yokluğuma verdiği tepkiye gitti.

Connor'ın babamla bir anlaşması vardı. Olayın iç yüzünü hiç öğrenememiştim.

Belediye başkanı aynalı duvarda takım elbisesini düzeltti. "Ya bu binadan sakince çıkarsınız ya da katil erkek arkadaşınızla ilgili elimdeki tüm detaylar polis şefine teslim edilir."

Nefes alışım durdu. "Hiçbir şey kanıtlayamazsın. Bu yıllar önceydi."

Phillips'in ölümünün Connor'ın elinden olduğunu ortaya çıkarma tehdidi, kalma nedenimin bir parçasıydı. Bu seçimi yapmak zorunda kalalı sanki bir ömür geçmiş gibi hissediyordum.

"Gerçekten bu kadar saf mısın? O çocuk bir katil, Everly. O zamandan bu kadar yaptığı ahlaksızlığın kanıtı var elimde. İsimler, tarihler, yöntem ve hatta resimler. Tanık rolü oynayacağım, böylece ne kadar hızlı hapsedildiğini izleyebilirsin. Onu bir daha asla göremeyeceksin."

Zemin kata ulaştık. Babam bir kez daha takındığı oyun yüzüyle çıktı.

Korku, takip eden adımlarımı ağırlaştırdı, çünkü elbette takip ettim. Connor'ın bana anlattığı her şeyi biliyordu. Nasıl, emin değildim ama tehdidini gerçekleştireceğinden emindim. Connor bana benim demişti ama gözetim eksikliğimin bana mal olduğu gün gibi ortadaydı.

Bölüm 35

C
onnor

Annemin endişeli gözleri kapıdaki bir boşlukta belirdi. Kapıyı açtı ve başparmağını koridora doğru salladı. "Çabuk, daha önce biri görür."

Yirmi dört saat uykusuz kaldıktan ve bir sonraki mahkûm grubumu toparlamaktan büyük keyif aldıktan sonra Kuzey Berwick'e doğru yola çıkmıştım.

Varlığımın her zerresi arabayı geri döndürmemi ve Deadwater'a geri dönmemi istemesi dışında her zamanki gibi iş. Ama Everly, Mick ve Manny ile güvende olacaktı ve planımın işlemesi gerekiyordu.

Ondan bu kadar uzun süre ayrı kalmak çok acı vericiydi. Ona sunacağım ödül buna değerd.

Annem beni mutfığa yönlendirdi. "Gerçekten böyle görünmene gerek var mıydı?"

Bir koltuğa çöktüm ve kot pantolonumdaki kan lekelerine baktım. Mücadele gerçekt. "Beni iş yerinden aradın. Ne bekliyordun ki?"

Dudakları iğrenmiş bir surat ifadesi aldı. "Bu değil."

İçimi çektim, onu çoktan atlatmıştım. Panikle yardım istemesi beni harekete geçirmiş ve aceleyle buraya gelmemi sağlamıştı. Her şeye rağmen annemi hâlâ önemsiyordum. Everly'nin Cuma gecesi yaptığı açıklamalar beni duygulandırmıştı. Yine de kadın buradaydı, sapasağlam.

"Aramanızın konusuna gelmek ister misiniz?"

"Gece sesler duydum. Ya biri evi izliyorsa?"

Bu yüzden gelmiştim. Eğer tehlikedeyse, onu koruyacaktım. "Kimseyi gördünüz mü? Mahalle grubunuz davetsiz misafirleri rapor etti mi?"

"Hayır, ama ziyaretinizden sonra en kötüsünü hayal etmeye devam ettim. Tehdidiniz beni korkuttu. Kendimi güvende hissetmiyorum."

"Tehdit bana ait değildi. Evin etrafında kamera var mı?" "Tabii ki yok. Ben paradan mı yapıldım?"

Kaşlarımı çattım, zaman kaybının ne demek olduğu çoktan anlaşılmıştı. "Teslim edilmek üzere bir çift sipariş edeceğim."

"Harika. Yardımcı biri onları kurana kadar bir kutuda duracaklar."

Tanrı korusun, yeni bir beceri öğrenecekti. "Hâlâ çocuklarının babasıyla birlikte değil misin?"

Kalçasını tezgâha dayadı. "Hayır. Ama bu sefer ev bende kalacak. Ve hafta sonları çocukları benden alıyor, bakın şimdi kim gülüyor."

Cebimdeki telefonum gelen bir aramayla çaldı. Hemen kesildi. Bu işi bir an önce halledebilmek için ekranı kontrol etme ihtiyacımda tereddüt ettim.

Bakışlarımı bir kez daha annemin üzerinde yoğunlaştırdım. "Talimatları oku, bir tornavida al, sonra gece korkarsan telefonundan kameraları izle. Eğer bir şey olursa polisi ara."

Kapıya doğru ilerledim. Telefonumu avuçladım. Cevapsız arama Mick'ten gelmişti. Soğuk damarlarımda dolaştı.

"Bu kadar, değil mi? Beni hiç umursamadan fahişelerinize geri dönüyorsunuz. Senin için yaptığım onca şeyden sonra, ben tehlikedeyken çekip gidiyorsun."

Tanrı aşkına. Etrafımda döndüm. "Everly'ye ve işime geri dönüyorum. Sana hiç teşekkür etmeden kurduğum hayatıma."

Bana baktı. "Everly Makepeace mi? Bana onunla birlikte olmadığını söyle. Kibirli küçük inek senin üvey kardeşin. Bu iğrenç."

Hayal kırıklığı, sahip olabileceğim tüm ailevi endişeleri bir kenara bıraktı. "Bunun neresi iğrenç? Biz akraba değiliz. Sen sadece onun psikopat babasıyla birlikte olacak kadar zavallıydın."

"Başınızı sokacak bir çatı yaptım," bağırdı. "Açlıktan ölmeyelim diye bacaklarımı onun için açtım. Yumruklarını iyi kullandığını nereden bilebilirdim ki?"

Kendini daha iyi kontrol ederek. Biriyle yatağa atlamadan önce onu tanımaya çalışarak. Bunların hiçbirini söylemek

Şimdi.

"Boktan bir anne olduğun için seni affediyorum." Mick'in adının üzerinde gezindim, geri çevirmeye hazırdım. "Evliliğin için üzülemem çünkü bu sayede Everly ile tanıştım ve o gelmiş geçmiş en harika insan."

Annem alay etti. "O kızın yetişkinliğe kadar gelebilmiş olması beni şaşırtıyor. Söylentilere göre babası annesiyle birlikte kaçmış. Neden çantamı toplayıp kaçmaya hazır olduğumu merak etmedin mi?"

Midem bulandı. "Çok ."

"Sadece duyduklarımı söylüyorum. Beni kapı dışarı etmek için yeterliydi."

Tüm bunları Everly'ye ya da bana uyarıda bulunmadan yaptı. O gün hayatımın en kötü günüydü. Haftalar boyunca, sevdiğim kız ve benim çıkışımızı planlamıştım. Annem o zamanlar benimle pek konuşmazdı, hiçbir şey değişmemişti ama kocası arkasını döndüğünde onu eşyalarını toplarken bulmuştum. Hissettiğim enerjinin, durumu sona erdirmek için evrensel bir dürtü olduğunu düşünmüştüm ama hayır, o yine kendini düşünüyordu.

Evinden hışımla çıkıp kapıyı çarptım ve onu bir daha geri dönmeye hiç niyeti olmayacak şekilde terk ettim.

Son aranan numarayı çevirdim. Mick hemen cevap verdi.

"Takipteyiz. Kahretsin, çok üzgünüm. Onu geri getireceğiz.

Arran çoktan yolumuzu kesmek için yola çıktı."

Damarlarımdaki o buz içime saplandı. "Sen neden bahsediyorsun?"

Everly'nin ofisine gittiğini biliyordum. Arran bana haber vermişti, sonra Mick beni haberdar etmişti ve bundan nefret etsem de varış noktama çok yaklaşmıştım ve müdahale edemeyecek kadar uzaktaydım.

Takip cihazını izlemiştim.

Annemin evine gitmeden önce, ondan ayrılmak üzere olduklarını söyleyen bir mesaj almıştım. İşini yapmıştı ve her şey yolundaydı.

Mick öldürücü darbeyi indirdi. "Onu babası aldı."

Botlarım yolu dövüyordu. Kendimi arabama attım ve gaza bastım.

Deadwater'a dönmek bir saatimi alacaktı. Günün geri kalanını planlamıştık. Belediye başkanını terletmeye niyetliydik, çağrısının neden başarısız olduğunu merak ediyordu. Kimin döküleceğine karar vermek için kan arıyordum.

Ama şimdi, Everly'yi kurtarmak için zamana karşı yarışıyordum.

OceanofPDF.com

Bölüm 36

Everly

Çocukluk odam bir zamanlar benim sığınağımdı. Burada saklanabildim. Kapıyı kilitleyip yorganın altına dalmak ve Çoğunlukla güvendeydim.

Bugün olmaz.

Kaçamadığım bir hapisane hücresiydi.

Müzik çaldı, dikkatimi dağıtmaya çalışıyordum. Rastgele bir seçim olan Taylor Swift'in 'I Can Fix Him (No Really I Can)' şarkısı beni güldürebilirdi ama bu gerçekleşmiyordu.

Ivır zıvırlara göz gezdirdim. Eşarplar ve resmi elbiseler. Babamın bana aldığı mücevher kutusu. Gidebilsem bile yanıma alacağım çok az şey vardı. Tek umursadığım toz haline gelebilirdi.

Döner dönmez kendimi buraya saklamış, berbat randevumuzdan sonra Piers'i oyalamak için kullandığım şifonyerle kapıyı kapatmıştım. Odamın toplanmamış olması Laura'nın sonunda işi bırakmış olmasını ummama neden oldu.

Balkondan düşüş harika olsa da, çıkış rotam olarak orayı kullanmayı planlamıştım. Ama aşağıdaki verandada bir güvenlik ekibi devriye geziyordu. Onlar da ön taraftaydı.

Kapana kısılmıştım.

Babam kapıya vurdu. "Piers her an eve gelebilir. Onu beklediğini biliyor, o yüzden kendine bir iyilik yap ve lanet olası bir elbise giy."

Gömme dolabın içinde kendi içime kapandım, bir cevap bulamadım.

Ne de olsa beni o adama vermek istiyordu.

Öfkem korkuya dönüştü. Bir an için bu duygunun beni ele geçirmesine izin verdim. Bu akşam olacakların resimleri zihnimi doldurdu, bundan kaçamayacağımı bilmek beni teşvik etti. Babamın yeni gözdesi kapıyı kıracak, son karşılaşmamızda kaldığı yerden devam edecekti. Bana saldıracaktı. Kıyafetlerimi yırtıp bana saldıracaktı.

Onun iğrenç dokunuşunun Connor'inkileri sildiğini hissedebiliyordum.

Babamın sesi tekrar geldi, koridorda yankılandı ama bu sefer sözleri benim için değildi. Telefondaydı, neşeli konuşması bana ne kadar hesaplı olabileceğini gösteriyordu.

Titriyordum. Connor buraya gelirse babam polisi arayacaktı. Tehdidini gerçekleştirir ve Connor'ın Deadwater'ın en kötü suçlularını nasıl temizlediğini ortaya çıkarırdı. Onu ömür boyu hapse atardı.

Sevdiğim adam bir katildi. Onu içinde bulunduğu tehlikeden koruyamazdım. Ona söyleyemedim bile çünkü telefonum ve çantam hala Belediye Binası'ndaki masamdaydı. Babama karşı uzun zamandır beslediğim öfkenin her bir parçası su yüzüne çıktı ve saf hayal kırıklığı gözyaşları döküldü.

Evin içinde bir ses duyuldu, salonda bulunan sabit telefonun zil sesi. Ardından telesekreter bir tık sesiyle açıldı, ardından arayan kişi yankılanan boşlukta yüksek sesle konuştu.

"Başkan Makepeace. Size bir teklifim var."

Ses tanıdıktı ama nereden geldiğini anlayamadım. Müziğimi susturarak kapıya doğru süzüldüm ve arayan kişi devam ederken onu dinledim.

"Arran Daniels'ın iskelet ekibi sizinle alay ediyor ve yeniden seçilmeniz için yürüttüğünüz kampanyayı çökertecek."

Mayıs ayında babamın pozisyonu oylamaya sunuldu. Anketlerde o kadar öndeydi ki, tıpkı bir önceki döneminde olduğu gibi, seçilmesi kesin gözüyle bakılıyordu.

"Kızınız genelevlerinde çırılçıplak dolaştırıldı, göğüsleri her türlü pisliğin gözüne sokulmak üzere sergilendi. Buna nasıl tahammül edebiliyorsun? Senin gibi bir adam. Tehditle başa çıkmanıza yardım edebilirim."

Sonunda sesi tanıdım. Four Milers'dan Red'di. Arran onu aradığında konuştuğunu duymuştum. Utanç anıyı kovaladı.

Telefonun ahizesi yuvasından kaldırılırken çıkan takırtı ile mesaj ele geçirildi.

"Az önce ne dedin sen?" diye tersledi babam.

Dinlediği ve rakip çete liderini artık duyamadığım bir aradan sonra tekrar konuştu. "Bundan senin çıkarın ne?" Bir duraklama daha. "Ne tür bir lisans?"

Anlaşma yapıyor.

Tabutuma bir çivi daha.

Sefalet beni yere serdi ve kendimi gelecek olan kayba hazırladım. Tarih tekerrür ediyordu. Tam da bu evde Connor'a fena halde aşık olmuştum, sonra umutlarım ve hayallerim onu elimde tutamayacağımı fark etmemle yerle bir olmuştu. Yine aynı şey olmuştu. Onu mantıksızca sevmiştim ve gitmesine izin vermeliydim.

Babam onun suçlarını biliyordu. Boş tehditler savurmadı. Kanıtım var diyorsa vardır. Eğer ona itaat etmezsem, Connor hapse girerdi.

Buna izin veremezdim.

Benim hakkımda ne düşünürse düşünsün, tek istediğim onun hayatının zincirsiz devam etmesiydi.

Bastırılmış duyguların yükü beni sarstı ve gözlerimi silip ayağa kalkmaya çalıştım. Babamdan içimdeki her şeyle nefret ediyordum ama tek istediği benim itaatimdi. Eğer ona bunu veririm, çoğunlukla sorunsuz bir şekilde var olmama izin verirdi.

Belki bir kez daha Connor'ın güvenliği için edebilirim.

Midem bulanarak, titreyerek elbiselerimi aradım. Dekolteli altın rengi bir gece elbisesi. Kıvrımlarımı yumuşatan uçuşan şifon bir gündüz elbisesi. Üzerime tam oturan ama rengime uymayan zümrüt yeşili bir kokteyl elbisesi.

Piers hangisini isterdi?

Uzun kollu üstümü yırtarak yeşil elbiseyi kaptım.

Ama kendimi babamdan bile daha kötü bir adama hazırlama arayışım sırasında, kolumun iç kısmındaki dövmeyi örten bandın kenarı kıyafetlerime takıldı.

Bakmamıştım. Göz bile atmamıştım. Birdenbire bilmem gerektiğini anladım. Elbiseyi yere bıraktım ve dövmenin opak örtüsünü sıyırdım. Siyah mürekkeple derime güzelce işlenmiş bir yazıyla yazılmış bir kelime ortaya çıktı.

İDDİA EDİLDİ.

Nefesim kesildi. Kalbim küt küt atıyordu. Arkamı dönerek aynaya baktım ve tişörtümü kaldırarak belimdeki bandı yırttım.

ARANIYOR.

Bir sonraki sırtımın üst kısmındaydı ve sonra uyluğumdaydı.

SAHİBİ. GEREKLİ.

Göğsümün altındaki kelime MİNE'den vazgeçti.

Gülüşüm hıçkırık olarak çıktı. İsmiyle tehdit etmişti, ama teslimatı da bir o kadar mükemmeldi.

Kalçam SEVİLDİĞİNİ ilan

etti. Aman Tanrım.

Okumam gereken son bir dövme vardı ve en küçüğüydü, kulağımın hemen arkasına yapılmıştı.

ÜCRETSİZ, dedi ayna bana.

Özgür değildim, henüz değil, ama içimde bir umut patlaması oldu. Reddedilmesi konusunda yanılmıştım. Bana yaptığı şey Connor'ın iddiasının kanıtıydı ve bu her şeyi değiştirdi.

Şimdi, bu korku gösterisini mümkün olan en iyi şekilde bitirmek için elimden geleni yapacağım.

Kalp atışlarım gardıroptan çıkışıma, odamın kilidini açtığımda çıkan tıkırtıyı ve sıkışık uzuvlarımın beni merdivenlerden aşağıya taşıyan her adımını işaret ediyordu. Ön kapının yanında babam telefonu bıraktı, konuşması bitmişti. Beni gördü ve dudağı kıvrıldı.

"Beni herkesin içinde rezil etmeye nasıl cüret edersin?"

Çenemi kaldırdım. "Hayatın boyunca acı çektirmekten, insanları manipüle etmekten ve istismara olanak sağlamaktan başka bir şey yapmamaya nasıl cüret edersin?"

Bakışları karardı. Geldiğini görmediğim bir ters vuruş beni duvara çarptı. Adrenalin acıyı görmezden gelmeme yardımcı oldu. Ayağa kalktım ve gözlerimi ondan ayırmadan kan tükürdüm.

"Bana kanıtları göster," diye talep ettim. "Connor'la ilgili elinizde tam olarak ne olduğunu gösterin. Eğer oyununa katılmamı istiyorsan bunu şimdi yap."

"Sana söylediğimi yapacaksın."

"Piers Roache'nin aletini ısıırıp koparacağım ve bakalım senden ne kadar hoşlanacak."

Durdu. Daha önce hiç bocaladığını

görmemiştim. "Yap şunu," diye bağırdım.

Bir gümbürtü yanıımızdaki ön kapıyı salladı.

"Başkan Makepeace? Bir ziyaretçiniz var. Silahsız," diye seslendi korumalardan biri.

Babamın gülümsemesi geri döndü. "Piers, sonunda."

Tüylerim diken diken oldu ve kendimi babamın ortağının taze cehennemine hazırladım.

Kapıyı açtı. Ama gelen

Piers değildi.

Connor diğer tarafta bekliyordu, bir eli muhtemelen çevredeki muhafızları yatıştırmak için teslim olma pozisyonunda havadaydı, ama diğeri bir tablet tutuyordu. Ekranda sandalyelerde oturan üç adamın yüzleri tamamen iskelet maskeleriyle kaplıydı. Arkalarında, sadece alt yüzü örtülü dördüncü bir adam duruyordu. Riordan. Onu kısa bir süredir tanımama rağmen kardeşimi tanıdım.

Tüm bunlar sevdiğim adamı gördüğüm için duyduğum yürek parçalayıcı mutluluğun yanında sönük kaldı.

Connor'ın bakışları yüzümde gezindi. Caddenin aşağısında, iskelet mürettebatla dolu birden fazla araba bekliyordu, içindekiler hazır ama geri çekiliyorlardı.

Her nasılsa, babamın güvenlik devriyesi onun doğrudan geçmesine izin vermişti. Muhtemelen sayıları yüzünden - iskelet ekip kalabalık bir şekilde gelmişti ve evimizin güvenliğini sağlayan ekip izinsiz giren çocuklarla ilgileniyordu. Kayıp teslimatçılar. Acımasız bir çeteyle karşı karşıya kaldıklarında ve sayıları tamamen azaldığında başka seçenekleri yoktu.

Ama şüphesiz çoktan yapılmış olan polise bir telefonla her şey sona erecekti.

Gülümseyemedim.

Connor tarafsız bir ifadeyle dudaklarını araladı. "Bunu kısa keseceğim. Everly benimle geliyor. Senin pençelerinden sonsuza dek kurtuluyor ve onunla bir daha asla temas kurmayacaksın. Ölüm döşegindeyken bile."

Babam ekranı inceledi. Bunu Connor'ın bakışlarıyla değiştirerek, planını bir araya getirmeye çalıştım.

Belediye Başkanı yavaşça, "Bunu neden yapayım ki?" diye sordu.

Connor omuz silkti. "Çünkü senin hastalıklı taşaklarını fare kapanına kısıttım. Sadece henüz farkında değilsin." Bakışlarını bana çevirdi.

Gözlerindeki yoğunluk bana bunu anladığını , ama nasıl yapabilirdi ? Ayrıca, babamın tehdidinden haberi yoktu.

"Everly, ayrılmadan önce belediye başkanına söylemek istediğin bir şey var mı?"

Yutkundum. "Seni tehdit etti. Elinde kanıt olduğunu söylüyor." Dikkatli muhafızların hatırı için kelimelerimi dikkatle yönettim.

Connor çenesini kaldırdı. "Kamerayı Emniyet Müdürü Kenney'e çevirin."

Nefesim kesildi. Vay anasını.

Çekimi yapan her kimse, arkada duran başka bir adamı ortaya çıkarmak için sola kaydırdı. Bu evdeki toplantılara sık sık gelen bir polis memuru. Kameraya ters ters baktı ama telefonuna odaklandı ve bir arama yapmak için uzaklaştı.

Mesaj açıktı. Connor ve Arran polisin sahibiydi.

Bu da şu anda kimsenin onlarla yüzleşmek için acele etmediği anlamına geliyordu. Kalbim güm güm atarken içten içe çöktüm.

"Connor sözlerine şöyle devam etti: "Her ihtimale karşı, onun üzerine gitmeyi düşünüyorsan diye söylüyorum, ben de bölge yargıçlarının sahibiyim. Çatınız altında geçirdiğim zaman hiçbir şekilde boşa gitmedi."

Yani babamdan öğrenmişti. Gülebilirdim.

"Bir seçeneğiniz var." Connor ekrana dokundu. "Bir, iki ya da üç tane seç."

Eğer bakışlar öldürebilseydi, babam çoktan boğazını kesmiş olurdu. "Oyun oynamayı bırak. Neyi seçiyorum ben?"

Connor'ın bir işaretiyle Riordan üç mahkûmun da bandanalarını teker teker çıkardı.

Elimi ağzıma götürdüm. İlk ikisi konferansta bedenime hakaret eden meclis üyeleri idi. Slaughter ve Blake, ağızları kalın gümüş bir bantla bağlanmış, gözleri fal taşı gibi açılmış bir dehşet ifadesini paylaşıyorlardı.

En çok üçüncü adama baktım. Piers Roache bağlarına karşı mücadele ediyordu, gözleri vahşi ve boyun kasları gergindi. Ağzındaki tıkaçın arkasından böğürüyor, eforu yüzünden sandalyesi sallanıyordu.

Riordan elini omzuna koydu ve Piers sustu. Onu bu kadar kolay korkutmak için neler yaptıklarını ancak hayal edebiliyordum. Ya da belki de konu başka erkeklere geldiğinde korkağın tekiydi.

Durumun gerçekliği etrafımı sardı.

Connor babamın beni kaçırdığı süre içinde üç adamı esir almış olamaz. Bunu çoktan harekete geçirmişti, bu da ne tür riskler aldığını tam olarak bildiği anlamına geliyordu. Ve tüm bunları beni serbest bırakmak için yapmıştı.

Bakışlarımı tekrar onunkilerle birleştirdim ve ona duyduğum tüm bağlılığın ve ilginin bana geri yansıdığını gördüm. Tek kelime etmeden bana bilmem gereken her şeyi anlattı.

"O seçmeden önce," dedim, "birkaç şeyi açıklığa kavuşturabilir miyim?"

Connor'ın dudakları seğirdi. Başını eğdi. "İstediğin her şey senindir."

Belediye başkanına döndüm. "Başka bir çocuğun daha babasısn. Neden bana söylemedin?"

Babamın asık suratlı bakışları bana kaydı. Şaşırdıysa bile bunu belli etmedi. "O piç çocuk."

"Bir kardeşim olduğunu bilmemin için önemli olduğunu mi?"

"Orospu anneye ondan kurtulmasını söyledim. O hiç doğmamalıydı. Öyle ya da böyle, bu seni ilgilendirmezdi. Onu takip ediyordum. Nerede olduğunu biliyordum."

Ama öyleydi. Ve kalbim Riordan için kırıldı. Babamız gerçekten de onun hakkında her şeyi biliyordu ve hayatının bir parçası olmak için hiçbir şey yapmamıştı. Onun iyiliği için hem sevindim hem de üzüldüm. Keşke hiç sormasaydım.

"Öldürülen kadınları sen mi öldürdün?" diye dudaklarımdan döküldü.

Şimdi geri çekildi. "Kendi kapımın eşiğine sıçacak kadar aptal olabilir miyim?"

İnkâr etmek için ne garip bir yol. "Bu işi yapması için başka birini mi ayarladın?"

Bu

mu "Ev," diye uyardı Connor.

?" Çenemi kapattım. Babam gülümsedi.

"Ölümleri hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

Ona inanmak imkânsızdı, ama olan buydu. Kazanacak başka bir şeyim yoktu.

Onunla bir daha konuşmam.

Etrafindan dolanıp Connor'a katıldım ve temiz havayı içime çektim, sanki babam yanından geçerken beni sırtımdan bıçaklayacakmış gibi omurgam karıncalanıyordu.

O yapmadı.

Gitmeme izin verdi.

Connor beni kendine doğru çekti ve bir saniyelik mutluluk için alnını alnıma değdirdi. Sonra bir emir fısıldadı. "Arabaya git. Benimle geliyorsun."

Şimdi çekip gitmek yapabileceğim en kötü şeymiş gibi geliyordu ama itaat etmek zorundaydım. On yıl önceki korkunç ayrılığımızın tam tersi bir şekilde gülümsedim ve titrek bir "Evet" demeyi başardım.

Bu sefer ve her zaman.

Karşı koymadan, taş suratlı muhafızların arasından Arran ve mürettebatının güvenliğine doğru yürüdüm. Tek ihtiyacım olan Connor'ın da aynısını yapmasıydı.

Bölüm 37

C
onnor

İliklerime kadar işleyen nefret hareketlerimi kontrol ediyordu. Buz gibi soğuk bir şekilde belediye başkanına baktım. "Everly'nin annesine ne oldu?"

"Piers'a ne yaptın sen? Onun kim olduğunu bilmiyor musun?" "O bir tecavüzcü ve hâlâ hayatta olduğu için şanslı." Ona yaklaştım. gerçekten bitirmek istediğim adam. Bir zamanlar üvey babamdı. "Yaptığın onca şeyden sonra, Everly'yi alıp gideceğim için kendini şanslı saymalısın."

"Şanslı mı? Sen soğukkanlı bir katilsin," diye .

"Yıllardır faydalandığınız bir gerçek. Tıpkı benim için yaptığınız gibi, bu işe dahil olduğunuza dair kanıtları saklamadığınızı sanmayın."

Belediye Başkanı beni izleyerek, Deadwater'ın yükselen yeni gücü Arran ile bağlantı kurmuştu. Kenney aracılığıyla suç davalarının düzenli akışı belediye başkanının onay damgasıyla geliyordu. Şehirdeki yolsuzluk ağının bir parçasıydı. Simbiyotik ve işlevsel.

Bunu anlamak, benden ne kadar korktuğunu anlamamı sağladı.

"Senin ellerin de benimkiler kadar kanlı," diye alay ettim. "Şimdi sorularıma cevap ver, çünkü sadece iki tane kaldı. Everly'nin annesini sen mi öldürdün?"

"Hayır," dedi öfke dolu bir nefesle. "Evimden defolup gidebilmen için diğer sorun nedir?"

Ekranı bir kez daha yukarı kaldırdım. "Kimi geri istediğinizi seçin." Slaughter, Blake ya da Roache.

"Üzerinize yıkabileceğim yasanın ağırlığını bilseydiniz-" "Seç," diye kükredim.

"Piers," diye tükürdü.

Hiç şaşırmadım. Canlı yayını kestim ve ona kendisinininkiyle yarışacak bir timsah gülümsemesi hediye ettim. "Onu yarın geri alacaksın. Everly seni geçerken bile görürse ya da ekibim taciz kokusu alırsa, onu yakaladığım gibi kolayca geri alırım. Yapamayacağımı sanma. Nasıl tehdit oluşturacağımı en iyisinden öğrendim. Görüşmek üzere."

Dehşete kapılmış güvenlik görevlilerinin arasından geçerek araçlara doğru ilerledim.

Mick'e "Bizi götür," diye çıkıştım.

Ben Everly'yi arkaya çekerken o da ön koltuğa oturdu. Kucağıma. Onu bir daha asla bırakmayacağım kollarıma.

Depoda, paylaştığımız daireye ulaşma görevimde ondan başka her şeyi görmezden gelerek onu dışarı taşıdım. Arran'la bir bilgilendirme yapılması gerekiyordu ama bekleyecekti.

Everly'yi yatağıma taşıdım ve onunla birlikte çarşafıya gömüldüm. Ayakkabılarımızı çıkardık ve uzunca bir süre birbirimize sıkıca sarıldık, Eylül öğleden sonrası akşama doğru kayboluyordu.

"Seni bıraktığım için çok üzgünüm," dedim ona.

"Hayır. Lütfen yapma. Senden tek istediğim on yıl önce yaptığının aynısı. Beni öpmen ve özgür olduğumuzu söylemen."

Everly oturdu ve ben de onu takip ettim. Bacaklarını ve kollarını bana sararak kucağıma yerleşti. Çocukken en sevdiğimiz poz. Yavaşça dudaklarının tadına baktım. Lanet olası kalbim gümbür gümbür atıyordu ve bağlantıyı derinleştirmek için başımı eğdim.

"Özgürüz," diye söz verdim öpücükler arasında. "Artık sonsuza dek biziz."

Yeniden bir araya geldiğimiz zaman, hakkımızda çok az şey hassaslaşmıştı. Ben değildim. Ona kaba davrandım. Kolayca izin verdiği kontrolü ele aldım, ama dikkatlice değil. Ona sadece kendi şartlarımla sahip olmaya çalışmıştım ve yanılmıştım.

Everly ürperdi ve başını omzuma yaslayarak nefes aldı. "Yeniden başlıyoruz. Sonunda başardık."

"Senden bir şey almayacağım ve senden bir şey saklamayacağım," diye söz verdim. "Bu da başka bir şey söylenmeden önce bir itiraf anlamına geliyor."

Şok olmuş bir nefes verdi. "Ne kadar kötü olabilir ki?"

Onu kaçırmış, uyuşturmuş, hapsetmiş ve bedenine orgazm üstüne orgazm yaşatırken ona dövme yapmışım. Daha kötüsünün gelmesini beklemesi mantıklıydı.

Kelimeleri söylemek için kendimi zorladım. "İki şey var. Birincisi, sana bir takip cihazı taktım. Yıllar önce. Sadece güvende olduğundan emin olmak için."

Dudakları ayrıldı ama işim bitmemişti.

"Ve doğum kontrol haplarını değiştirdim. Eğer evrenin bu konuda söyleyecek bir şeyi varsa, yakında benim çocuğuma hamile kalacaksın."

Bu şok yerini tanımlayamadığım başka bir duyguya bıraktı ve parmak uçları ona alan açmak için göğsüme bastırdı. Everly ruhumun derinliklerine baktı. Ona karanlıktan başka bir şey bakıp bakmadığından emin olamıyordum ama başparmağımı göğsünün altında gezdirerek anlaması gereken kelimeye dokundum.

"Seni elimde tutma çabamda çok ileri gittim ama üzgün değilim. Sen benimsin."

Everly içimdeki paniği bastıracak kadar uzun süre beni izledi ama sonra uzanıp kaşkorsesini başının üzerinden sıyırdı. Ardından sütyeni düştü ve çarpıcı vücudu ortaya çıktı. Sonra elimi tuttu.

Ortak dokunuşumuzu teker teker dövmelerinin üzerinde gezdirdi. "Kelime seçimine ne ilham verdi?"

"Sahip olduğumuz her şeydi. Dinlemekten başka seçeneğim olmadığında listelediğin her şey ve bana geldiğinde emin olman gereken her şey. İstersen her birini resmi kıyafetlerin altına saklayabileceğin bir yere yerleştirdim. Bunları herhangi bir sikik görsün diye giyiyor olsan bile." Göğsünü sıktım.

"Benim. Aranıyor. İhtiyacım vardı. Sahip olunan. Sahiplenildi. Özgür." Sonuncusu üzerinde durakladı. Kalçasındaki. "Sevilen."

Onu sırtüstü yatırdım ve kendimi bacaklarının arasına yerleştirdim. "Aşk ilanlarına göre, nasıldım?"

Gözleri kamaşmış bakışları benimkileri tuttu. "O kelimeyi tekrar söyle." "Deklarasyon mu?"

Göğsüme vurdu.

"Aşk," diye karşılık verdim ve nabzım hızlandı. "Seni ilk görüşte sevdim ve hiç durmadım. Seni istedim, sana ihtiyacım vardı, tüm bu kelimeler benim dünyamdı."

"Tanrım, Connor." Everly ellerimizin birbirine dolandığı bir başka öpücük için beni kendine çekti.

Ben onun kıvrımlarına çarpıyordum.

Kalplerimiz aynı ritimde atıyor.

Birkaç dakika sonra kıyafetlerimiz gitmişti. Beni tamamen keşfetmek için vücudumu öptü, dili piercingimle alay etti, şimdi bana istediği her şeyi yapmasına izin verildi.

Ta ki ihtiyaç her şeyin önüne geçene kadar. Onu sırt üstü yatırdım ve ağzımı onunkiyle birleştirirken içine girdim. Birlikte hareket etme şeklimiz ilk seferimizi yansıtıyordu, kontrol ve yöntem yerini saf ihtiyaca bıraktığında ve kendimi tekrar tekrar ona gömdüğümde, her yumuşak sesi ve mutlu iç çekişi sahiplendim.

Everly geldiğinde, onu kendime çekerek ve ne diyeceğimi bilemez halde peşinden gittim.

İyiydi. Benim için de biraz vardı.

"Benim de sana bir şey söylemem gerekiyor." Sinsi bir şekilde sırtıttı. "Sahte ya da değil, doğum kontrol haplarımı attım. Günlerdir bir tane bile almadım."

İnledim ve parmaklarımı hâlâ birleştığımız yere getirdim. "Bütün bu döller senin üzerinde işe yarayacak." Tekrar sertleşmeye başladım, bu fikre kapılmışım. "Vücuduna yaptığım gibi seni de içeriden sahipleneceğim."

Güldü.

Bir sonraki fark edişimizde hava kararmıştı ve ben ondan başka bir şey düşünemiyordum.

Bölüm 38

Everly

Yatağın başucundaki lambayı yakmak için uzandığımda Connor'ın dudaklarının meme ucumu yakalamasıyla şaşkınlıkla ofladım. Beni geri getirip yatağa yerleştirdi. ve benimle oynadı, son birkaç saattir geri kalanıma yaptığı gibi göğüslerimi boş yere sevdi.

Mutluluk başımı döndürmüştü. Bunun istemiyordum. "Neden babama annemi sordun?"

"Sen kaçırıldığında annemin evindeydim. Onu öldürdüğüne dair bir söylenti yaydı. Saçmaladığını düşündüm ve hala da öyle düşünüyorum."

Mırıldanarak onayladım ve devam ettim. "Babam seninle nasıl bir anlaşma yaptı?"

"Deadwater'ın sokaklarını temizlemek için organizasyon gücünden faydalandım. Polislerin, çetelerin ve bendenizin kendi dümen suyunda dans etmesini sağlamak için yaptı, sonra da seçmenlere ne kadar etkili bir lider olduğunu kanıtlamak için azalan suç istatistiklerini kullandı. Kenney zaten cebimizdeydi, Arran'ın onun hakkında kirli çamaşırları vardı, ancak belediye başkanı Kenney'nin başının üstünden geçen her şeyin durmasını garanti etti."

Kalbim acıdı. "Yine de bu tehdidi beni kontrol etmek için kullandı."

Göbeğimi öpmek ve yoğurmak için göğüslerimi bıraktı. "Bu benim hatam. Sana daha fazlasını anlatmalıydım."

"Bunların hiçbiri ikimizin de suçu değil," diye düzelttim.

Homurdandı ve aşağı indi. "Bir sürü hatam var. Seni bütün gece burada tutabilmek için hâlâ bayılmak istemem yanlış mı?"

Gözlerimi devirdim. Eninde sonunda ekibiyle konuşmak için aşağı inmemiz gerekecekti. Ama sevdiğim adamla biraz daha yalnız kalmaya ihtiyacım vardı. "Bana izleme cihazından bahset. Nerede o?"

Connor yataktan aşağı kaydı, son anda yan masanın çekmecesine uzandı. Vibratörümü de yanında götürdü.

Kalçalarımın arasına sokup içime itti, ben inleyip kasılırken gözlerini göbeğime dıktı. Şimdiden iki kez seks yapmıştık. Sadece daha fazlasını istiyordum.

"İşte." Elini kıkımın altına kaydırıp ve bir parmağıyla yanağıma dokundu.

"Ne zaman?"

Connor beni ağzına aldı, vibratörü içimde ve dışımda kaydırırken klitorisimle kaynaştı. Kollarımı başımın üzerine koyarak arkama yaslandım, oyunda kayboldum. Oyuncak vızıldayarak canlandı ve anında eridim.

"Çok iyi."

Bana karşı gülümsedi. Dilini fiskeledi. Parçalandım, başka bir orgazmla gevşedim.

Sonra oyuncak içimden çıktı ve aleti yerine itildi. Connor bizi ters çevirdi, böylece ben üstte kaldım ve onun yanına yerleştim. Göğüslerime uzandı, onları avuçladı, hayranlıkla inceledi ve ağırlığını aldı.

"Takip cihazı ben ayrıldıktan yaklaşık iki yıl sonra ortaya çıktı."

Başımı eğdim, soru yarı yarıya unutulmuştu. "Nasıl?"

"Seni düşünmeyi ya da endişelenmeyi hiç bırakmadım. Kendimi babanın toplantılarını kontrol ederken buldum, hangi ortaklarının şehirde olacağını görmek için. Görünüşünden hoşlanmadığım bir adam vardı, bu yüzden katılımcı olarak listelendiğinde uzak duramadım. Seni izlemek için yatak odana girdim."

"Hiçbir fikrim yoktu."

". O kadar sakinleştirici kullanmaya başlamıştım."

"O zaman bile bana ilaç mı verdin?" Saldırıdan ve Connor'ın gidişinden sonra kâbuslar görmeye başlamıştım ve bazen uyuyamıyordum. Birkaç kez bu durum hafiflemişti. Şimdi nedenini biliyordum.

"İki kez. İkinci sefer benim limitimdi. Seni görmek beni delirtti. Uzlaşmam, uzak durmaya yemin etmiş olsam bile kontrol edebileceğim takip cihazıydı."

Telefonu aldı. Birkaç kez çalmıştı ama şimdi ekrana baktı. "Arran ve Genevieve akşam yemeği sipariş ediyorlar. Bir şey ister misiniz?"

Sikine bindim. "Bir menü al."

"Tamamdır." Yazdıklarını yüksek sesle okuyarak bir cevap yazdı. "Gönder. Everly'nin memeleriyle oynamayı bırakıp bir şeyler atıştıracağım."

"Pislik. Bütün gün bir şey yemedim."

"Lanet olsun. Neden bana söylemedin? Seni beslemek için hamile bırakmaya çalışmaya ara verirdim."

Kıpırdandı ve gülüşüm bir iniltiye dönüştü.

"Yapmaya çalıştığın şey bu mu?"

"Evet." Kaşlarını attı. "O zaman sakinleştiricileri bırakmam gerekecek."

Konuşmamız, onun sert formundan zevk almam için durakladı, sonra Connor beni tekrar çevirdi ve o da düşene kadar içime girdi.

"Her zaman döllerimle dolu," diye nefes aldı. "Ve memeler dışarıda. Başka ne değişirse değişsin, bu kural hâlâ geçerli."

O beni takip edip hamile bırakırken. Kafayı yemiş olmalıyım ki bu şeyler içimde böylesine güçlü bir mutluluk yarattı.

Bir süre sonra yemek gelmişti, biz de duş alıp giyindik ve karşı daireye geçmek için koridoru geçmeye hazırlandık.

Kapıda Connor beni kucakladı. "Söylemem gerekirse, artık benden nefret etmediğin için çok mutluyum."

"Senden hiç nefret etmedim."

"O zaman kendimden nefret ettiğim için yansıttım." Sorgulayan ifadem karşısında dudaklarını büktü. "Onu bana tercih ettin. Aklımda, eğer o çok daha iyiye, bu beni ne yapıyordu? Bunun mantıklı olduğunu söylemedim."

Kalbim yerinden çıkacaktı. "Sana böyle hissettirdiğim için çok özür dilerim."

Connor bana sıkıca sarıldı. "Yapmadın. Onca zaman beni korumak için çalışıyordun. Sana ne kadar aşık olduğumu söylemiş miydim?"

Kalbim küt küt atmaya başladı. Üzerime 'sevdim' dövmesi yaptırmıştı ama bu kelimeyi duymaya asla alışamayacaktım. "Seni seviyorum. Bunu daha sonra üzerine dövme yapmanın yollarını planlıyorum."

İniltisi tüylerimi diken diken etti. "Önce iş ve yemek. Yatağa döndüğümüzde seni canlı canlı yiyeceğim ve silahımla seni serbest bırakacağım."

Arran ve Genevieve'in dairesine girdik, bizimkine benzeyen geniş oturma odasında sadece daha az bıçağı olan dördümüz vardık.

Genevieve beni beklenmedik bir şekilde kucakladı, ben de bir duygu dalgasıyla ona karşılık verdim ve Arran omzumu avuçladı.

"Güvende olmana sevindik," dedi çete patronu.

Connor ona ters ters baktı. "Size teşekkür etmiyorum."

Arran infazcısını izledi, kaşları birbirine daldı. "Yani Everly'ye göz kulak olmaları için daha fazla insan göndermeliydim."

"Yani Gen'e nasıl bakıyorsan ona da aynı şekilde bakmalısın."

Arran beni şaşırtarak yenilgiyle iç çekti. "Haklısın. Everly, özür dilerim. Gelecekte, bu bir daha asla olmayacak."

"Gerçekten ihtiyacın yok-"

"İstiyorum." Beni durdurdu. "Tüm organizasyonumuz kadınları güvende tutmak üzerine kurulu. Tersine, bu bizi hedef haline getiriyor ve değer verdiğimiz insanlar için daha fazla risk yaratıyor. Daha iyisini yapmalıydım."

Sıcak yanaklarımla başımı eğip Genevieve'le bakiştık, onun bakışları bana bu düşünce tarzını zaten anladığını söylüyordu. O kadar uzun süre hiç düşünmeden tehlikeye atılmışım ki, bu daha uzun sürebilirdi. Ama Connor'la öyle olmadı. Karşılıklı sahiplenmeyle renklenmiş bağıllığı, güvenliğin ilk tadıydı ve asla unutmayacağım bir şeydi.

Connor beni yuvarlak bir masaya oturttu ve yiyeceklere baktı. "Leesh bu akşam bize katılıyor mu, yoksa iş konuşmak için bekliyor muyuz?"

Arran kapları açtı ve ortaya koydu. "Mesajıma cevap vermedi. Yemeğimizi yedikten sonra arayacağım."

Anladığım kadarıyla Alisha hakkında konuşuyorlardı, kendisiyle daha önce karşılaşmışım ama pek konuşmamışım. Takımlarının üçüncü üyesiydi, bu yüzden iyi bir izlenim bırakmak istedim.

Bir dizi İspanyol yemeğinden oluşan akşam yemeği çabucak geçti. Açlığım giderilmişti ama Connor ve Arran'ın işe dönmek için can attıkları belliydi. İşimiz biter bitmez hepimiz asansöre binip aşağı indik.

Bas müziğin olağan gürültüsü gece kulübünden yayılıyordu ve adamlar Alisha'nın peşine düşerken Mick ve Manny arkamızda belirdi.

Çantamı ve telefonumu çoktan geri almışım çünkü içlerinden biri beni ofisten kovalarken küçük masa kaktüsüm de dahil olmak üzere çantamı kapma basiretini göstermişti ama onlara teşekkür ettim ve öğleden sonra yaşananlar için diledikleri kederli özürleri bir kenara ittim. Artık her şey geride kalmıştı.

Operasyon müdürümüz Hunt bizi striptiz kulübüne götürdü. arkasındaki bir soyunma masasının üzerine tünemiş Cassie bize el salladı. Bize el salladı.

ve bana sarıldı.

"Olanları duydum. Lanet olsun, kızım."

"Biliyorum. Seni bulduğumuza sevindim. Konuşmaya senin de dahil olmanı istiyorum, böylece sonrasında kız dedektiflik yapabiliriz."

Yanaklarının elmacıklarında pembelik oluştu. Dahil edilmekten mutluluğa benziyordu. "Geldim. Neyle başlıyoruz?"

İçimi çektim. "Buradayım ama gerçekten güvende olduğumu sanmıyorum." Cassie ve Genevieve daha da yaklaştılar. Ben devam ettim.

"Bir düşünün. Babam Piers'tan bir şey istiyordu ve karşılığında Piers beni alıyordu. Babam Connor'ın elindeki üç mahkûm arasından neden onu seçti?"

Böyle bir cümleyi gözümü bile kırpmadan söyleyebilmem garipti ama artık hayatım böyleydi.

Cassie'nin gözleri yuvalarından . "Diğer ikisi kim?" "Meclis Üyeleri Slaughter ve Blake."

"Vay anasını. Bu onları cinayetlerle ilgili sorgulamak için mi?"

"Aslında öyle olduğunu sanmıyorum. Vücudum hakkında rahatsız edici şeyler söyleyerek beni üzdüler. Onları bu yüzden getirdiğinden oldukça eminim ama sormadım bile."

"Tam bir gangster kız olmuştun. Bayıldım buna. Ama demek istediğini anladım. Baban pazarlığın kendi payına düşen kısmını yerine getiremeyecekse neden Piers'i isteyesin ki?"

Genevieve aramıza baktı. "Çok vahşi görünmek istemem ama elimizde bir fırsat var. Connor onları yakaladı. Ne istersek sorabiliriz."

Yapabilirdik ve olasılıklar önümde uzanıyordu. "Önce Alisha'yı bulmalıyız."

Cassie ellerini birbirine sürttü. "Dixie onun nerede olduğunu bilir. Alisha geçen gün bir konuda ketum davranıyordu ama Dixie'ye sırrını açtı. Onları konuşurken gördüm. Beni izleyin."

Cassie bizi odanın aşağısında, Dixie'nin parlak ışıklı bir aynada makyajını yaptığı yere götürdü. "Dixie? Bir saniyen var mı?"

Dansçı etrafına bakındı. "Elbette. Ne var yok?" "Gen ve Everly Alisha'yı bulmaya çalışıyorlar."

Kıpırdandı. "Oh?"

"Nerede olduğunu biliyor musun?" "Belki."

Cassie devam etmesi için eliyle bir işaret yaptı. "Depodan ayrıldı mı?"

Dixie bakışlarını indirdi, kirpikleri kalındı ve üzerlerinde küçük gümüş parıltılar vardı. "Henüz kimsenin bilmesini istediğinden emin değilim."

İskoç kadın, "Kadınların öldürüldüğü bu ortamda, bence içinizi dökmeniz gerekiyor," diye ısrar etti.

Dansçı iç çekti. "Convict'i bulmaya gitti. Onu sevdiğini fark ettiğini söyledi, ya da belki de onun önünde durup bunun doğru olup olmadığını görmek istedi."

Nefesim beni aceleyle terk etti.

Aynı şekilde Genevieve'in de nefesi kesildi. "Ama o başka bir çeteye katıldı."

"Ben de öyle dedim. Alisha bir yandan da casusluk yapabileceğini düşünüyor." "Dixie, bu önemli, ne zaman gitti?" Genevieve bastırdı.

"Birkaç saat önce. Hala gün ışığıydı."

Genevieve küfrederek soyunma odasından çıktı ve Arran ile Connor'ın başka bir görevliyle konuştukları yere gitti. Onlara bilgi verdi ve iki adamın da yüz ifadesi düştü.

Grup olarak yönetim ofisine geçtik, Manny bize adını bilmediğim ama kalın enseli gangster havasına sahip başka bir adamla birlikte katıldı.

Arran, parmakları avuçlarının içinde kıvrılmış bir halde, önündeki masanın üzerinde duran telefonunun çalmasını bekliyordu. Geri kalanımız gergin bir sessizlik içinde hareketsiz duruyordu.

Telesekreter devreye girdi.

Arran aramayı sonlandırmak için bıçağı sapladı. "Convict'in cevap vermesini beklemiyordum ama lanet olsun. Alisha ne düşünüyordu?"

Genevieve'in rengi soldu. "Onun peşinden , değil mi?"

Başını eğdi. Bakışları onunkileri tuttu ve sonra mürettebat üyelerine kaydı. "Bir savaş yaratmak niyetinde değilim ama onu geri getireceğim. Eğer istediği buysa onu da. Nasıl ilerleyeceğimiz konusunda bana düşüncelerinizi söyleyin."

Dört Milcilerin konumlarını, Mahkûm'un nerede olduğunu bildiklerini ve Alisha'nın nereye gidebileceğini analiz etmeye başladılar. Birkaç dakika içinde bir planları vardı ve ekip üyeleri diğerlerini organize etmek üzere ayrıldılar.

Arran Connor'a döndü, ikisinin de üzerinde bir aciliyet havası vardı. "Ya sen ya ben."

Connor dikkatini topladı. "Bu benim hatam. Bunu düzeltmeliyim." Arran'ın dikkatle incelemesi üzerine devam etti. "Alisha ve ben birkaç gün önce konuştuk. Alisha'nın

ama dinlemek için zaman ayırmadım."

Arran nefesini bıraktı. "Ne zaman paylaştı ki? Dikkatli olsaydım bunu anlayabilirdim ama o hep oradaydı. Suçluluk duygunu kendine sakla. Seni bu işten çekip çıkaracağım. Ben yokken burada kal ve depoyu yönet. Halledilmesi gereken işleri hallet." Arran'ın bakışları Genevieve'e kaydı ve geri döndü.

Ne demek istediklerini anlamam utanç verici derecede uzun bir saniye sürdü. Arran bizi ve depoyu korumasız bırakmaya niyetli değildi ve Connor'ın kalacak olması beni çok .

Connor yenilgiyle homurdandı ama başını salladı, ardından Arran ve Genevieve duygusal bir veda ettikten sonra arama ekibi dışarı çıktı. Ana koridorda, gece kulübünün tanıdık bas sesleri ile kalabalık striptiz kulübünün kalitesiz melodileri birbirine karışıyordu.

Elimi Connor'ın elinin içine soktum, o da parmaklarımı sıktı ama dikkatinin dağınık olduğu belliydi. O da dışarıda olmak istiyordu.

Cassie sessizliği bozdu. "Neyi bekliyoruz? Kadınları incitmeyi spor haline getiren mahkûmlarımız var. Hadi onları sorgulayalım."

OceanofPDF.com

Bölüm 39

Everly

Connor bizi bodruma yönlendirdi. Müzik sesleri giderek azaldı ve alнімdan terler boşandı. Genevieve'e baktım.

"Burada iyi olacak mısın?"

Oyun sırasında burada avlanmıştı. Kendimi sık sık bunu düşünürken buluyordum.

Sarı saçlarını kulağının arkasına itti ve yanaklarına bir kızarıklık yayıldı. "Arran ve ben yakın zamanda burada biraz zaman geçirdik. Şimdi daha iyi anılarım var."

Kavernöz alana girdik, parlak sarı ışıklar geniş beton alanın üzerine yayılıyordu. Yüz yıl önce buranın, nehrin yüksekliğinin hemen üzerindeki arka otoparka açılan devasa kapılar aracılığıyla malların depoya girip çıktığı yer olduğunu hayal ettim. Şimdi, dışarıdaki neon kulüp tabelalarından birinden gelen pembe bir parıltı, değişen kullanımının bir kanıtı olarak yüksek bir pencerenin kenarlarında parlıyordu.

Odanın kenarında, yukarı ve aşağı basamakları olan metal bir kızak uzanıyordu ve zeminin üzerinde asma bir oda vardı. Bir gözetmenin ofisi.

Hedefimiz, anladığım kadarıyla.

Cassie ileride, sanki yere atılmaya hazırmış gibi yürüyordu. En yakındaki basamakların dibinde dönüp Connor'a baktı.

"İçerideler, değil mi?"

Anlaştık diye homurdandı.

"Bu işi nasıl yapacağız? Bu adamlar masum kadınların öldürülmesinde rol oynamış olabilecek şüphelilerimizden üçü. Onlara ne yapabiliriz?"

Kot pantolonunu bileğinden düzeltti, elinde kılıfında olduğunu bilmediğim bir bıçak belirdi. "Onları öldürmek dışında mı? Hadi bakalım."

"Onlara zarar verebilir miyim?"

"Eğer bilgi almaya yardımcı olacaksa, yapın. Onları bıraktığımızda çenelerini kapalı tutacaklarından emin olacağım. Başkan'a önceliklerinin nerede göstermek için aralarında seçim yaptırdım. Ama ne yaparsan yap, Piers sonuncu. Onun bir şeyini kırmam gerekiyor." Bakışları bana yöneldi. "Onları senin için yakaladım, Everly. İstedğin zaman kontrolü ele alabilirsin."

Korkumu yuttum. "Başka birine zarar veremem."

Genevieve kollarını kendine doladı, yüz ifadesi de aynı şeyi söylüyordu. "Slaughter'ın Cherry'nin hamile olduğunu bilip bilmediğini öğrenmem gerekiyor ama ona işkence edemem. Cassie, şampiyonumuz olarak oylandın."

Cassie'nin mavi gözleri karardı. Elini Connor'a uzattı ve Connor da silahı ona uzattı, önce kabzasını, sonra da parmak uçlarını bıçağın üzerine koydu.

Onu sahiplendi. Tırnağıyla kenarını test etti, tıpkı geçmişte onu yaparken gördüğüm gibi.

Güçlü kadınlarla her zaman gurur duymuşumdur, kendinden emin bir kız bir konferansta öne çıkıp uzman olduğu bir konuda konuştuğunda kalbim mutlu olurdu. Ya da bir odaya hükmettiğinde ve herkesi organize ettiğinde. Şimdi de aynı saygının vızıltısı içimi dolduruyordu.

Küçük siyah elbisesi, parıltılı gümüş tırnakları, bıçaktan dolayı bir çentik atılmış tırnakları ve siyah bukleleri ile Cassie, vahşi ve ölümcül bir genç kız görüntüsündeydi. Şimdi yapmamız gereken şeyin herhangi bir kısmı onu korkuttuysa bile bunu belli etmedi.

Gözlerinde şeytanla merdivenlerden yukarı çıktı.

Biz de peşinden koştuk.

Kapının dışında Connor bekleyen bir kutudan iskelet maskeleri dağıttı. Biz çok daha fazla tanınabilirken bu biraz anlamsız geldi ve Cassie kendi maskesini reddetti. Onun gibi o da odaya çıplak yüzle ve tehdit saçarak girdi.

İçeri süzıldüm, mide bulantım artıyor ve dikkatim bir adamdan diğerine kayıyordu. Üçü de hâlâ sandalyelere bağlıydı, üstsüz, kanlı ve morarmışlardı, başları eğik ve ağızları tıkalıydı. İçlerinden birinin altına kaçırmış olması gereken idrar kokusu havada asılı duruyordu. Üçü de baygındı.

Korkunç olması gereken şey bir şekilde doğru hissettirdi.

Daha önce videoda gördüğüm polis gitmişti ama Riordan bir duvara yaslanmış, kollarını kavuşturmuş ve dikkatli bakışlarıyla bizi süzüyordu. Anladığım kadarıyla mahkûmların gardiyanı olarak görevlendirilmişti.

Cassie bir süre yeni kardeşime baktı ve kafamda bir dizi başka düşünce belirdi.

Connor beni kurtarmaya geldiğinde, Riordan canlı yayının diğer ucundaydı ve beni dinliyordu. Tıpkı babamın oğlunu izlediğini söylediğini duyduğum gibi, Riordan da bunu duymuş olmalıydı. Nasıl hissettiğini hayal bile edemezdim.

Biliniyor, bir dereceye kadar izleniyor ama reddediliyordu.

Daha sonra, sohbet edebilmek için onu bulacaktım. Paylaşacak çok şeyim vardı ama en çok onu bir aile üyesi olarak karşılamak istiyordum. Belki buna ihtiyacı vardı. En azından arkadaş olmamızı istiyordum.

Riordan, odanın arka tarafında, adamların göz hizasından uzakta bir pozisyon aldığımızda Genevieve ve beni izledi ve sonra Cassie'ye odaklandı. Gözlerini kısarak Cassie'nin elindeki bıçağa baktı ve gözleri parladı.

Cassie Connor'ın dikkatini çekti. "Onları . Teker teker."

Raftan bir şişe aldı, bir iğneye sıvı çekti, sonra geri dönüp iğneyi Avukat Slaughter'ın üst koluna batırdı ve onunla birlikte ağzındaki tıkaçı çıkardı.

Birkaç dakika sonra Slaughter bir sarsıntıyla uyandı ve göğsü inip kalkmaya başladı. Bakışları önündeki iki kişi arasında gidip geldi.

Cassie öne doğru bir adım atarak onun dikkatini kendisine çekti. "Bazı sorular soracağım. Bana hızlı ve doğru cevap verersen, sana zarar vermem. Hem de çok. Beni becerirsen, kızgınlık seviyemi aletine göre dilimler halinde sayarım. Anladın mı?"

Sarsıntılı bir şekilde başını salladı.

Bıçağı kalçasına vurdu. "Chelsea Gains'i tanıyordun, değil mi?" Adam tereddüt etti. "Kimi?"

"Çalışma adı Cherry idi."

"Evet. Biraz. Yine de onu ben öldürmedim."

Cassie başını eğdi. "Bunu ben mi sordum?"

"Hayır, özür dilerim."

"Çocuğunuza hamile olduğunu biliyor muydunuz?"

Slaughter'ın çenesi düştü. Onu gördüğüm kadarıyla gözlerinde korkuyu göremiyordum ama hissediyordum. Cherry'nin bebeğinin babasının kim olduğunu da bilmiyorduk ama Cassie'nin soruyu neden böyle sorduğunu anladım.

"Hiçbir fikrim yoktu. Hiçbir fikrim yoktu. Bana söylemedi."

"Onu öldürmeniz için yeterli bir sebep gibi görünüyor."

"Öyle değil! Olmazdı." Sandalyesi altında gıcırdadı, protesto sarsıntısı lastik ayakları yerde bir santim sürükledi. "Çocuklarımdan ikisinin annesi seks işçisi. Onlara ben bakıyorum."

İskelet maskemin ardında, ağzım açık kaldı. Yaptığım araştırmadan bunu anlayamamıştım ama kontrol edebileceğimiz bir şeydi.

"Bilseydim," diye devam etti hızlı hızlı konuşarak, "ben de onunla ilgilenirdim. Bu konuda tek kelime etmedi ve sokaklarda çalışmasından nefret ettim. Ona her seferinde geneleve katılmasını söyledim. Bana inanmak zorundasınız."

Cassie'nin bakışları benimkilerle birleşti ve hayal kırıklığımızı değiş tokuş ettik. Genevieve'in parmaklarına uzandım ve onları tuttum. Eli titriyordu. Cherry onun arkadaşıydı. Bu şekilde farklı bir gelecek sunmak korkunçtu.

Sahip olduğu her türlü nedeni de ortadan kaldırdı.

Cassie çenesini zorladı. "Öldüğü hafta sonu Cherry'ye götürdüğün ikinci adam kimdi? Ondan hoşlanmamıştı."

Sırada onun yanında oturan ve açık renk saçları kir içinde olan, hâlâ bilinci yerinde olmayan Konsey Üyesi Blake'e doğru hevesle başını eğdi. "Cherry onun kötü koktuğunu söyledi. Onu yanımda getirmemden hoşlanmadı."

"Buna pek hevesli değilim. Söylediği buydu," diye fısıldadı Genevieve. "Geriye dönüp baktığımda, bu korku olmayabilir. Ben öyle anladım çünkü onun için korkuyordum."

Cassie bize doğru baktı ve ben de devam etmesi için başımı salladım.

"Sen hiç bir kadını incittin mi?" Bıçağı elinde evirip çevirdi, bıçak ofis ışığında parlıyordu.

Slaughter gülümsedi. "Ben bir aşığım, dövüşçü değil."

Cassie onun çenesine bir yumruk indirdi. Şiddet birdenbire ortaya çıkmıştı ve ben bir çığlık attıktan sonra elimi ağzıma kapattım. Riordan ileri atıldı ama rahatlamış Connor'ın duraklayan eliyle durdu. Riordan belli ki Cassie'nin oynadığı rolden hoşlanmamıştı. Ama bu işte iyiydi. Cevapları alıyorduk.

Yumruğunu salladı. "Şakalar beni . Tekrar dene."

Slaughter inledi, dudaklarındaki kan tükürükle köpürüyordu. "Bazen onlara şaplak atmak için para ödüyorum. Bu bir şaka değil. Hiçbir şeyi atlamak istemiyorum. Başka ne söylememi istiyorsun bilmiyorum."

"Ölsen daha iyi olacak iğrenç bir kadın düşmanı olduğunu mu?" diye takıldı.

Sessizce başını eğdi.

Cassie Connor'a doğru döndü, sıradaki adama başını eğerek iğneyi hazırlaması için işaret etti. Blake kendine geldiğinde alçak sesle ve uzun uzun inledi.

"Meclis Üyesi Blake. Chelsea Gains, nam-ı diğer Cherry, senden hoşlanmadı," dedi Cassie. "Bana nedenini söylemek için tek bir şansın var yoksa taşaklarını koparırım."

Blake bakışlarını ona doğru kaldırdı. Önce bıçağı, sonra sırtındaki Connor'ı ve son olarak da yanında bağlanmış olan meslektaşını gördü. İçinde bulunduğu durumun farkındalığı üzerine çökmüş gibiydi. "S...kişisel hijyenimle ilgili sorunları vardı."

"Ah, bu izler." Cassie iç geçirdi. "Onu sen mi öldürdün?"

"Hayır! Asla yapamam. Benjamin'in geceye başlamak için en sevdiği kişiydi. İkimiz de onu özlüyoruz." Blake Konsey Üyesi Slaughter'a baktı.

"Sizin elinizden ya da emrinizden başka bir kadın zarar gördü mü?"

"Ben kimseye emir vermedim. Karım ona duygusal acı verdiğimi söylüyor. Ona hiç dokunmadım. Demek istediğim, sorun buydu ve evliliğimizin dağılmasının nedeni de buydu. O daha fazlasını istedi."

"Tanrım. Bu kadar yeter. Natasha Reid ya da Amelia Martin ile tanıştın mı hiç?"

Ya canlı ya da ölü."

İkisi de başını salladı, duruşlarında sinsi bir şey yoktu. Anlayabildiğim kadarıyla hiç tanımıyorlardı.

Sinirlenen Cassie, Connor'a döndü. "Hiçbir şey anlamıyorum. Onlara işkence etmeye değer mi?"

Adamlar protesto sesleri çıkardılar.

Connor sanki bu fikri düşünüyormuş gibi dudağına vurdu. Cassie'nin yanında durmak için hareket etti, ondan bir ayak daha uzun ve iki kat daha genişti. Cassie onun bıçağını geri verdi.

Connor onu uyanık olan iki adamı işaret etmek için kullandı. "Cevaplarınız size bir erteleme kazandırdı. Şimdilik."

"Teşekkürler, çok teşekkürler," diye gevelediler.

Cassie araya girdi. "Ama bir kadını incittiğine, aşağıladığına, hatta ona yanlış baktığına dair en ufak bir ipucu verirsen seni bulur ve taşaklarını bir çift küpeye çeviririm."

Connor başını salladı. "Asla güvende değilsiniz, ne lüks işyerinizde ne de yataklarınızda. Ben her zaman farkındayım. Her zaman dinliyorum. Peki ya çocuklar?"

Bana işaret etti, arkalarında gözden kaybolmuştum.

Ben de ona baktım. Bana söz hakkımı kullanma fırsatı veriyordu. Adımı kullanmamıştı, bu yüzden olduğum yerde kalıp bana zarar vermemişler gibi davranmaya devam edebilirdim. Ya da... Connor'ın diğer tarafında durmak için titreyen bacaklarımla adamların etrafında döndüm. Ama konuşamıyordum, sesim çıkmıyordu.

Cassie benim yerime, "Dizlerinin üzerine çök ve Everly'nin seni affetmesi için yalvar," dedi.

Riordan motorcu çizmesini hızla kaldırarak sandalyelerini tekmeledi, böylece öne doğru devrildiler, hala bağlıydılar ve kendilerini düşmekten koruyacak hiçbir yol olmadan yere çarptılar.

"Everly? Bayan Makepeace'i kastediyorum," dedi Blake, yüzünü kirli çuhaya dönerek. "Ben hiç... Tanrım, konferans mı? Benjamin, bu senin hatan. Sen ve o koca ağzın-"

Cassie bir tekme savurdu. "Odaklanın beyler."

Blake inledi. "zarar için özür dileriz. Düşüncesizce davrandık.

Akıl almaz. Bir hata."

Slaughter, "En derin özür ve üzüntülerimi sunarım, Bayan Makepeace," diye ekledi.

Connor yaklaşıp Blake'i saçlarından yakaladığında onları affetmek için bir nefes aldım. Onu kaldırdı, kolunu geri çekti ve kafasının yan tarafına bir yumruk indirdi. Aynı hareketi diğer meclis üyesine de tekrarladı ve kafaları yere çarptı, adamlar bir kez daha bayıldılar.

Sonra Connor omuz silkti. "İyi ilaçları bu şerefsizler için harcamaya değmez."

Hızlı bir telefon görüşmesi yapmak için uzaklaştı, ardından meclis üyelerinin bağlarını çözdürdü ve onları götürmek için birkaç ekip üyesi geldi. Nereye bırakılacaklarını bilmiyordum ya da umursamıyordum. Bir daha asla onlarla uğraşmak zorunda kalmayacaktım ve bu iyi hissettiriyordu.

Geri çekilen ekibin ardından kapı kapandı ve beşimiz Piers ile baş başa kaldık.

Ben bir kez daha Genevieve ile birlikte arkaya geçtim ve Cassie de Riordan'ın yanındaki duvara geçti.

lakaytlık.

Riordan onunla konuşmak için başını eğdi. "İyi misin?"

"Neden olmayayım ki?"

"Peki ya elin?"

"Nasıl yumruk atılacağını biliyorum," diye alay etti. Adamın kaşları birbirine çarptı. "Nasıl?"

"Dört ağabey ve öfke sorunları."

Sözlerine eşlik edecek bir sırıtış bekledim. Cassie sadece iç çekti.

Connor Piers'ı uyandırdı. Aşağılık adam çöktüğü yerden kalkmaya çalıştı, elmacık kemiklerinde ve çenesinde eski ve yeninin karışımı gibi görünen çürükler vardı ve daha dik durduğunda pantolonunda ıslak bir yama görünüyordu. İdrar kokusunun kaynağı oydu.

Piers Connor'a odaklandı. "Kimsin sen?"

Connor ona dik dik baktı.

Piers tekrar denedi, sesi küstahtı. "Bir cevap istiyorum. Ben Ryecheester'ın bir sonraki baronuyum. Bunu bana yapamazsınız."

Gözlerimi kıstım, başlık beni şaşırtmıştı. Bana gerçekleri anlatmıştı ve bunların hiçbir yerinde bir baronluk yoktu. Elbette bu bir övünme noktası olabilirdi. Ailesini araştırmaya gitmemiştim.

Şimdi yaptım, parmaklarım telefonumun üzerinde uçuyordu.

Piers'in uğursuz bir sessizlikle Connor'dan talepte bulunma melodisi eşliğinde Ryecheester Baronu'nu internette araştırdım ve Surrey'de büyük bir mülk ve görkemli bir evin kayıtlarını buldum.

Anwell Roache unvan sahibiydi. Biyografisine tıkladım. Kırk altı yaşındaydı ve evliydi, kayıtlı çocuğu yoktu ama kardeşleri vardı. Piers'in adı listedeydi. Bir erkek kardeşi daha vardı ve Piers en küçüğüydü. Bu hiç mantıklı değildi. Neden varis olduğunu iddia etsin ki?

Bir başka gerçek daha zihnimde yerine oturdu.

Babam aristokrasiye hayrandı. Duvarımızda eksik bilgilerle asılı duran o soy ağacı, daha yakın olmayı dilediği köklerine yollarından sadece biri idi. Belediye Başkanı unvanı, bir lord olmak yerine aradığı bir unvandı. Bunu bana pek çok kez söylemişti. Rütbeyle birlikte gelen saygıyı istiyordu ve bunu elde etmek için büyük çaba sarf etmişti.

Piers'ı istemesinin sebebi bu olabilir mi?

Noktaları birleştirmeye odaklandım. Eğer Piers bir şekilde bu unvanı miras alırsa ve ben onunla evlenirsem, çocuğum da bir gün unvan sahibi olacaktı.

Oda etrafıma kapandı.

Piers'in öfkeli atıp tutmalarının izini kaybettim ve bunun yerine kendimi babamın bencil emelleri için kullanılan bir piyon olarak gördüm. Ailemizi aradığı ihtişama kavuşturmak için beni kullanacaktı.

Genevieve'in benimkini sıkkan sıcak parmakları beni kendime getirdi ve ona baktıktan sonra hareket ettim. Yarı otomatik pilotta, Piers'in beni görebilmesi için Connor'ın yanına gittim.

"Neden kardeşinin unvanını miras alasın ki?" Ben talep ettim.

Piers'in dudakları aralandı, sonra da memnun bir sırıtışla kıvrıldı. "Everly. Şimdi her şey anlam kazandı."

Connor, "Soruya cevap ver," diye emretti.

Duymadığım için neye bulaştığımı bilmiyordum ama o beni destekledi. Hep öyle yapardı.

Piers dudağındaki kesiği diliyle yokladı. "Kardeşim ölüyor. Sırada ben varım." Ölmek. Tanrım. "Peki ya diğer kardeşin? Neden o varis değil?"

"Chandler hapiste yattı. Anwell onu miras sıralamasında atlamayı seçti. Ardıllık. Vasiyetinde benim adımlı vermiş. Doğru bir seçim."

Piers hakkında ne öğrenmiştik - cinsel saldırı suçlamasını ortadan kaldırdığını mı? Hapse girmiş ya da bir skandala karışmış olsaydı, bu muhtemelen varislik pozisyonunu da riske atacaktı. Bir çözüm için çaresizdi.

"Babam da sana bunu vaat etmişti," dedim, kırılganlığım ve öfkem artarak. "İmajını düzeltecek bir eş, işin için değil ama aile koltuğun için ve karşılığında belediye başkanı unvanlı bir torun sahibi olacaktı."

Yüzündeki küçümseme ifadesi, bir tanesini yakaladığımı gösteriyordu.

"Bana senin böyle çirkin bir sürük olduğunu söylemedi," diye ekledi Piers. "Bunu zor yoldan öğrendim. Ama bununla ancak sen yatağıma girdiğinde yüzleşmek zorunda kalacağım."

Connor öyle bir aparkat savurdu ki, keşke bunu yapacak cesaretim ya da gücüm olsaydı dedim.

Piers'in sandalyesi geriye doğru devrildi ve yere düştü; adam acı içinde inledi, burnu yamulmuştu ve üst dudağından kan sızıyordu.

Connor, Piers'a, "Everly hakkında tek kelime daha et," diye homurdandı. "Bakalım sonra hâlâ nefes alabilecek misin?"

Cassie yandan, "Burnunun kırılma sesi çok tatmin ediciydi," diye yorum yaptı. "Ona çılgılık attırabilir miyim?"

Connor bıyık altından güldü ve Piers'in koltuğunu düzelttikten sonra geri çekildi, bıçağını bir kez daha bir uyarıyla birlikte uzattı. "Bilinçsizliğin tadını çıkarmasına izin verme."

Mahkûm Cassie'nin yaklaşmasıyla başını kaldırdı. "Nedir bu, bir kaltağı eğitme günü mü? Bana zarar verebileceğini mi sanıyorsun?"

Sinir bozucu bir gülümseme yaydı. "İste benden. Her saniyesinden zevk alacağım."

Bir elimi kaldırdım. "Başlamadan önce bir şey var." Artık tek istediğim bu işin bitmesi, Piers ve babamın oyunundan çıkmamdı ve bunu yapmanın tek bir yolu vardı.

"Hamileyim," dedim ona. Aceleci davrandım ama haberi belediye başkanına götürmesi ya da daha iyisi çekip gitmesi ve bir daha arkasına bakmaması onun için daha iyiydi. "Connor'dan bir bebeğim olacak, yani planın başarısız oldu. Asla çocuklarının annesi olmayacağım. Asla istediğin gibi uysal bir kadın olamam."

Piers uzun bir süre bana baktı, tiksintisi yüzünden okunuyordu. Sonra dikkatle, hâlâ Cassie'nin yanında duran Riordan'a baktı. "Yazık. Babanın tek istediği gurur duyabileceği bir oğuldu."

Riordan irkildi. Piers kanlı ağzıyla gülümsedi.

"Siktir et bu adamı," dedi Cassie. "Sen değersiz küçük bir kurtçuksun. Aslında, seni ne kadar değersiz yapabileceğimi görelim."

Bıçağı çevirerek Piers'in önünde diz çöktü. Hiç duraksamadan bıçağı pantolonunun paçasının altına soktu ve kesmeye başladı. Malzeme bir yırtıkla ayrıldı ve devam etti, önce bir bacak, sonra diğeri, ucuna dikkat etmediği yerlerde derisinde kanayan çizgiler bıraktı.

Riordan alçak sesle ve Piers'in ona savurduğu tehditlere karşı konuştu. "Buna değmez."

Bakışlarımı ondan ayırıp ona çevirdim. Cassie en azından kısmen Riordan yüzünden öfkeye kapılmıştı ve aynı şekilde o da bir dereceye kadar aşinalık ya da endişeyle onu izliyordu. Birbirlerini bu kadar iyi tanıdıklarını bilmiyordum.

Saf bir öfke çığlığı dikkatimi tekrar Piers'e vermemi sağladı.

Cassie onun boxer şortunu parçaladı ve burnu kırıştı. "Islak. İğrenç. Everly, çek beni, mı?"

Elbisesinin cebinde telefonunu buldu ve bana doğru fırlattı.

"Sakın buna cüret etme," diye kükredi Piers.

Cesaretle kamerayı çalıştırdım ve havaya kaldırdım. Cassie'nin güveni benimkini destekledi.

Kameraya poz verirken, uzattığı parmağında Piers'in mahvolmuş iç çamaşırını tuttu. "Tecavüzcü özentisi Piers Roache, iki kadın onunla kapışmaya karar verdiğinde altına işedi. Bir sandalyeye bağlı ve kanaması var ve adamın kokusuna bakılırsa kendi pisliğinin içinde oturuyor."

Piers, "Kaydı durdur, seni lanet olası fahişe," diye bağırdı.

Bu sefer gülümsedim. Kelimeler beni incitmedi. Hatta o acı çekerken ben daha fazlasını istedim.

"Bakalım Piers ne paketlemiş." Cassie ıslak donu fırlattı ve diz çökerek mahkûmun kucağına baktı. "Bir solucan görüyorum."

Dudaklarımdan bir kahkaha döküldü. "Ben ona düğme mantarı derdim."

Piers, Cassie'nin kafasına diz çökmeye çalışarak kıpırdandı. Cassie'nin bıçağı büzüşmüş sikine dokunduğunda sakinleşti. Daha da küçülmüş, sünnet derisi benekli ve yamalı görünüyordu.

"Bana öyle geliyor ki Piers'in pantolonunun içinde sakladığı mantar penis hastalıktan delik deşik olmuş," diye gözlemledim.

Cassie sünnet derisini kancalamak için bıçağı yukarı kaldırdı. Piers nefes almayı kesti. Yavaşça bakışlarını kaldırdı, benimle konuşurken ona odaklandı. "Çekmeye devam et ama bir fotoğraf çek," diye emretti. "Piers'in yüzü ve küçük, üzgün mantar sikinin yanı sıra benim de fotoğrafta olduğumdan emin ol."

Yaptım, kamera seyrek ofiste yüksek sesle çekim yapıyordu.

Cassie başını salladı, mizah anlayışı kaybolmuştu ve avına bakışında saf bir kötülük vardı. "Bu fotoğrafı yükleyeceğim ve seni etiketleyeceğim, böylece zavallı kızına bakan herkes bunu görecek."

"Hesap bilgileri bende var," dedim. Onu internette bulmuştum. Çoğunlukla spor salonu kankalarını, alfa erkek hesaplarını ve çalışmayı arzuladığı şirketleri takip ediyordu.

Beni onayladı, hâlâ onun dikkatini çekiyordu. "Ne kadar iğrenç olduğunu ve hiçbir kadının senin yanında güvende olmadığını anlatacağım. Ve hesaplarımı engelleseniz bile, haftada bir kez adınızla birlikte yükleyeceğim, böylece yörüngeye giren herhangi bir zavallı kız bunu bulmak zorunda kalacak. Bunu kadınların güvenliği için yapıyorum. Sizi tamamen ortadan kaldırmadığımız için şanslısınız. Bu amaca daha iyi hizmet ederdi."

Bıçağı yukarı çekerek adamın gergin derisini deldi ve adam sersemlemiş sessizliği içinde dehşet dolu bir inilti çıkardı. Bıçağın saplandığı yerden kan fışkırdı. Ağzının kenarlarında tükürükler oluştu.

"Öte yandan video bizim teminatımız. Herhangi birimize bir daha kazık atarsan videoyu her yere yüklerim ve işverenini, iş arkadaşlarını, aileni, takip ettiğin ya da seni takip eden herkesi etiketlerim. Bir sürü. Tutuklanmak umurunda mı sanıyorsun? Bir daha düşünün. Sizi bitirmek suçundan seve seve hapse girerim ve inanın bana, bize bir daha kazık atarsanız atarım."

Piers bir kez ve hızla başını salladı.

Aletine tek bir dokunuşla yıkılmıştı. Öfke bakışlarını terk etmemişti ama sarsıntılı nefeslerinde vardı. Ölümcül derecede beyaz ve soğuk teninde.

"Bıçağı orada tut." Connor Cassie'nin yanına çömeldi ve Piers'a baktı. "Söyle bana Roache, hiç kadın öldürdün mü?"

"Hayır," diye serbest bıraktı. "Ne anlamı var ki? Bir cesedi beceremem." Onun da bir şüpheli olduğunu yarı yarıya unutmuşum.

Cassie meclis üyelerine sorduğu isimleri tekrarladı. Cherry, Natasha, Amelia. Hepsini aynı küçümsemeyle reddetti, yalan söylediğine dair hiçbir ipucu yoktu.

Bu da sorgulamadan hiçbir bilgi edinilememesine neden oldu. Yine de bana karşı gelenlerden intikam aldığım için mutluydum. Tadı çok güzeldi.

Cassie başını Connor'a doğru eğdi. "Bundan bir parça kesmemeni söylediğini biliyorum ama sünneti nasıl yaptıklarını hep merak etmişimdir."

Connor gülümsedi.

Piers'in çılgınlıkları bodrumu doldurdu ve ondan başka kimse gözünü bile kırpmadı.

Bölüm 40

C
onnor

İçinden ve Depo, I takip edildi Everly. I
bağışlandı mekanın güvenli olduğundan ve
normal şekilde çalıştığından emin olmak için yeterli dikkat ve
Arran'ın durumunu kontrol etmek için telefonuma baktım, sonra da kızımı
asansöre götürüyordum.

İçeride yere çöktüm ve ellerimi Everly'nin bacaklarında gezdirerek iç
çamaşırlarını sıyırdım. Bir iskelet maskesi takarak işkencecisine karşı
koymuştu - fantezim hayata geçmişti. Eğer birkaç dakika içinde onun içine
girmezsem, kendimi kaybedecektim.

Dudaklarımı yumuşak tenine bastırdım, uyluklarının kıvrımına ulaşana
kadar yukarı doğru hareket ettim. Merkezine. Klitorisine. Onu öptüm, sonra
bakışlarımı onunkilere diktim. "Seninle çok gurur duyuyorum. Ayrıca, hızlı
bir şekilde hamile kalmanı istiyorum, bu yüzden daha önce seninle olduğumu
düşündüysen, şimdi nasıl olacağımın yanında hiçbir şey değil."

Puslu gözlerle parmaklarını saçlarıma geçirdi, tırnakları kafa derimi
sıyırdı. "Genevieve ve Cassie'ye hamilelik yorumunu açıklamam gerekiyor
ama onlara bir dakika içinde tekrar görüşeceğimizi söyledim. Benim de buna
ihtiyacım var."

Klitorisini emdim ve dilimi üzerinde döndürdüm, bacakları onu
tutamıyormuş gibi duvara yaslanmasına bayıldım. Çatı katına vardığımızda
onu titretiyordum. Apartmanda, geçmişte yaptığım gibi onu doğruca
pencereye taşıdım. Şehir ışıklarının parıltısı altında,

Kıyafetlerini çıkardım ve her yerini uzun uzun inceledim, onu övdüm, ne kadar güzel olduğunu anlattım.

Yavaş parmaklarımla ve amındaki dilimle onu boşalttım.

Sonra sikimi kurtardım ve ayağa kalktım, Everly'yi kaldırarak büyük kemerli pencereye doğru götürdüm. Şehrin görmesi için onu düzenli olarak dairemizin döşeme tahtaları üzerinde sikmem yeterli değildi, herkesin bilmesine ihtiyacım vardı. Onu cama yaslayarak içine girdim ve zevkle inledim. Everly bacaklarını belime doladı, yüzü boynuma gömüldü.

"Dünya senin ne kadar güzel olduğunu görmeli,

Ev." "Böyle düşünmene bayılıyorum."

"Çünkü bu doğru."

Odağını benimkine doğru kaldırdı. "Seni çok seviyorum."

Vereceğim her cevap yetersiz kalırdı. "Son nefesim senin adın olacak."

Duraklar kapalıydı. Tüm kontrolümü kaybetmiş bir şekilde ona doğru atıldım. Aşağıda, küçük işkence sorgulamamızın ortasında, odadakilere hamile olduğunu söylemişti. Onu eylemlerimle, sözlerimle ve lanet dövmelemlerimle kendime ait ilan etmişim, o da aynısını yapmıştı. Çaresizlik beni daha da azdırdı, ta ki taşaklarım sıkılaşıp ve Everly'nin yumuşak inlemeleri ve ardından aletimin etrafındaki spazmlar beni ruhumu çalan bir doruk noktasına kadar onu takip etmemi sağladı. Boşaldım, içine doğru sarsıldım, sonra alnımı soğuk cama dayadım, bir dakikalığına onu içime çekmekle yetindim.

Lanet telefonum kotumun içinde çaldı.

"Açsan iyi olur," dedi Everly bana.

Homurdandım ama onu serbest bıraktım. "Bacakların yukarıda kanepeye uzan. Tek bir damlanın bile dışarı çıkmasına izin verme."

Aramayı cevaplamak için kaydırduğımda, elini amına sıkıştırdı ve emrettiğim pozisyonu almak için koşuşturdu.

Hattın aşağısında Arran beni karşıladı. Alisha'yı aramaya çıktıklarından beri birkaç saat geçmişti ve ilerleme kaydetmeyi umuyordum.

"Manny geri dönüyor. Bir saatliğine depoyu devralacak. Red de dahil olmak üzere Four Milers'ın yönetim kademesi tespit edildi ve gözetimimiz altında."

"Bana orada ihtiyacın var," diyerek boşluğu doldurdum.

"Bir şey buldum ve senin yorumuna ihtiyacım var."

Arran bana şehrin öbür ucunda, Four Milers'ın bölgesine sınır olan bir sokakta bir adres verdi. Hatırladığım kadarıyla metruk bir binaydı.

beni daha da heyecanlandırdı. Mırıldandığı birkaç talimatla beni .

Everly'ye doğru ilerledim. Kanepede çırılçıplak yatıyordu, kışının altına bir minder koymuş ve bacaklarını arkaya sarkıtmıştı. Mobilyanın etrafında döndüm ve ayak bileklerinden tuttum.

"Kendini boşalt."

Taze sıcaklık yanaklarına ve göğsüne pembe bir renk olarak yayıldı. "Az önce bunu iki kez yaptın."

"Döllerimle dolusun. Gitmeden önce bir tane daha istiyorum."

Nefesini içine çekti ama parmakları kalçalarının tepesine kadar gitti. Everly bakışlarımın altında klitorisini ovuşturdu ve sikim kotumun içinde bir kez daha kalınlaştı.

Tam nefes nefese kalıp gözleri kapanırken, durması için ayak bileğine dokundum. "Depoyu doldurmam lazım."

Kanepenin arkası yaklaşık kalça hizasındaydı, yapmak istediğim şey için mükemmeldi. Aletimi serbest bırakarak, Everly'nin kalçalarına uzandım ve beni alması için onu ayarladım, sonra kendimi doğrudan amının üzerine attım. Baş aşağı, ayırık dudaklarıyla bana baktı ve parmak uçları önce kalçalarına sonra da göğüslerine gitti. Meme uçlarını çekti.

Bu son görüntü beni uçurumun kenarına getirdi.

Bir iniltiyle aletimin ucunu onun bekleyen girişine yerleştirdim ve söz verdiğim gibi onu doldurarak içine girdim. Sonra onu tekrar boşaltma işini bitirmek için geri çektim. Ağzımı amına dayadım. Hayatım onunla birleşti.

Nefesim kesildi ve geri . Eğer şimdi gitmezsem, bütün gece onunla bunu yapacaktım, ama görev beni dışarı çağırdı.

"Ben yokken kendini tekrar boşalt."

Bir kahkaha attı. "Ben aşağıya, Cassie'nin odasına gidiyorum, bu yüzden işler çabucak garipleşebilir."

"Everly," diye uyardım. Hiç vakit kaybetmediğimizi bilmem .

"Kaçmak için bir dakika bulacağım," diye söz verdi. "Lütfen dışarıda dikkatli ol. Seninle bir hayat istiyorum. Birbirimize söylediğimiz her şeyi ve burada yaşayıp mutlu olmamızı istiyorum. Sen gerilim romanlarını okurken ben seninle yatağa uzanmak ve yan yana çalışmak istiyorum. Bana geri dön."

"Yapacağım, yemin ederim."

Ayrıca ona halka açık katlara inmemesi için yemin ettirdim ve binanın her yerinde korumalarımızın hazır ve nazır olmasını sağladıktan sonra vakit geldi.

Arran iyi bir nedeni olmadan beni aramazdı. Nabzım düzenli bir şekilde atıyordu ve hareket moduna geçtim.

Ama Everly gitmeden önce beni bir kez daha durdurdu. "Daha önce söylemeyi unuttuğum bir şey var. Babamın evindeki bir telefon konuşmasına kulak misafiri oldum. Red genel hattı aradı ve babamdan telefonu açmasını istedi. İskelet ekibini indirmek için bir anlaşma teklif edebileceğini söyledi ve oyun gecesinde çıplak görüldüğüm için beni utandırmaya çalıştı." Dudağını büktü. "Siktir et onu. Neyse, babam telefonu açtı ve lisanslama hakkında bir şeyler söyledi. Başka bir şey duymadım ama bundan bahsetsem iyi olur diye düşündüm."

Ona teşekkür ettim ve veda öpücüğü verdim, düşüncelerim iki kat hızla ilerliyordu.

Deponun dışındaki gölgeler beni kabul etti. Keşif için kullandığımız sıradan eski arabanın içinde, Riordan'ın mat siyah bisikletine bakıp dudağımı bükerek alandan çıktım. Everly'nin hatırı için onu tanımam gerekiyordu. Sebep olduğum hasarı onarmıştı ama bir sadakat göstergesi olarak, sürdüğünde makineyi aydınlatan renkleri uyarlamasına ihtiyacım vardı. Maviden neon pembe ve siyaha.

Şu andan itibaren, iskelet mürettebat bayrağını gururla dalgalandıracaktı.

Akşamın saatlerinde, trafik şehrin her yerinde kırmızı arka lambalardan oluşan sabit bir çizgi halindeydi ama sonunda, yıkık dökük konutlar ve kullanılmayan ofis bloklarının karışımından oluşan sakin bir sokağa vardım. Arran'ın bana verdiği adresin kapısında bir figür belirdi ve ekibimizden birini tanıdım. Dışarı çıktım, sinsice ilerledim ve gölgelerin arasına karıştım.

Beni takip etmem için başını salladı ve sonra binanın kasvetli iç kısmına doğru ilerledi. Çizmelerimin altında kırık camlar çıtırdadı ama ben yine de takip ettim, gergin hava ve durgun gecede duyularım tetikteydi.

Hafif bir müzik sesi bana ulaştı ve bizi açık planlı bir ofise ulaştıran bir dizi faydacı merdiveni tırmandıkça daha da yükseldi. Orada burada kırık mobilyalar yere saçılmış, masalar devrilmiş ve kâğıtlar etrafa saçılmıştı. Mürettebat sessizce yanımdan ayrıldı ve ben de beni çağıran adamı bulana kadar etrafı taradım.

Maskesini takan Arran bir pencereden sokağı izledi. Geniş binanın başka bir yolla birleştiği uzak taraftaydı ve burada müzik hâlâ daha yüksek sesle çalıyordu. Dikkatlice onun gözetimine katıldım, penceredeki kir ve arkamızdaki dağınık tahta şekillerimizi maskeliyordu.

Bana bir bakış attı. "Bana bundan ne anladığını söyle."

Bakışlarını caddenin karşısındaki kiliseye kadar takip ettim. Buraya en son geldiğimde, Four Milers'a sınırlarının etrafında bir keşifle eziyet ederken, bu kilise yıllarca kullanılmadığı için sessiz kalmıştı. Taştan inşa edilmiş bir giriş holü ve üzerinde yükselen bir kulesi vardı, çanları çoktan sökülmüştü. Çocuklar duvarlara grafiti yapmış ve kapının boyası soyulmuştu.

Yeni boyanmış bir kapı şimdi açık duruyor ve kaldırıma ışık saçıyordu. Girişte iki adam nöbet tutuyor, kısa basamakları tırmanan temkinli bir ziyaretçiye karşılıyor ve kapı aralığından görebildikleri karşısında gözlerini kocaman açıyordu.

Ziyaretçi içeri girdi ve ben de binayı inceledim. Gümbürdeyen müziğin kaynağı burasıydı ve fedailik yapan haydutlardan en az birini önceki çete kavgalarından tanıyordum.

Kilisenin yan tarafında bir araba ve içinden bir adam çıktı, kadının eli de onununkine kenetlenmişti. Kadın gençti, belki yirmi yaşındaydı ve açık renk saçları yüzüne doğru sarkıyordu, bu yüzden onu teşhis edemedim. Adamın kadını binanın yan girişine doğru çekişindeki saldırganlığı gözden kaçırmadım.

Bir anda Arran'ın neden buna tanık olmamı istediğini anladım. "Striptiz kulübü mü, genelev mi?" diye sordum.

"Muhtemelen ikisi de. Açılış gecesi." Sıcak nefesim ciğerlerime doldu.

Aramızda yükselen ortak öfke ikiyüzlü görünebilirdi, ancak bu sadece yüzeyseldi. Divine, striptiz kulübümüz ve yukarıdaki isimsiz genelev, orada çalışmayı seçen kadınların yararına faaliyet gösteriyordu. Genellikle insan ticaretine ve istismara maruz kalmış, ancak hikayeyi tersine çevirmeye ve kendi şartlarıyla para kazanmaya karar vermiş kadınlar. Koruma ve güvenlik sağladık. Güvenli bir alan sunduk ve yırtıcı hayvanları sokaklardan uzaklaştırdık.

Şu anda baktığım şey şüphesiz sahte bir versiyondur. Kadınların etkin olmaktan ziyade zorlandığı bir versiyon. Red insanları incitmeyi umursamazdı. Kemikleri için para teklif edilse kendi büyükannesini bile satardı.

Dört Milciler uyuşturucu kaçakçılığı alanlarının ötesine geçmiş ve bizimkini açıkça ihlal etmişlerdi.

Öfkeyle nefes verdim, son birkaç haftadır gerçekler birikiyordu.

Arran'a, Everly'nin Red ve belediye başkanı arasında geçen konuşmaya kulak misafiri olduğunu sessizce anlattım. "Bizde de istifa eden kadınlar oldu."

Arran bakışlarını kiliseden ayırmadı. "Red'in asayı benden almak için doğrudan bir tehditte bulunduğu gerçeğiyle birlikte, artık nedenini biliyoruz."

daldım, merdivenlere gelen her adamı zihinsel olarak parçalara ayırdım. Sayıları önemli değildi. Gelişen işimizle kıyaslanamazlardı. Ama bu şartlar altında zarar gören tek bir kadın bile çok fazlaydı.

"Sence Alisha içeride mi?"

Ama cevap vermeden önce sustu. "Gelen telefon. Mahkûm arıyor. Bir saat önce ona bir mesaj gönderdim, kaçabileceğini umuyordum."

Bana bir kulaklık uzattı, sonra ceketinin kılıfının altından aramayı cevapladı.

"Baba, merhaba, bu Rachel da neyin nesi?" Mahkûm sordu.

Ne kimi arıyormuş gibi yapmasına ne de Alisha'nın gerçek adını kullanmasına gülümseyemedim. Bunu ona söylemiş olması bile çok şey anlatıyordu. Kimse ona Rachel demezdi.

Arran sesini alçak tuttu. "Seni bulmak için bu öğleden sonra erken saatlerde ayrıldı." "Neden peşimden gelsin ki?"

"Siz çift değil miydiniz?" Ben sordum.

"Anne, sesini duymak da güzel. Hayır, bir keresinde birlikte bir gece geçirmiştik," sesini alçalttı, "ama ona yemek pişirmek istediğimde beni geri çevirdi. Her şeyi berbat ettiğimi ya da şansımın olmadığını düşündü."

Lanet olsun. Eğer ona ulaşamadıysa, hangi cehenneme gitmişti? Yeni kulüp hakkında soru sormaya hazırdım ki Arran kolumu kavradı ve pencere pervazının hizasının altına gizlenerek işaret etti. Yolun karşısında, kilisenin bir tarafındaki çalılık otların üzerindeki gölgelerden topallayarak çıkan bir mahkûm vardı.

O buradaydı.

Boğazında lanet olası bir Four Milers örümcek ağı motifi vardı. Bundan nefret ediyordum ama onu tekrar görmek içimde garip bir hüzün patlamasına neden oldu. Onu özlemiştim. Arran'ın yumuşak bakışlarından onun da özlediği anlaşıyordu.

Bu aynı zamanda söylediklerine daha da dikkat etmesi gerektiği anlamına geliyordu.

Yirmi metre ötede olduğumuzun farkında olmadan dönüp yola baktı. Tek bacağını tercih etmesi, dayağımızın onun yönlendirmesine yardım ettiği bir deri bir kemik gösteriden daha kötü olduğu sürdürmesi bana da acı veriyordu.

"Red'in açtığı genelevin içinde olabilir mi?" Ben sordum.

Başını salladı, görebildiğimizi bildiğinden değil. "Hayır. Biliyordum."

"Çünkü sizi yeni işlerinin kalbine götürdüler," diye sordum.

"Aynen öyle. İnsanlar beni tanıyor."

Kulak misafiri olma korkusuyla açıkça konuşamasa da ne demek istediğini anlıyordum. Red, onu bu konudaki bilgisine dayanarak aralarına kabul etmişti.

Depomuzun nasıl çalıştığını. Bu beklenenden daha iyi sonuç vermişti. "Buna dikkatlice cevap ver," dedi Arran. "Kadınlarımızdan bazıları orada mı?"

"Bir tanesinde var anne. Ama Rachel değil. Keşke nerede olduğunu bilseydim." Arran devam etti, "Ve Red başkalarını da getiriyor. Onları kaçırıyor mu?" "Kesin bir şey söyleyemem." Mahkûm bir taşı tekmeledi. "... Acaba

"Akşam yemeği için eve gelsem sorun olur mu?"

Bir çıkış yolu arıyordu. Bunu ona vermek istedim, Arran da şüphesiz istiyordu ama içerideki adamımız Mahkûm'du. Şüphesiz Red'in yeni girişimini çökertmemiz ve kurduğu kaçakçılık rotalarını bozmamız gerekiyordu ama bunun için planlama ve zaman gerekiyordu. Tüm ekip üyelerinin geri çağırılması ve deponun kilitlenmesi.

Ondan araştırmasını istediğim başka bir bağlantı daha vardı; şehirdeki cinayetlerle Dört Milciler'den kimin sakinleştiricilere erişimi olduğu arasında bir bağlantı.

Arran başını hafifçe ama kederli bir şekilde salladı. Onun da kalmasına ihtiyacı vardı.

"Yakında," dedim. "Hem Rachel'a göz kulak olman hem de Red'in getirdiği kızları kimin öldürdüğünü bulman gerekiyor, eğer yaptığı buysa."

Mahkûmun omuzları çöktü. ". Yapabilirsem Rachel'ı bulacağım."

Çimlerin üzerinde durdu, sonra yavaşça döndü. Göremediğimiz şeyle yüzleşmek için.

"Burada ne halt ediyorsun?" diye bir ses ona meydan okudu.

"Babam aradı." Telefonu cebine soktu ve hattı bağlı bıraktı.

Arran hemen kesti.

"Yetim olduğumu sanıyordum?" Adam sinsice yaklaştı, sokak lambasından bir parça üzerine düştü ve bana bir kimlik verdi. Ellili yaşlarda, şık giyimli. Bronson'dı, Red'in sağ kolu.

Hükümlü sessiz kaldı.

"Peki şu bulmaya çalıştığın Rachel denen sürtük kim?" Bronson Mahkûm'un göğsünü itti.

Sarsılarak doğruldum. Arran duraksayan elini koluma koydu. "Kız kardeşim."

"Daha fazla aile yabani otların arasından tırmanıyor. Çok komik."

Ses tonunu beğenmedim. Ya da yaklaşma şeklini. Mahkûm ondan daha uzun ve iriydi ama Bronson onun iki katı yaşındaydı ve ölümcül

Öfkeyle. Ve yumruklarıyla. Bir keresinde onunla dişe diş mücadele etmiştim ama neredeyse hayatımı kaybediyordum.

Mahkûm dövüşebilirdi ama Bronson taş gibi bir katildi.

"Bana öyle geliyor ki Red seninle bir hata yaptı," diye düşündü Bronson. "Daniels'ın mürettebatından birini getirme şansına atladı ve sonuçlarını düşünmedi. Sadakatinin nerede yattığı gibi."

"Arran Daniels beni senin için çalışırken yakaladıktan sonra kovdu," diye karşılık verdi Mahkûm.

"Kapa şu lanet . Ben burada düşünüyorum." Bronson bakışlarını Mahkûm'un üzerinde tuttu. "Red dışarıda, bu yüzden gösteriyi ben yönetiyorum ve onun gözü am ve güç tarafından kör edildi. Yüzlerce insan senin çıkışını izledi. Bazıları koşarak bana geldi. Haftalardır kayıp olduğunu, sonra Daniels'ın kulübünde sürüklendiğini ve adamın seni kovmakla ilgili bir drama yaptığını söylediler. Bildiğim kadarıyla başka hiçbir reddedilene böyle bir şey yapılmadı. O zaman neden sen, dikkatleri casusuna çekmek için yapmadıysa?"

Sonrasında olanlar beni şaşırtacak kadar hızlı gelişti. Bronson bir kolunu uzattı ve Mahkûm'u boğazından yakaladı, sonra da onu geriye, gölgelerin içine doğru sürükledi. Arama kesildi ve boş hava kaldı. Üzerlerinde ışık olmadığından, Convict'in bacaklarının aniden tekmelemeyi bırakması dışında hiçbir şey göremiyordum.

İkimiz de ayağa fırladık.

Arran küfretti. "Az önce ne oldu lan?"

Kalbim küt küt atıyordu. "O yapıldı. Ve Bronson son birkaç hafta içinde boğulmayı öğrenmediyse, sanırım onu bıçakladı."

"Siktir. Siktir!"

Arkadaşım pencereden sürünerek çıktı, elinde ele geçirdiği sandalye ve hareketlerini yönlendiren bir öfke vardı. Duygu yüz hatlarını kaplamıştı ve sandalyeyi fırlatacak ki, insanların saklandığımız yeri araştırmaya gelmesine neden olacak bir şangırtı çıkarmadan önce kendini yakaladı.

Mahkûm'un kaderi ve bilgiler karşısında dehşete düşmüş bir halde peşinden koştum. Kesin olan bir şey vardı, burada plan yapamazdık.

"Gidiyoruz," dedim.

"Ya da doğruca içeri girer ve onu geri alırız."

"Bu şekilde değil. Genevieve'e bunu başka bir şekilde yapabilecekken neden cesedini eve getirdiğimi açıklamak istemiyorum. Sayıca azız ve Leesh de hâlâ kayıp. Bu işi doğru yapıyoruz."

Arran'ı tişörtünün omzundan yakalayarak benimle birlikte merdivenlerden çıkışa doğru sürükledim.

"Anahtarlarını ver," diye emrettim.

Arran onları teslim etti ve ben de biz izlerken nöbet tutan verdim. Sonra görünmeden aracıma tırmandık.

Yolun aşağısında direksiyona vurdum. "Bronson geçmişte sakinleştiricilerle hiç uğraşmadı. Yeni bir numara öğrenemeyecek kadar yaşlı bir köpek. Ama Mahkûm'u yere serme şekli..."

"Onu Natasha için bir cinayet şüphelisi yapar. Ve oğlumuzu bayılttı."

Kalbim acıdı. "Hükümlü geri gelmek istedi. Ben hayır dedim."

"Ben de aynı şeyi bir jestle söyledim." Arran bir elini yüzünde gezdirdi. "Tek bir kelime etseydi kilisenin duvarını aşar ve oradan sağ salım çıkardı. Lanet olsun!"

İkimiz de sessizliğe gömüldük. Şehir merkezine doğru ilerlerken şehrin ışıkları üzerimizde parlıyordu, aramızdaki gergin hava da kalındı.

"Onu bu gece geri getireceğiz," diye karar verdim.

Bu kaçınılmazdı. Arran çoktan telefonunu eline almış ve tüm mürettebatı alarma geçirmişti.

Vahşi gülümsemesi her şeyi anlatıyordu. "Mahkûmu eve getireceğiz ve o kiliseyi kapatacağız. Red ona neyin çarptığını anlamayacak."

Bölüm 41

Everly

Depoda bir hareket kasırgası koptu. Connor ve Arran eve vardıklarında etrafta koşuşturan ve emirlere itaat eden iskelet bir ekip vardı.

Kulüpleri kapattılar, şikayet edenlere bir açıklama yapmayı reddettiler. ya da boyunlarını riske atmaktan başka bir şey yapamazlar.

Genevieve ve ben ekibin toplandığı gece kulübü katına çağrıldık. Cassie'nin de katılması emredilmişti ama ben arkamı döndüğümde bir yerlere kaçmıştı.

Geçen bir saati dedektif panomuzu güncelleyerek ve merdivenlerin üzerinde güvenli bir yerde durma talimatına uyarak geçirmiştik. Birdenbire, Mick'in bizi aşağıya, ekibin silahlandığı, gece kulübünün parlak ışıklarının mekânı aydınlatığı ve mekanın gizemine dair tüm izlerin kaybolduğu yere götürmesi ile ara verişimiz yarıda kesildi.

Genevieve yakınına sokuldu, gözlerini olay yerine dikmişti. "Sence Alisha'yı bulmuşlar mıdır?"

"Bilmiyorum. Connor'ı şu an göremiyorum." Yanımdan geçip sert bir öpücük çaldı ama tekrar ortadan kayboldu.

Parmaklarımı bacağıma vurdum. "Beni rahatsız eden bir şey var. Alisha, Convict'le bir ilişki istediğine karar verdikten sonra onu bulmak için buradan ayrıldı. Ama neden şimdi? Onu vardiyanın ortasında kulübü terk etmeye iten neydi?"

Genevieve bunu düşündü. "Bak, dansçıları getirmişler. Bakalım Dixie biliyor mu?"

Az giyimli bir grup personel depoya girerek kendilerine ait bir köşe tuttu. Onlara doğru ilerledik ve Dixie selamımıza karşılık vererek safların arasından sıyrıldı.

" oluyor?" diye sordu.

"Henüz emin değiliz," diye cevap verdim. "Alisha size daha önce ayrılacağını söylediğinde, neden şimdi olduğunu söyledi mi?"

Dixie'nin dikkati hızla dolan odadaydı. Pistin ortasında grubun ölümcül elemanları yer alıyordu. Mick, Manny ve tanıdığım birkaç yüzün yanı sıra daha önce hiç tanışmadığım bir sürü insan.

Mürettebatın sayısı tahmin ettiğimden çok daha fazlaydı. "Birinin ona bir not verdiğini söyledi."

Ona bön bön baktım. "Convict'ten mi? Ve onunla buluşmak için mi ayrıldı?"

Dixie ince bir omuz kaldırdı. "Bilmiyorum, kardeşim. Bana göstermedi. Tek bildiğim onu bulmak için heyecanlandığı. Bu yüzden mi tecritteyiz? Ona bir şey mi oldu?"

Cevap vermek için ağzımı açtım ama Arran'ın sesi boşluğu yardı. Connor'la birlikte odanın başında belirdi ve tüm dikkatler onların üzerinde toplandı.

"Ekip, bunu kısa keseceğim. Bu akşam Four Milers'ın Ilchester Caddesi'ndeki eski bir kilisede striptiz kulübü açtığını öğrendik. Genelev olarak da kullanıldığını düşünüyoruz. Bu konuda bilgisi olan var mı?"

Gevezelikler ve homurdanmalar yükseldi. Sonra kadın ortasındaki mürettebattan biri elini kaldırdı. Arran onu onayladı.

"Four Milers hakkında hiçbir şey bilmiyorum ama o kilise birkaç hafta önce açık artırmaya çıkarılmıştı."

Arran dudaklarını büktü. "O zaman dönüştürme konusunda hızlı davrandılar. Bu akşam kapıları ardına kadar açtılar ve müşterileri içeri buyur ediyorlar."

"Bunu nasıl bu kadar açık yapabiliyorlar?" diye seslendi bir başkası. Aklıma bir düşünce takıldı. Titreyerek elimi kaldırdım. Arran devam etmem için başını eğdi.

"Striptiz kulüplerinin ruhsat alması gerekir. Eğer ruhsatları yoksa kapatılmaları çok kolay olur."

Connor başıyla beni onayladı. "Bu, Red'in neden belediye başkanıyla anlaşmaya bu kadar kararlı olduğunu açıklıyor. Polisi bir ölçüde satın aldığını varsayabiliriz ama o bile yasal desteği olmayan bir kulübün başına geçecek kadar yüzsüz değil. Göz açıp kapayıncaya kadar kapatılırdı. Varsayımına göre uzun vadeli bir oyun oynuyor."

Telefon görüşmesi. Beni kaçırma girişimi. Rakip çete liderinin neden babamı manipüle etmeye çalıştığını şimdi anlıyordum. Ben bu oyunda bir piyondum, ya da en azından amaçlanan bir piyon.

Genevieve bana doğru eğildi. "Divine, Deadwater'daki tek lisanslı striptiz kulübüdür. Arran burada çalışan kadınların iyiliği için bunun böyle olmasına özen gösteriyor."

Öfkeli mürettebat üyelerinin bölgesel ihlaller hakkında yakınmaları eşliğinde telefonuma uzandım. "Yasal olup olmadıklarını öğreneceğim."

Geçmişte, belediye kayıtları için bir dosya sistemine bakmak benim için çok az çaba gerektirirdi, ancak erişimim kesilmişti. Bunun yerine, bana iyilik borcu olan bir kadını aradım.

Meclis Üyesi Pressley hemen cevap verdi. "Everly?"

"İyi akşamlar Sayın Meclis Üyesi. Bu kadar geç aradığım için özür dilerim."

Derin bir nefes aldı. "Durumunuzun kötü olduğunu öğrendik, sonra bugün gittiğinizi duydum. Ne büyük bir şok. İyi misiniz?"

"Mükemmel. Daha iyisi olamazdı. Bir konuda yardımınıza ihtiyacım var." Hızla isteğimi ilettim.

Mary Pressley içini çekti. "Bu bir solucan kutusu. Geçtiğimiz yıl boyunca Deadwater'da ikinci bir striptiz kulübü için ruhsatlandırma komitesine defalarca sunum yaptık. Bu komiteye ben başkanlık ediyorum, tabii ki siz de biliyorsunuz çünkü beni bu yüzden aradınız ve her başvuru reddedildi. Ancak bu akşam babanız, yani belediye başkanı tarafından reddedildiğim ve derhal geçerli olmak üzere bir ruhsat verildiği konusunda bilgilendirildim."

Kalbim parçalandı. Babam bunu neden yapmıştı? Varsayabileceğim tek bir cevap vardı. Connor'ı ona tercih ettiğim için benden intikam almak. Konsey üyesine teşekkür edip telefonu kapattım ve bilgiyi odaya ilettim.

Her yüzün ifadesi asıktı. Anlamıştım. Arran'ın adamlarını şimdilik buraya toplaması sıradan bir konuşma değildi. Dışarı çıkmak için birliklerini toplamıştı ve bunun nedenini bilmek için dahi olmaya gerek yoktu. Rakip kulübü edecekti. Onu motive eden başka ne olursa olsun.

Genel olarak, bu tür yerlerin kadınların istismar edilmesine olanak sağlaması gündeminin en üst sıralarında olmalıydı.

Ama bir ruhsatın olması çete için koruma anlamına geliyordu. Bunun neye benzediğini bilmiyordum ama Deadwater'ın çeteleri ve şehir arasındaki dengede dramatik bir değişim olduğunu hissediyordum. Burada yaşayan insanlar için güvenliği sağlayan bir denge. Bundan hoşlanmamıştım. Connor ve Arran arasındaki kısa konuşmadan anladığım kadarıyla kan peşindeydiler.

Arran odadakilere hitap etmeye geri döndü. "Baskın devam ediyor. Bu gece onları alaşağı edeceğiz ve iskelet mürettebat bölgesine girebileceklerini düşündükleri için canlarına okuyacağız. Yakaladığımız tüm kadınlar güvenli bir eve götürülecek, ardından isterlerse buraya entegre edilecek. Dört Milciler'in kilit üyeleri mümkünse canlı ele geçirilmeli. Ayrıca Hükümlü ve Alisha'yı da almak istiyoruz. Hazır olun, beş dakika içinde yola çıkıyoruz."

Bir tezahürat yükseldi ve adrenalin ve testosterondan oluşan hissedilir bir enerji alanı kapladı. Mick ve Manny, Genevieve ve benim önümde belirdi. Sırada ne olduğunu biliyordum. Gecenin geri kalanını şehrin öbür ucunda gerçekleşecek kavga yüzünden panikleyerek geçirmek üzere üst katta tecrit edileceğimizi. Neler olacağını kim bilebilirdi ki? Deadwater'ın sokaklarında kaç kişinin hayatını kaybedeceğini ve kan kaybından öleceğini kim bilebilirdi.

Connor ölebilir.

Çaresizlik içimi doldurdu ve itiraz etmek için ağzımı açtım. Sevdiğim adamın riskini azaltacak herhangi bir şey söylemek için.

Bir gümbürtü sesi gece kulübünde yankılandı. Sessizlik çöktü.

Kapı tekrar çalındı, ana girişten geliyordu.

Hep bir ağızdan, muhtemelen dışarıdaki yolu izleyen kameraları incelemek için ekranlar kaldırıldı. Manny's'e bir göz attım.

Genç bir kadın deponun dışında duruyordu, gözle görülür bir şekilde titriyordu ve kapıyı çalmak için elini tekrar kaldırdığında bile bakışları arkasındaki bir şeye odaklanmıştı. Tanıdık biriydi. Buradaki dansçılardan biri ya da barda çalışan biri.

Connor'ın çenesini kaldırmasıyla ekipten biri kapıya yöneldi. Ekrandaki kadın dönüp kapıdaki adamın kolunu kavradı ve hızla konuşmaya başladı.

Birkaç kelime öğrendim. Onlar yeterliydi. "...bir ceset. Boğazı kesilmiş..." Sonra öldürücü darbe.

"Bir kadın."

Connor ve Arran kapıya hücum etti. Bir grup adam da arkalarından dışarı çıktı ve Manny girişı arkalarından kilitledi. Bunu yapmadan önce dışarıdaki manzaraya baktı ve küfretti.

Genevieve ve ben de onunla birlikte hareket etmiştik ve Genevieve gözlerini güvenlik şefine dikmişti. "Ne oldu?"

"Polis arabaları. TV ekibi minibüslerinden birine benzeyen bir şey de var. Daha fazlası geliyor."

Nefes . "Bu bir tuzak."

Deponun yakınlarında bir yere bırakılmış bir ceset, polis ve kameraların aynı anda ortaya çıkmasıyla, tam da iskelet ekip savaşı gitmeye hazırlanırken. Kalbim hızla çarptı. O haklıydı.

Genevieve, "Onları içeri geri götürün," dedi. "Silahları var. Eğer tutuklanırlarsa, bu onları aşağı göndermeye yeter. Onları içeri götür, Manny!"

Dışarıdan gelen acı uluması kapıyı ve düşüncelerimizi delip geçti ve bir şekilde gece daha da karardı.

Bölüm 42

C
onnor

Nehir kıyısındaki patikada bulunan bir elektrik direğinden bir ceset ayakları üzerinde sallanıyordu.

Alisha. Tanrım, hayır.

Kendimi patikanın eğiminden aşağı attım ve ona doğru tırmandım, başı ve omuzları benimkiyle aynı yükseklikteydi ama ters dönmüştü ve yüzü suya dönüktü. Uzanarak onu kucakladım, çevirdim.

Umutsuz umut, buz tutmuş bir şoka dönüştü.

Artık çok geçti.

Kırmızı bir kesik boğazını yırttı. Natasha'daki gibi düzgün bir çizgi değil, kemiğe doğru bir kesik.

Yanımda, Arran acı içinde uludu.

"İndirin onu." Kelimelerim boğazımda düğümlendi.

Üstümüzde, depodan şehrin merkezine kadar uzanan Arnavut kaldırımli bulvarda, bizimle birlikte koşan ekip üyeleri onun adını söyledi.

"Ben Alisha."

"Diğerleri gibi öldürüldü."

Dehşete kapılmış fısıltıları acıma doluydu. Bazıları içimde asılı duran öfkeyi yankıladı.

Sonra adamlardan biri bağırdı. "Shade, kamera ekibi olan bir herif aşağı geliyor. Polisler hemen arkamızda."

Umutsuzluğumun içinden kelimeler bulmayı başardım. "Kameraları geride tutun.

Kenney buradaysa geçmesine izin verin." Kollarımda Alisha üşüyordu.

Arran ipi kesti ve ben de onu yere indirdim, sanki haysiyetinin parçalanmasını onarabilecekmiş gibi ceketimi sıyrarak formunu kapattım. Hayatının. Sanki artık onun için bir şey yapabirmişiz gibi. Ona daha iyi .

Alisha bizden biriydi ve şimdi gitmişti.

Bundan sonra olan her şey ağır çekimde ilerliyor gibiydi. Arran kontrolü ele aldı, beni ve kendisini silahsızlandırdı, bir mürettebat üyesi silahlarımızı gizlice aldı ve bir saniye önce çevresel görüşümde bir üniforma belirdi. Diğer herkese gölgelerin arasında eriyip arka çıkıştan içeri girmelerini emretti.

Emniyet Müdürü Kenney onu için bize kızdı ama ses tonunda sempati de vardı ve zorla yaklaşan kamera ekibine hırladı.

Geri . Bize başka seçenek bırakmadılar.

Olay yeri kordon altına alındı ve beyaz bir çadır kuruldu. Arran ve ben ifade vermek üzere karakola götürüldük. Bu ikimiz için de bir ilk değildi ama değer verdiğimiz biri adına hiç olmamıştı.

Tek düşünebildiğim, onun hüznü olduğu ve benim sadece dikkatimin dağıldığı son konuşmamızdı. Eğer doğru düzgün dinleseydim, bunlar olmayabilirdi.

Bu da benim hatamdı. Sonunda polisler gitmeme izin verdi.

Mick istasyonun dışında aracımı bekledi. "Son sensin." Başım bir milyon kilo ağırlığındaydı. "Başka kimi getirdiler?"

Yakın arkadaşı olan birkaç dansçının ismini saydı. Onu öldürebileceklerinden değil. Bundan emindim.

İçimi kemiren bir soru oluşturdum. "Bana nehir kıyısının o kısmının elimizde olduğunu söyle."

Başını olumsuz anlamda sallaması beni dehşete düşürdü. "Manny hayır diyor. Aşağıya inen herhangi birini görmemizi sağlayacak kamera, onu gizleyecek kadar bir kenara atılmıştı. Onu oraya her kim astıysa bunu kimse görmeden yapmış."

"Alisha," ısırdım. "O' değil. Onun lanet adını kullan."

Mick başını eğdi ve özür mırıldandı, sonra terk edilmiş baskından sonra dağılan mürettebattan bahsetti, ceset bulunduğundan beri Red hakkında iki kez düşünmedim.

Deponun dışındaki bir tabela halka binanın kapalı olduğunu bildirdi. Herhangi bir sebep ya da yeniden açılış tarihi belirtilmiyordu. Dudağımı büktüm ve serin iç mekâna daldım.

Everly dairemizde bekliyordu ve onu kollarıma çektim, acıdan başka bir şeyin ilk şeridi taş gibi soğuk kalbimi deldi.

"Çok özür dilerim." Saçımı okşadı.

Kelimeleri yönetemiyordum. Uykuya ihtiyacım vardı. Ona. Bunu her kim yapıyorsa sonunu getirmek için.

Karakoldaki en karanlık anlarımda daha kötü bir korku içimi kaplamıştı. Eğer Everly zarar gördüyse, bundan sağ çıkamazdım. Onun izini sürebilir ve hapse atabilirdim ama Alisha'yı koruyamazsam, hayatımın aşkını nasıl güvende tutabilirdim?

İntikamla. Karanlık, hedefli ve her şeyi kapsayan.

Bunu kim yaptıysa bedelini ödeyecekti.

OceanofPDF.com

Bölüm 43

Everly

Dizlerimin üzerinde, çizgiyi tamamen doğru tutturmaya odaklanarak elimi süpürme hareketiyle yukarı ve aşağı çektim. Üzerinde ve aşırı, dikkatli, doğru, keyifle temiz.

Sonra fırçamı alıp arkama yaslandım ve boyadığım duvara baktım. Connor daireyi kendisinin olduğu kadar benim de yapmamı istemişti. Gardırobu doldurmak için kıyafetlere ve ayakkabılara para harcadım, ayrıca mutfak tezgahına bir vazo çiçek ve boş oda için az kokulu boya gibi ara sıra güzel şeyler aldım.

Dikkatimin dağılmasına ihtiyacım vardı.

Alisha'nın öldürülmesi depoda çalışan herkesi derinden sarsmıştı. En çok da Connor'da. O zamandan beri ruh hali karanlıktı ve uzun saatlerini Arran'la kilit altında, ayrıntılarını sormadığım planlar yaparak geçiriyordu.

Bunun yerine, birçoğu kapalı olmasına rağmen güvenlik için depoda kalan dansçı ve seks işçileriyle arkadaş oldum ve onlarla gelecekteki potansiyel etkinliklerin bir listesi üzerinde çalıştım.

Hiçbirimizin kaçınmadığı spekülasyonlara hoş bir soluk aldırdı. Beklemek. Korku.

Arkamdan bir klik sesi geldi. Ön kapıdan. Connor dönmüştü. Dekorasyonumu bitirdiğim için zamanlama da iyiydi. Bütün akşam dışarıdaydı ve

Fırtına, bardaktan boşanırcasına yağan yağmurla pencerelerimizi dövmüştü.

Onun için çok endişelenmişim ve ona tekrar kavuştuğum için içimi mutluluk kapladı. Karanlık anları ne olursa olsun, o her zaman yanımdaydı. Ona da aynı şekilde sevildiğini hissettirmek istedim.

Boya kutumun üstünü tekrar kapattım ve arkamı dönüp lekeli parmaklarımı ödünç aldığım eski iskelet tayfası tişörtüne sildim.

Sonra, oyunu kuralına göre oynamaktan her zaman mutlu olduğum için gömleğimi çıkardım ve kendimi ona gösterdim.

Koridordaki adamım hareketsiz kaldı. Yağmur suyu saçlarını karartmıştı. Göğüslerime bakarken gözlerinde derin bir şehvetle birlikte duygusal, öfkeli bir kargaşa vardı. Yüzüme döndüğünde sert aşk da ona katıldı. Nefesim kesildi. Nefes almak için geçen sürede üzerimdeydi.

Connor ağzıma bir öpücük kondurdu ve elimi tutarak beni banyoya doğru çekti. Duşun düğmesine bastı ve beni geriye, spreyin altına doğru götürdü. Suyun henüz ısınmamış olması nedeniyle bir anda ıslanınca nefesim kesildi ama ağzı tekrar benimkine değdiğinde bu düşünce uzak bir anıya dönüştü.

Sanki dünyası benimle başlayıp benimle bitiyormuş gibi öptü beni. Sanki şimdiye kadar gerekli olan her şeyden mahrum kalmış gibiydi. Ona sarıldım. Ben de onu öptüm. Vücudumda aşağı doğru kayarken ihtiyaçla inledim.

"Giysilerinizi çıkarın." Parmakları bel kemerimin altına kaydı ve eski, boya lekeli şortumu ve iç çamaşırlarımı aşağı çekti.

Beni soymasına izin verdim, gözlerim ondan akan ve kanalizasyondaki suyla birlikte pembeye dönen kana dikilmişti.

Sonra ağzı kalçalarımın birleştiği yere yapıştı ve göz kapaklarım kapandı. Üzerimize yağın su göğsüme çarpınca meme uçlarım sertleşti ve göğüslerimi avuçlayarak onun yalamaları ve emmeleriyle eş zamanlı olarak kendimi okşadım.

Taleplerini seviyordum. Vücudumla oynamasından daha iyi bir şey yoktu ve bu sefer alay yoktu. Benden bir şeyler alması gerekiyordu. Ben vermeye fazlasıyla istekliydim. Başka seçeneğim yoktu. Dilinin darbeleri beni kendimden daha hızlı bir şekilde kenara getirdi. Sonra o kadar mükemmel bir şekilde verdiği orgazmıla titreyerek üzerinden uçuyordum.

Ayağa fırlayıp beni duvara döndürecek şekilde döndürdüğünde henüz yeryüzüne inmemiştim. Kıyafetleri ıslak gümbürtülerle duş zeminine çarptı, sonra beni arkadan sıkıştırdı, aleti kıcıma doğru kayıyor ve sonra aşağı iniyordu.

Sert vücudunu sıyırmak için kıcımlı dışarı ittim ve inledi, sonra tek bir hamleyle beni doldurdu.

Daha önce yaptıklarından dolayı o kadar hassastım ki nefesim kesildi ve amım onun kalın girişinin etrafında çırpındı.

"Güzel küçük baştan çıkarıcı, bütün gün içinde olmanın hayalini kurdum. Çok iyi hissediyorsun. Evinde gibi hissediyorsun."

Dövmeli elleri göğüslerimi kavramak için etrafıma dolandı, sonra bu pozisyonu kullanarak beni derin ve yavaş bir şekilde becerdi. Bedenimi hipnotik bir şekilde ele geçiriyordu.

Tüm varlığım katıldığımız yere odaklandı. Mükemmel uyum.

"Seni seviyorum," dedim ona.

"Sen benim her şeyimsin. Seni güvende tutmak için her şeyi yaparım."

Her kelimeyle birlikte daha da hızlanıyor, bana defalarca çarpana kadar hızını artırıyordu. Onun çılgınlığı beni şarj etti. Sadece vücudumdaki hareketleri ve beni nasıl açtığı değil, aynı zamanda sözleri de. Korkularımın her birini biliyordu ve tereddüt etmeden hepsine karşı önümde duruyordu. Connor benim için güvenlikti. İstedğim ya da ihtiyaç duyduğum her şeydi.

"Gelmem gerek," diye homurdandı.

Parmaklarıyla çenemi yakaladı ve öpücüğünü almak için yüzümü çevirdi. İnmek için ayrıldı, sonra aleti içimde titreşti. Bu hissi çok sevmiştim. Beni sıkıca tutuşuna ve ne kadar güzel kırıldığına bayıldım. Benim zevk sesim onunkini yankıladı ama sonra bedenim beni sersemletip sessizliğe boğan, ruhumu parçalayan bir orgazm daha yaşattı.

Duş suyu etrafımızda patır patır döküldü. Birlikte nefes aldık, hâlâ birbirimize bağlıydık ve yakınlığa ihtiyacımız vardı.

Sonunda Connor çekildi. Bir fanılayı köpürttü ve ikimizi de temizledi, önce beni, sonra da günün geri kalan kanlı işlerini ondan temizledi.

Sonra ipek bornozumla yatağa oturdum ve saçlarımı havluyla kuruladım, dişlerim dudağımı endişelendiriyordu. Eğer eve ihtiyaç içinde geldiyse, benim de paylaşacak bir şeylerim vardı.

"Bugün bir test kiti aldım."

Gardırobun önünde, üzerinde sadece düşük belli bir eşofman olan Connor bana doğru döndü. "Depodan ayrıldınız mı?" Sonra gözlerini kırıştırdı. "Bekle, hamilelik testi kiti mi?"

"Teslim aldım ve evet, küçük mavi çizgiler türünden."

Sözlü olmayan bir kararla sakinleştiricilerle oynamayı bırakmıştık, ben sormamıştım, o da teklif etmemişti. İkimiz de yaptığımız şeyin bebek şeklindeki risklerini ve sakinleştiricilerin nasıl güvenli olmayacağını biliyorduk. Korunmasız bir şekilde

Yaşadığımız seks çılgıncaydı ve Connor günde birkaç kez üzerimde ve içimde olmak zorundaydı. İşe gitmeden önce beni beceriyor, bacaklarımı kaldırarak yatakta uzanmamı emrediyor, bana bir kitap ve atıştırmalık getiriyor, bir saat sonra mesaj atarak bacaklarımı açmamı ve tekrar orgazm olmamı istiyordu.

Her seferinde ona itaat ederdim.

Dudakları köşeden kalktı, sonra duygusunu maskeleydi. "Aldın mı Bu mu?"

"Hâlâ kutunun içinde." bir sinir harareti kapladı. "Biliyorum. Bu kötü bir zaman ve biz yas tutuyoruz."

"Asla kötü bir zamanlama olmaz."

Ona baktım, sinirlerim gerilmişti. "Emin misin? Şimdi almalı mıyım? Ya negatif çıkarsa?"

Düşüncelerimi takip ederek yavaşça başını eğdi.

Bir bebek harika bir şey olurdu. Ama kederin çözümü olarak umut tehlikeli bir şeydi. Onu incitmek istemedim.

"Benim iyiliğim için endişeleniyorsun," diye sözlerini tamamladı. Kendi kendine başını sallayarak yanıma geldi ve elimi tuttu. "Benimle gel."

Sabahlığımı bağlayarak peşinden oturma odasına koştum. Beni dövme setinin bulunduğu mutfak tezgâhına oturttu. Birkaç gün önce, ölen ekip üyesi Alisha'nın anısına koluna bir tutam saç dövmesi yaptırmıştı ama şimdi bakışları benim üzerimdeydi.

"Sana bir teklifim var. Bir gün seninle evleneceğim. Bir aile olmamızı istiyorum ve sana soyadımı vermek istiyorum."

Keyifli bir nefes aldım. "Bunu sen mi soruyorsun?"

"Neredeyse." Dudaklarında alaycı bir gülümseme belirdi. "Ama hayır. Kuşatma altında olmadığımız zaman bunu düzgün bir şekilde yapacağım. Şimdilik, adım tenine kazıma tehdidimi yerine getirmek istiyorum."

Bunu tehdit etmişti ama ben yine de istemiştim.

"Hemen hamile kalsan da kalmasan da, benim olduğunu bilmeni istiyorum. Senin için ölürüm, Everly. Ben de öldürürüm. Baban, Piers, ikisi de ölü adamlar, ben sadece aralarındaki bağlantıyı öğrenene ve baban artık işe yaramaz hale gelene kadar zamanımı bekliyorum. Ama sana yaptıklarından sonra ikisinin de yaşamaya hakkı yok. Sana yanlış bakan herkes gibi. Seni sonsuza dek koruyacağım. Şu anda, benim adımla taşınmanı istiyorum."

"Başka bir dövme." Koltuğumda kıpırdandım, içimde taze bir arzu patlaması uyandı. "Nerede?"

"Alın hala dışarıda mı?"

Koluna vurdum. Sırıttı ve sol elimi aldı.

"Burada, parmağının etrafında bir gün yüzüğün takılacağı yeri düşündüm."

Bu mükemmel bir fikirdi. Gözyaşları içinde elimi üzerine koyarak teklifte bulundum ve gözleri parladı.

Connor beni öptü, sonra setini hazırladı ve silahı çalıştırdı. Michaels'ın M, I, C ve H harflerini yerleştirdikten sonra durdu. Ağzı açık bir öpücük daha boğazımı sevindirdi.

Ona daha iyi erişim sağlamak için boynumu eğdim. "Bu seni ediyor."

"Evet, baştan çıkarıcı."

Hızlıca çekiştirerek sabahlığımı açtım, böylece düştü. Altımda tamamen çıplaktım ve Connor bakışlarını sıcak tenimde gezdirerek inledi.

"Bitirirken seni becerebilir miyim?" "Bilmem, yapabilir misin?"

Kemerine uzandım ve eşofmanını indirerek aletini serbest bıraktım. Önce bacaklarımın arasına sonra da içime doğru kaydırды, ikimiz de ne kadar iyi hissettirdiğini görünce nefes nefese kaldık. Açı daha zordu ama Connor elimi göğsüme götürdü, aynı zamanda boncuklu meme uçlarımdan birini ağzına aldı. Parmaklarımı ayırdı. Beni emdi. Adının son harfini tenime kazıdı.

İşi bittiğinde, beni de kendisiyle birlikte mutluluğa götüren derin ve yavaş vuruşlarla boşaldı.

Serinledik. Birbirimize sarıldık.

Artık geriye kalan tek şey o sınava girmekti.

Kısa bir süre sonra.

Sabrın doğamın bir parçası olduğunu düşünürdüm ama tuzağa düşürülmüş ve tahammül etmeye zorlanmışım. Artık değil. Üç dakika bana sonsuzluk gibi geldi.

Sonunda kalktı.

Başımı komodinin üzerinde düz duran testten kaldırdım. Connor bakışlarımı karşıladı, gülümsemesi iliklerime kadar hissettiğim bir duyguyla titriyordu.

"Pozitif mi?"

Çabucak başımı salladım, yükselen mutluluk gülme isteği uyandırdı. Connor beni hiç bırakmayacakmış gibi sıkı sıkı tuttu.

Katil eski üvey kardeşim beni hamile bırakmıştı.

Sadece bizim dünyamızda bu, boşa geçen yıllarımız için mükemmel bir çözüm olabilir.

OceanofPDF.com

Sonsöz

R *iordan*

Divine and Divide, Alisha'nın cenazesinin olduğu akşam onun adına adanmış bir geceyle yeniden açıldı. Şehirde tansiyon yüksekti, ve Deadwater'a odaklanma küresel bir hal aldı, dört kadın neredeyse aynı şekilde öldürülerek dünya çapında dikkatleri üzerine çekti.

Alisha'nın ve ondan önceki bazı kadınların otopsilerinde sakinleştirici kullanıldığına dair önce fısıltılardan sonra da kamuoyuna yansıyan haberlerden biliyordum. Bu durum manşetlere taşındı ve sıradaki kadının herhangi bir kadın olabileceğine dair spekülasyonlar yayıldı. Sizi bayılıp boğazınızı kesen birine karşı nasıl savunma yaptınız?

Sonra da seni kimsenin bir mesaj olarak kullandılar.

Kulüplerin üzerinde karanlık bir hava vardı.

Burada çalışan kadınların ve daha az sayıda erkeğin iyiliği için hâlâ para kazanılması gerekiyordu, ancak personel tedirgindi. Müşteriler sıkı bir incelemenden geçiriliyor ve içeri alınmadan önce herkes aranılıyordu. İşin inceliklerini öğrendikçe sık sık bu işi üstleniyordum.

Arran ve Shade kapalı kapılar ardında, üzerlerindeki baskı devam ederken mürettebatlarına yönelik tehditlerle nasıl başa çıkacaklarını planlıyorlardı. Kız kardeşlerim kilitli kalmaya karar verdiler, Gen rotasını geçici olarak çevrimiçine çevirdi ve Everly depodaki etkinlikleri yönetme işini üstlendi.

Çeteye katılmayı kabul ettikten sonra ilk kez, değer verdiğim kadınlara yakın kalabildiğim için rahatladım. Üst katta takılmaktan başka bir şey yapmadıkları zamanlarda bile her ikisini de düzenli olarak kontrol etmeye özen gösterdim.

Bu gece genelevin kabul odasında çalıştım, çalışanları güvende tuttum ve buraya sakso çektirmek için gelen erkekleri izledim.

Rahatsızlık benimde gezindi ve iskelet tayfası tişörtümün altında omuzlarımı yuvarlayarak duvara karşı pozisyonumda nöbetçilik oynadım.

Bir şeyler ters gidiyordu.

Ne anlayamadım ama duyularım tetikte ve tüylerim diken dikendi.

Merdivenlerin giriş kapısı açıldı ve bir kadın dışarı çıktı, bakışları odada gezindikten sonra bana takıldı. İçimden iç çektim. Moniqua beni birkaç haftalığına yalnız bırakmıştı ama şimdi bana doğru attığı adıma bakılırsa ilgisi bitmemişti.

Önümde durup ellerini birbirine kenetledi ve iri gözlerle bana baktı. "Riordan. Seni bulmaya çalışıyordum."

"Buraya nasıl girdin?"

"Artık bir üyeyim."

Bu bilgi kırıntısına elimi bile sürmüyordum. "Çalışıyorum, o yüzden sohbet edemem."

Etrafına bir göz attı ve daha yakına eğildi, böylece parfümü burnuma doldu ve dekoltesinin altını net bir şekilde görebildim. Baktığımdan değil. Hiç bakmamıştım, şimdi de ilgilenmiyordum.

"Seni görmeye ihtiyacım vardı. Bebeğim, korkuyorum ve kimse beni senin kadar güvende hissettiremez."

Kısa bir süreliğine gözlerimi kapattım. Acı vermekten hoşlanmıyordum. Reddedilmenin nasıl acı verdiğini çok iyi biliyordum. Yıllarca bununla yaşamış, baba diyebileceğim ama ikisi de bu rolü istemeyen iki adamdan çifte doz almıştım.

"Bu konuşmayı zaten yapmıştık. Olmamı istediğin şey olamam," dedim. "Üzgünüm ama bu olamaz."

"Anlamıyorsun. Sana ihtiyacım var. Başka biriyle olman önemli değil."

Açıklanamaz bir şekilde, düşüncelerim Cassie'ye, içimi döküşümü dinleyen ve beni yargılamayan siyah saçlı vahşi kıza gitti. Sevimli, zıplayan yüzeyinin altında ölümcül bir tarafı olduğunu ima eden gizli derinlikleri vardı.

Onu çok fazla ve çok sık düşündüm.

Yatağımda, yalnız. Elimde sikimle duş duvarına yaslanmışım.

Çekiciliğim konusunda bir şey yapabileceğimden değil. Yaptığım planlarla, getirebileceğim tek şey belaydı.

Nasıl yapacağımı bilmiyordum ama beni doğuran sperm donörünü yaptıklarını kabul etmeye zorlamak niyetindeydim. Öyle ya da böyle adaleti sağlamak için. Annemi reddetmesinden nefret ediyordum. Annemin belki mutlu, muhtemelen korkmuş bir şekilde ona haber verdiği ve bir kenara itildiği sahneyi hayal ettikçe sinirleniyordum. Daha da kötüsü, zaten sevdiği bebeğin hayatına son vermesi emredilmişti.

Beni takip ediyordu ama bir kez bile müdahale etmemişti. Annem öldüğünde ve Genevieve ile evsiz kalma riskiyle karşı karşıya kaldığımız bir ay boyunca bile. Babasının kalmamıza neden direndiğini şimdi anlıyordum. Adam onu seviyor ve benden nefret ediyordu ama biz bir paket anlaşma olarak gelmiştik, bu yüzden varlığıma tahammül etmek zorunda kalmıştı.

Bunca zaman gerçek babamın umurunda bile değildi.

"Riordan?" Moniqua beni karanlık düşüncelerimden uzaklaştırdı. "Başka kimseyle birlikte değilim," diye zorladım.

Nefesini tuttu, sesi hala daha yumuşaktı. "Birisi bana seni buradaki kadınlardan biriyle yatak odasına girerken gördüğünü söyledi. Benim için sorun değil. Senin adına sevindim ama gidecek başka kimsem yok. Kuzenimin içinde olduğu çeteyi biliyor musun? Four Milers?"

Tabii ki öyle yaptım. Ona kısa bir çene kaldırma hareketi yaptım, mekâna giren ve doğruca bekleyen kadınların kollarına giren iki adamı takip ettim. Müdavimler. Hiçbir kusurları yoktu.

Şöyle devam etti: "Lider Red daireme geldi. Beni istediğini söyledi. Bana para teklif etti ama beni de korkuttu. Sanırım bir tehdit savurdu. Birisi beni onun ikinci adamı Bronson'ın kadınları bayıltmak için uyuşturucu kullandığı konusunda uyardı ve Red bir dahaki sefere Bronson'ı göndereceğini söyledi. Ne yapmalıyım?"

Hay sikeyim. Sonunda ona doğru dürüst bakabildim. İskelet ekip Four Milers'ın yeni striptiz kulübünü basmaya hazırlanıyordu ki dünyanın gözü Deadwater'a çevrildi ve onlar da yer altına inmek zorunda kaldılar. Onlar ya da *biz* ne kadar gecikirsek, Red için çalışan kadınlar o kadar uzun süre acı çekiyordu. Bundan nefret ediyordum. Red'in Moniqua gibi birini hedef alması mantıklıydı. Dünyada yalnız ve korunmasız bir kadın.

Ondan hoşlanmıyordum ama kaderinin bu nefret ediyordum. O zararsızdı. Yaratılmakta olan bir kurban. Kendime rağmen seçenekleri değerlendirdim.

Yumuşak parmaklar kolumun etrafında kıvrıldı. "Bu beni korkuttuğu kadar seni de korkuttu. Bunu görebiliyorum. Düşünüyordum da, eğer anahtarlarını bana verirsen, senin evine gidip sana yemek pişirebilirim. İşin bittiğinde benimle birlikte seni bekliyor olacak." Küçük, komik bir reverans yaptı.

Tanrı aşkına.

Burnumdan nefes aldım ve o iğrenç parfümden bir doz daha aldıktan sonra pişman oldum. "Düşünebildiğim en iyi şey burada bir işe girmen. Böylece Red'in gözünden düşmüş olursun. Kadınları ayarttı ama onları doğrudan iskelet ekibinden almadı. Güvende olursun."

Suratını astı. "Burada yaptıkları işleri nasıl yapacağımı bilmiyorum."

Odanın diğer ucunda, hayallerimin nesnesi barın arkasındaki ofisten çıkıp çalışanlardan biriyle konuşuyordu. Cassie. Ondan uzak durmaya çalışmışım ama onu etrafta görmekten kendimi alamıyordum. Alisha'nın bazı görevlerini üstlenmişti ve ekibin temel bir parçası gibi görünüyordu.

Moniqua'nın başının üzerinden bakışlarını benimkilere kilitledi. İçime bir sıcaklık yayıldı.

"Kim o?" Moniqua sordu. "Tanıdık biri. Bisikletini çalmaya çalışan kıza benziyor."

"Seni ilgilendirmez," diye cevap verdim, ama Cassie'yi içeri almakta kararlıydım.

Güzel elbiselerden oluşan sonsuz bir gardırobu vardı, bazıları çok seksi, diğerleri daha eğlenceli. Bu geceki siyah payetli elbise ilk türdendi. Kıvrımlarına yapışıyordu ama aynı zamanda onun satılık değil iş için burada olduğunu gösteriyordu. O vahşi siyah bukleler normalde açık bırakılırdı, ama kulağının üzerindeki bir tarakla bir bölümünü geri çekmişti, üzerindeki ısıtılı pembe kristaller tırnaklarıyla eşleşiyordu.

Ona çok uzun zamandır bakıyordum.

Şirin bir soruyla başını eğdi. Başka hiçbir erkekle konuştuğu gibi değildi. Sonra bakışları Moniqua'nın üzerinde gezindi ve dudağı kıvrıldı. Güzel gözlerinde kıskançlık parladı.

Sikeyim. Cassie de mi benden hoşlanıyordu? Çoğunlukla tek taraflı olduğunu düşünmüştüm. Tüm şehvetin benim adıma olduğunu ve en iyi ihtimalle flört ettiğini.

Yüz ifadesi bana söyledi. Geri çekilmem gerektiği anlamına geliyordu.

Hayatım beklediğim gibi giderse, bu ekibe katılarak olduğumdan çok daha büyük bir tehlikeye atılmış olacaktım. Everly'le konuşurken

tatlı bir kadinken, babamızın gaddar ve acımasız olduğunu biliyordum. Onunla uğraştığımda, misilleme yapardı.

Belki de bu yüzden ona çekmişim, çünkü Cassie'yi beyaz dişlemem gerekiyordu. Kendimi incitmek önemli şey değildi. Onu incitmek kabul edilemezdi. İçimi bir yanlışlık duygusu kapladı ama bu duyguyu reddedip odağımı Moniqua'ya çevirdim. "Eğer beni istiyorsan dizler."

Dudakları aralandı. Hevesle diz çöktü. "Bu kadar göz önünde olmaktan hoşlanmanı beklemiyordum. Bu odalardan birine girmek istemediğine emin misin? Beni nasıl istersen öyle alabilirsin."

Cassie gözlerini kısarak Moniqua'ya baktı. Sevimli olduğunu düşündüğüm ifade şaşkınlığa dönüştü. Hevesli parmaklar kemerimi çözdüğünde düzleşti.

Cassie'nin odadan kaçışını izledim, sonra yaptığım şey için kendimden nefret ederek başımı duvara yasladım. Moniqua'nın parmakları bel kemerimin altına kayd.

Bileğini tuttum. "Fikrimi değiştirdim. Aşağı in ve striptiz kulübünün barındaki Clem'le konuş. Eğer gerçekten istediğin şey güvenlikse, sana bir iş ayarlayacaktır."

Topuklarının üzerinde geriye doğru sallandı. "Ben... Ben anlamıyorum."

Ben de anlamadım. Pisliği oynamışım ve bu beni iyileştirmek yerine daha kötü hissettirmişti.

Gece boyunca suçluluk duygusu beni tamamen ele geçirdi.

Hiç kimseyi incitmek istememişim ama Cassie'nin ifadesi içimde bir şeyleri kırmıştı. Hayallerim dışında hiç dokunmadığım bir kadın.

Vardiyam yarım saat önce sona ermişti ve bir yandan söyleyeceklerimi prova ederken bir yandan da depoda dolaşıp onu arıyordum. Ama Cassie'yi hiçbir yerde bulamadım.

Yatak odası uğrayacağım son yerdi ve kapalı kapılar ardından gelen coşku dolu inlemelerden hiç etkilenmeden kamera kızı katında ilerledim. Tıpkı söylediği gibi, buna alışmışım.

Cassie'nin odasının kapısını
çaldım. Cevap gelmedi.

Kolu denedim. Elimin altında gevşedi ve kapıyı kırarak açtım, boşluğa
doğru onun adını seslendim.

Hala cevap yok.

Kapıyı sonuna kadar açarak ışıkların düğmesine bastım. Sonra baktım.

Duvarın her yerinde evraklar, karalanmış notlar ve bir harita üzerindeki
noktaları birleştiren iplerden oluşan bir örümcek ağı uzanıyordu. Eski
filmlerdeki dedektiflerin bir dava üzerinde çalışırken oluşturdıkları türden bir
duvardı.

Üstteki başlıkta 'İskelet Kızlar Dedektiflik ' yazıyordu.

Bunu o mu yapmış? Yarı şaşkınlık içinde odaya girdim ve çalışmasını
inceledim. İp, Deadwater haritasındaki dört noktayı birbirine bağlıyordu;
bunlardan biri deponun hemen dışında, diğeri ise hemen altındaki nehir
kıyısındaydı. Üçüncüsü Everly'nin evinin yanındaydı ve sonuncusu da
Genevieve ve benim babasıyla paylaştığımız dairenin karşısındaydı.

Bütün yerlerde kadınlar öldürülmüştü.

İlkini, Cherry'yi, öylesine tanıyordum. Kız kardeşim onunla bir dostluk
geliştirmişti, bu yüzden seks işçisini kendi bölgesinde her gördüğümde el
sallardım.

Haritaya baktıkça içimdeki o garip önsezi duygusu daha da arttı.

Cherry yaşadığım yerin yanında öldürülmüştü. İkinci kadın Natasha,
Genevieve'i iskelet ekibinden kurtarmaya geldiğim gece ölmüştü. Üçüncü
kurban Amelia, Everly'nin evinin yanındaki malikanede, onu kaçırma planına
karşı uarmaya gittiğim akşam ölmüştü, sonuncusu ise Alisha'ydı. Beni kısa
süreliğine kanatları altına almıştı ama ondan hoşlanmıştım. Nazikti ve benimle
özel bir odada saatlerce oturup kulüpte çalışmanın getirdiği baskılarla başa
çıkmam konusunda tavsiyeler vermişti.

Başka bir düşünce ortaya çıktı. Moniqua birisinin ona yeni bir kadının
olduğunu söylediğini söyledi. Ya da en azından bunu ima etmiş. O kişi kimdi
ve neden Alisha'yı izliyordu?

Kesin olan bir şey vardı. Bulunduğum yer ile cinayetler arasındaki
bağlantıları inkâr edemezdik. Bu şekilde sergilenmesi her şeyi gün gibi
açıklıyordu. Tesadüf olamayacak kadar çoktu, özellikle de Everly'nin evinin
bitişğinde öldürülen kadınla.

Bir şekilde bu işin içindeydik ve kız kardeşlerimi koruma ve beni
reddeden babamdan intikam alma planım üçüncü bir kişiyi de içerecek şekilde
değişti.

Nokta.

Bu ölümlerin merkezine tam olarak ne kadar yakın olduğumu anlamak için. Sersemlemiş bir halde Cassie'nin 'Sorular' başlıklı kağıdına odaklandım.

Bazı kadınlar uyuşturulmuş. Kim sakinleştirici kullanır?

Red'in kadınlara ilaç verdiğini duymuştum. Moniqua ondan korkuyordu. Nabzım hızlandı, cevap tam önümdeydi. Katilin kim olduğunu biliyordum. Arran ve Shade'i bulmalıydım.

Etrafım karanlığa gömüldü, odadaki ve salondaki ışıklar söndü, anlık karanlık görüşümü ele geçirdi.

Küfrettim ve el fenerime ihtiyaç duyarak telefonumu aradım.

Bildiğim son şey kalçama saplanan bir iğneydi.

OceanofPDF.com

Son.

Hikaye Riordan'ın İntikamı'nda devam ediyor. Çok fazla buhar, vahşi bir kız ve inatçı bir adam ve tüm Ceset Sayısı soruları cevaplandı. Teorileri tartışmak için Facebook okuyucu grubuma katılmayı unutmayın ve karanlık tarafta görüşmek üzere.

OceanofPDF.com

ACKNOWLEDGMENTS

Sevgili okuyucu,

Connor soğukkanlı bir tilki. Hepsi bu kadar.

Hayır, ciddi, sana kafayı takmış katil bir çocuk mu? Seni korumak için her şeyi yapabilecek biri mi? Dövme kelime seçimleri? Gece oyunları?

İmzala. Ben. Yukarı.

Everly mutlu/şanslı bir kadın ve şimdi iki çiftimiz ve daha da fazla cesedimiz var.

Body Count serisini bu kadar benimsemenize hayran kaldım. Bu benim için her zaman büyük bir seri olacaktı ama siz onu kaptınız ve onunla koştunuz. Amigoluğunuz ve ilginiz için çok teşekkür ederim!

Katil tahminlerine bayılıyorum. İkinci bölümü okuduktan sonra sizinkiler değişti mi? Bana bildirmek için [Facebook okuyucu grubuma](#) katılın. Üçüncü ve son bölümü sizlerle paylaşmak için sabırsızlanıyorum.

Her zaman olduğu gibi, harika okuyucularıma teşekkür ederim - siz olmasaydınız, yalnız ve küçük bir yazar olurum. Asistanım ve arkadaşım Liz'e, sen benim kayamsın. Beta okuyucularım Elle, Sara, Shellie ve Lori'ye, tepkileriniz bana hayat verdi ve birkaç pürüzlü kenarı şekillendirdi. Katie ve Nikki'ye, bu seri etrafında bir ekip oluşturmamıza bayıldım. Bana çok yardımcı oldunuz.

Anlatıcılara ve Dark Star'daki yapım ekibine - inanılmaz bir sesli kitap performansı için teşekkürler. Ayrıca Erika'ya da benim tarafımdan yapılan düzeltmeler için. Kucak dolusu sevgiler!

Instagram'daki Amanda Desilets inanılmaz sanat eserlerini yarattı. Emmy Ellis mükemmel bir şekilde düzenledi ve Lori yazım hatalarımı temizlemek için düzeltme yaptı. Cleo Moran muhteşem iç dosyaları ve grafikleri hazırladı. Natasha muhteşem ateşli adam kapağını yarattı. Qamber Designs çarpıcı alternatif ciltleri hazırladı. Hepinize teşekkür ederim.

ARC ve Street ekibime, her zaman yanımdasınız ve bu serisi aracılığıyla inşa beklentisi en iyi formu olmuştur.

Teşvik.

Son olarak, N&M'e, benim küçük aileme. Odada volta atarken anlaşılır bir noktaya değinip değinmediğime bakmaksızın verdiğim her kararda beni desteklemek de dahil olmak üzere yaptığınız her şey için ikinize de teşekkür ederim.

Üçüncü bölüme geçelim! Tüm sorularınız cevaplanacak.

Sevgiler, Jolie

OceanofPDF.com

ALSO BY JOLIE VINES

İskoçyalı ile Evlen serisi

- 1) Kalede Fırtına
- 2) En Çok Sev, En Az Söyle
- 3) Kahraman
- 4) Resim Bu
- 5) Oh bebeğim

Vahşi İskoçlar serisi

- 1) Sert Nox
- 2) Mükemmel Fırtına
- 3) Aslan Yürekli
- 4) Yağan Kar
- 5) İnatçı Kıvılcım

Vahşi Dağ İskoçları serisi

- 1) Takıntılı
- 2) Avlanmış
- 3) Çalıntı
- 4) İhanete uğramış
- 5) İşkence

Karanlık Ada İskoçları serisi

- 1) Harabe
- 2) Günah
- 3) Yara izi
- 4) Yanmak

McRae Korumaları

- 1) Ona Dokun ve Öl
- 2) Onu Benden Kurtar
- 3) Onu senden al
- 4) Onu Onlardan Koruyun

Ceset Sayısı

- 1) Arran'ın Saplantısı

2) [Connor'ın İddiası](#)

3) [Riordan'ın İntikamı](#)

Standalones

[Cocky Kilt:](#)

Ukala Kahramanlar Kulübü

Romanı [Race You:](#)

Ofis Temelli Düşmandan Aşığa Bir Romans [Bizim](#)

[İçin Savaş:](#)

İkinci Şans Askeri Romantik Gerilim

[*OceanofPDF.com*](#)

ABOUT THE AUTHOR

JOLIE VINES, kocası ve oğluyla birlikte İngiltere'de yaşayan bir aşk romanı yazarıdır.

Jolie kahramanlarının tek kişilik adamlar olmasını seviyor.

İster kara kara düşünen bir pilot (Kahraman'daki Gordain), ister haksız yere hapse atılmış zengin bir çocuk (Aslan Yürekli Sebastian) ya da işkence görmüş bir ikiz (İhanete Uğrayan'daki Max) olsunlar, zamanın sonuna kadar tapacaklardır.

En sevdiği eğlence duyguları mahvetmek, sonra da hayali arkadaşlarına derin ve anlamlı sonsuza dek mutlu sonlar yaşatarak bunu telafi etmektir.

Jolie'nin tüm İskoçlarını buldun mu?

[Amazon](#)'daki sayfasını ziyaret edin ve her zaman aktif olan [Fall Hard Facebook](#) grubuna katılın.

OceanofPDF.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

